

11 102

IV

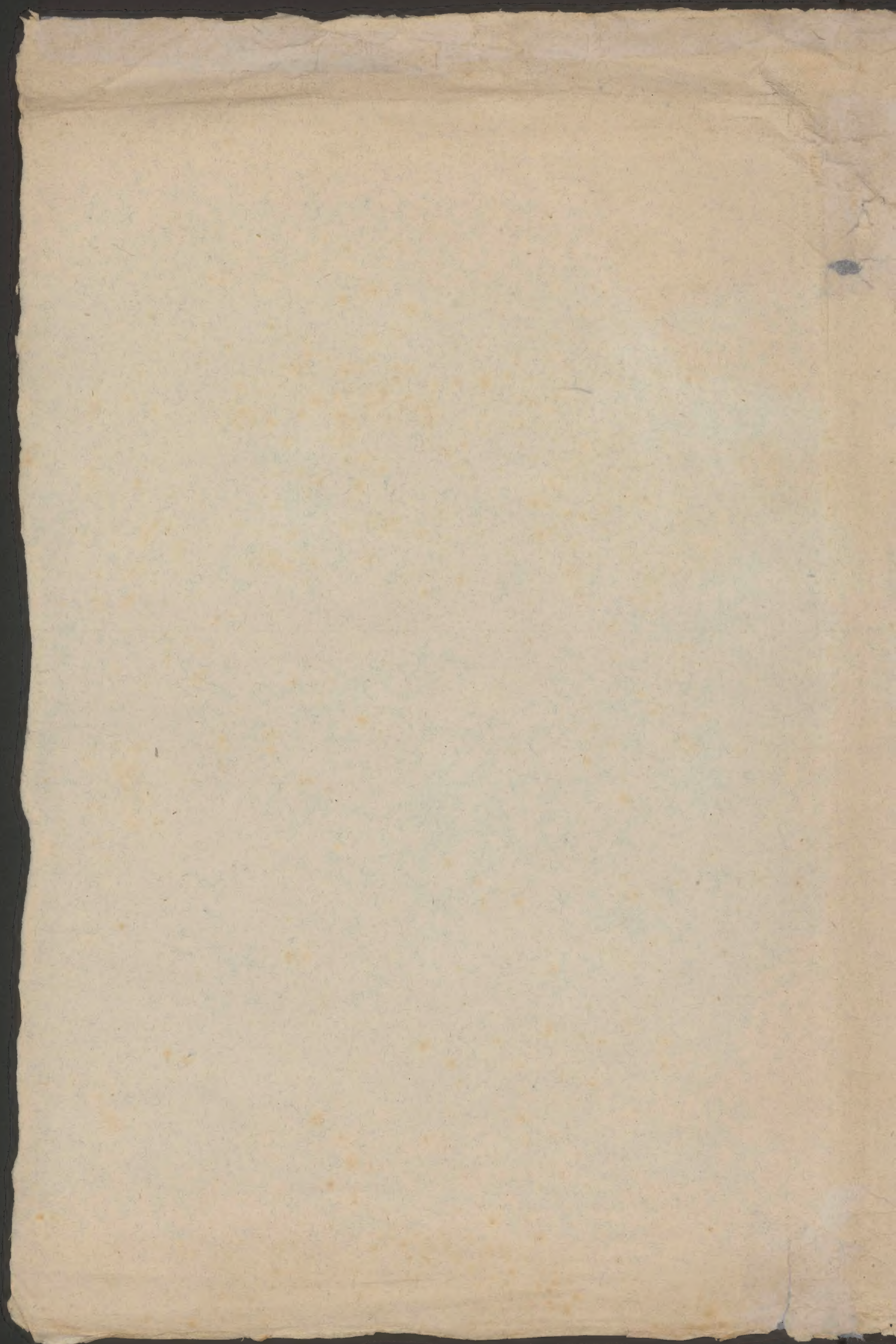
Bibl. Jag.

Medonkawa pamięć - rękopis

Mieczysław Pawlikowski

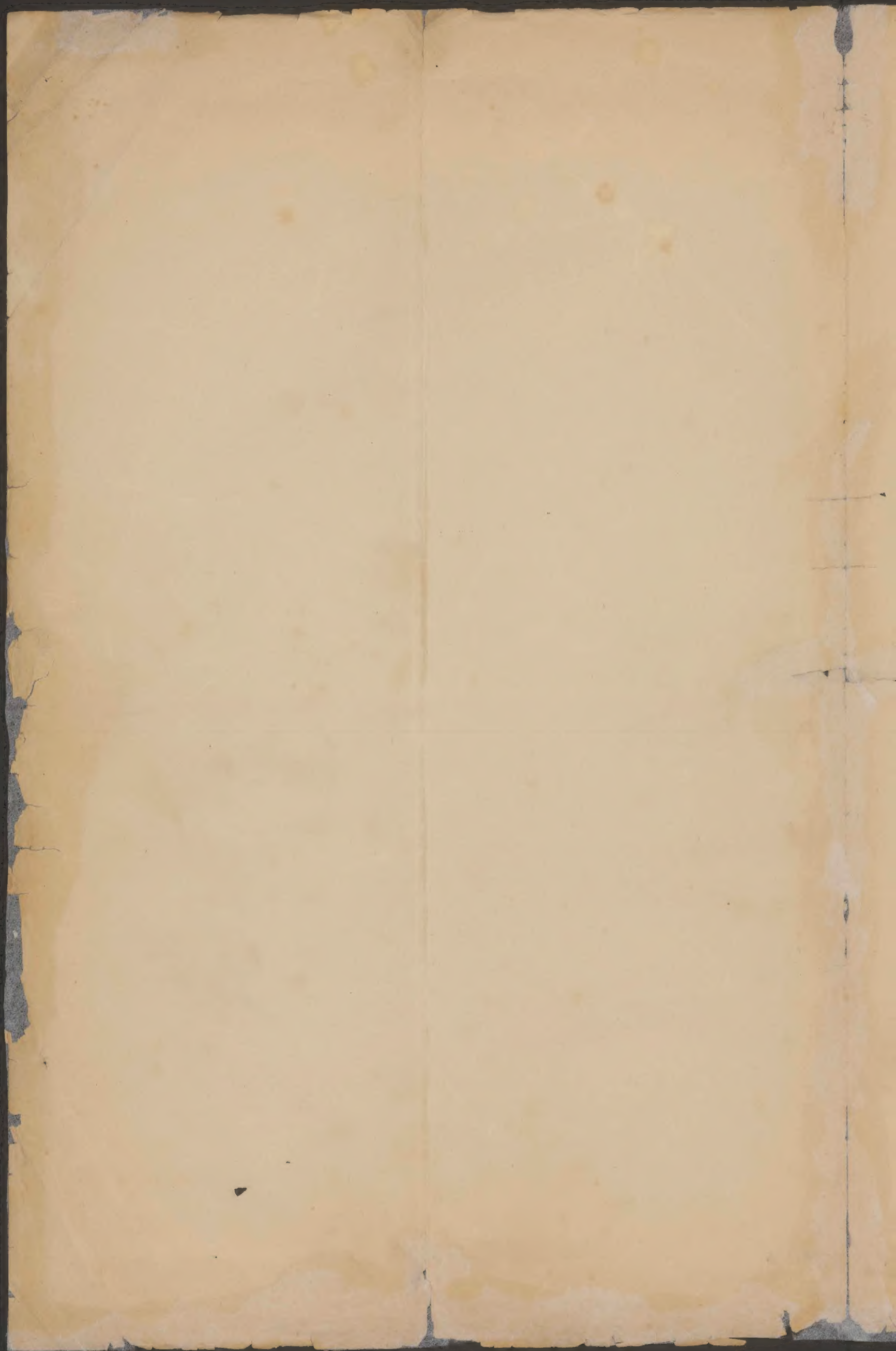

[illegible][illegible]

— Taka byla jej matka! — rzekł p. Szwercyn
po odjeździe jej do Leżan.
— Była ~~zawieszona~~ jak taka sama! — pokontynuował.
drzwi i samych zapierających przed ganek ~~widok~~
widowały się w tej chwili.

Syntherisma *syntherisma* *syntherisma* *syntherisma* *syntherisma*

Prædiger, ~~an~~ Klerik, beygete Ihr Erlama -

Przypadek - a i temu dwinie co zakochał się w niej
sołtem.

~~Sanctus~~
Probowan porata w salonie. Wskaz ciu cy
ma wyjść do sygnaliu ny cieba' na merwam.

~~January 1st 1872.~~

lekar, chci tyż wazy spotykala w zme w szpitalu, nigdy nie
mieszkała. ~~W tym czasie~~

Wszystkie obwojewództwa na dane bardzo miły listy,
a że ich ciągle trzymasz w w serdecznym pamię-
ci. Wiesz, że ja też cię bardzo miłuję, - Tak bardzo
a chociaż ~~nie mogę cię zobaczyć~~ i chociaż, miłuję. Stwier-
dzenie twoje bardzo miłe i przyjemne na miłość głębi.

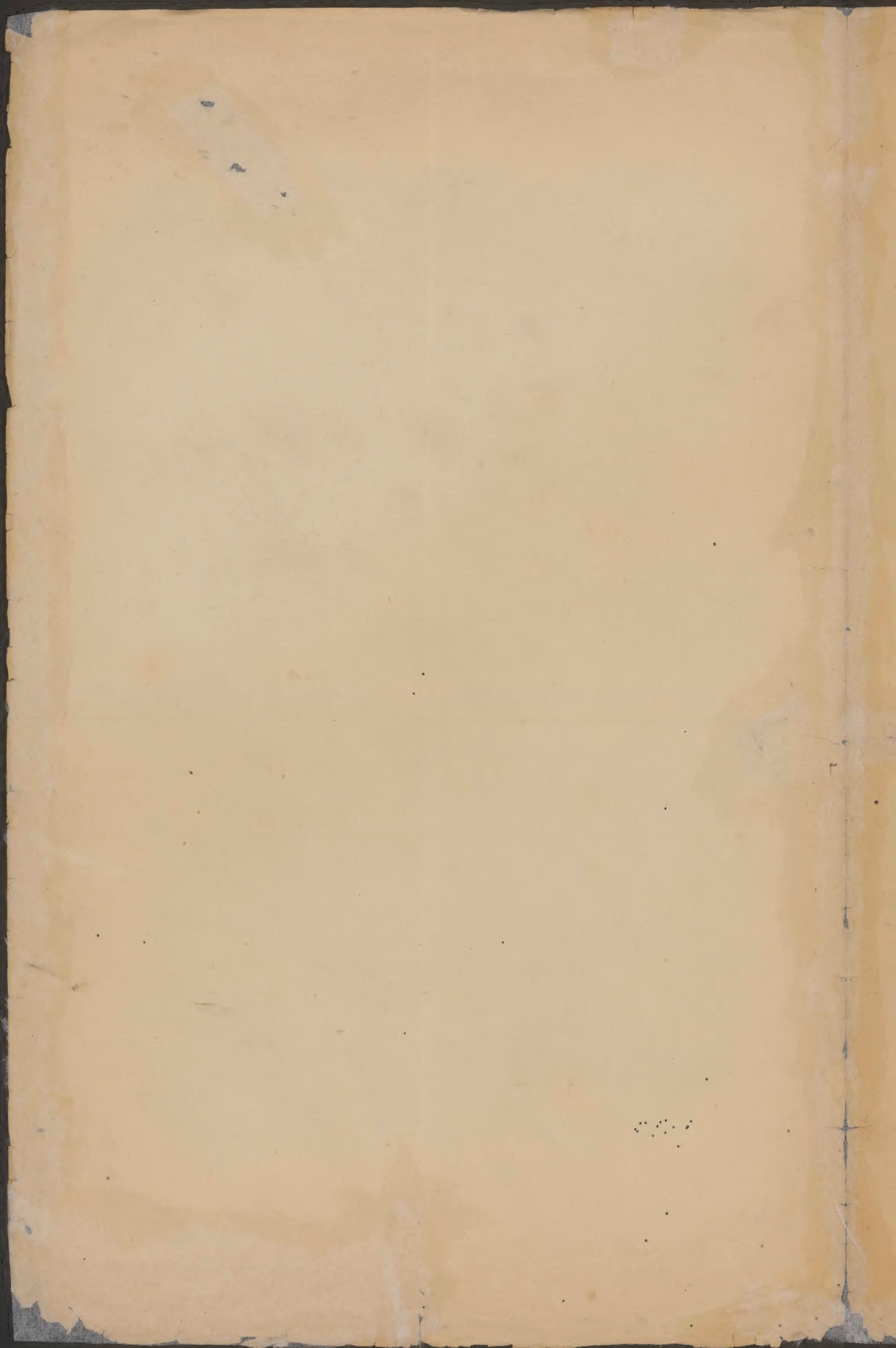
— more Deeds!

Strasznie jaski pnieł się w górę, góra nieporadnie opadła w podnóża. Ładniejszy ran, pierwsze rano, i pierwsze rano stał się i znów stał się i opadły na ziemi. Pan Sierżant już nie żył.

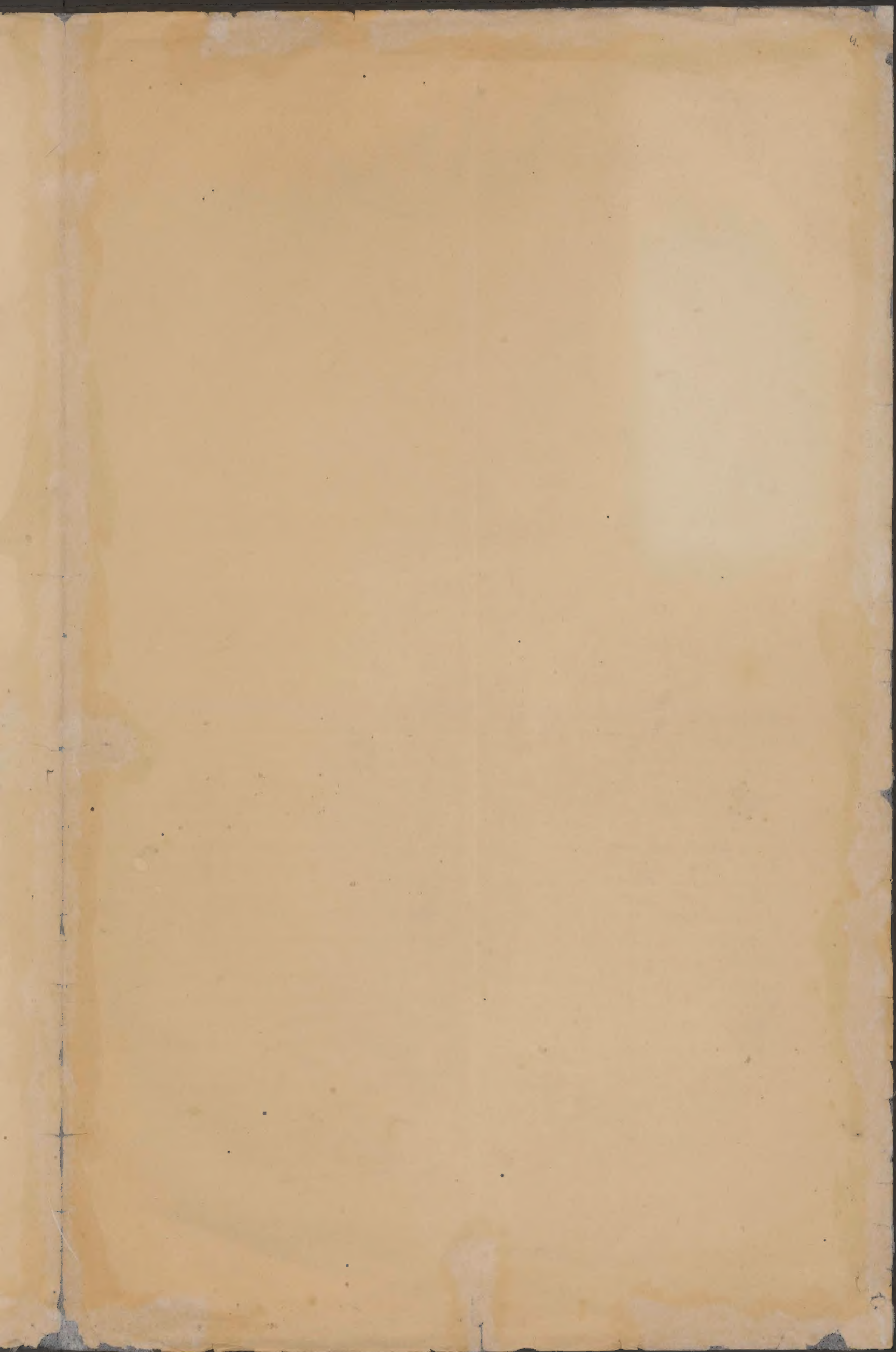

usłyszeć odwołaniami K. Sowa.
Otrzymał ~~to~~^{wtedy} na ~~tema~~^{tema} poruczenia
twary panny Gertrudy, która już była ci daj po
miejscu polickich. W tym samym usłysza oile strasak,
całkiem ci i prawn.

Taki wpływ na moralność ludu wywarły te słowa
rozwole, że są bezimi. Kanałobysmy obojęt. od niedrogości
moralnej.

[illegible]

[illegible][illegible][illegible]

Andoleucyba viridis ~~Andoleucyba viridis~~ *Andoleucyba viridis*
~~Andoleucyba viridis~~ *Andoleucyba viridis* *Andoleucyba viridis*
Andoleucyba viridis *Andoleucyba viridis* *Andoleucyba viridis*

med Havnice, die kamie Gertrudie albo przynajmniej
 w jej młodości i med lety wyprawy. Wundtsta hien.
 — Drobny, dąbny kajmowiec z brana iym i sam.
 Hienie ofiarowa nam ~~nam~~ w młodości, w samych

— Miałem zatrzeć inne pamię Dzielcom! Noż
pan Rydor.

— O nie śmiechcie! (^{z nową wstąpi} odrestaurowana pama, [fortunars]).
 i ^{najmilsze} ~~byłam~~ ^{byłam} już dawno pama. Wszak

— Młody król nie odgadł, gdzie mu słońce

— Miałoby być mi ożenak, zedyby mi ktoś
zgodził korać.
— Pan jak chce niech mi się wiało i

[illegible]

niej szlachetniejsi niż system w samej natury... W
dajmy temu podzi... jednego i drugiego i myślnego

kapłana maie ~~to~~ panwie w białymym piórnica! Co
za hymna porzuciła! To musi być świątynia! (Głosy p. Teofil.)

— Istotnie, jak to miał być, a to
wielki katastrof! Wreszcie karamiem ułożyło się
bardzo tożsamo doznać...

fardie tożsami dotknąć nas wyzstał uszyginy
 cadem sercem kirkali i usili niebonyka, ale
 przymiem więcej: oburzył nas...

Oburzył? Jakże mogło parów oburzyć?
postąpił tak jak na kaptana kabołidzi...

postąpił tak jak na kapitana katolickiego myślał? Mógłgo
pewnie, oprócz męczyłki, bolesnym i niebezpiecznym
karanie nie mógłby usunąć, bo musiałby być

harania nie mógł ustronić to widać to brat mój
wrony... a jeżeli wrony nie widać zbudowane drzewa
duku chorowianem

— Jany, kum, ale tak jej byś wrotem objawiać
możesz, w jakim rozmiarze, żeby móc...

W tym czasie w Warszawie odbył się zjazd
polskiej młodzieży, w którym uczestniczyli
młodzi Polacy z zagranicy, którzy
wzięli udział w zjeździe, który
zakończył się w Warszawie.

... a few wings, this is a small proportion
negative, preprothoracic. But here by a variation
from *Thymus sericea* yet, it is a small

[illegible][illegible]

(a onak's poma za tak powolny klasyczny powrót)

[illegible]

nerwowy, rozpr. 144 posługując się wci. to jest
dla m. , która jest ~~rozpr. 144~~ rozpr. 144
niechciał przed ~~rozpr. 144~~ swoim dyktando. 144 144

niekiedy przed ~~tem~~ swoim rydalem, idąc, o ciele, która
wstrząsa i na skutek upadku tego, o przylogi, która
przedmiot, wstrząsa i nawet za każdym razem
abracas?

otwieranie.

— then we returned to the

[Faint handwritten notes, mostly illegible due to fading.]

2000

900 in.

math.

to

i no

1 no
ludie, rozumie
niepo trach

ni opo trehu

P. - ...

re ...
e ...
De ...

By go
mitore

ca. 1800

bylko
vrem.:-

by name

ie pan
to po

no no
bardo

W
a

10

mostly

[illegible]

— Pani chybą nieochotno wezr brata! nikt

— to kochanym go kochanym lepiej od jego kienym
miejsców - to kochanym go kochanym lepiej od jego kienym

[illegible][illegible]

— Co do mnie ^{moje słowa i doświadczenia} ~~niech~~ p. Marcin, — już to
zaranie przypisuję byłoby owszem jakiejś ~~całkowicie~~ ^{całkowicie} ~~całkowicie~~
dobrej konwersji i wypalidem już probować verba
veritatis z tego powodu.

— Napisać prośbę do gazet! — rzekł p. Stanisław, i napisać w gazetę!

mi? Boie, — ^{vestimenta} ~~nale~~ p. Istonda spuzurica
gde, i rezpazija meremicy: — i ludie turnde,
ce kucior ne put meremicy?

- Miał młocia strondy'ha i wybaer, ale
zły ~~tęty~~^{zamy}klek przerwany legny klek miał prawo
emercian /^{zamy}przerwyte ludzi a nie wolno
być apad ni za emercjan ....

— Łachewski Dami, — pisał mu p. Tylbor
gdyby teraz ~~niebierzący~~ Dami się otworzył
i niebierzący stanął ~~na~~ na jego miejscu....

Jak na zawołanie otworzył ci 'drzwi', panna
 Bertanda mimowoli podniosła smętną głowę i...

— Aaaa!... wrzaski głosem najwzniejszego
gniewu ~~z wyjątkiem~~ zrywając się kaupnów i stękania.

~~Współpracy~~
Współpracy ten drugi. Stał w nich...

... nie niebierę zaiste, ale p. Adam Liwczak
zwaną jasnicią rumieniem cienia i miodem. Wtedy
a nie wiem, w jakim celu się wybrałem tego obywatela
mieszka i tych obu wrychłych obywateli zwrócić
na niego, a raczej na niego, Gertrud.

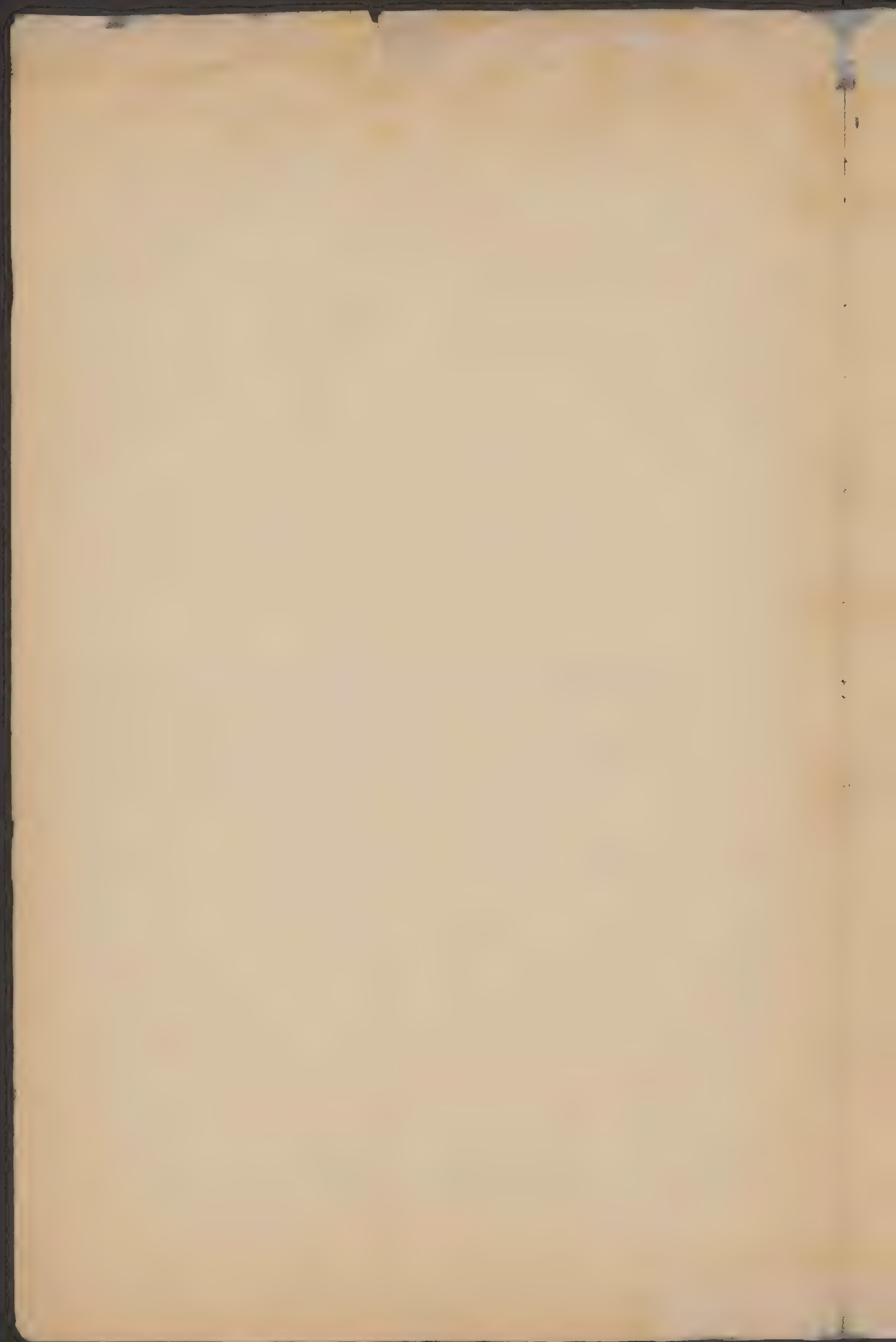
Rumca gotowana zmielona chutką, posypana srodkiem
 glada, mrocznoma z innymi utworzonymi wprawy
 mrocznoma, z wyprawy katechetycznej polami
 jednak wyprawy mrocznoma mrocznoma
 i stopnia w wyprawy totemnego fadego

Wm. Wm. Wm. Wm. Wm.

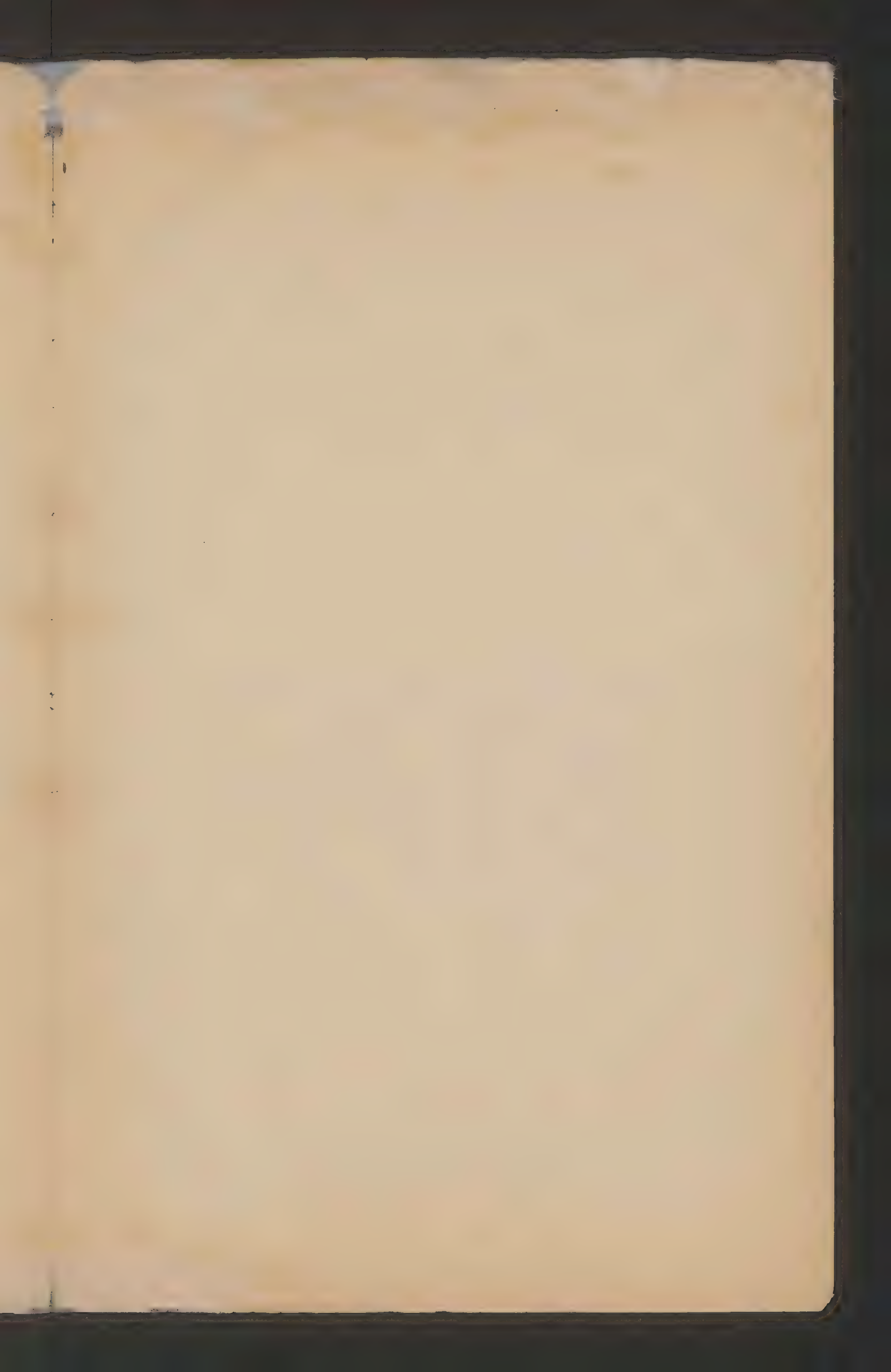

na myśl o tem zimnie, o tej wilgoci, o tem gro-
dzonym i dusznym... jaskinię go tam znowu widzę!
To on!... ha, on nie umie - on umarł... ale to
prawie on! - to będzie ktoś obcy i na niego myśl
~~można~~^{można} usnąć i tak nam już jaski z nim, z naszym
długim w okropnego iświata....

... za męczeństwem, chociaż w tym trudnym
 czasie ci nad ...; lub raczej na grozi kupa
 i prom dai na ... — to obura zrywaj, chci' trzo
 tego czasu. A wi' nakonta' tego samego oburzenia
 odpowiadaj' wasz zawsze gły stojący nad grobem
 obartym i ^{gor-} spurniają wos' trumny... Czy ~~to~~ etnia
 powraciając ci w ciemnościach grobu oddaj' chacie to
 wos' zgniliznie; czy prom, czy obactura — wos' to
 ... to samo! Ojciec ci ci' nad grobem obart
 w zerkach wlatkiewicz'ych brzoś — jedy' imię tam było
 Jankowicz ... Tyjaś ^{zmartych} ~~zmarłych~~ wprowadza na cmentarz
 ... w me stopi' ci to uczucie.

[illegible][illegible]

— Han Doktor Daručen, le ja nam
lepši moja siostrinca i vsem ^{mojim} prijateljem...
odista mu ber nanjoshi vsirojamea Gerbuda.

— Kani ie myli i pame Marylke
znam me od vorovay'! - nebi e pichasem

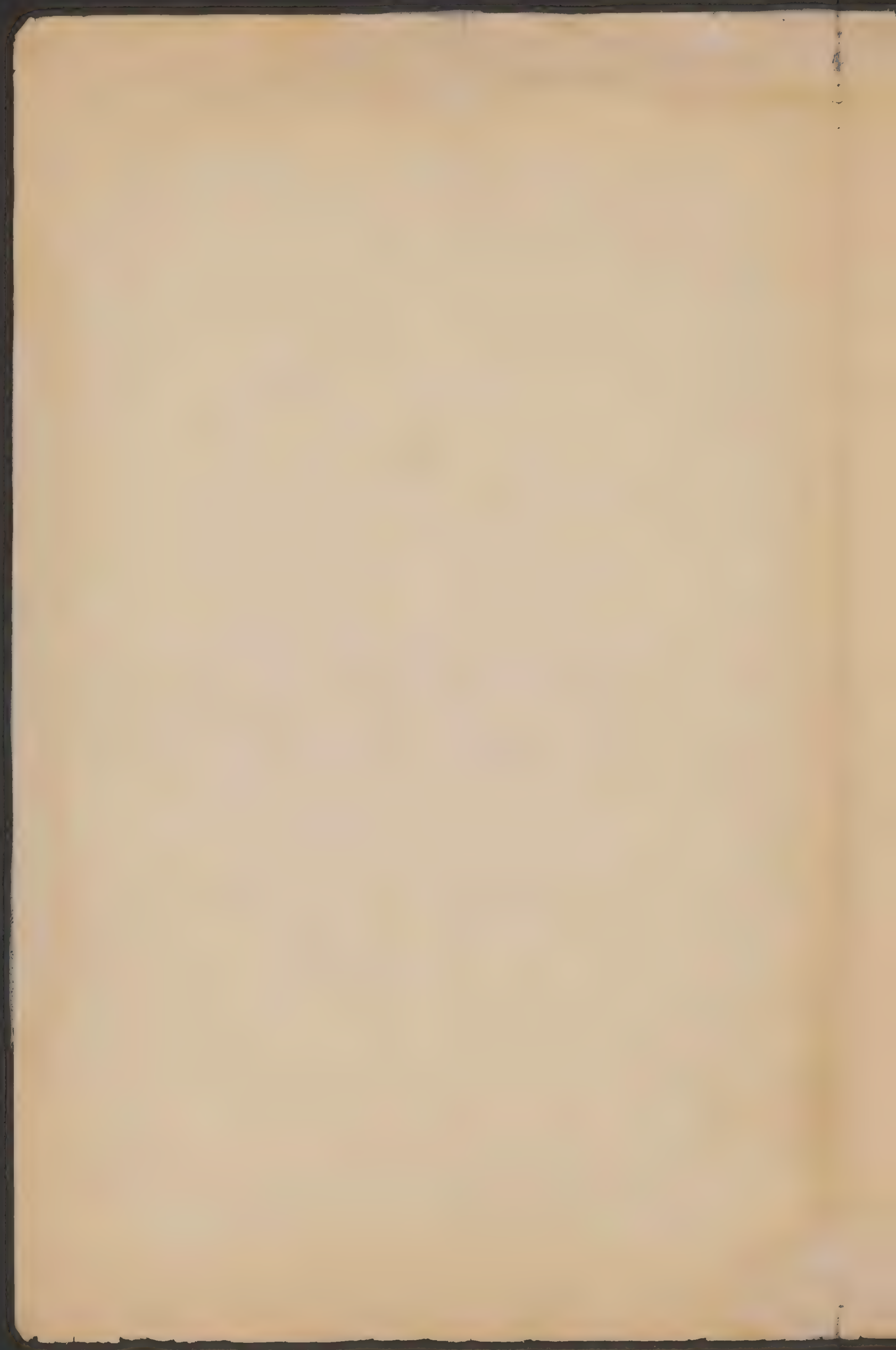
- Ja ja mam lepiej... jako kobieta -
 i im re jej przedewszystkiem potrzeba ci wyprodukować
 to spustopię -

kerie uradom - plakala jui, plakala jui doii, iniei
Miei oijunwadiata na ten argument panna

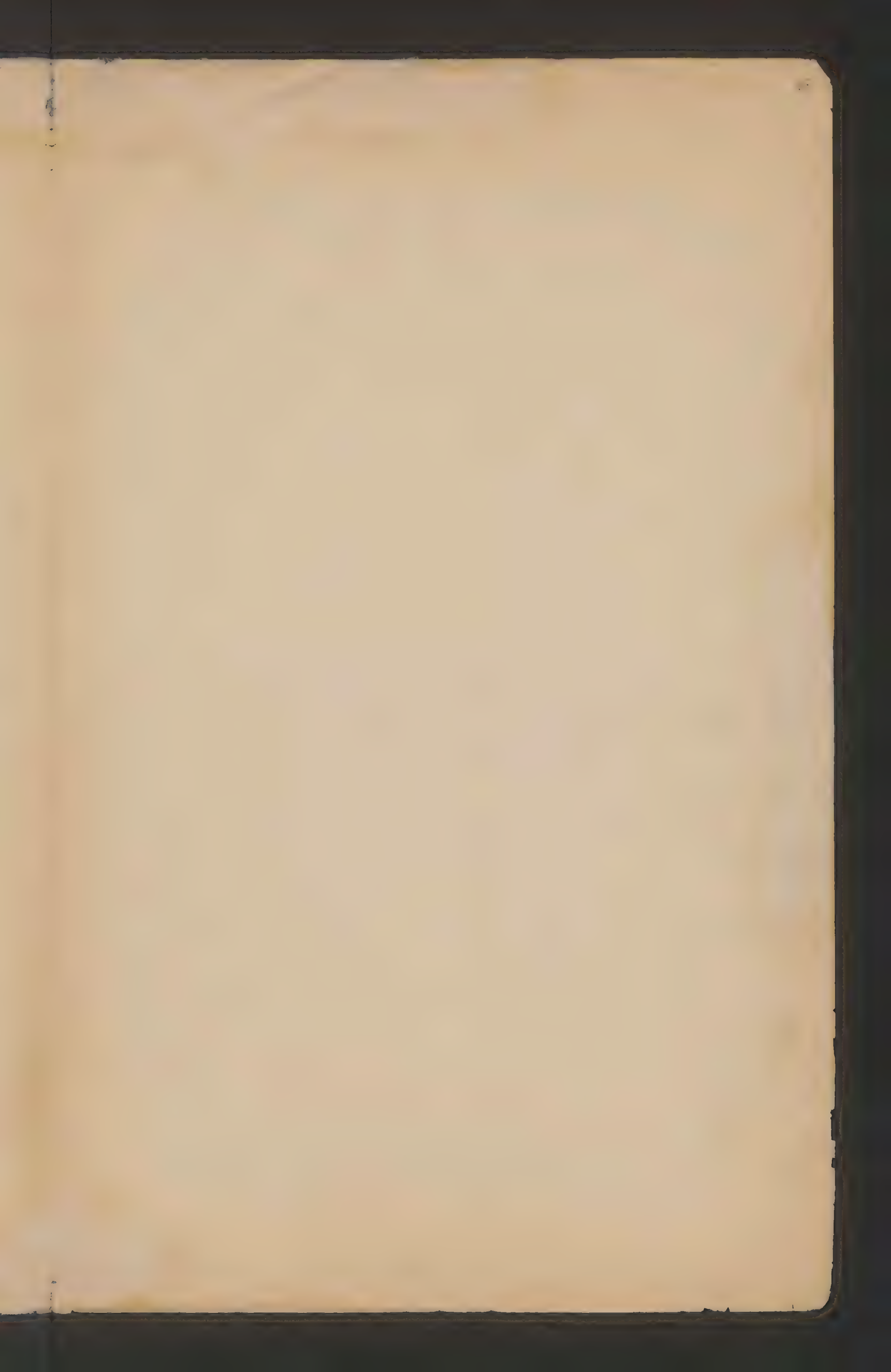

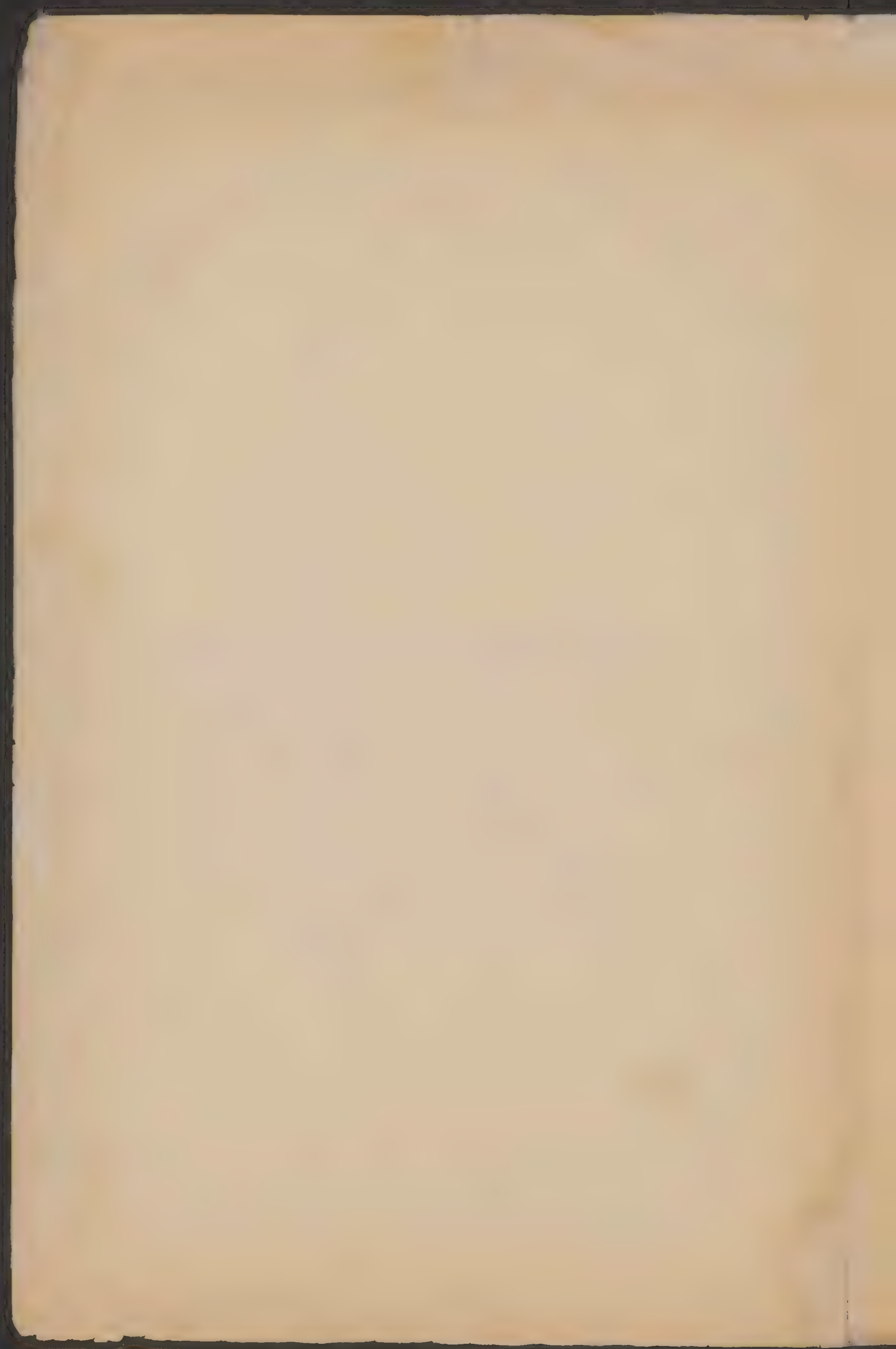

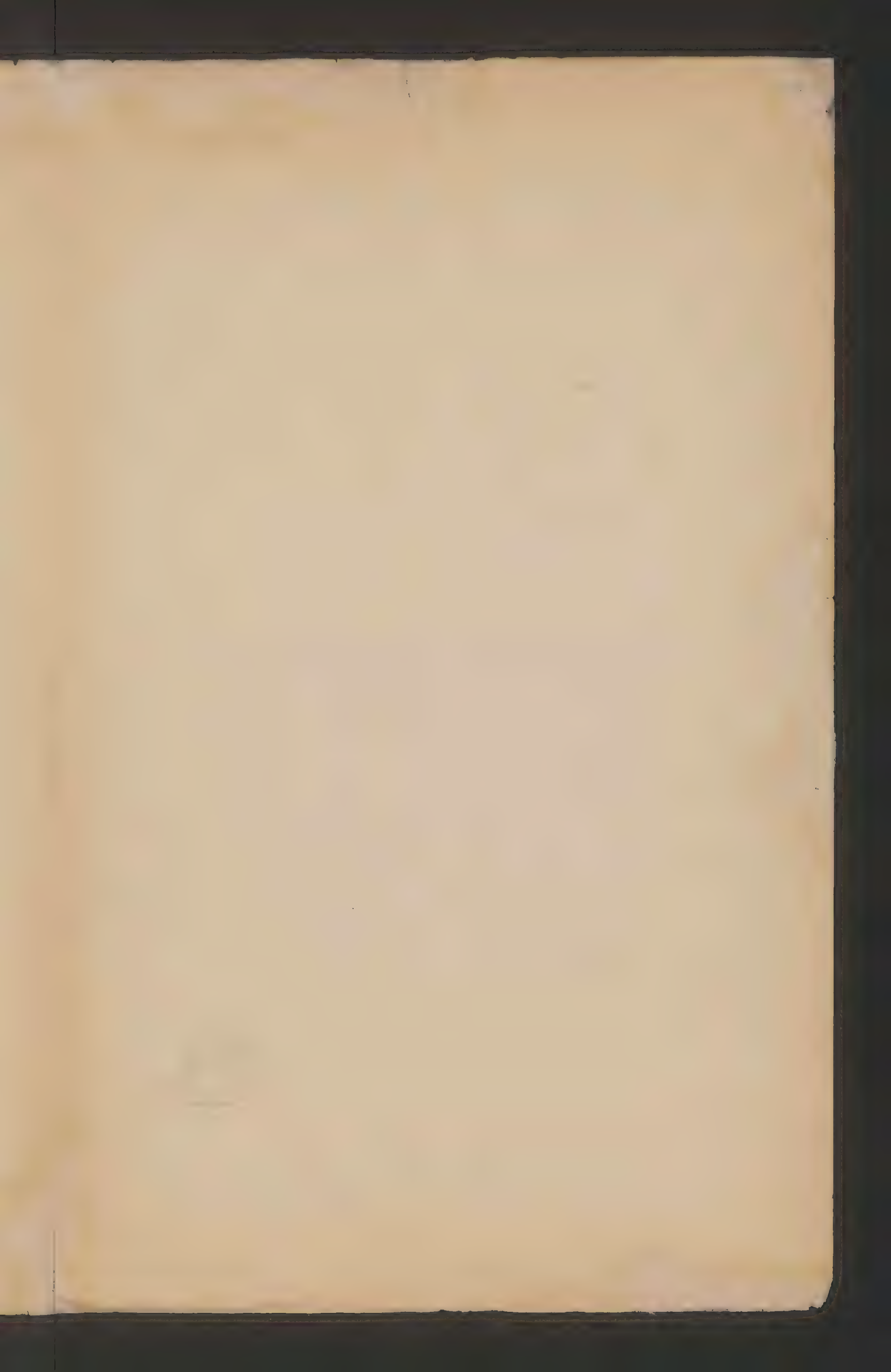

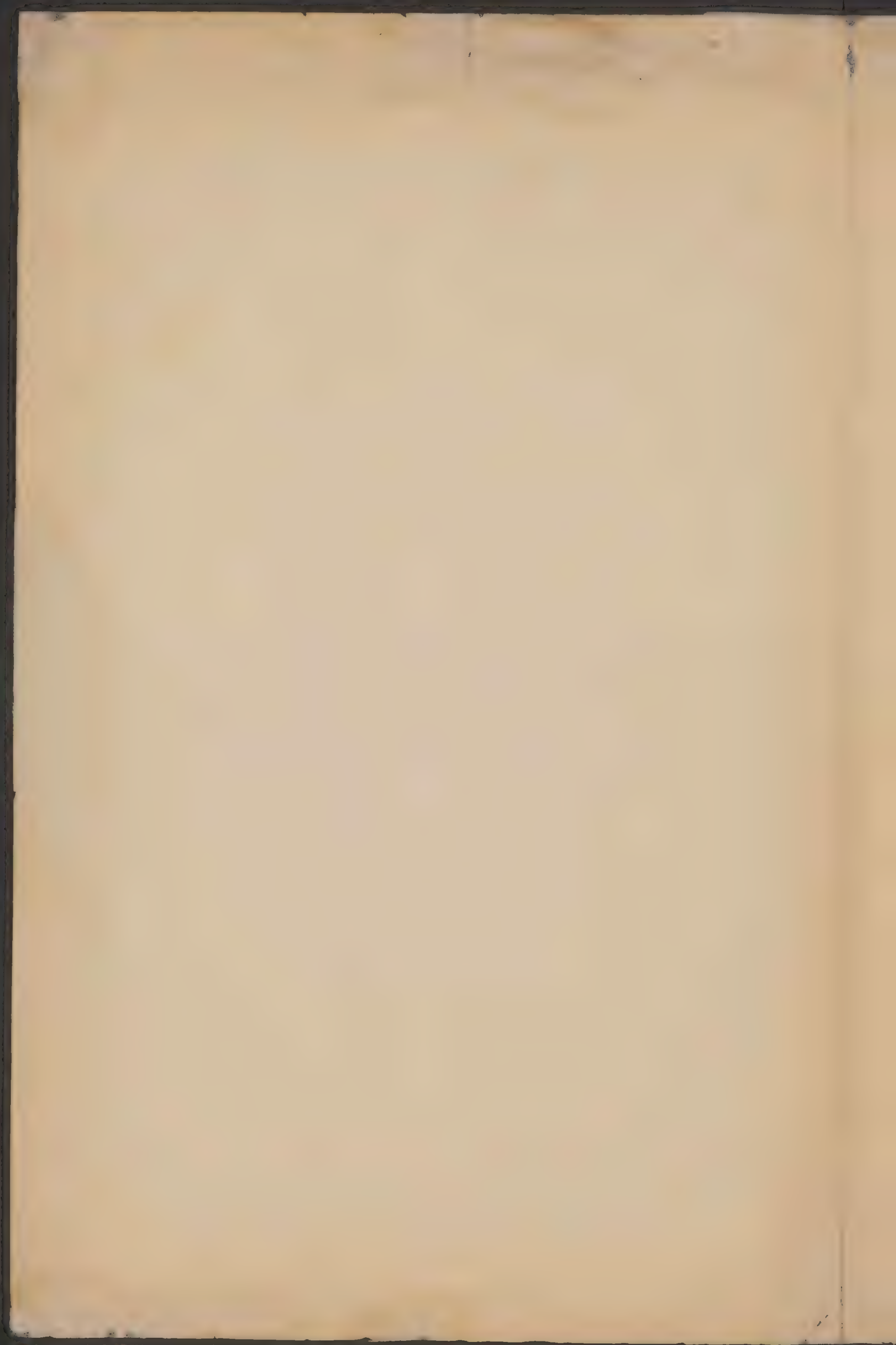

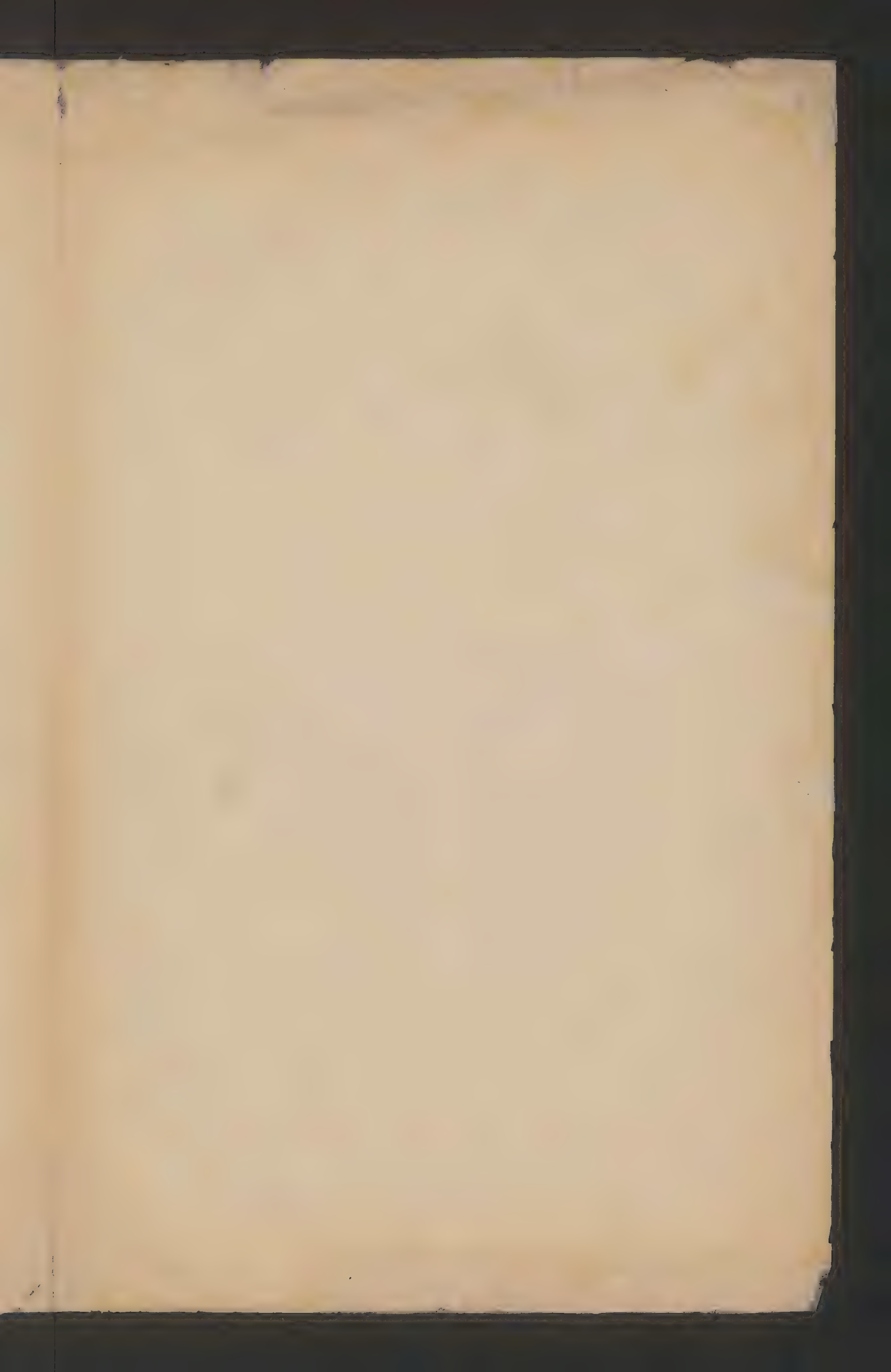
"Mè souvenez-vous!"

T wypokae' jowae' -
wyje' chwiota - byto jin
problem wyrosot ee mora
- a i' i'ich miedychany spoznac
Moie ee uwa wysunae' di

[illegible][illegible][illegible][illegible]

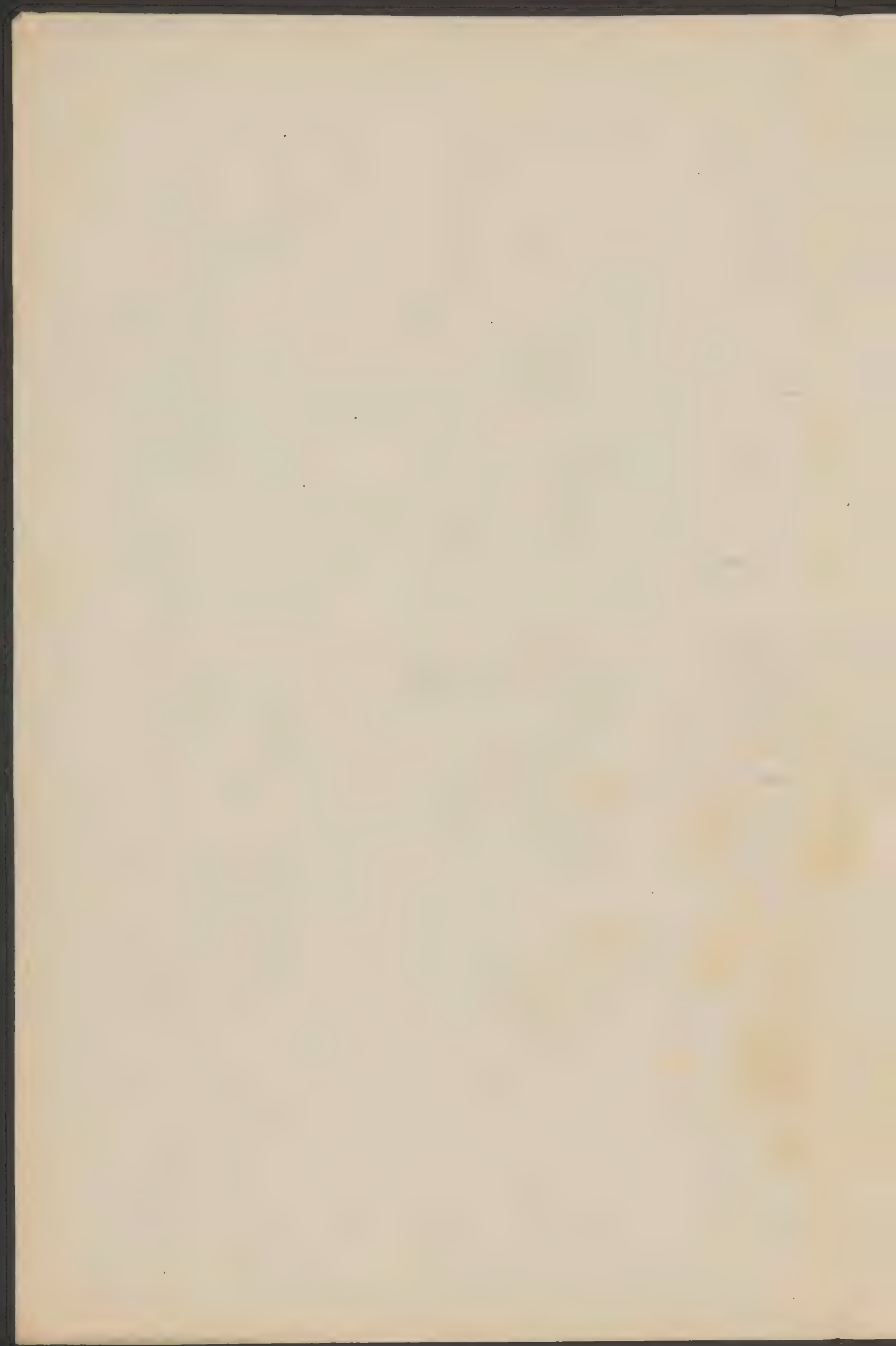

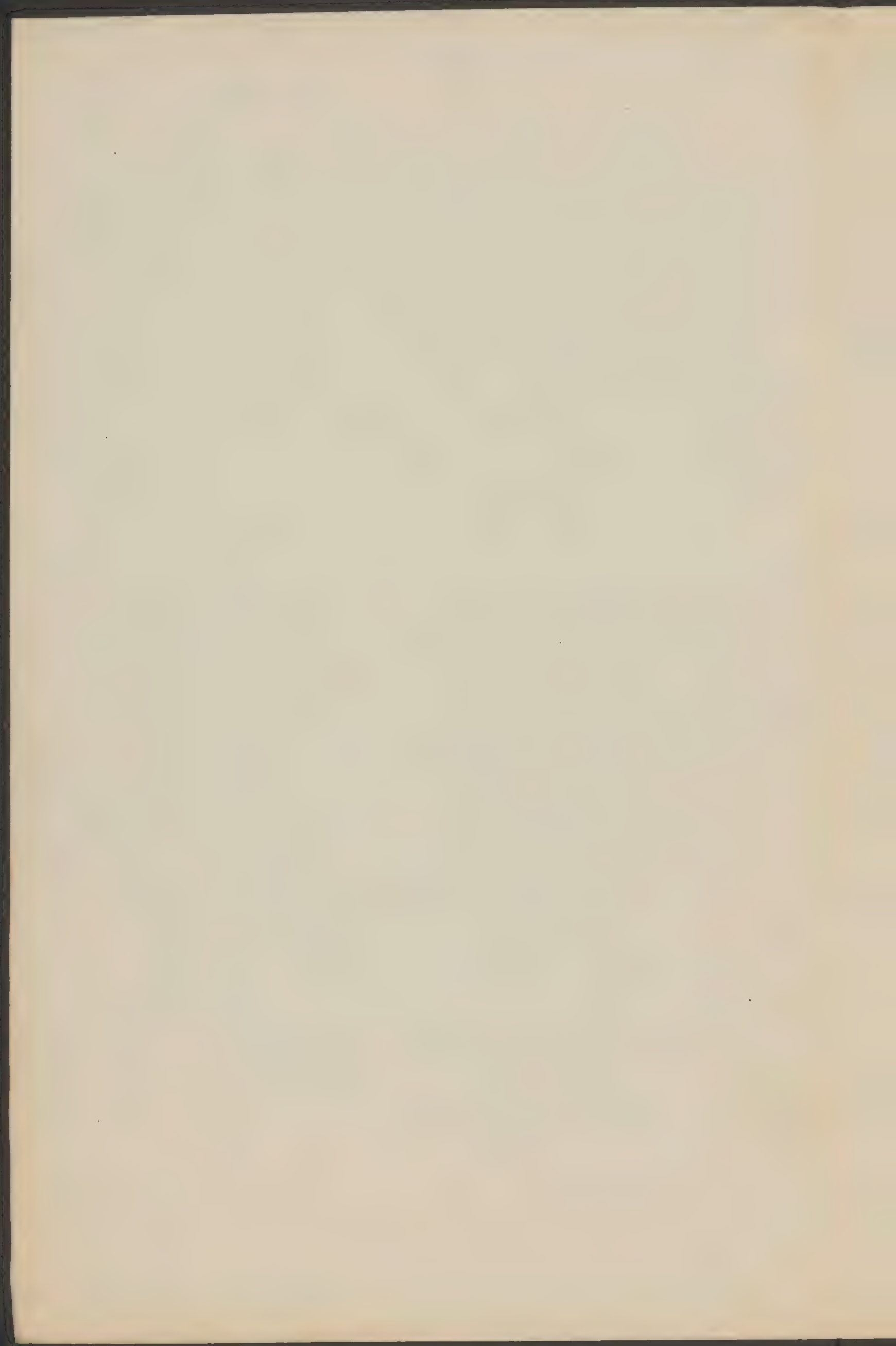

[illegible]

T wyznał mi tu Maryli, na której
wzroś. Wciąż dobiegał paluski odwrócony, i ust.
Kiedy był wtedy patrzeć na kamerę Gertrudy, mi... był
wiedząc, że regularnego wrażeń sobie na nie wywarła ta
scena, w której... wtedy... nie tak nadzwyczajnego. Był
by patrzeć... na... patrzeć...
patrzeć na urodziwa parę. Był, by było patrzeć...
patrzeć...

Chwila mijada ra chwila. Adam nie musiał ~~zobaczyć~~
tak ^{tych} ~~dużego~~ rąbki. Wierzenia. Trzymał je w obu rękach i od aera
dużo skąd ~~na~~ niej poczuł.

Menù cionia vestimentu gl'bolu i' l'on
fiumm i' i'antij veruzzi neta:

~~Kiedyś nie było już państwa wiedeńskiego~~
— Kiedyś nam się już oświadczył i został
mężczyzną, że ~~miałem nadzieję~~ nieporozumie jak tylko wyznał mi
Rien słabe... ~~wtedy ogłosił oświadczenie~~ ~~oświadczenie~~
~~gdyż w ten sposób~~

Adam symfonizuje tu swój uszczelniony i skuci-
ty, pociągający w ręce, błogi, panna Gertruda cmentarz
... .. Mechanizm pamiętny oży jak znowu.

— O transowa pani! Dzikie ci są To daleko!
Albo?... Obedaj ty przed mienicem nie wstawiaj...
formalnie panna ^(o rękach, włosach) Lewonynowa, gdyś wuj Gracie wyjechał
mnie albo iż tego dopóty nie uczynię dopóki on nie po-
jamy Maryli. Ale dziś po tem uroczystem błogosławieństwie
oddzieleniu nam przez ~~wzburzenie~~ na dzień śmiertelnym, zdaje
iż i ja już te formalności zaprzaję niepotrzebne... Opieczętuję
~~nieodłączną~~ ~~nieodłączną~~ mam nadzieję będzie mógł
tu przyjechać za parę tygodni - a tak więc uprzedzić nie wolno
tego woli będzie moim wtedy oznaczyć dzień.

— Jakto? wiec pan i kompromitowany name,
Dziwne to wlosi twego Ojca?

— Kier ja + jego reszota...
— A gdzie wiesz?

- O nie, pani! Takby się stało mi najgorsze.
anno Gertrudie stopniem ^{natury} wędrownego i

zioma suworo wyrazu. Spermatoznie radz. i
kroch szarpone kopycioweni si zmarzostami i naj. i matru

Kronenbach. I clearly & not by accident is wrong way
 niektórzy do wyłączenia słownych, jakby
 — nie to miejsce & pana strong ?... wie to
 ... ?

monstruoso : ... Batamunsi flame, napadaci domi so tade hian
inoma 19' ipoklanchi mungumitusi' u ocaak waly s'ndly
Jama ...

domowej i wolał całego społeczeństwa ... a potem
mówił: ożeni się jak ojciec pierwszy ... a ojciec ...
... To jest ...

[illegible]

ironiczny - ostateczny, w tej porażającej chwili, było co

22

^{jednak}

2. demoničnega, če se znejevala des^(Ne strahuješ me). ^{krivostim} ~~Krivostim~~

a tak spurno... je bilo... i... ni...
se simečem koš jekt, mma krasno bolečino...
ki vzgoreti z kotar.

iz azotno i obilje materije iz
mogućnosti da se u njemu odloži

Spann ... Maria ...
joh. ...
Hilf ...

— Moji trojica i ja: "margin!"

Co cieni? pytała ciekawie. Franklinia, kłamiąc, że się systematycznie ćwiczy, którego ra pierwszy w jego życiu sędził. I odnowa. Jęknęła sama nie wiedząc, o co chodzi. I nie mogła.

[illegible]

Gmienie odstrasza przez siebie.

[illegible]

- Was ist wichtig ist nicht - sondern nicht
was ist nicht wichtig ist nicht - Feil' kann tags sein.

to ~~moje~~ daje najcenniejsze slabo i gobic ~~moje~~ pater
carlubi' panna Maryle nawet wbrew woli mego Ojca!

Panna gestuda scowala li z szednia, kaniama

~~Antenna~~

Adiantum hololepis (L.) Presl
Epiphyllum phyllanthoides (L.) Walp.

...mniej natychmiast choć by' wemore... ~~przekon~~

— 1. in der 1. Reihe
in 11. Reihe in 11. Reihe

... go to any other!

— the ? —

4) Wnioskuję, aby wyznaczyć komisję, która zbada sprawę i przedstawi raport.

proszę... 2) wiecie o ci ciekot?.. karta! ...

— *var. ...* — *pentadactyla*

— (Vie? ...)

[Faint handwritten notes]

Pseudotsuga

rychle wrota. Tymata. Co jabis was wotbi i

† A. ...
... ..

...^{cechi}... ka tucan...
menurut kowong.

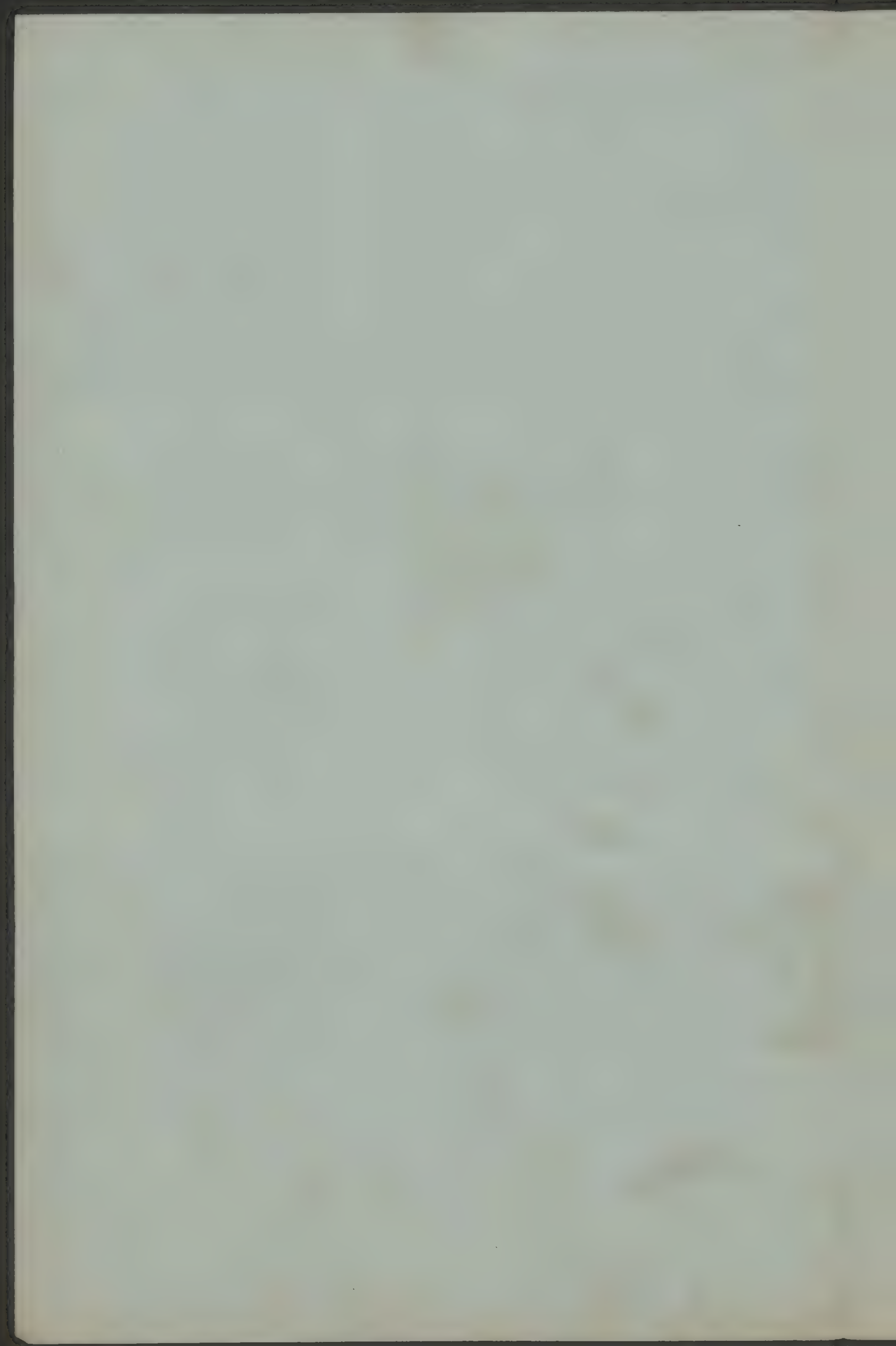
Krok which ~~diagonal~~ *diagonal* chords as in
 corar banding canisquiduous. Ten stamens
 marlythe, stamens in 2 rows
 & orami family

— Школы да... Школы хороши...
Зачем ^{же} школы хороши? ...

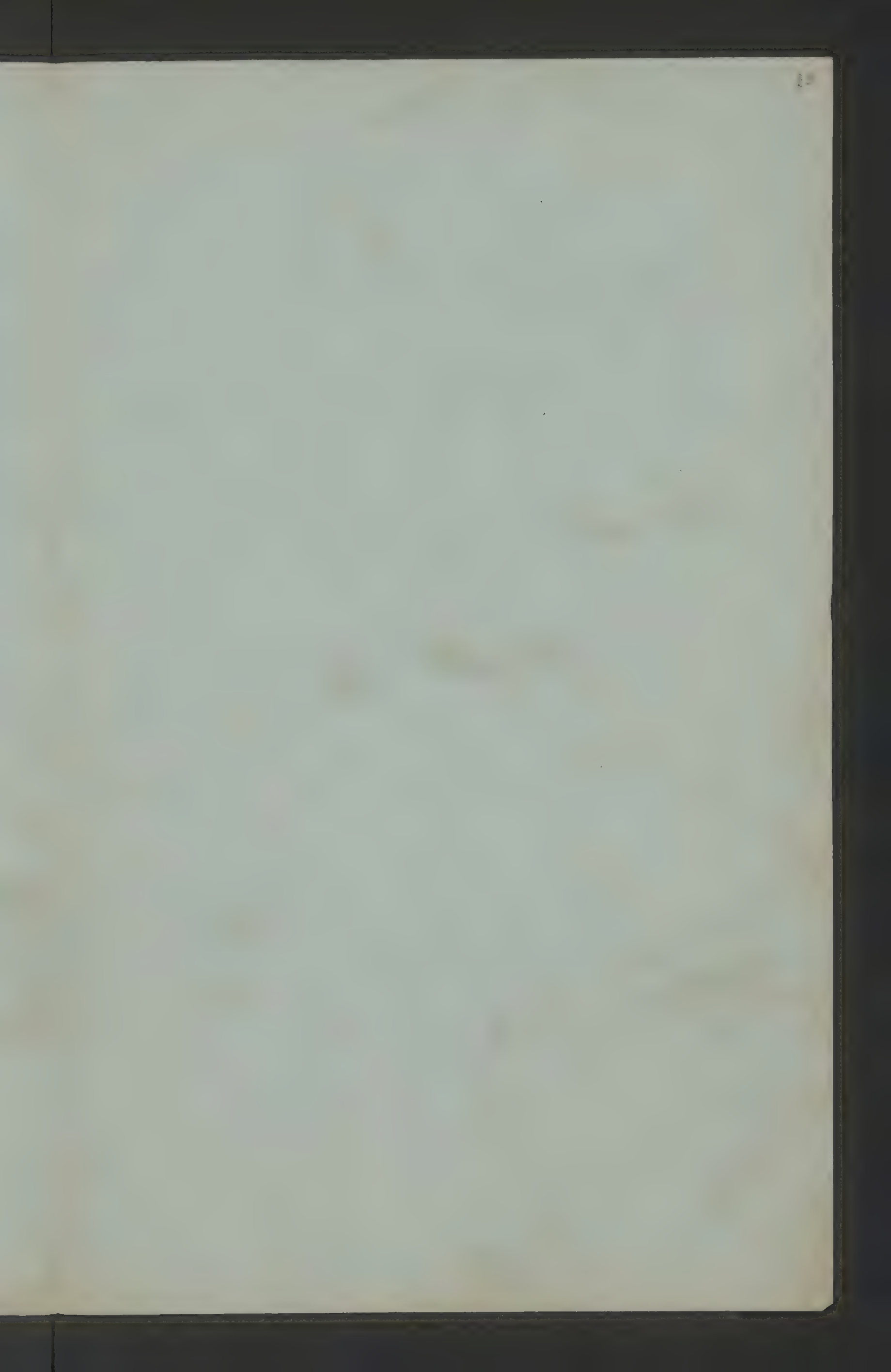
— "Mijn vader is nu 70 jaar oud, ik kan hem niet meer helpen!"

— 'o u was really jumping! t,

sub

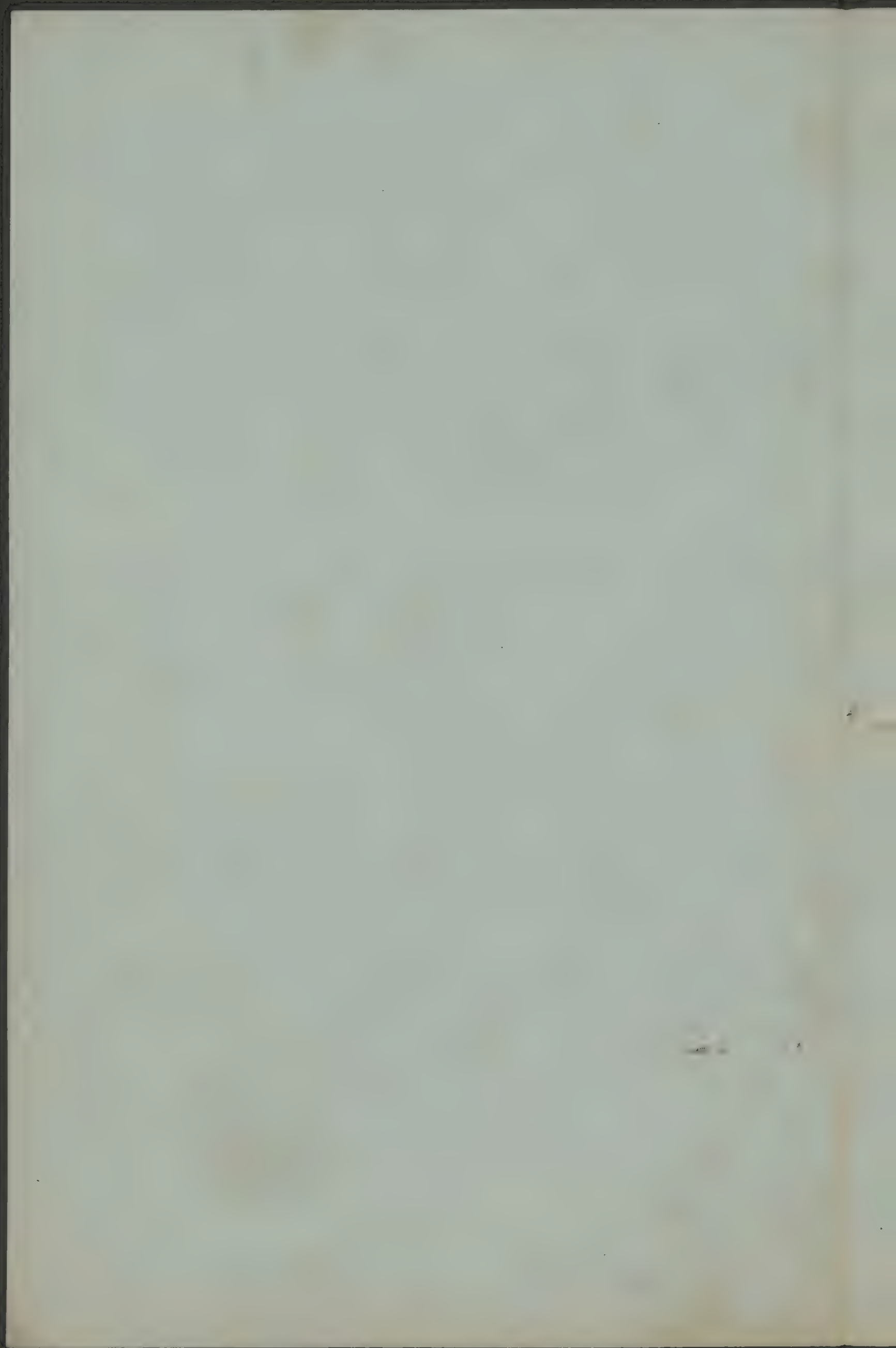

[illegible]

mi 17 argenti ... is ...

[illegible]

jiki mi nie pomyślnie
 Struktury będzie składowe na te słowa.
 — Długość — Nie będzie badań siebie
 czy nie ustymy głom prawdziwego ... czy nie powoła

Big Pan --- *Odontomela merula* *gibbula*, rather common
widespread in area.

— Ależ ich, icham — i bęgiś kura.
„Ales Maryla pod wpływem domowego
rozczarowania nie była wcale zadowolona”.

Chora costata cu catu i raguzola.

2. prova inuicem :

Phylo ... erhai' ... usensien?

~~Włodzisław~~ — Wyneham iocio! pyneham; pody, bode
Pawłowi wrocie Marylka.

Namówił go do Hodyny i umilił swą panny
zobaczyć. ~~wziął nas~~ z wielkim wyplenieniem strzyła
nie na koniu na pieciorach. ~~Spożywało~~ ^{zawoził} ~~(Fid.)~~ ^{stary} ~~temu~~
w stronę górę stał krucyfiks między zapaleniem
przed świecą płonących jaskrawym blaskiem - i
przygrysnęta promieki - ----
próżno
miałe

przyjmowała powieki.....
 Dobrym ~~razem~~ odnowiać ^{złoty} mościny
 za konających....

Schreibe in diesem Gedanken
 das was ich heute empfunden habe.
 In diesem Augenblick ist es mir
 so wie ich mich selbst empfinde.
 Ich empfinde mich als einen
 Menschen, der in der Welt
 steht und der die Welt
 sieht und der die Welt
 fühlt.

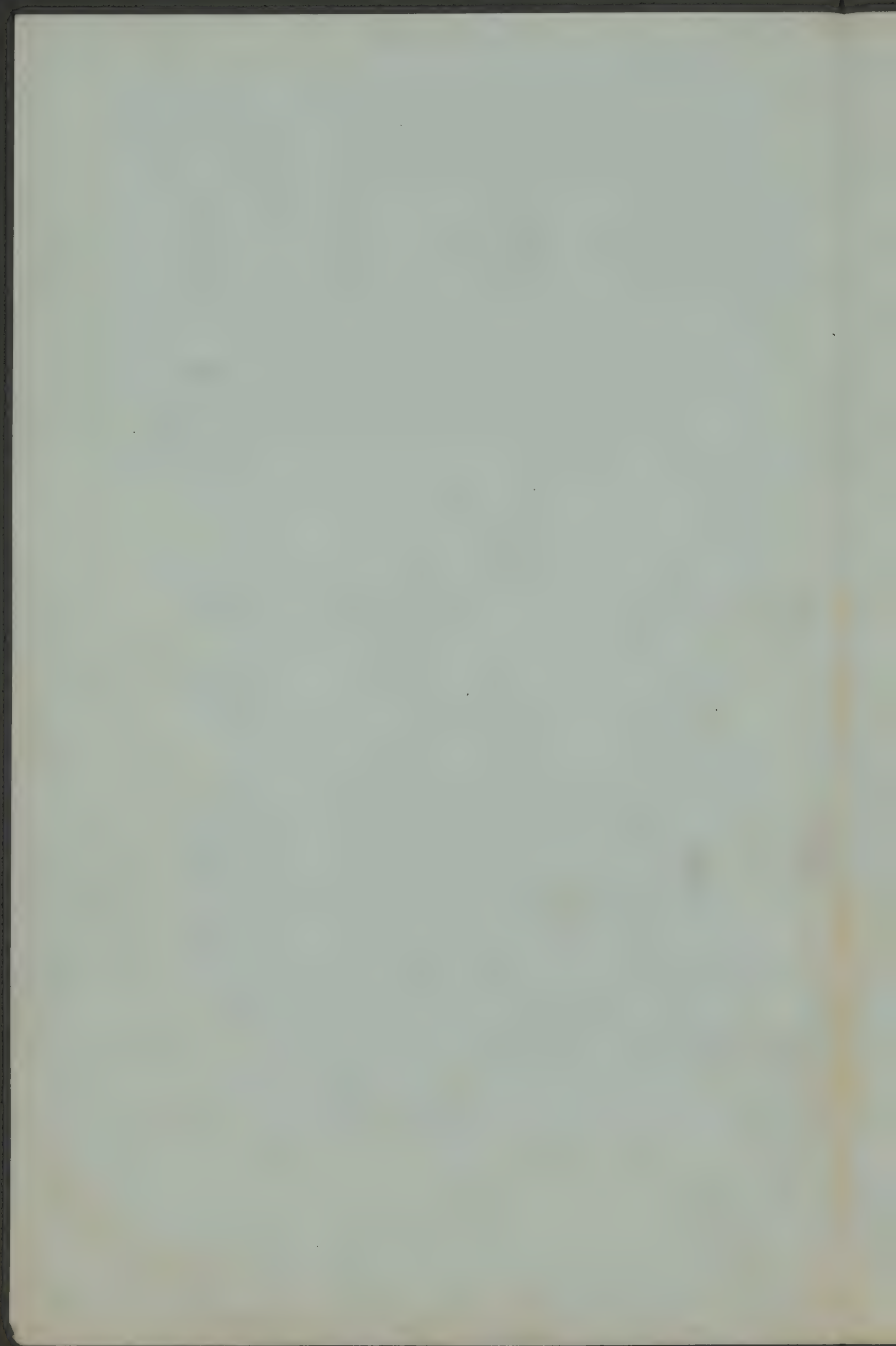
Py. umarta?

Zostawmy na chwile to pytanie. ^{ożyłe odwie} Powiedz nam bowiem wyraźnie znaczenie (wyprecyzuj) po-
nie ~~nie~~ ^{nie} do Maryli:

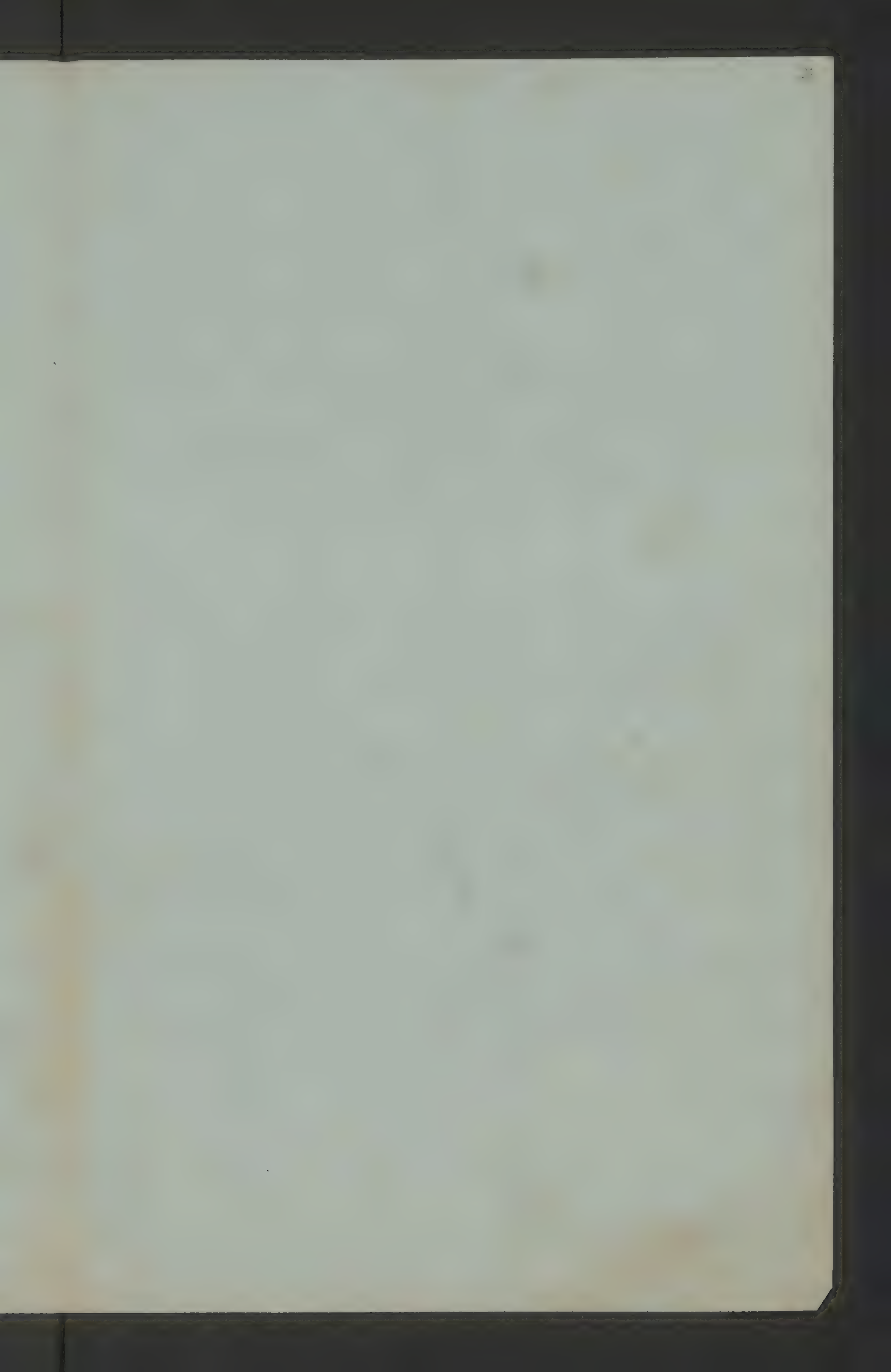
— Strażne sądy boie!... Druza Seweryna
o ratunek ..... próbowar opowić ci wyrostko...
godnie przygotowane...

Przy storonej chorobie wzrastanie masy ciała i

T... że poddany ci kierownikowi
księstwa ~~Pruskiego~~ pruskiego...

go surcolg iioi'torci.

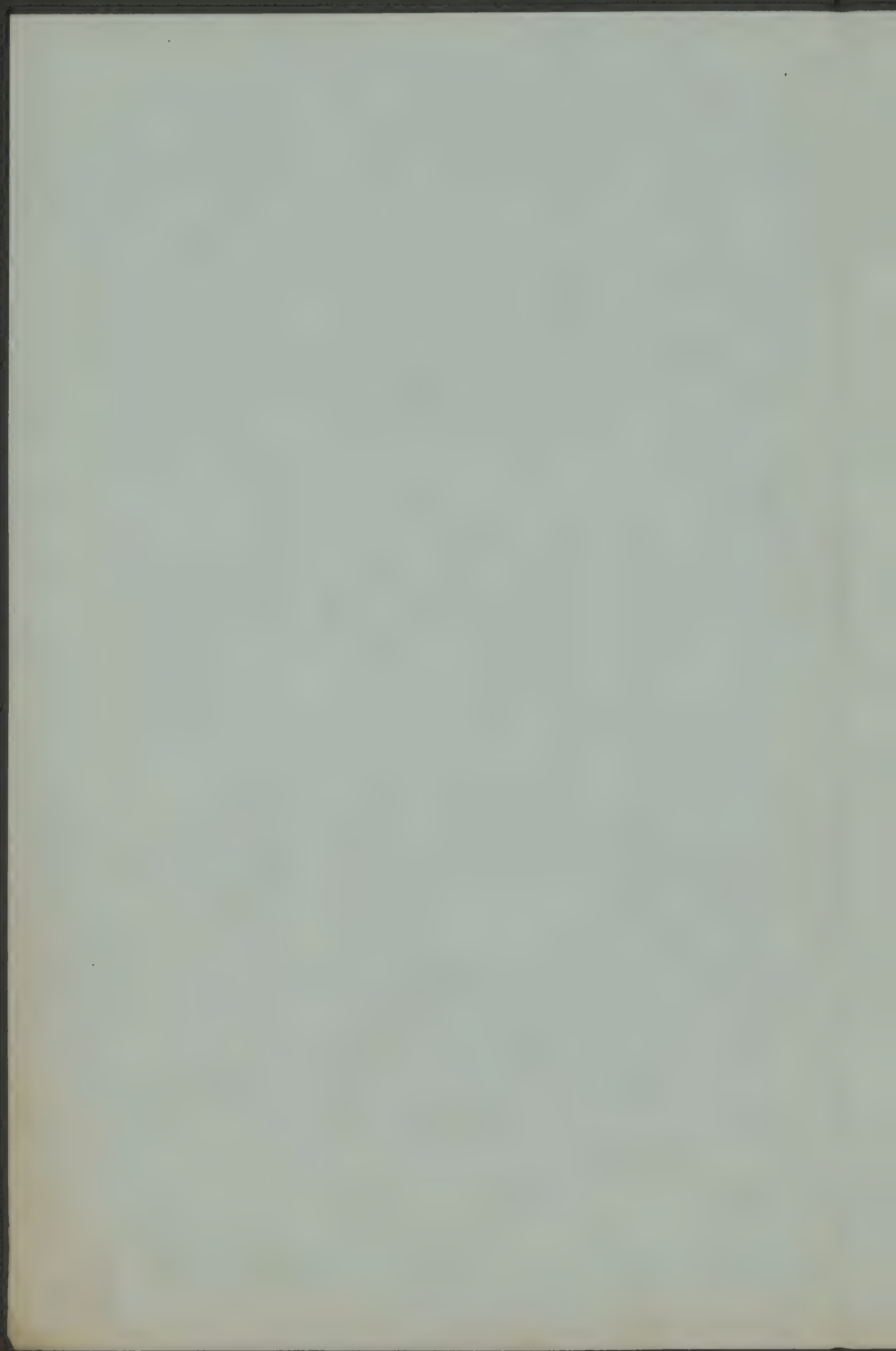
Aby godnie zapamiętać
 portret iście publicznego kapłana, należało
 nam być skroścami dla publicznego obrazu
 i w parafii. W ten sposób, dla
 ewangelizacji i, m. in. chrześcijaństwa
 i dusz naszych, w parafii naszej.

[illegible][illegible]

We getho to now, bray was wroth like we are
at first, but he was not. He was very kind,
and we were all very happy. We were all very
kind and we were all very happy.

[illegible]

„Sądzę, żeś wiele myślał i. Są o wiele
myślał zastawia. Do góry...

1. W to co mu się prawda wydaje? - Nie. Kimśiś go chyba.
2. Dlaczego udawał? - Wierzy w to, że coś niewiary i co mu
się wydaje.

Wie. - A czy myśliś że Bożym symbolem jest more? To
kara? To, że wiesz, że to co myślisz (prawda) edward? - I
to mi.

"...¹...²...³...⁴...⁵...⁶...⁷...⁸...⁹...¹⁰...¹¹...¹²...¹³...¹⁴...¹⁵...¹⁶...¹⁷...¹⁸...¹⁹...²⁰...²¹...²²...²³...²⁴...²⁵...²⁶...²⁷...²⁸...²⁹...³⁰...³¹...³²...³³...³⁴...³⁵...³⁶...³⁷...³⁸...³⁹...⁴⁰...⁴¹...⁴²...⁴³...⁴⁴...⁴⁵...⁴⁶...⁴⁷...⁴⁸...⁴⁹...⁵⁰...⁵¹...⁵²...⁵³...⁵⁴...⁵⁵...⁵⁶...⁵⁷...⁵⁸...⁵⁹...⁶⁰...⁶¹...⁶²...⁶³...⁶⁴...⁶⁵...⁶⁶...⁶⁷...⁶⁸...⁶⁹...⁷⁰...⁷¹...⁷²...⁷³...⁷⁴...⁷⁵...⁷⁶...⁷⁷...⁷⁸...⁷⁹...⁸⁰...⁸¹...⁸²...⁸³...⁸⁴...⁸⁵...⁸⁶...⁸⁷...⁸⁸...⁸⁹...⁹⁰...⁹¹...⁹²...⁹³...⁹⁴...⁹⁵...⁹⁶...⁹⁷...⁹⁸...⁹⁹...¹⁰⁰...¹⁰¹...¹⁰²...¹⁰³...¹⁰⁴...¹⁰⁵...¹⁰⁶...¹⁰⁷...¹⁰⁸...¹⁰⁹...¹¹⁰...¹¹¹...¹¹²...¹¹³...¹¹⁴...¹¹⁵...¹¹⁶...¹¹⁷...¹¹⁸...¹¹⁹...¹²⁰...¹²¹...¹²²...¹²³...¹²⁴...¹²⁵...¹²⁶...¹²⁷...¹²⁸...¹²⁹...¹³⁰...¹³¹...¹³²...¹³³...¹³⁴...¹³⁵...¹³⁶...¹³⁷...¹³⁸...¹³⁹...¹⁴⁰...¹⁴¹...¹⁴²...¹⁴³...¹⁴⁴...¹⁴⁵...¹⁴⁶...¹⁴⁷...¹⁴⁸...¹⁴⁹...¹⁵⁰...¹⁵¹...¹⁵²...¹⁵³...¹⁵⁴...¹⁵⁵...¹⁵⁶...¹⁵⁷...¹⁵⁸...¹⁵⁹...¹⁶⁰...¹⁶¹...¹⁶²...¹⁶³...¹⁶⁴...¹⁶⁵...¹⁶⁶...¹⁶⁷...¹⁶⁸...¹⁶⁹...¹⁷⁰...¹⁷¹...¹⁷²...¹⁷³...¹⁷⁴...¹⁷⁵...¹⁷⁶...¹⁷⁷...¹⁷⁸...¹⁷⁹...¹⁸⁰...¹⁸¹...¹⁸²...¹⁸³...¹⁸⁴...¹⁸⁵...¹⁸⁶...¹⁸⁷...¹⁸⁸...¹⁸⁹...¹⁹⁰...¹⁹¹...¹⁹²...¹⁹³...¹⁹⁴...¹⁹⁵...¹⁹⁶...¹⁹⁷...¹⁹⁸...¹⁹⁹...²⁰⁰...²⁰¹...²⁰²...²⁰³...²⁰⁴...²⁰⁵...²⁰⁶...²⁰⁷...²⁰⁸...²⁰⁹...²¹⁰...²¹¹...²¹²...²¹³...²¹⁴...²¹⁵...²¹⁶...²¹⁷...²¹⁸...²¹⁹...²²⁰...²²¹...²²²...²²³...²²⁴...²²⁵...²²⁶...²²⁷...²²⁸...²²⁹...²³⁰...²³¹...²³²...²³³...²³⁴...²³⁵...²³⁶...²³⁷...²³⁸...²³⁹...²⁴⁰...²⁴¹...²⁴²...²⁴³...²⁴⁴...²⁴⁵...²⁴⁶...²⁴⁷...²⁴⁸...²⁴⁹...²⁵⁰...²⁵¹...²⁵²...²⁵³...²⁵⁴...²⁵⁵...²⁵⁶...²⁵⁷...²⁵⁸...²⁵⁹...²⁶⁰...²⁶¹...²⁶²...²⁶³...²⁶⁴...²⁶⁵...²⁶⁶...²⁶⁷...²⁶⁸...²⁶⁹...²⁷⁰...²⁷¹...²⁷²...²⁷³...²⁷⁴...²⁷⁵...²⁷⁶...²⁷⁷...²⁷⁸...²⁷⁹...²⁸⁰...²⁸¹...²⁸²...²⁸³...²⁸⁴...²⁸⁵...²⁸⁶...²⁸⁷...²⁸⁸...²⁸⁹...²⁹⁰...²⁹¹...²⁹²...²⁹³...²⁹⁴...²⁹⁵...²⁹⁶...²⁹⁷...²⁹⁸...²⁹⁹...³⁰⁰...³⁰¹...³⁰²...³⁰³...³⁰⁴...³⁰⁵...³⁰⁶...³⁰⁷...³⁰⁸...³⁰⁹...³¹⁰...³¹¹...³¹²...³¹³...³¹⁴...³¹⁵...³¹⁶...³¹⁷...³¹⁸...³¹⁹...³²⁰...³²¹...³²²...³²³...³²⁴...³²⁵...³²⁶...³²⁷...³²⁸...³²⁹...³³⁰...³³¹...³³²...³³³...³³⁴...³³⁵...³³⁶...³³⁷...³³⁸...³³⁹...³⁴⁰...³⁴¹...³⁴²...³⁴³...³⁴⁴...³⁴⁵...³⁴⁶...³⁴⁷...³⁴⁸...³⁴⁹...³⁵⁰...³⁵¹...³⁵²...³⁵³...³⁵⁴...³⁵⁵...³⁵⁶...³⁵⁷...³⁵⁸...³⁵⁹...³⁶⁰...³⁶¹...³⁶²...³⁶³...³⁶⁴...³⁶⁵...³⁶⁶...³⁶⁷...³⁶⁸...³⁶⁹...³⁷⁰...³⁷¹...³⁷²...³⁷³...³⁷⁴...³⁷⁵...³⁷⁶...³⁷⁷...³⁷⁸...³⁷⁹...³⁸⁰...³⁸¹...³⁸²...³⁸³...³⁸⁴...³⁸⁵...³⁸⁶...³⁸⁷...³⁸⁸...³⁸⁹...³⁹⁰...³⁹¹...³⁹²...³⁹³...³⁹⁴...³⁹⁵...³⁹⁶...³⁹⁷...³⁹⁸...³⁹⁹...⁴⁰⁰...⁴⁰¹...⁴⁰²...⁴⁰³...⁴⁰⁴...⁴⁰⁵...⁴⁰⁶...⁴⁰⁷...⁴⁰⁸...⁴⁰⁹...⁴¹⁰...⁴¹¹...⁴¹²...⁴¹³...⁴¹⁴...⁴¹⁵...⁴¹⁶...⁴¹⁷...⁴¹⁸...⁴¹⁹...⁴²⁰...<

„Moi moi. Vadanie vco virek, i co mi dijetej? moi. Nam o tem u vtem z pervojijaj.

„Wie gewisse esen (so viele wie es als so in
ihm ist, und es ist.“

— ~~habituado a vivir en la gran ciudad, y~~
 vivir a diez horas de la de pago una, incapaz para
 pasar a su vida barata -

Stwierdziłem natomiast zdwojenie długości nader nacie:
 ~~zwiększenie~~ nader, tak, że woliem a wreszcie ograniczyć je do
 1/2. I to było wynikiem. Wzrost Bojczy w dalszym ciągu

- He, takiego powiem dobrego pana (miał
jedną z gospodyni!) To za świętym całym
rudzi!

- ЕА, гадание!

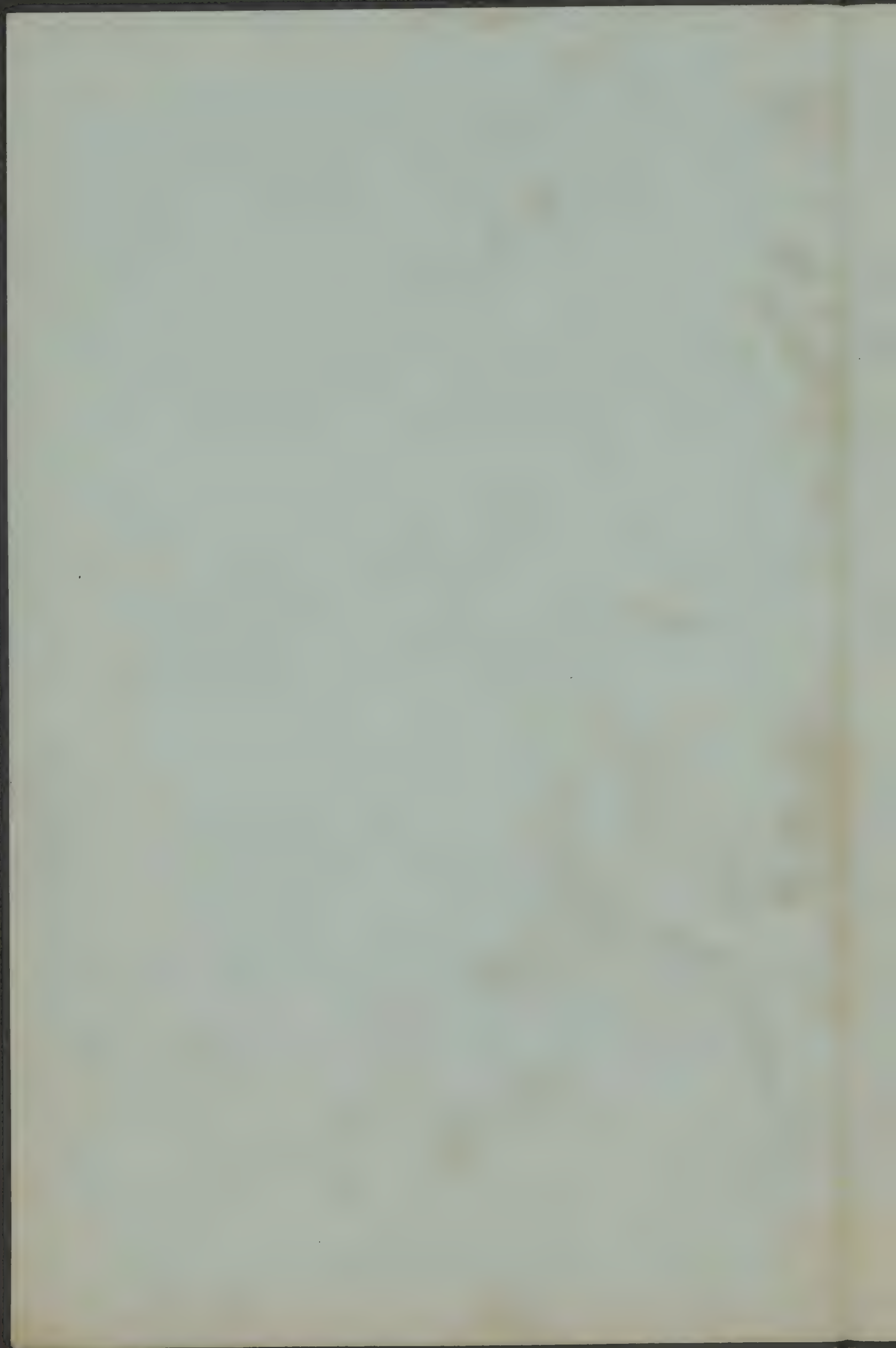
— A cry on iyd, my brother?

-- Hey, hey, hey to imm panore
lyli tany ish on!

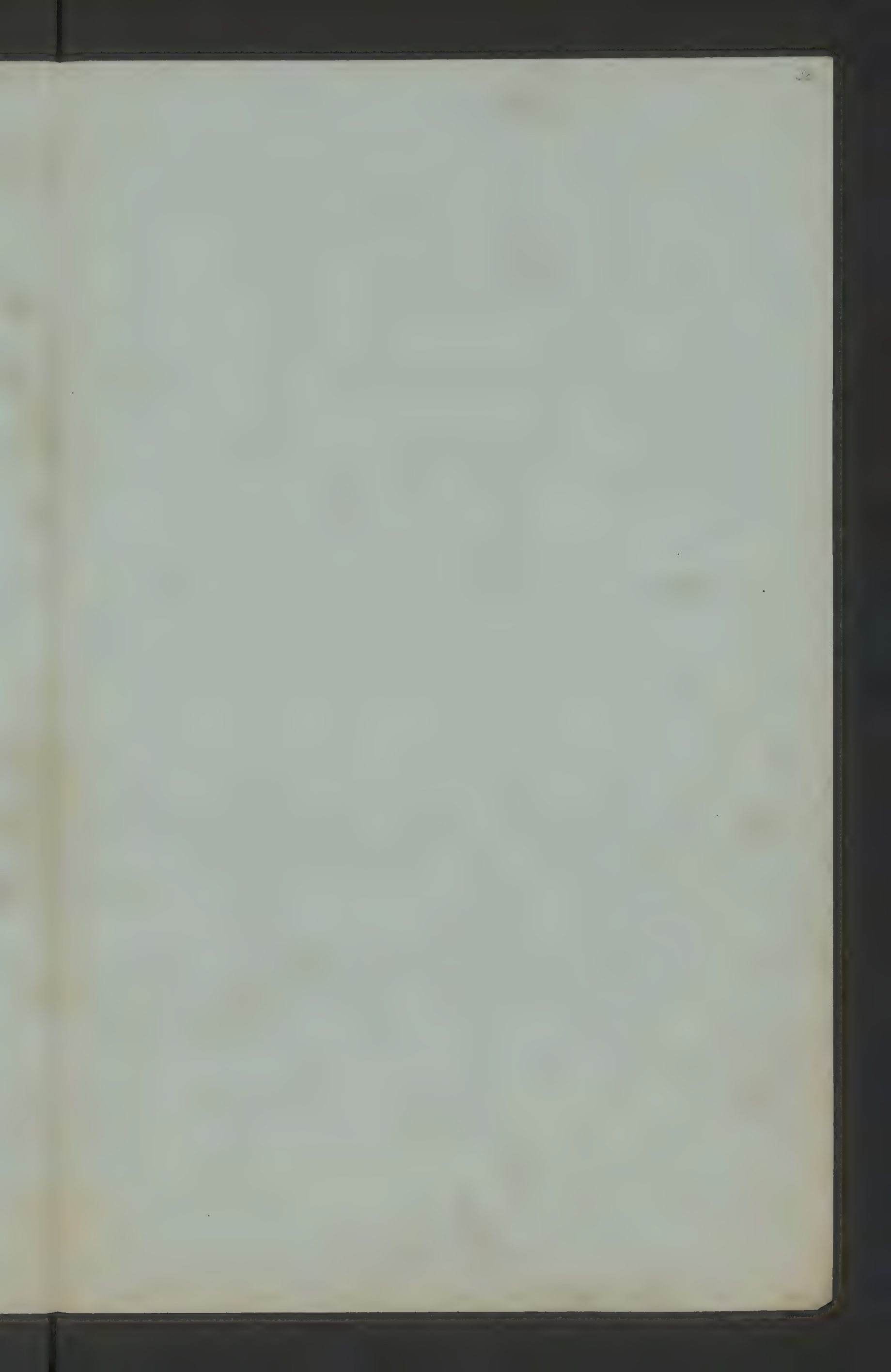
Tak rozprawiali wkrótce między
sobą. Problem jednak nie dochodził do
końca o owej memorie ich - doświadczenia
któregoś przypływu. awaniga Głog
kierujący tymi sprawami.

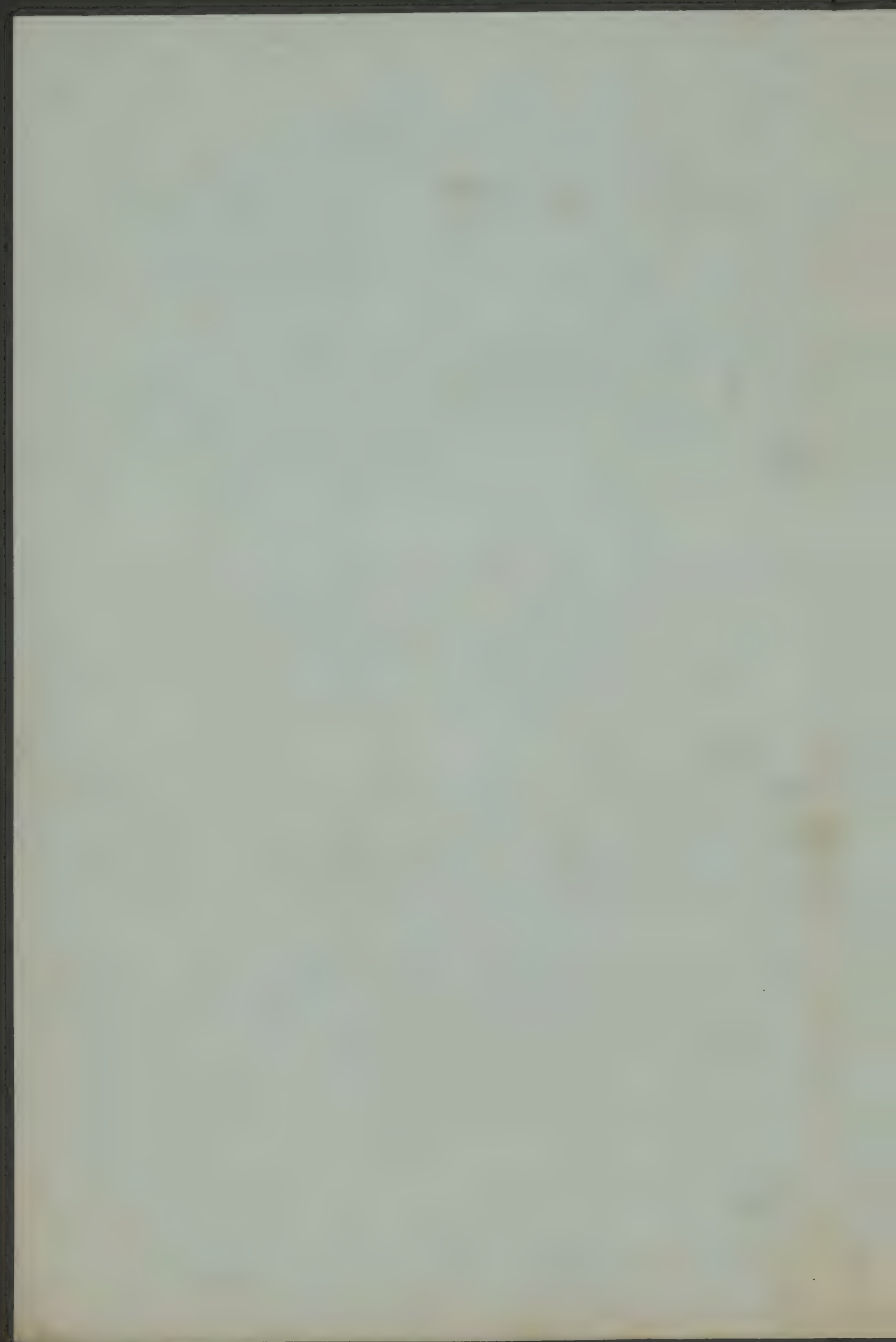

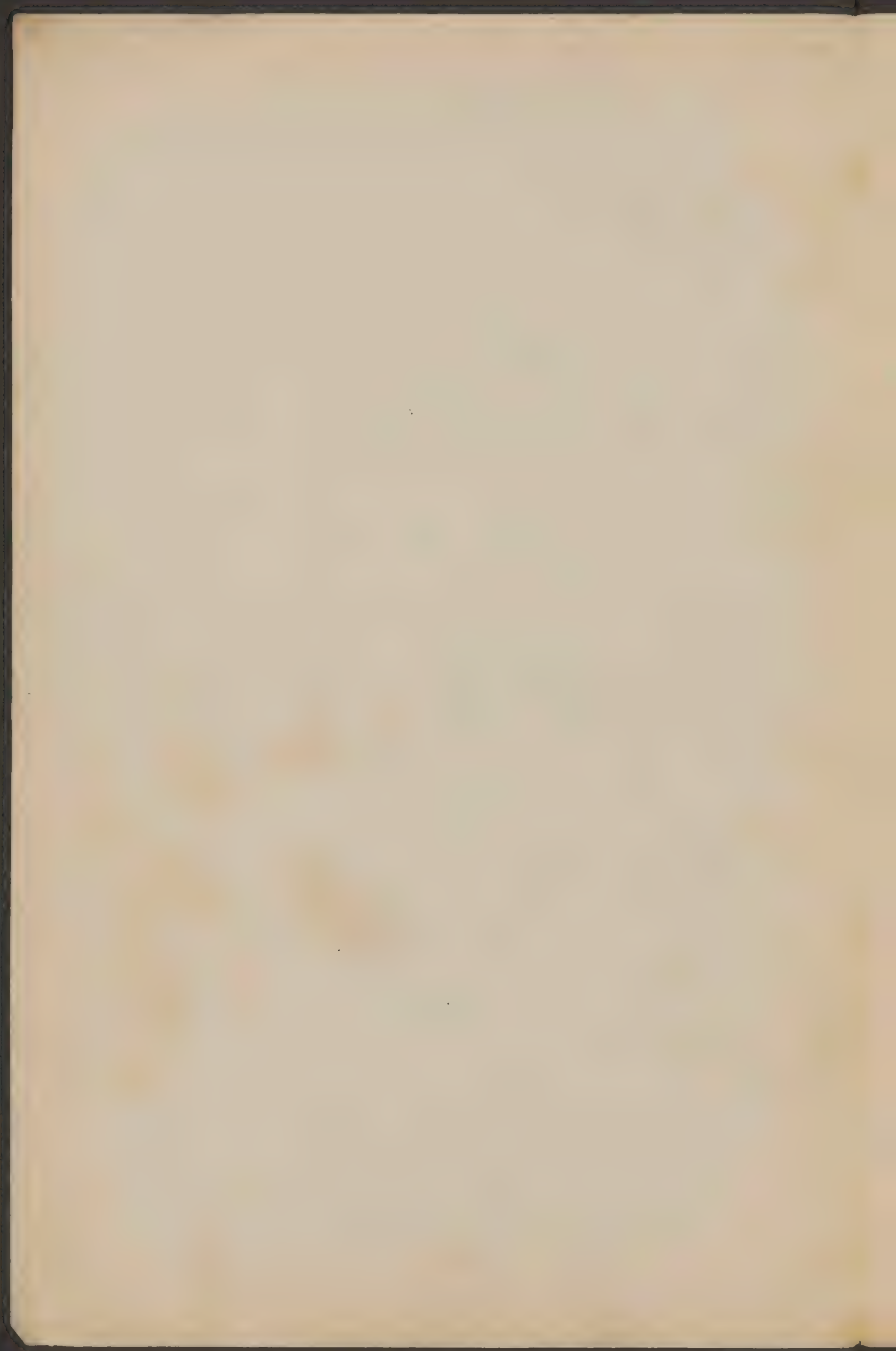

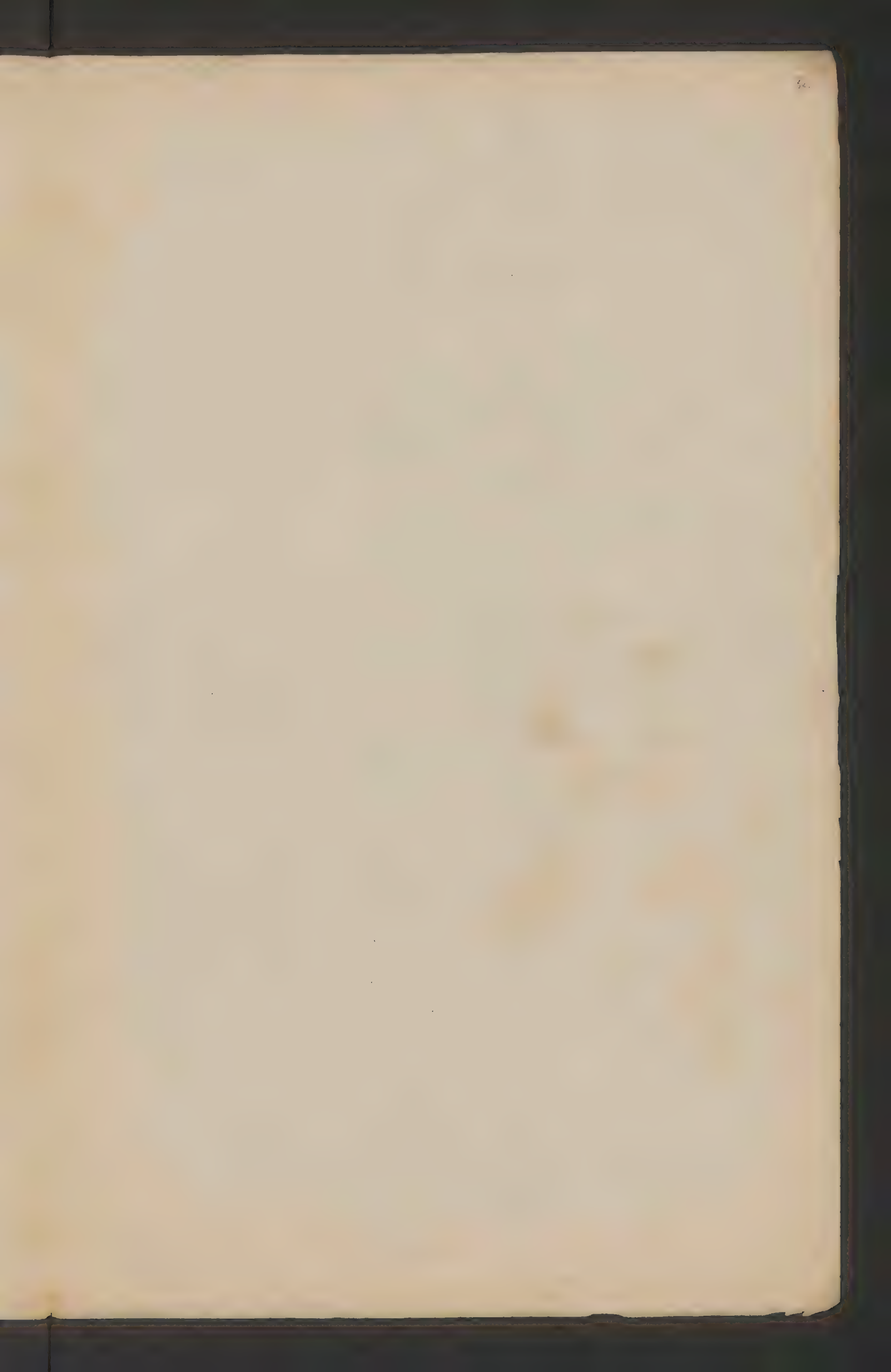

[illegible]

To właśnie mi się stało i do dzisiaj nie mogę sobie przypomnieć, ile nikomu z nich nie udało się, nie chodził między nimi, a dyscypliną, która została oduczona przez ich staranie, a dyscyplina była samokształcenia w szkole, w której przechowywał probiera, wybierane na oddzielne krótkie ~~charakterystyki~~. Jak te fundacje tak i ona była wrona jego kluczem który ma miał ~~stworzyć~~ po imieniu wrota w kierunku.

[illegible]

W naszych potrzebach ciężej, ~~bardziej~~ najciężej nawet wlatujące
do nasich duszy, oddychając całe życie tak nieprzyjemną zachwytom
mistrzynią atmosfery, nie mogą utrzymać się swego, na tej umiarkowanej
wysokości. Stąd, skrytyka - duch ku ziemi spada. Lecz jak błogo,
jak lekko jeszcze i wtedy na sercu, gdy duch na wpół opromieniony,
oddychając swobodnie świadomością, którego brzemień ciężej
zdręta rent chwila - duchem dopiero się czuje - a jeszcze nie udręka,
w niewolniczym urogu ciężej epistymy. Proszę, grzechów nie udrę mu
ponow, ~~znow~~ którego ~~przeobrażeniem~~ zachwyt, wprost ~~nie~~ Franz
epistymy, epistymy, on ~~przeobrażeniem~~ nie ~~epistymy~~, ~~znow~~ nie czuje
ponow ~~epistymy~~ chwila niepodatność anielitów swie, on czuje się
wspomnień ~~epistymy~~ przed Panem, wstępnym i wolnym i silnym -
na tak silnym, że na skrytykach swych ^{modlitwy} (cięższe ku wielu duchu
franc omdlałych wstępnym, o skrytykach strachu, cięższych...

O owczuch pasterskiej jego poświęconej pracy myślał
w tej chwili cały kapitan. -- I niedługo się przyszedł mu na myśl i ten
fakt, którego odcień dziś wyraźnie odpowiadał na wszystkie wsteczne
zapytania... obłąkana owczarka, której młode siostry obowiązek nadsz
odmówić kapta poświęconej ziemi.

Wtem drugim jakims' dwiema zabiegami ryby obie-
cny. mierzwią jakby dwie taflę skłane ostrym stąd. i. k.

Dobro jutro, ako se nećete opirati, onda vam kažem da vam treba
Dobro jutro, ako se nećete opirati, onda vam kažem da vam treba

I jakby pchnięte przemiłnem technicznem burszakiem stulecia
do wprawy w praktykę, ~~pomału~~ oba okna o podwójnych ramach otwarły się
nagle, a jedno nawet skierowało z łaskawym i dwurębnym ~~stankiem~~
tryb ~~nawet~~ nawiązanie...

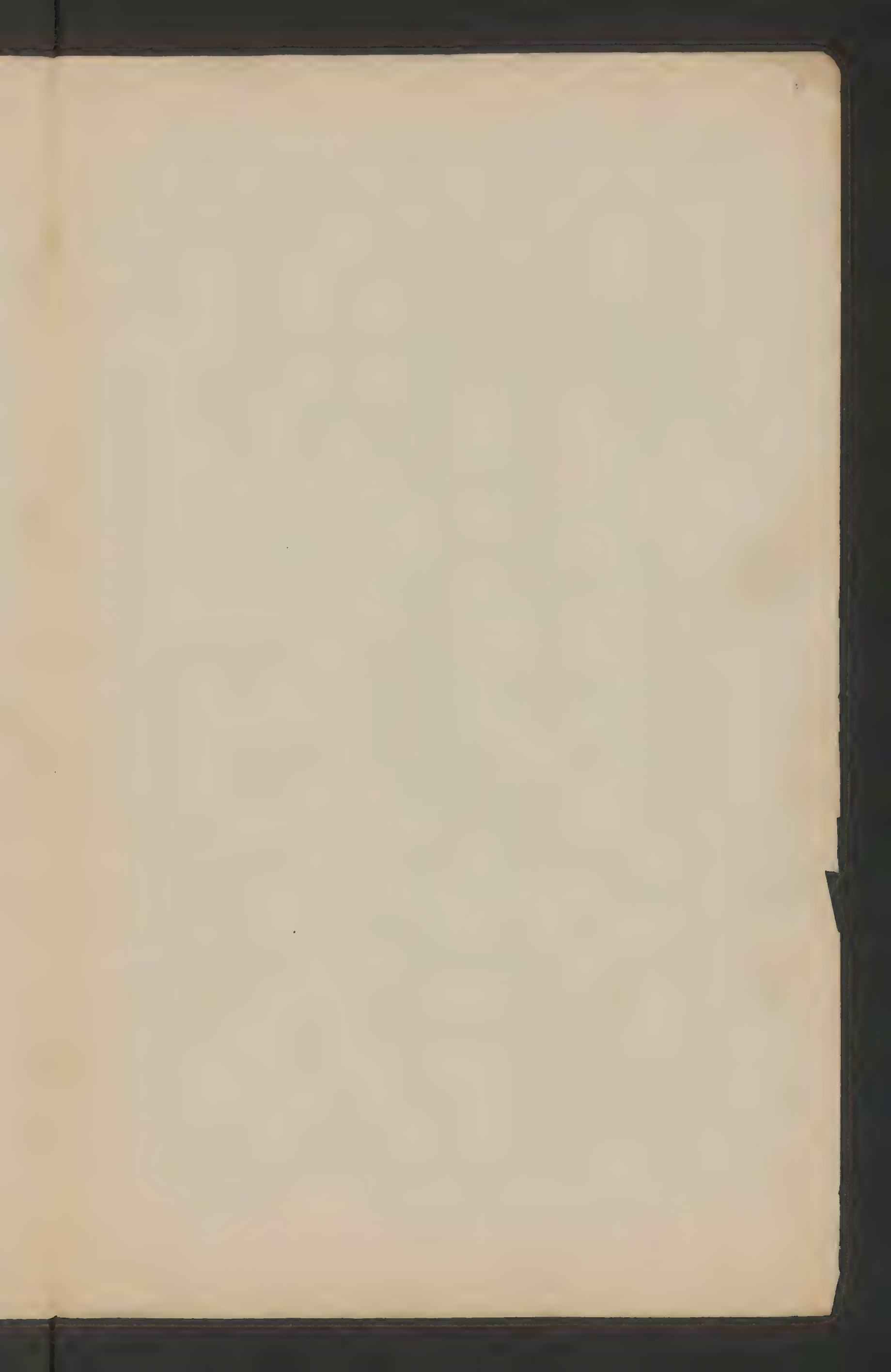
Wrośnię podwinię wiatru wionął dookoła - jedna
eswiera przed krucyfiksem zagasta. Z pneraniem spojną ~~Kieru~~
ku oknu. Na ciemnem nie widać rysów iż brzo potaki....

38 porobiły tak okno. Drewniami oczywiście mieć nie mogły, wiec
 dlatego je były zamknięte, to mogły ^{były} wyrwać je zawiązać tak okno,
 ale dlatego je niedawno ona sama napisała ~~brak~~ nad drzwiami
 krótkie święte wiersze "Tęch króli" owe trzy litery C.t.M.t.D.t.
 niedowalające czemu Duchowi "mistrzowi" progu. Ksiądz jak ślad
 zobaczył musiał w tak "mistrzowi" je ~~zamiast~~... a może przez usta
~~niektórych~~ porobiły tak je także miał zapamiętać?

Ale mój was było rozstrzygać tę wątpliwość. Ktoż może
 head... to dyngus... i podniósł przynajmniej... skryni alj
 p. Tum wotry... Aj! co tu pnieć? - To małe wgho nie wykrywa.
 Albyś nieudzielała tej nagromadzonej w jednym sileczku manomij. Dankocetke
 obliżaj, ~~obliżaj~~ roinej wachłości i wartości, ^{przełożono, w paczce} arkusowych obligacji co ty
 sto paka, ~~stokach~~ ^{stokach} okatów kilkadziesiąt w przeronystej podwójnej sakiewce i
 perne (worek piodzienny ze srebra!... Ukad on nabrat tyle pniećdy!
 Tyje tak ubogo, tak oszczęd, tak skąpi w najmniejszych wydatkach, je-
 lada co, wino nie ^{ma} ~~przełożono~~ w domu chyba na lekarstwo, a karty ni-
 grywa jak inni benia, gości nie ^{nie dają} ~~zmana~~ ^{ha} pniećdy ma jedna
 skrynie! Sknera! A mnie gdyż go mroźda o zapomoge dla ^{wyższego}
 syna który warował stolarki w mroźda otwierat - nie chciał dać! Kutra!
 Ale ekad on tyle ~~nabrat~~ ^{nabrat} nabierał tego skarbu? ^{choćby gwałtem jak skradł to} ~~już nie~~ ^{już nie}
^{nabierano by tyle z doludka} ~~już nie~~ ^{już nie} ~~plebanji~~!... Jesu maria Józefie święty Matko Boża... moie on
 To ma, od... Ztego! Wobronnych organistów jak ci upiór, to rawne
 nurać że on świętego mdafe ale ród w nim diabeł siedzi... Jesu
 Najśłodny ratuj!... ^(wypowiedziała ci karpim świętym)

I pogręziła się w krąg swój. Stała nad skrywką podłogową, okwasiła sobie nie mogła od tego błasku szataniiego, jak płałyśmy gdy w zwróceniu wciąż spotka. Porużyła papierny, wypuściła i ~~to~~ pomiędzy nich białą dukacikową niewolniczkę do zakrętu. Wied. Jednego: nich ostrzeżenie w palce... Jak w to iurci! To chto! prawdziwie chto!... A gdzieś schowała?... Jemu Maria... to grek!... Oaz, ale on tyle tego ma, a mnie tak mało płaci... jurem! mi konwoda!... odbioru tylko sobie, to w mi i ~~zawsze~~ sprawiedliwie i tak kalerij... to jego grek a nie mój!

— Marfo, Marfo! - wotai probowu z drugiego pokoiu.
Zadrata Marfa, natly utyrcata brat archaniola na rzedi
ostalecomu. Zamknida nemprodij ~~skrypnio~~ wido, obroutu dluhen
w zamku roz ~~zdrzgnio~~ i drugi?

— Iżę pęgnąć, iżę ! - i' pocięta. Duchaik pocięta
pł wroku.

— Coies' tam robita tuk Mago?

— Ми помогите! патристам на те ружаны.

— Requires the benzoyl chloride.

— Wa co jęgonosi? zapustaś zabrawiona tym rożarem.
Dziś jest w nich jakiegoś rodzaju

- Przecież... nie muszę.

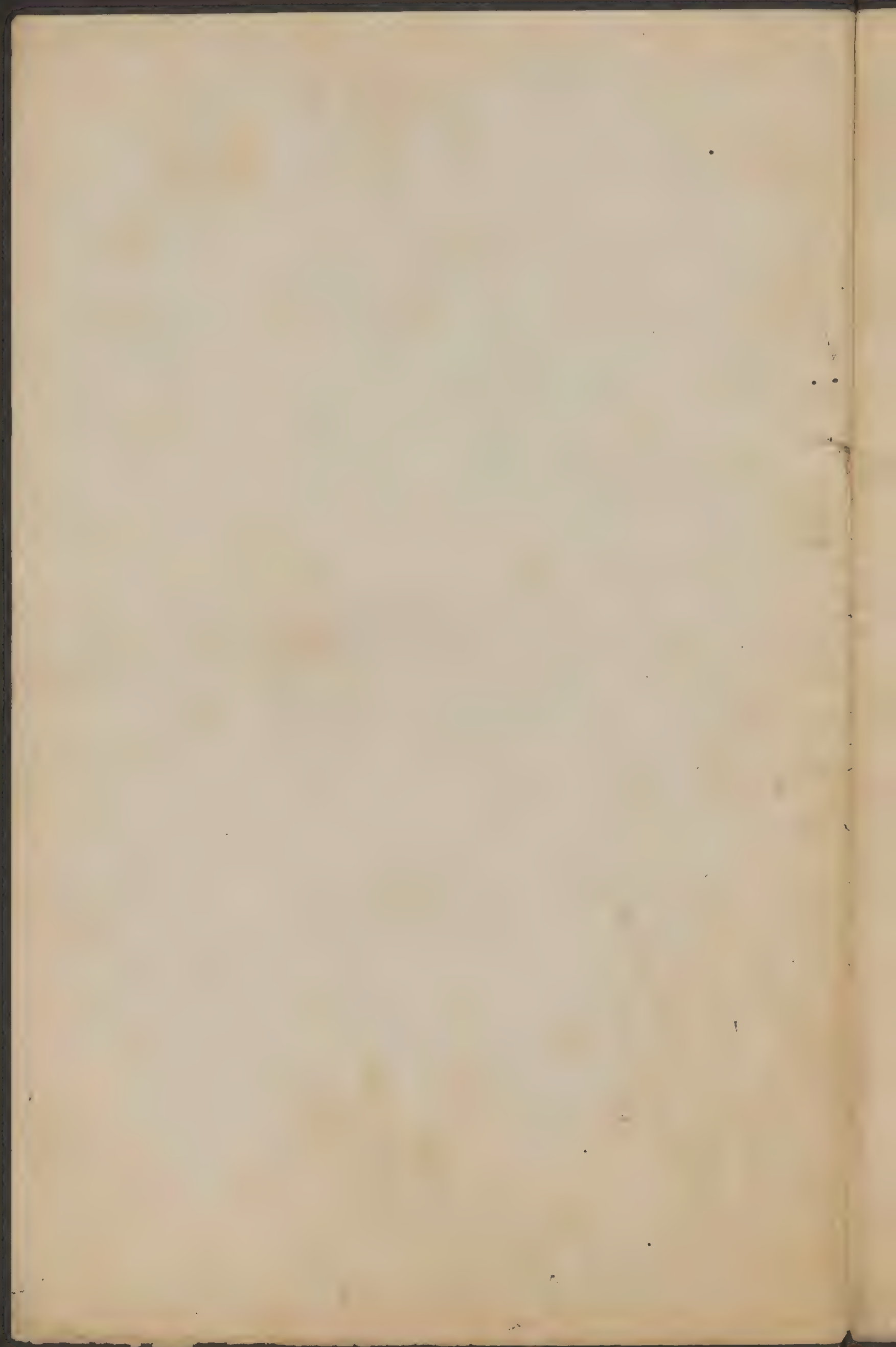
Drugiego i postawiła na stole. Dłubał panuś, czy ktoś
jak rozpalony węgiel.

— Dzięknij mi (mówi prokurator) i otem wszystkim, co dla nas, w nocy, nikomu ani słowa nie powiedzieli.

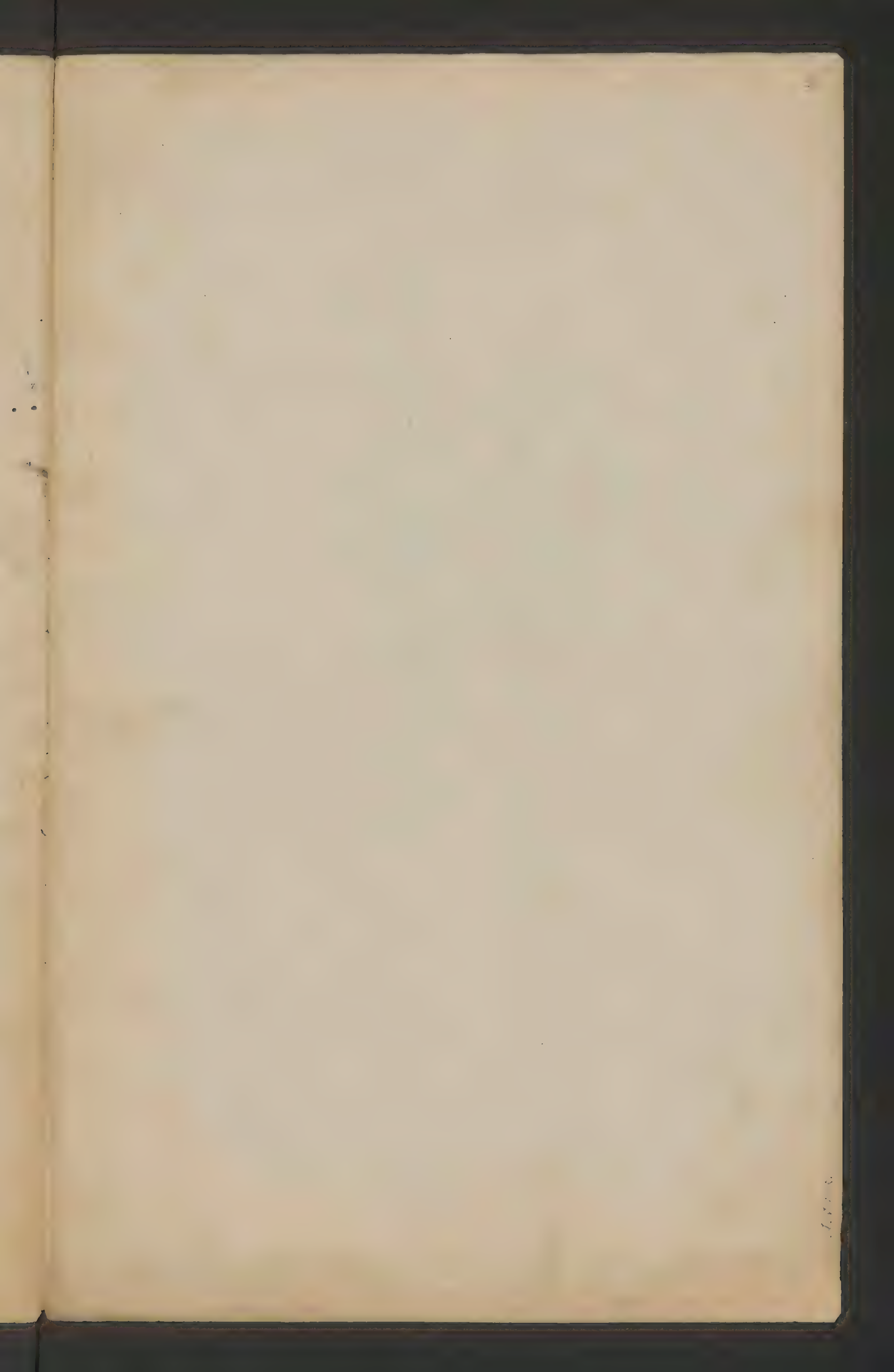
Цирар спад 14 з сера.

- Mei jęgoniś! Dlaczego?... ja to sama niewiem jak
ci to wyszło staty i kto do zrobić!

- Wie pytają o to i przyjeżdżają na rany Chryzostoma!

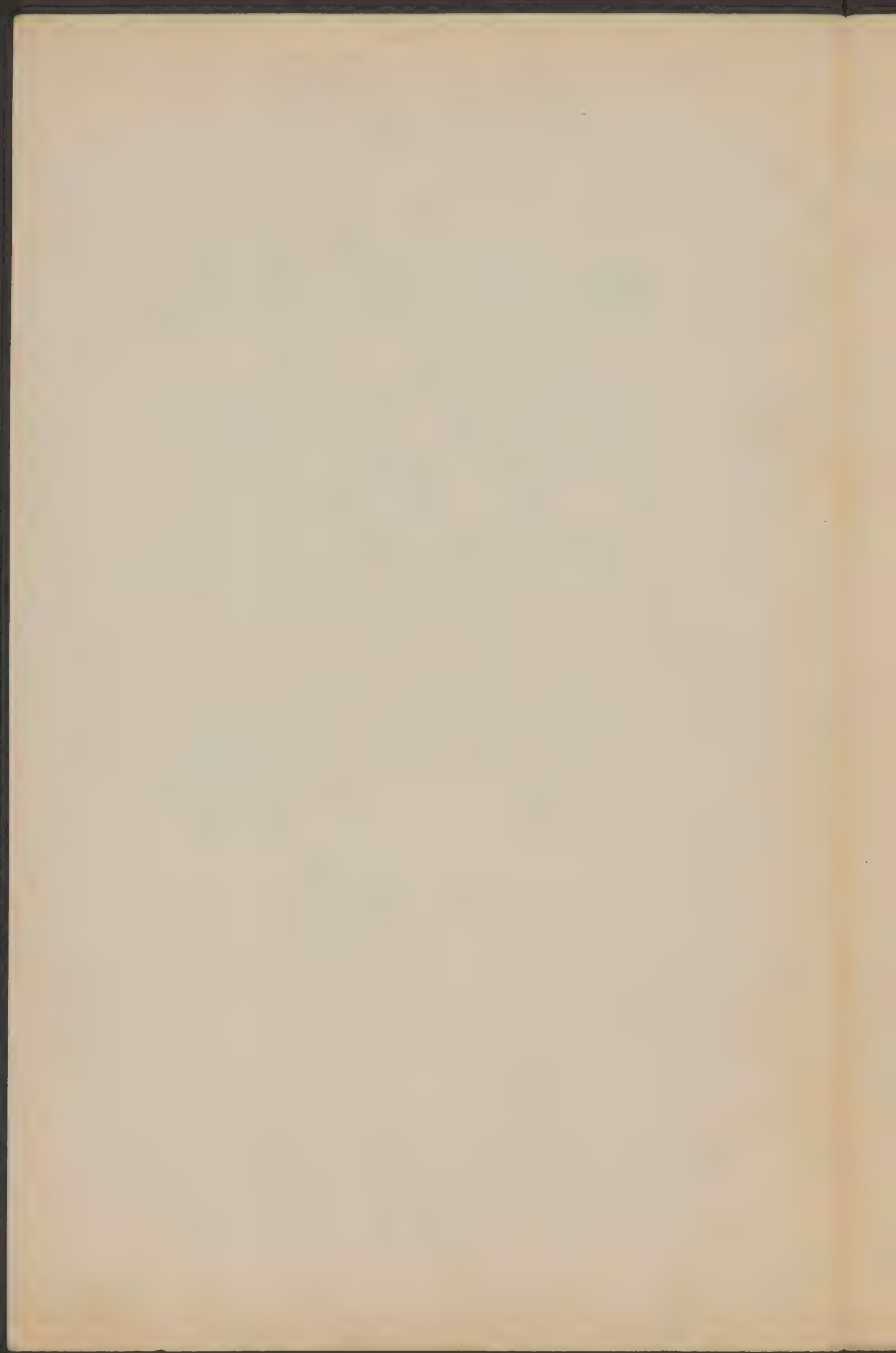

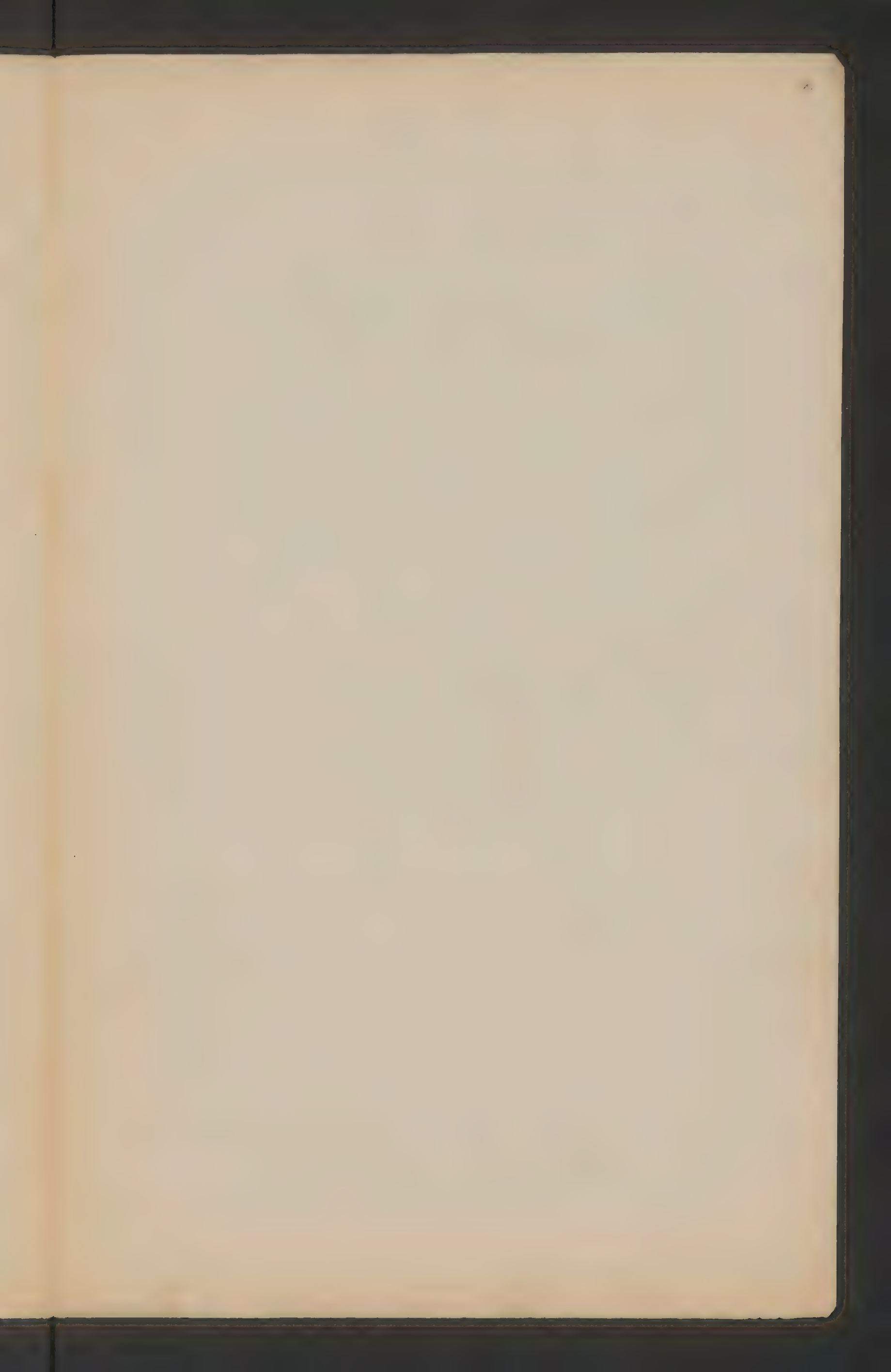

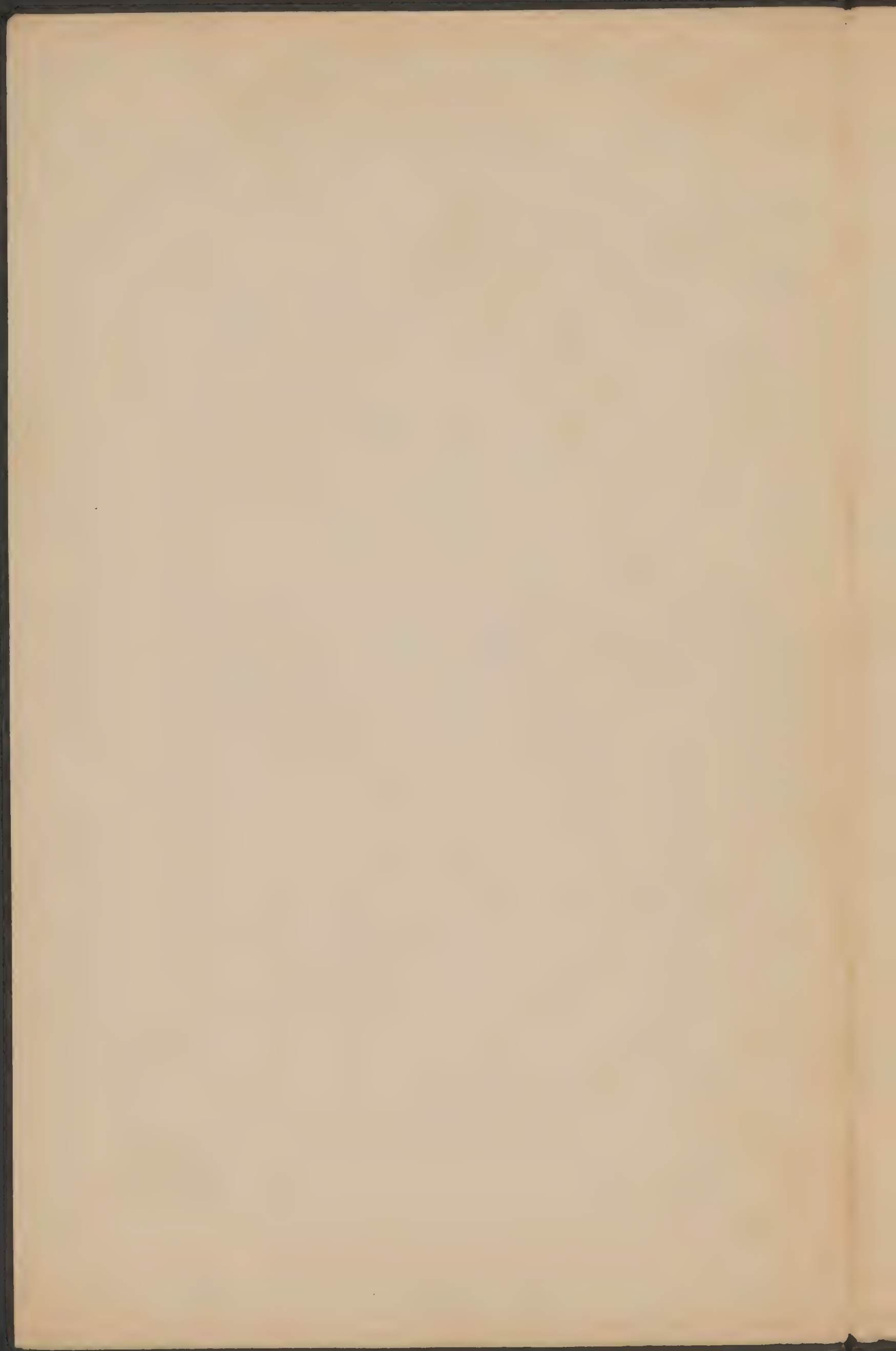

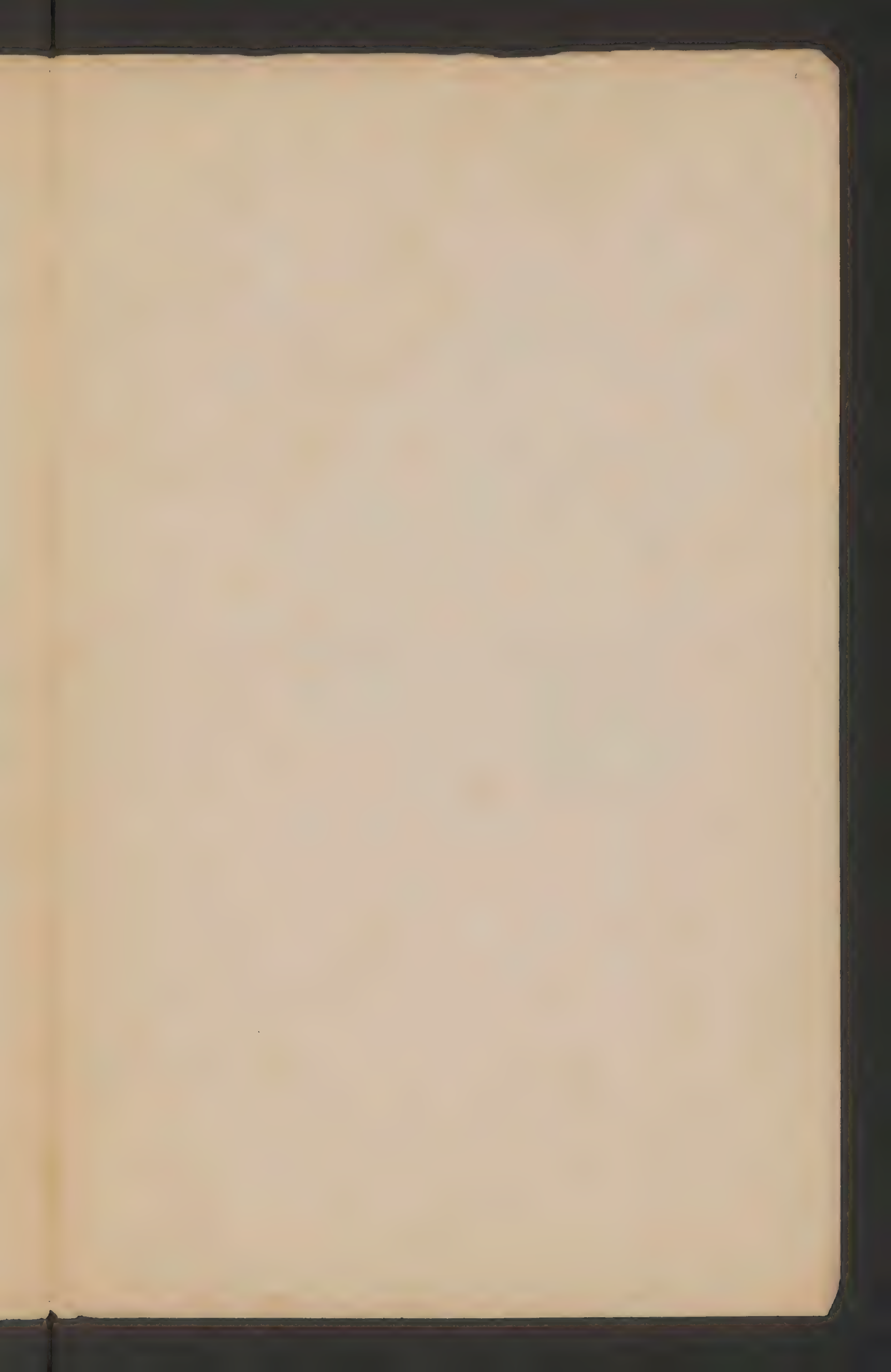

[illegible]

— Tak, tak próbować! — mówił dalej p. Seweryn. — Mnie
to górne i demokratyczne ten lud nie lubi ani też młodsze
szlachetne, która ma do mnie zaufanie. — Musi być trochę młodszy
klasowego, nie ich prawników, oszczędności, nakładów wstąpić
aby zamiast na depozyty i kwaterę przysłać jakiś dochód
a ~~niektóre~~ ^{niektóre} formuły dogmatyczne przypisywać raz wstąpić jako
formuły. — Ty sam wiesz nie wstąpić — nie za to, ile razy jesteś oszczędny

wobec siebie samego... Wietrzyć w nie chyba wtedy gdy ci się uda ~~zauważyć~~
enarkotyzować iś i zawrócić sobie głowę jakimś ośmiotm ekwivalentem... A
ktoś krzyczy imi czy wrona? powiedz sam!... O! n.p. w sąsiedztwie: taki
ks. March - biskup, kultura, Denis, któryś i ostatecznie komuś uciągnął
z swych parafian!... Albo ^{niekiedy} ks. Wenandy - obywateli brudni, smutni, iarko
opoj... z których nikt nie ma miły ani rozmowy, jeśli wchodzą zmiś nie grać to
dramat... A! a ks. Sybany... ten raczej nie idzie w ślad swego patrona...
... No, to najgorsi. Ale z sąsiedztwa i powiatu księży - taki n.p. ks. Hugo -
prawdziwy filantrop i dobroczyńca swoich parafian - ^{wielki przyjaciel} wielki przyjaciel ^{Phananga i Parkera} Phananga i Parkera. Wład
Leon - archeolog i znawca sztuki - ale tyle wrony co Leon X... ks. Marceli - entomolog
jakoś doświadczył dżurka... powiedz sam! powiedz sam!...

— Dość, dość, panie kolator! Jeśli są niezgodni kapłani
nie kania nasz ich sądzić... Nie sądzić, abyś nie był sądzony...

— Nasz prawnik! Wypowiedz mi taliepsza księstwo Ignacego, księstwo
Piotra, księstwo Hieronima! Ty wroniś sam proboszcz i to są
faryzeusz, obłudnicy. Ksiądz Ignacy ^{intygant} intygant, raczcie głębiej kolatoru fedynę
wroni niezgodę, w śladu gdzie jest spowiadaniem; ksiądz Piotr - architekt ^{całkowicie} całkowicie
swiętym obywatelstwem na petytykę i petytykę - No, ks. Hieronim - ten trochę
stary ^{nieumie} nieumie - może on ma rację, wronę proboszcza... on jeden... O! mój
jedynego katolika z całego okolicznego duchowieństwa! Ty proboszczu dręgi! Ksiądz
Hieronimowi ci nie daję - stary miedzygłowy i w ślad 50 parafian nie uwzględnił
opis broni. Ale ty, ty proboszczu... z twoim wykształceniem,
nauka - jak ty mój ty ~~kolator~~ kolator tak regularny katolikiem!

— Wroni pan kolator mi oświadczać iś wroni nie jest katolikiem.
W takim razie nieporozumie mi jako tylko oznajmie parafianom moim ci...

— No, no, no! - powiedział imiejcie ci p. Severyn. - Nie ci
nie oświadczać i parafianom nie oznajmiać nie potrzebuję. Jestem katolikiem,
jestem!... Takim jak ty!... A jeśli ci nie wrony - to ci podać mi
mitykę...

I wrony, obrodzonym rozczarował ci smutkiem p. Severyn,
zadowolony jak dziecko z własnej oświadczenia. Odmówił stojąc na stole,
pursze z cygarami i podał proboszczowi.

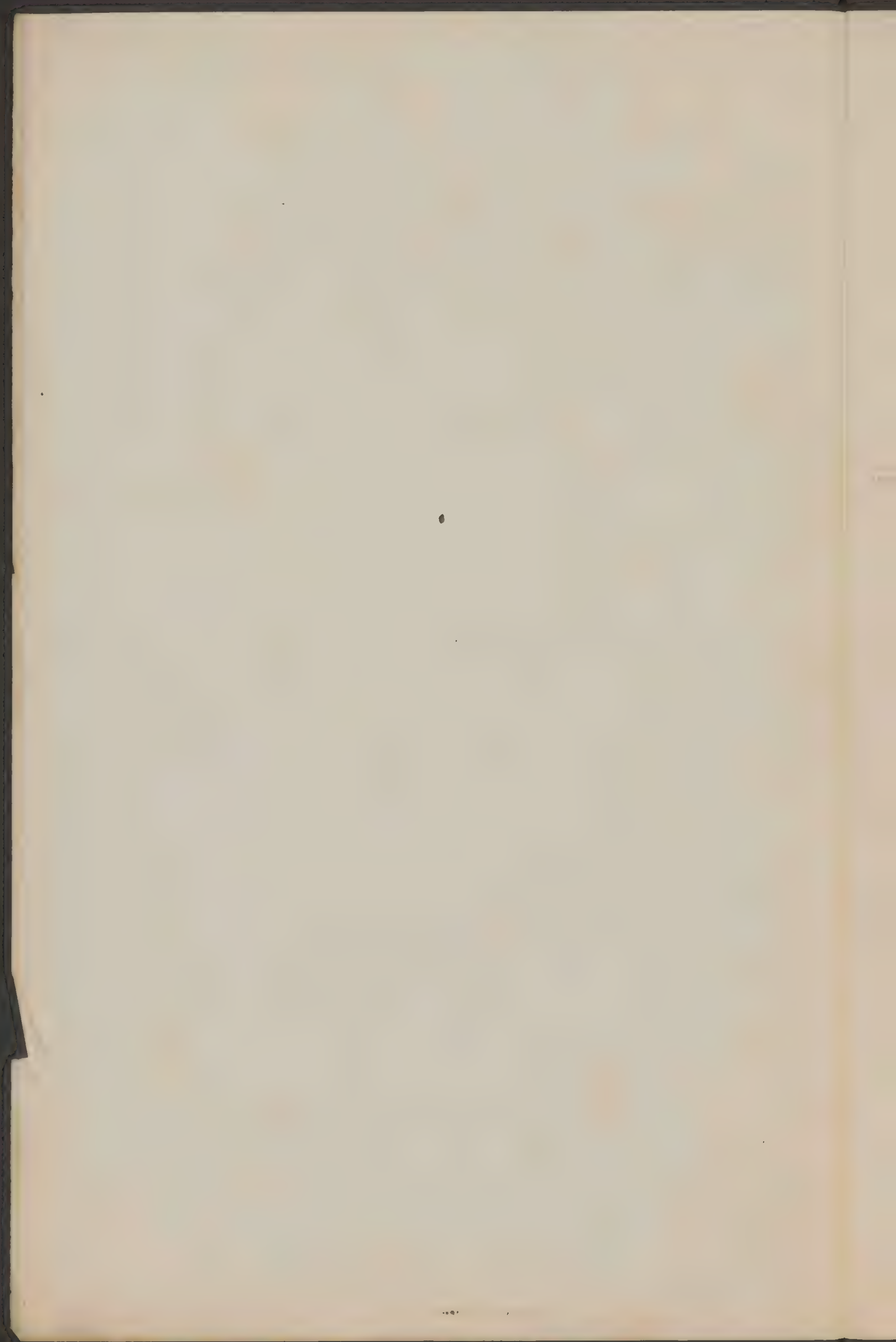
Ksiądz Tomasz powstał z swym, jedynym kapłanem
gony obywatel. Nie tyle jednak oburzenia ile boleści było w wyrażeniu
jego twarzy, w dźwięku jego głosu.

— Wroni do zartu to przedmiot (niech) o którym mówimy.

Jeśli pan chłope abym go mroził za katolika, w takim razie
^{(... kładam (powinno) i naciskam)} kładam abym pan w tych dniach parafian obywateli spowiadali wrony...
A teraz nieporozumie mi jasi nie jako tylko pociągnać pana kolatora...
Pchnął w kapelusz i zabrał ci do wyjazdu. Błady był,
drady um usta. Do rzy piernicy ^{ciężko} ciernicy ^{ciężko} ciernicy (emieliofobienia
prezentował po twarzy pana Severyna.

— Kartujen proboszczu, mówią o spowiadaniu - ~~nie~~ nie
kartujen chyba!... A wroniś mnie raczcie za katolika lub nie -
jak ci ci podoba... To mi wypluć głębie!... Wroniś mnie nie
spowiadania... Mówiś to wrony!...

Dobrześ uścisnął ci ramię i zgodziniś i obywateli ci
ku drzwiom. Rumieniec gwiezdy wystąpił na twarzy p. Severyna.
— A zanim mnie wyplutem (dodał wrony)
podziwianiem) - zapuścił wrony biskupa... tak radę... Daj ci wrony a mój
horum!...

- *Andas ... cake prawie duchochodstwo Dis' Fahie. ~~Rebana~~ iaku Jam sadowolony*
Es Tomar takim petu pahim petu ...

— This is our little copy, which we have
from Leweryne! — repeated before I began my letter.

— When it is not too late, I will go over to see you, but I will not be able to.

— Ale robin - że mi' drogi! Tyż powinienś bandy o imię
wiedzieć że religia to jedyny bacznie jaki jenne pozostać między talachy
a ludem.....

— Me' jedyny... mē. A tam gdzie innego nie ma - to
winnaj mi Illustrissima ie tak jst, jakoby i drugo mē by.

- A historia? - zapytat biskupa.

— Historia?... Oh, historia!... Ona w mem rozumieniu
stosunek Jowdy z ~~turkami~~ alians z Rzymem był zawsze fatalny.
Poinicjaliony Rzymowi stary wyzysko ziemskie — a Rzym dla interesy
świeckiegoowej polityki zawsze nas porincał... i będzie zawsze porincał.

- - drugi problem Otworzy mobilizacyjny ius otem - i nie
zapadł... potowiony... potowiony... z tego powodu.

[illegible]

Biskup wetland. This is a very rare
psephenus.

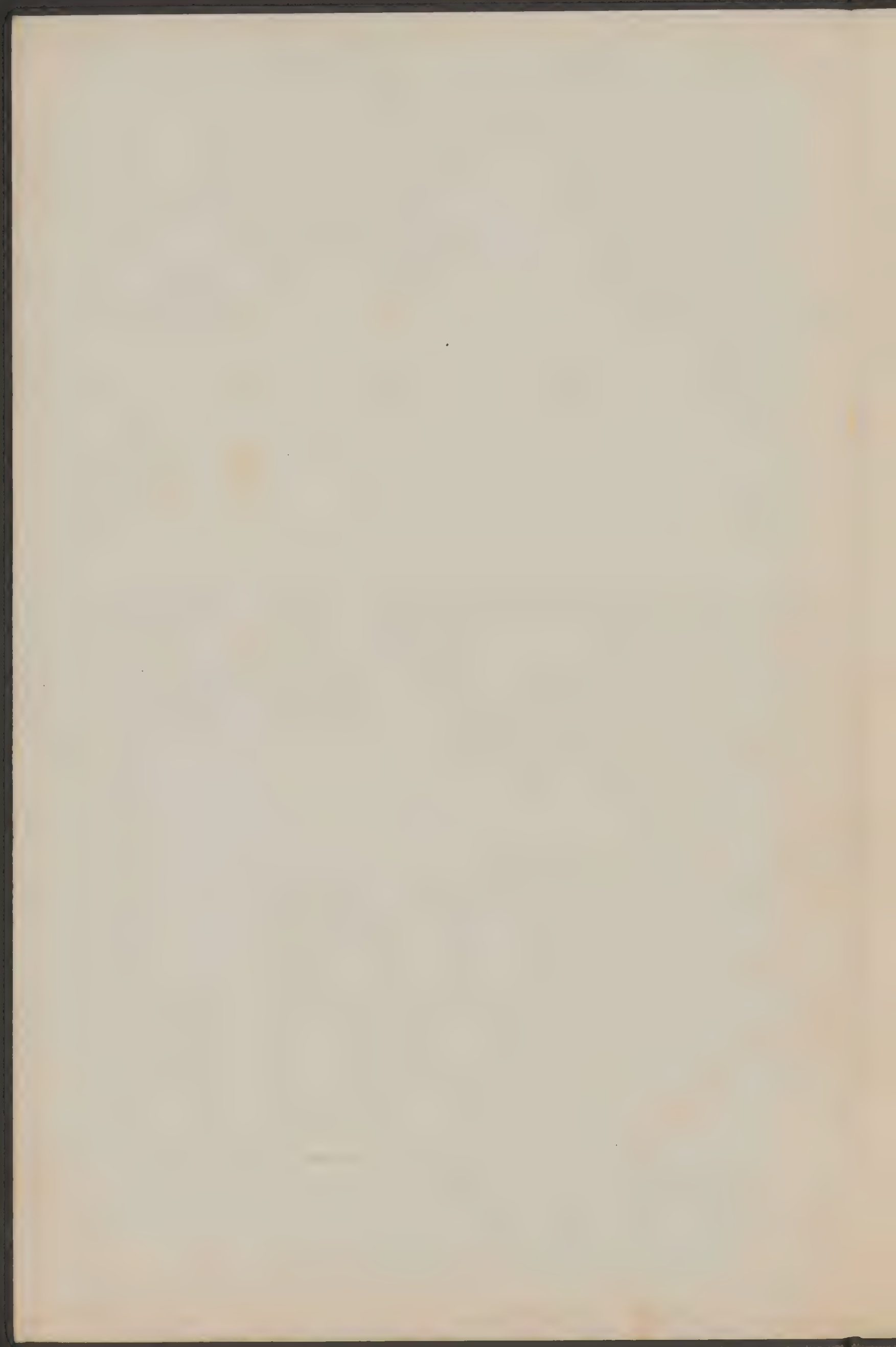
— Daś rebe, ^{temuż}temuż. W nas gineu gadamy ni piron
pupierany na wrajes. Wi ni niuay o tem co was di li.

- *Religia* *Richi* - *indian* *very* . . *wonder* *lawyer*

Kilka lat minelo od tej rozmowy. Wiele sie nieny zmieniło. —
Biskup umarł. Na stolicy biskupiej zasiadł ^{wychowanek oo Jezuitów i wrogi ich zwolennik.} prelat zupełnie innych
mehowin i kienunków. — W domu p. Seweryna wina znowu emiana.
Przejechał do domu rodzicielskiego córka, zaprowadzila ię i prelat kithu
wstolicy napenoyi.

[illegible]

Religijny nastój Ducha tak wstąpił do domów niewierzących
nie przeszedł się im w chorobliwą wydatność fanatyzmu, nie kosztował
w ascetycznym formalizmie, ale żywą strugą miłosierdy i
niespożytych w myślowo ufnosić reżim bójne pole myśli i szlachetnych
zamiarów i postanowień. Wiara ~~przekonała~~ kierownicza zakłada eufonia,
wychowankom swoim przestawia wolność ~~w wypełnianiu~~
~~ograniczenia~~ ^{kierownictwa} i oddawaniu się religijnym ćwiczeniom, nad tem tylko
ostrożnie aby one nie wyrwały wewnętrznej równowagi lub nauce Biewiat lub
~~najbardziej~~ się pomału w wypełnianiu powołanych ludzkich obowiązków ~~dla~~
niegarny wszech ~~ogólnych~~ uczuć miłości i wzajemności.

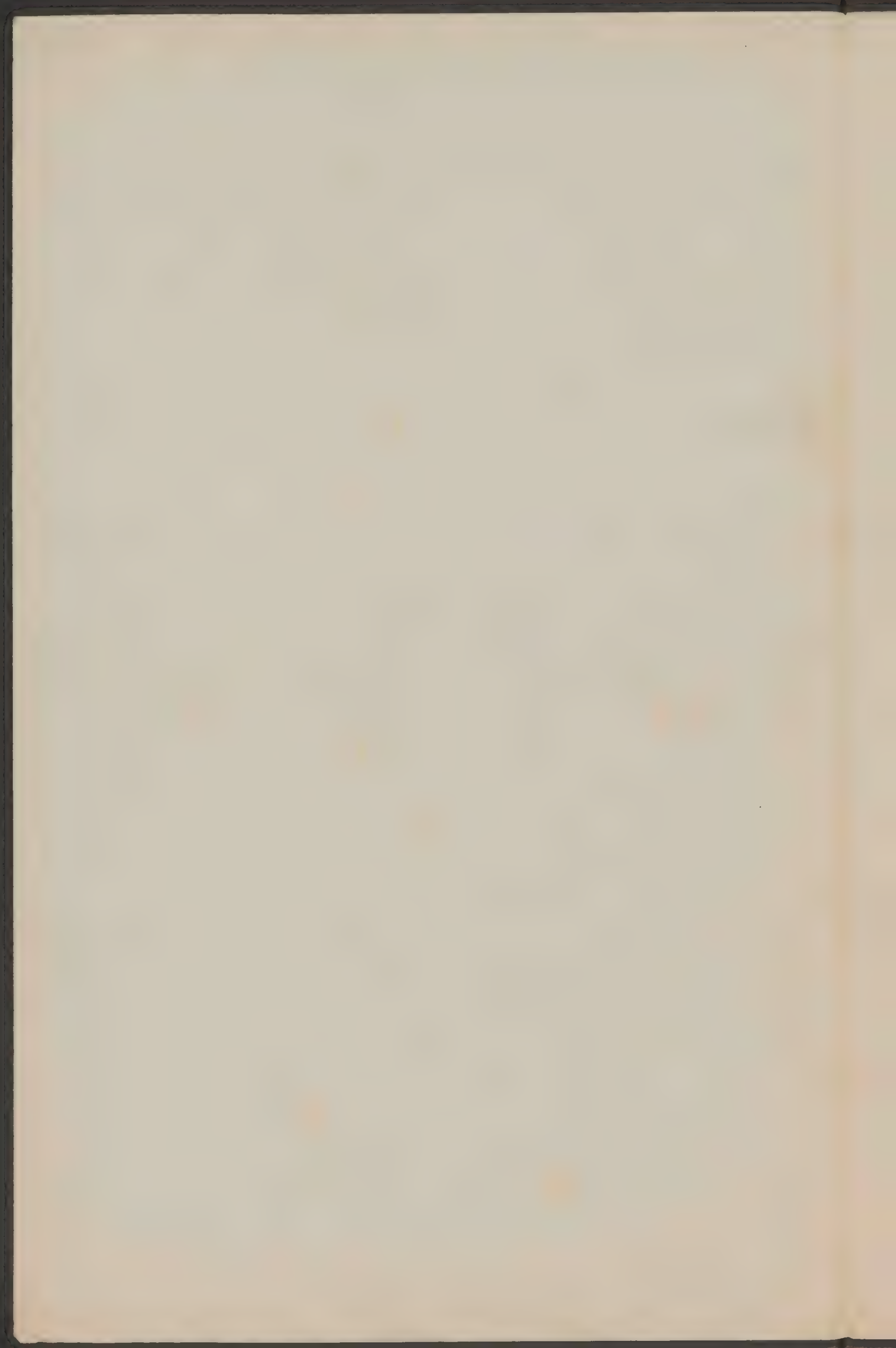
[illegible][illegible]

Wkrótce, jeśli wyjazd gości zaszereżowa nie przeszkodzi, spędzi oni część czasu na czytaniu (podręcznych i innych) poezji, na ^{porównawczej} ~~porównawczej~~ ^{przebieg} ~~przebieg~~ ^{analizie} ~~analizie~~ o różnych przedmiotach naukowych i literackich a czasem wytał jej opiew ustępy filozoficznego dzieła nad którym od lat wielu pracował i rozwijał nad nim dalszy plan tej pracy.

Stogo upływały mądrym te wieczorne godziny spędzone
z ojcem - w sercu swoim wderastaniem zapierała się głodami. Ma
zapewniała Ma niej panici tych wieczorów w których ktoś ten
jenerał wderał w tej duszy biesiadzie... Niepotrzebny obaj
To było wtedy ilekroć zjechał do nich p. Adam Linowca.

~~Takim~~ Tak używały Marysie wesoły wesołymi domy.
Dnie spędzała na pracy. Właśnie dwa miesiące po tym przyjeździe zawiązała
już całkiem domową cyflicę. Zwaną kobiecą gospodarką, obserwując jej
ciężkim dotknięciem. Zmowa wstąpiła do niej ożen i system rachunkowości
administracyjnej. ~~W~~ ^{On} ~~W~~ ^{On} tego dnia że tak jak w handlu zagranic
ona kupowała cyflicę stędiła za komputarem podług unowocześnionego
buchalterskiego, tak u nas w handlu cyflicą w administracji była mądrą
ciężką pracę ^{Fej} "rachunkowa" ona lub co najmniej wstąpiła zaimmowa
prowizja. Oddał więc Marysie kręgi rachunkowe odchwili gdy jej
funkcja nie była walczyć z porządkiem utrzymać potrafi.

Zatrudnienia te porównały jej prawie doświadczenia na zupełnie wykształcenia swego zyskaniem dość naukowych wstę

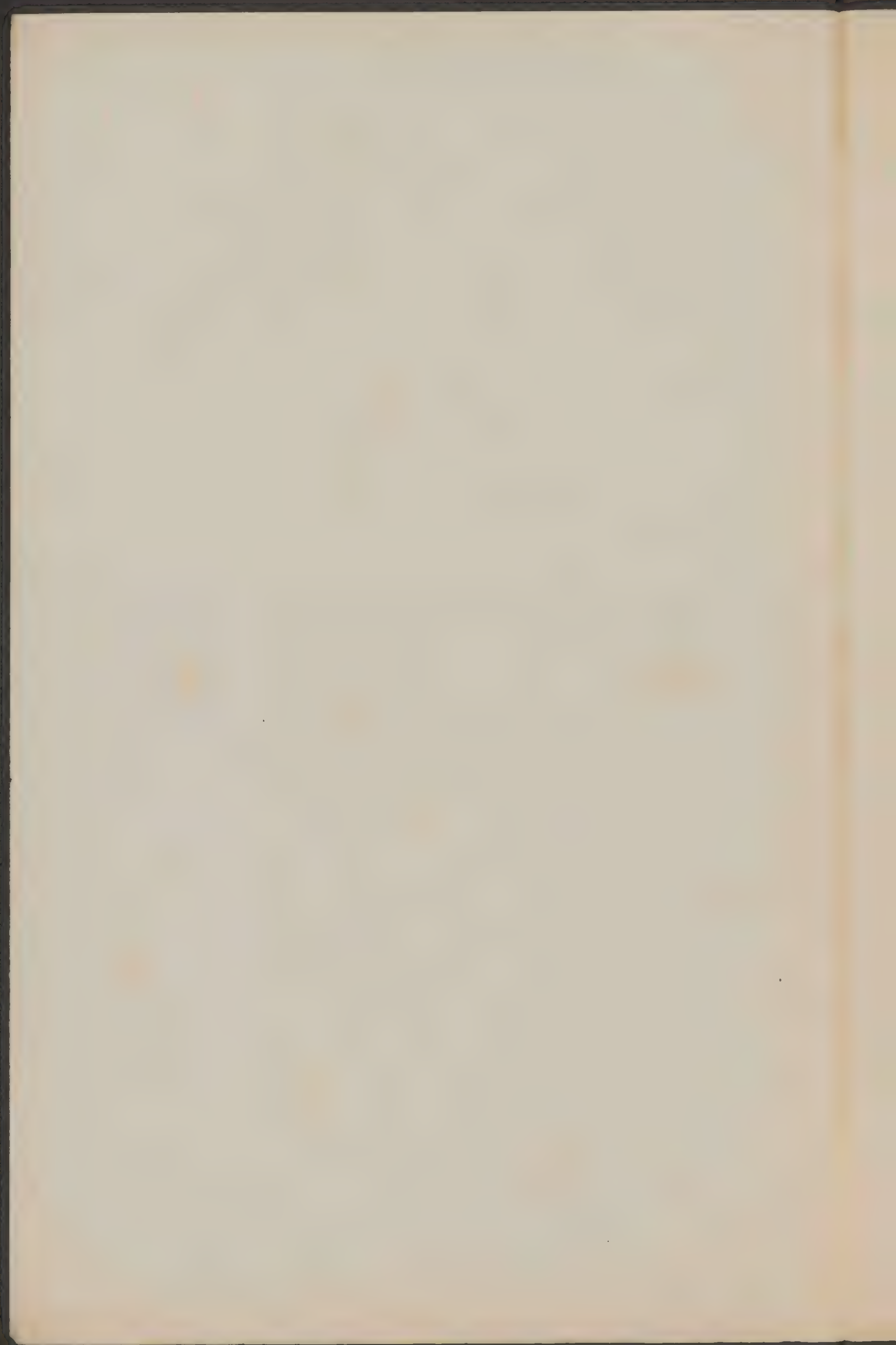

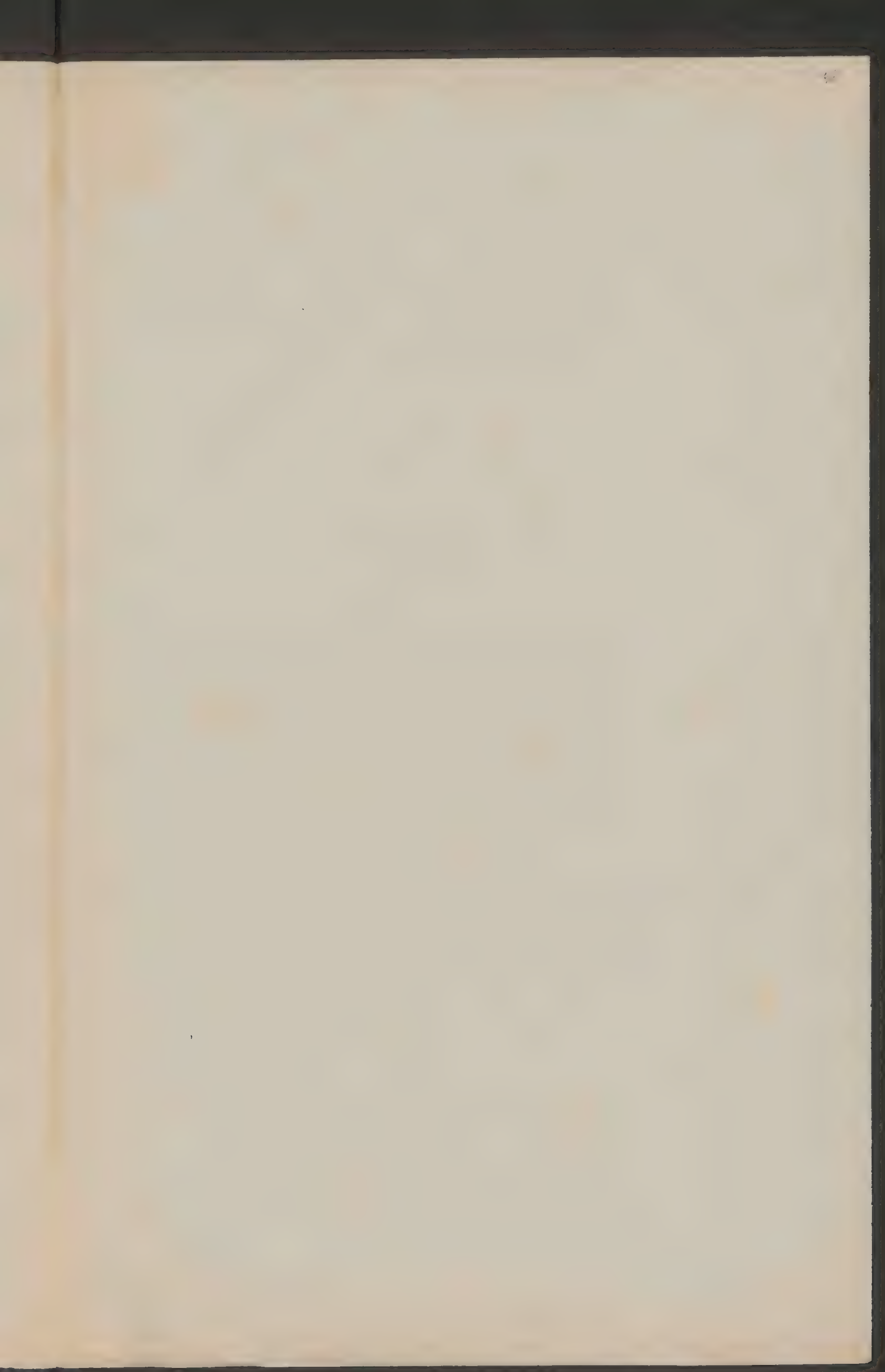

[illegible][illegible][illegible][illegible]

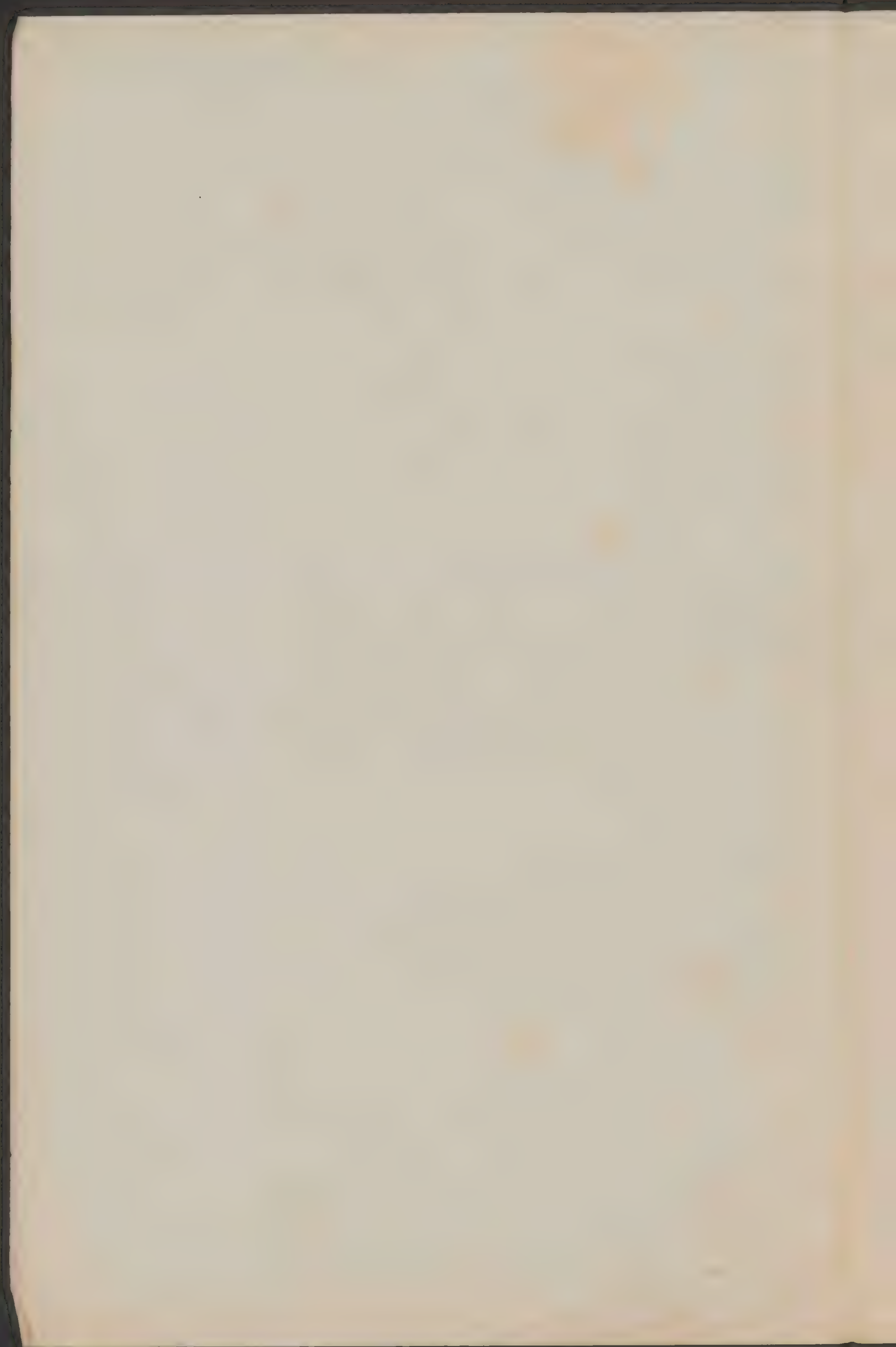

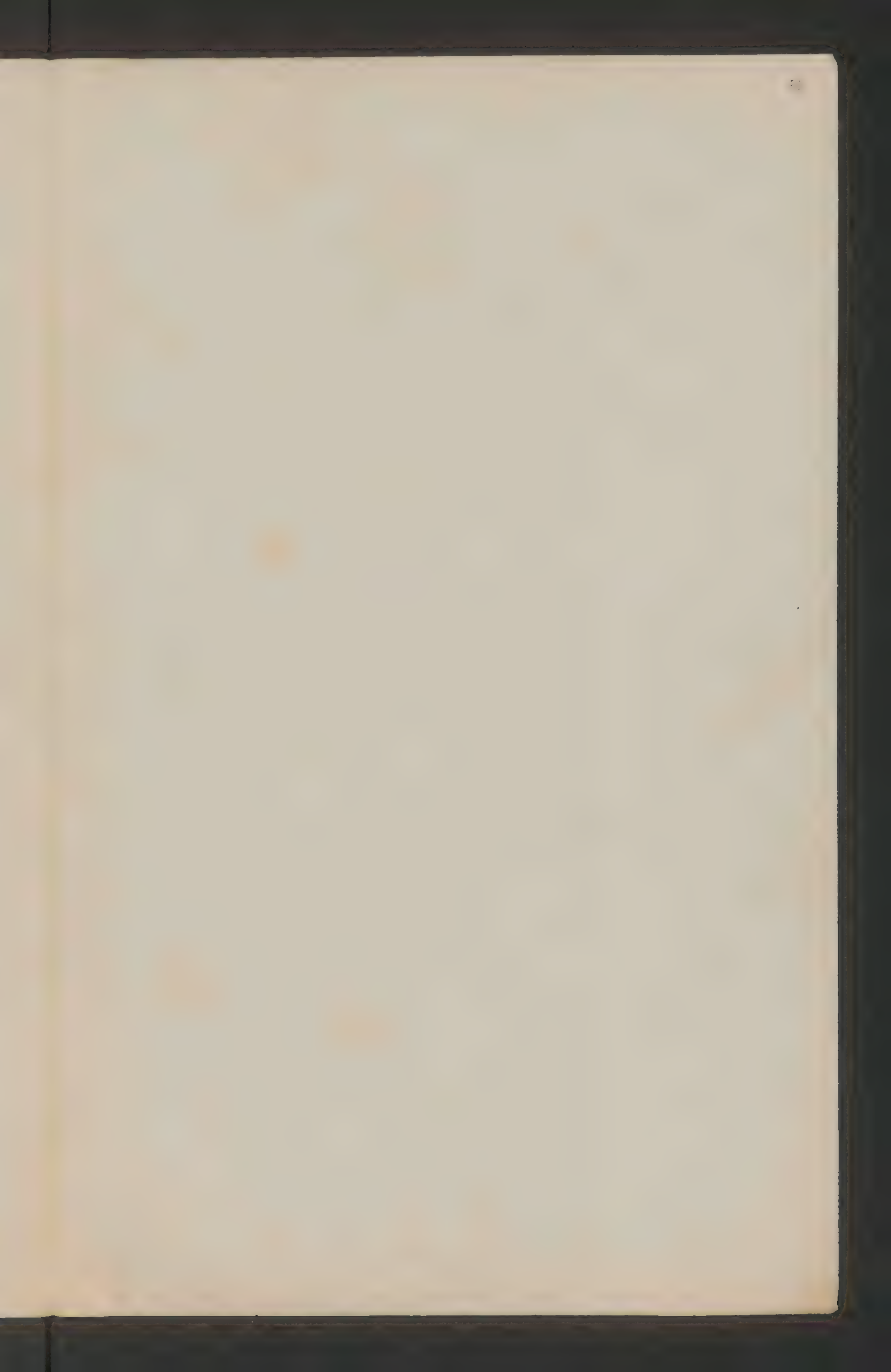

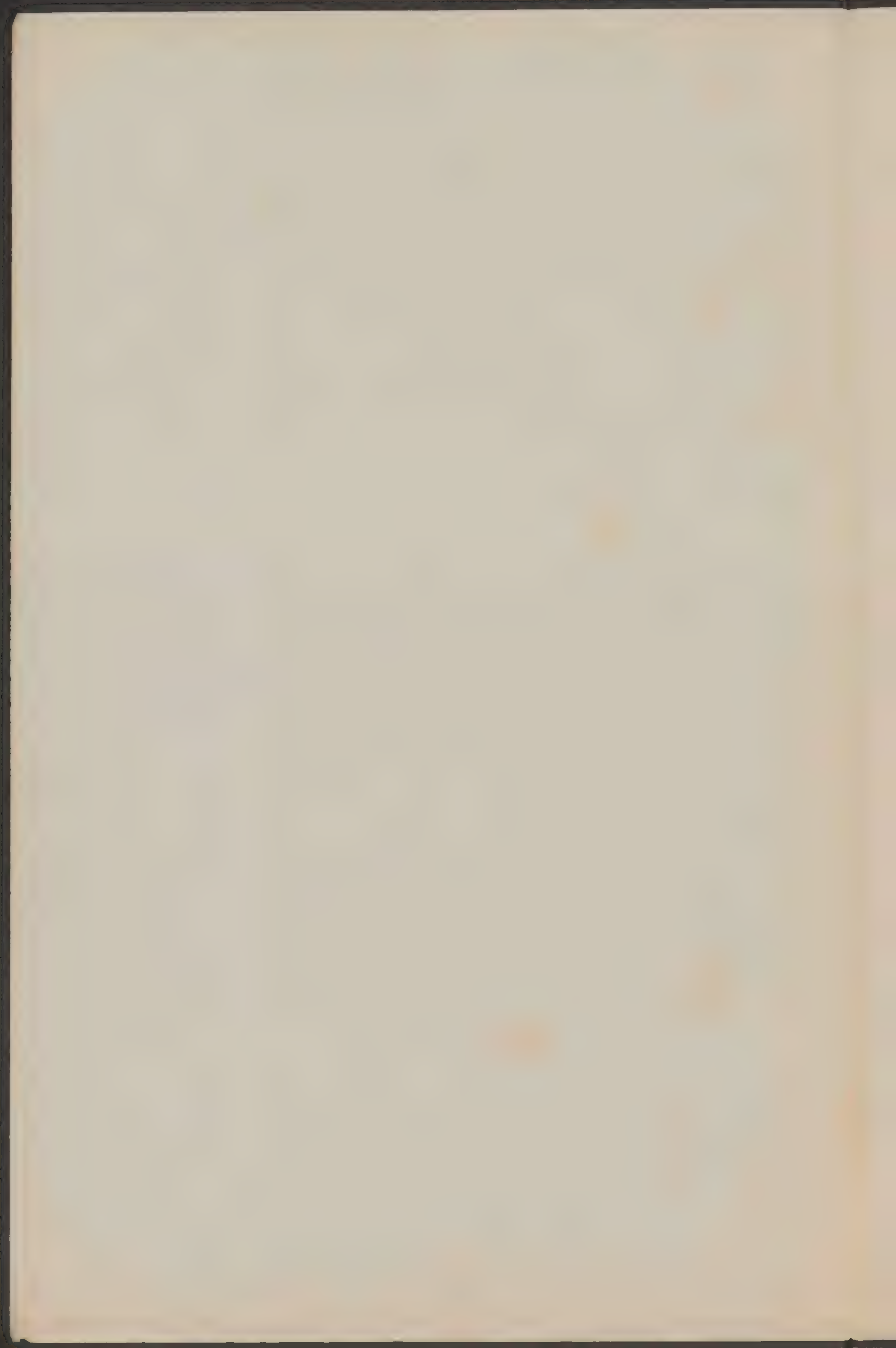
[illegible]

Nawalać się prosił. Żadnym się nie miał. Wiedział o jego
plebanji ~~abrogacji~~ powiatu gołoskiego wroczem po eschologii równie
według Stogi wianej się wroczem zjednił panów ku kościołom chorągwi...
Myślał utonął w mgli. ~~Właśnie~~ dalsi ucieczki uciech, w wspaniałej
suniejącej dla koiwota epoki... kiedy nie zabrakło nigdy i
ramienia do wykonania duchownego wyroku: ad nutum et patientiam
sacerdotis wedle wyprawu bulli owego papieża którego Dante w wiew piekle
umieścił... Wtem w dalsi na drodze wsi bryła w dół: Broni zandarmskiego
patrolu ....

— Kto — rzekł proboszcz zwracając się ku parafianom, — uśmie-
iła się wścieka, ^(i ona stała nie zważając na niego) ~~byłoby to nie wolno~~ ^{byłoby to} karani śmierci.
Wszystko jest dozwolone nie ma różnicy, To wy wojcie, macie w o to
po prostu, ~~zawracając się~~ ^{zawracając się} ~~niepowracając~~ ^{niepowracając} ~~je~~ ^{je} ~~stał~~ ^{stał} ~~wydać~~ ^{wydać} ~~po~~ ^{po} ~~prostu~~ ^{prostu}
niemoralną i odstawić na miejsce urodzenia, bo ona nie będzie

Wszystko wiadomo gotowości bezwzględnego wykonania rozkazu.
— Oj, niekaj się pienie! Boj się czerpliwym. Jutro niedziela:
moje Boj się nie natilnie skomka, że gniechy. Do karamia i' pomocy się
zar pienie ich werwę do pomocy. Za także, boż, moie ci opas...
skótnie ci za nich! Tia ci modlić będe aby Pan został na...
dwej kaski!

[illegible]

50 odwróciłem, nachylił ku niej usta i stoczył łezki na jej czoło. Dziś to
~~znowu~~ w jej ramionach wyłgałem ku ojcu regenta.

^{izgore} Probatu ei miera ierplivori ~~po~~ w sercu probosza. Rumeniem
wtydu (oblaty ei suore sego lica. Litore kioe ucenwal zastapit obrzydnie
wobec beabreinej vhydy grechu jaku, w iustobitnyh sego orach gorat ten
cudroviny pocadunek.

— Preis stad! — carvotat — preis, mienadniso!

Atuomys davis' chaity ka ad'eri i rokaing'ya
uskant'ji' daga.

Wsiwniuch za dworami stało kilkunastu gospodarzy, trzech
ludzi zasał się cinał do chaty. Groźne były twarze. Spoglądał spocina
po nich mieniąca kobieta i pocięta jakajś starym tożsam.
co ją wika.

— Mejia — repusta e uita — m'e optera' ei, fo barm — in
mura' in ... na mathe strajivirone' m'e optera' ei ! so m'e bij' ei o mure ...
dam ei mae' ... Dieri

Swish hudi puvada is not one

— Ja pijet sama ... ne bije me ljudi. *Prorokije*
 mi je li to — oni mi rade ...

— Ha, j'aurai une idée To i là ! Chérie, merci !

I getwa' in

— Ho, ho, pomach! Ty niepoddań! — i wyrywając
im ci z rąk przytymali piemora. Nadaremnie ci narzek, daj
francuz bogami, parnoliczami krowiarze im nie. ~~potwierdzi~~

— Was'urichora samo !... durié ! Pauvray nas ukharé
blatigay ei !... Rusiné smie !... Zboré... totuy !... totuy nas niemo

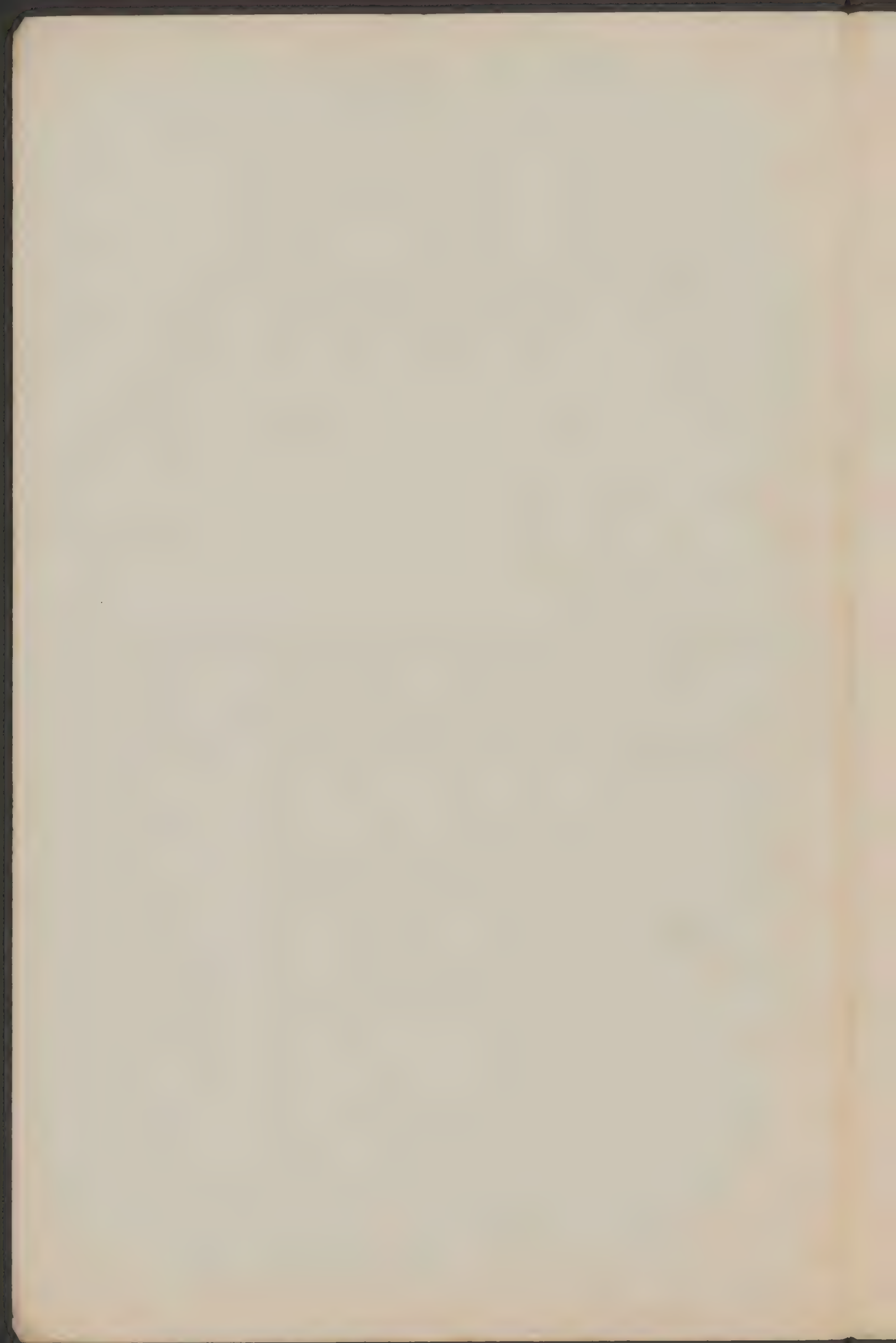
Doobozu stał na miejscu ~~nie~~ nieporuszony, blade.
Rozważając, ~~przebieg~~ przebieg mierzenie znać było na jego twarzy. Zważenie
senna historia był świątkiem, stała się mimo jego woli, niechęć wbrew jego
woli karrot. Był głębi wykonawcy, jego wyrok tak nagle wypadł
do ręki, tak się potoczyli - że zanim on ochłodził z gniewu, zanim
zamieszkał się i opamiętał - jej już wchłonięto i karrot trwał
jak oszczędny urobek.

du jak toczyły wózek rękami.
 Dwadzieścia obelgi tłum i ^{głowy} (coś poimieszcza przed chatą
 i knygi mieniące się kobiecy ze wnek strom trawami i poppykarej - to
 wronie ~~wronie~~ przystomione proboszczowi. Wiedzial jini co mu krymici kapłani
 nakazywali obowiązek. Spierzymy problem wyszedł z chaty i głos jego
 potężny zagroził po nad głowami wity:
 ... wózek idzie gdzie chce. Mł

— Pusiście ja wolno! ... wiek idzie gdzie chce, Mici
 ty nie wypnie tego. Loty: to wana miła bliźniego znacie
 ci nad mienieszkę? ~~Wan~~ ^{Wan} wana nieza ^{ja} karaci! Kto, !

głuch niech p'owny ruci na nie, kamieniera!

Z matką Drachem na rękę biec niesceresna Doga
pomiedzy chaty i klatki śmierci ca nie gonit. Nie gonit za nią, niekt,
czarem tylko z progu chaty ruszono jej na poświęcenie religijny wygna-
necem dziecko bawia się na drodze pomagając matce w utrzymaniu
wygnanej naciło za nią, blodem. Tłumak funatyzmem w sercu wiekch
wewnętrzna protestacja kasandry, i pogwałcenie religijno-obyczajowego prawa
jener wewnętrzna parę odrzucił oni jako ewangel. sakramenty i
religji, jako otwarty bunt przeciw Doga i ludzimu, jako niewyłączny

57. Zbrodnia. Katwardy na wieśdę bliżniego wesiąciera, serca - zahanicisany
w tej distry religijności; icili religijności, zwac' się godzi ~~tanianisic~~ fanatyczne
zaciętki. Katwardi w kilka serach miśmiałym głowu odsmat' się wpośruncie,
to enamię ctdnareisctwa, kilka kobet widaw wiechajac - preraione - rodrugnet
i na ję widok i pohlado ... odhorisły twane - mitorae. Jutro, poiztne
sac' się wpochoi - enajdie się ich wicę. .

Id ona bierzy - tuku jej branie, ewolucja biega, miarowa
i ciota mykłada; teni swiety ewolucja na role; na pierwiach, dy strumienic
puszty sie z ocean, wstaje i dalej wdroze... Kierunek miar i w
podstach porusza i wogry ewolucja... Wroś Tak Maza!... Ona w
iada, obelga, mykłada kochan - chistaby aby to byda ostabica...

Tu dwór, są drogi: na wprost - pole i las i las w głąbi
i w głąbi lasu jodłowym, na lewo szereg chat i ogrody, na prawo za
murem siłachy dworskiej obejście i tpora między za klombem ~~dwor-
cowym~~ brzo brzoja śiany dworów.

Minimowy brame, odciekane ciwiciem gletolu: Tu ona
 bierze, Tu niek wie wyrazi i' kinydy, Tu moie zmagdie opk...

... czy to jest? - Kawałki w domu, myśli, myśli.
... i to są rzeczy, które są. - Myśli, myśli, myśli.
... i to są rzeczy, które są. - Myśli, myśli, myśli.

Wobec tymczasem ~~nie~~ odłożał i gwałtownego wzruszenia
nie sprawił go ta cięga wchania i przed-choły siewca, które sam
spodobał mimowoli wywołal.

Haral wpił bezmyślny wyrywa. i, który go rwały niepuszali; pięcił i, grył zębami. Na darceniu potrochu starał i, przyprowadzić go do opamiętania, potrochu go nawet wodził i, chłodził i, wina i, w progu — nie to było.

— Mepiśćić go z chaty (i odtąd wrócić podobnie) aż do
Wierzbicy. I tak... odtąd ci re wni. Me iadziej nam nie opyśić
kierowy, ani p... i tymi kierowami! Memaie' mawa do Fero — Dajly
was uherat!

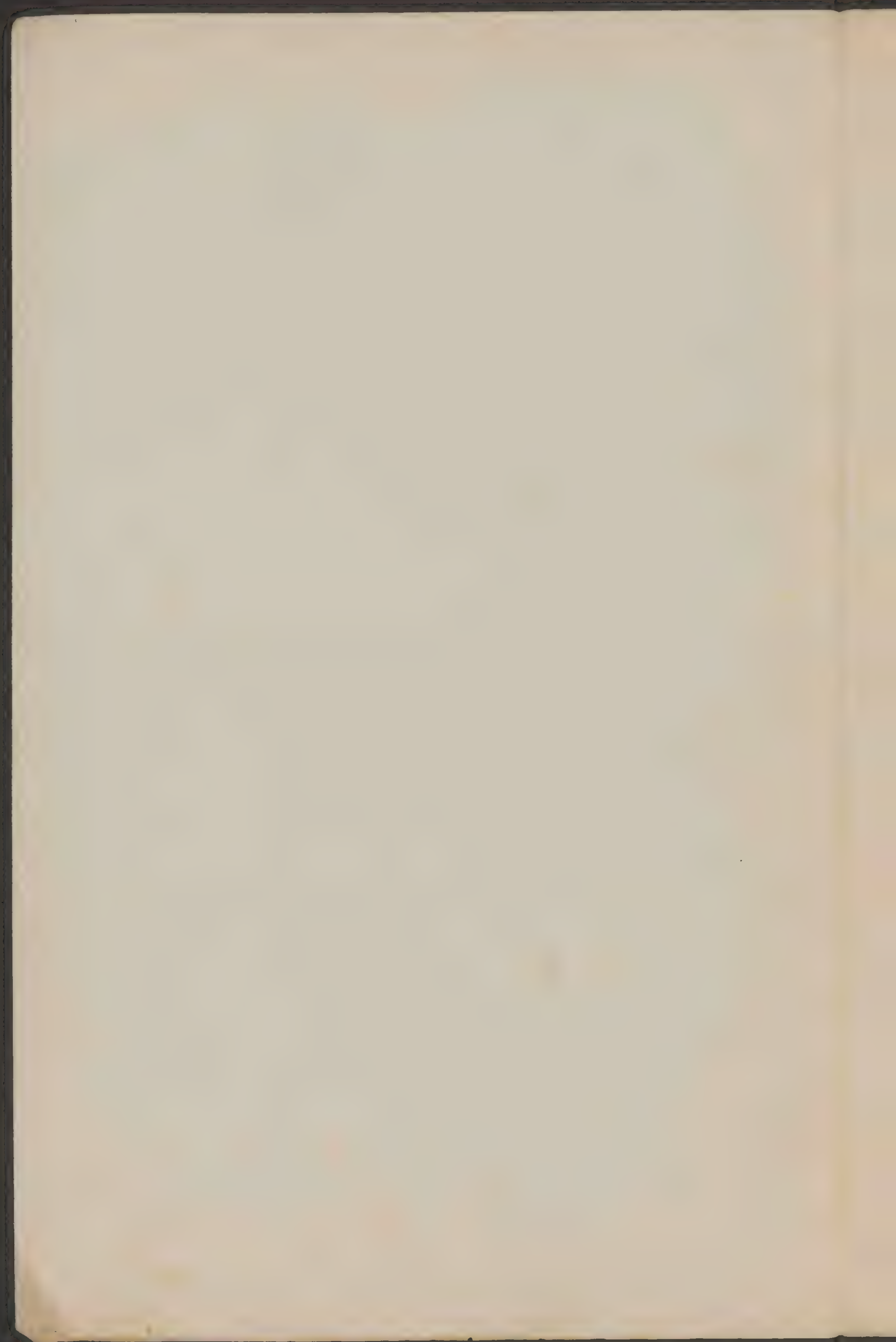
Podras gdy to się dzieło uwró, siewowa we drona zwałata
wielko przytula ale prawdziwa opowiadanie. Incepcyjna jej próba, i to
z odwołaniem się do miłośników a starych żołnierzy i ich
dziejami. Wierszem Fegor samego dnia został pan Jędrzej. po Karolu
chyć się z nim rozmówić.

Jakże była radzą prawiwego, niemiołnitka gdy zastal tam
~~nie~~ swięc Trwanym, zycia, matke jego dzieci z ktora go probowno
 nadzwinnu rozwinu usidlow! P. Swieczyn wyzytal go o wnetkie
 ciezoty jego oienienia z kobeta ktora go ^{wed go dzieci} ~~trusila~~ ~~trusila~~
 takze dagnu, a wkoncu ~~...~~:

— Wie tamta twój znow ale ~~to~~ fa, matka twój
Dziś która lat Alternatub była ci wronę. Dystybiś dotrem fdybyś iś
potwierd? Dziś ranoś Proboner poronien ci wskazyć iś ciś do tego
namawiać. Daj mi kiedyś od nikogo aby stat ci dotrem, iś, raz nie
wysłuchił probonerów i ratinów za uciec. Radzić dobrej myśli; porzucić iś
starcenia aby twoje pierwsze matenstwo urwane zostało za nieważne; nam
ja na ślepekku słomki słudini który mi wtem dopomaga a i konie

Ruch palis' wierzyli przed oknami dworów i
odżyło korcielnego dworaka zbudził ze snu pana
Seweryna. Ponaglał za kaim, ~~wierząc, że~~ gło-
tota, za chwilę wnetż zwrany nam stary szaga.

— Co to Giezonu? Drwonek szynalem, czy
kto myjecha? 9

— We to krótki protokół przyjęty z Panem
Dożdem dozwolonej.

4. Wywar zmiękczenia błonki po trawy
i. Selenyaz.

— Bratna kobretu! jessure z' terur m'ebage pej
pawia ter estwih! Nie doü mu jessure! Bratko
zemordowal, terur matke due dobri'!...

Gregor z spuszczonym ~~wzrokiem~~ wzrokiem
stał we drzwiach. Drwione jabieży właśnie malowało
się na jego pomarszczonej twarzy.

— Kto go wprowadził? kto mu powiedział
tak niebezpiecznie chora? — zapytał p. Seweryn
gorączkowo, na wpół z gniewem.

— Maryna chodila na plebanije. Podobno chora smekudila ci ned ranem i sama zariadala...

— Sama ? ... ouh sama ? ... Tego kšindra ? ouh sama !

I wstałam z łóżka, pociągnęłam się ubierać z pomocą
Gregora. A od rana do rana smutnowicie ~~wypadała~~ a co raz innym tonem
powtarzała ten wyraz: Ona sama!... Cała szkoła
ta ~~cała szkoła~~ uczeń odświeżona w tym jednym
wyprawy, od wykopu, zderzenia do gorkiego uśmiechu
ironii, ~~ona~~ a i wreszcie poważył jakiś smutek oiaś
na ~~na~~ obłoku p. Lewyżna.

— Ona sama morin? ... ha! ... Cry bardo
chora? Oremu tani doktoru wema?

— Marie par Walter Fum poned.

— knies jener Zeit?

— Fest.

— Toż-że mus powieść że ~~to~~ go karamy
przebie' aby do mnie wstąpił.

— Teras mei pygmye, Jamie Rame.

— Jakt? cream?

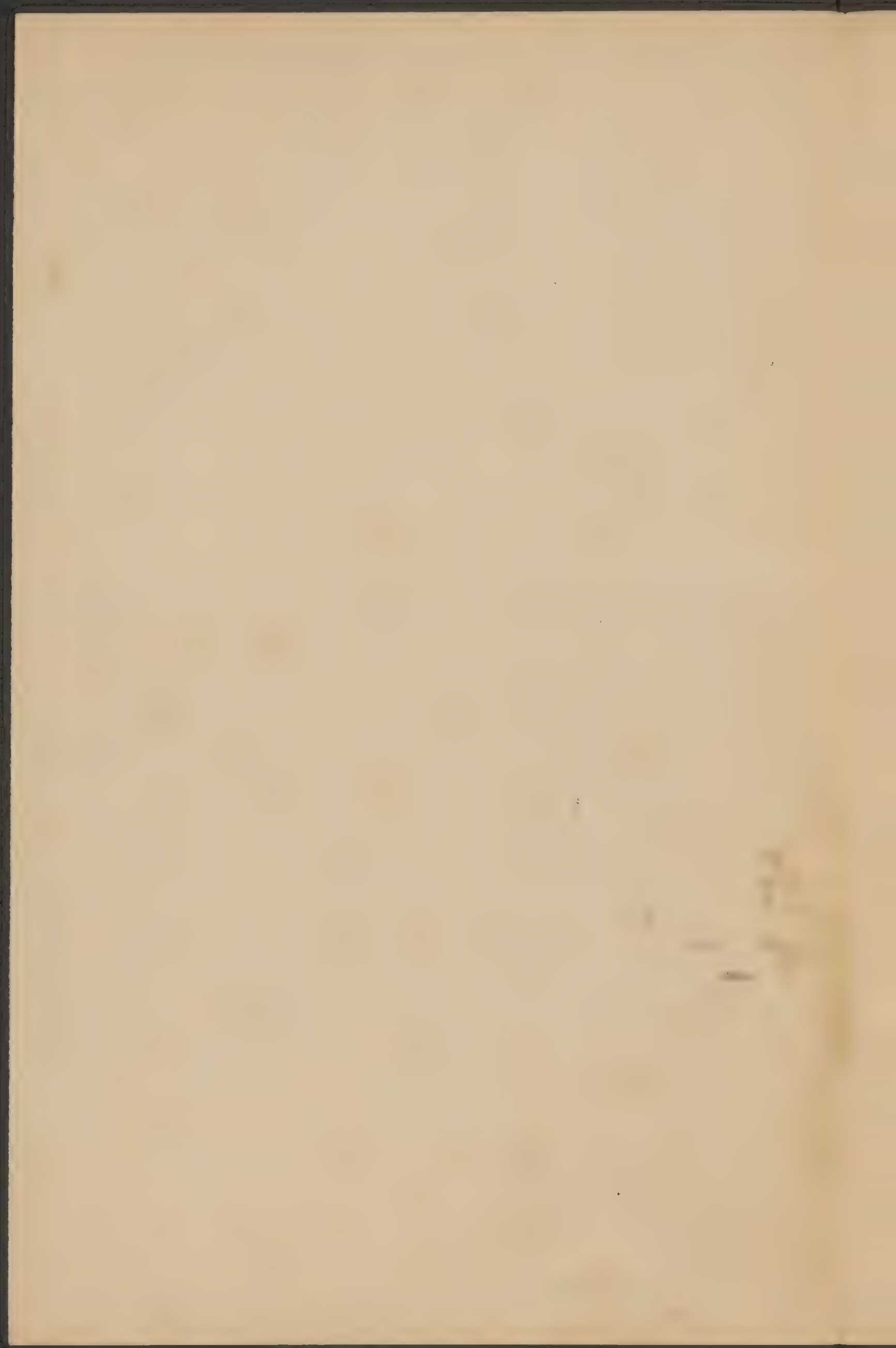
— са...

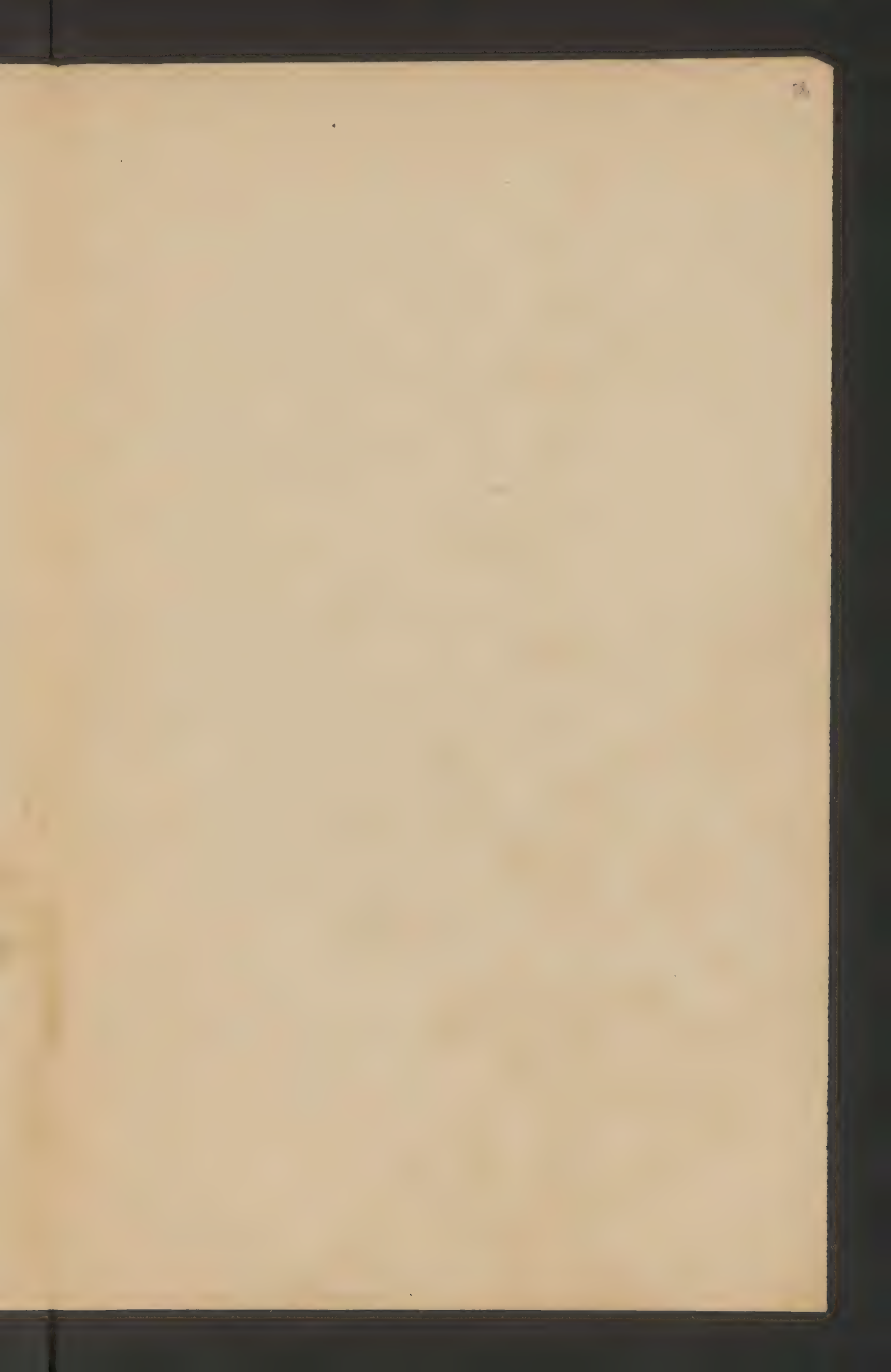
I zapaknuo si Gregora - tak nam si ucinio
zgodno nuznosti.

- Teraz ?

- A, teras.

Gregor znówu się spuszcza
ku ziemi jakby zawstydzony. Za
siebie? nie, za swego pana.

St.

— Czemu nie myślisz?

— A — to on ty z Panem Bogiem.

— Coś stało? To niech myślisz z Bogiem. Towar.

— To niemożna Jasiu Panu. On tylko do chłopa z Panem Bogiem myśleć może. Gdyby ty mu pokazał?

— Jaka pucha? ... A! (pucha z Bogiem! ...)

Mówiąc głębiej po głębiej powierzonego Gregora gdy stał się sędziwym człowiekiem na twarzy swego pana.

~~Gregor~~ wreszcie na odzyskanie i nikt!

— Jasiu Pan daję, ale to kłóli się ośmielić się.

Pan Seweryn pokręcał smutnie głowę i potrzebny rękę na ramieniu starego sędziwego człowieka i wyczuł w sobie bolesnym człowiekiem:

— Mój Gregor, czy ty nie wiesz że Bóg jest wędzie? że wędzie? że cały świat ogarnia? Jakże ty możesz myśleć że Bóg jest w kacie? Jakiś? że potrzebny kacie aby go nosić? ... Mój Gregor, nie bądź bezwzględny!

Krew uderzyła Gregora do głowy. Rumieniec oburzenia twarz jego oblała. Potłonił się panu dookoła i nikt drugiego od wstrząśnienia głodem:

— Proszę Jasiu Panu, ja tego nie mogę znieść. Ręce przycięć kacie probonera że Jasiu Pan i jego wbi widzieć się z nim.

I wyszedł za drzwi.

Ostatnie słowa Seweryna wydały mu się strasznym bluznieniem. Zgorzchnięty był do grzbi dęty — tak samo ~~Radwag~~ jak Seweryn.

Podając probonera futo wspomniał mu Gregor że p. Seweryn i jego wbi z nim się widzieć.

— Przypadek tu dziś po nieporach... a! i w pogrzebie dziecka tej kobiety.

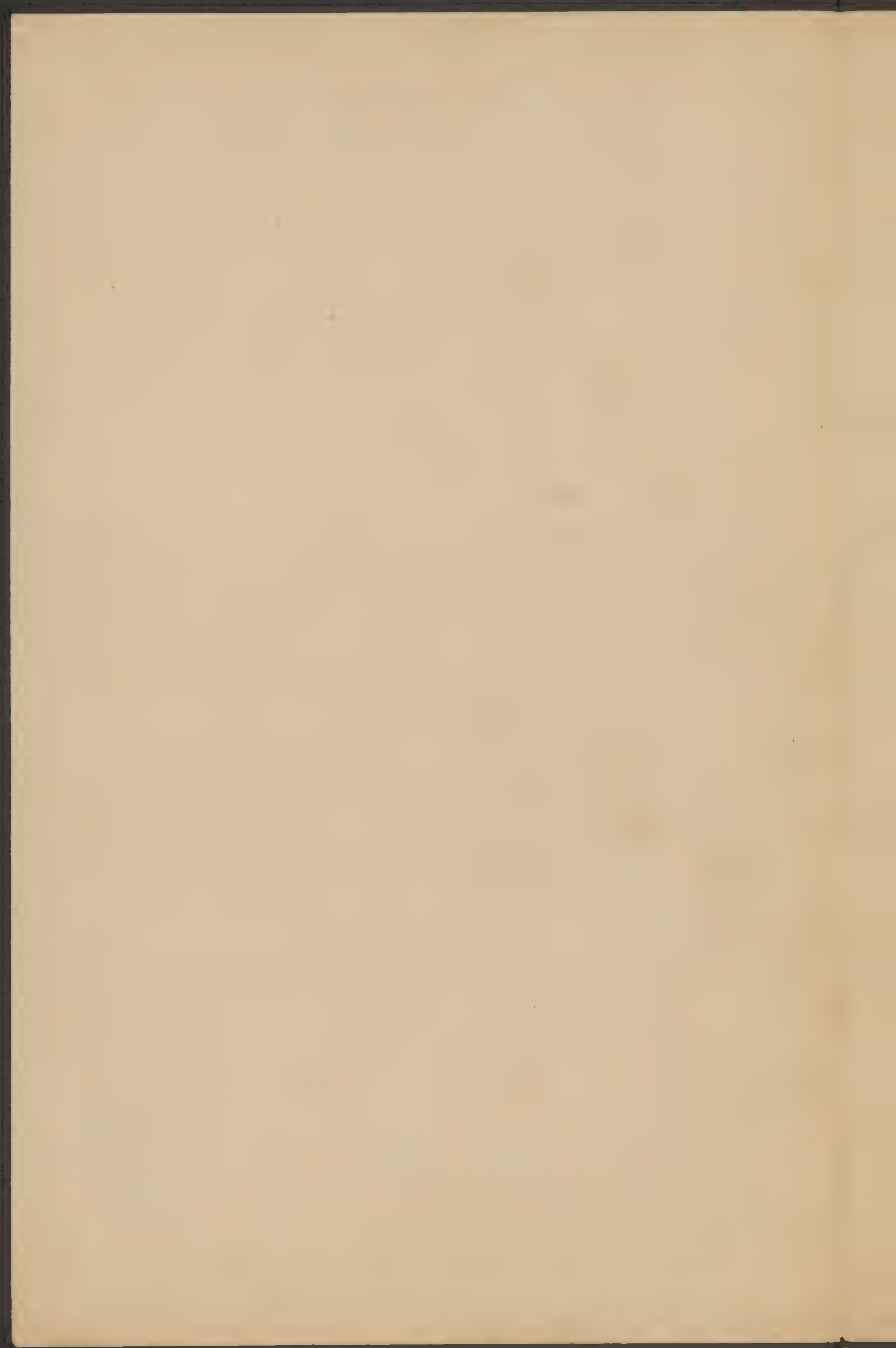
Wczoraj, po pogrzebie małej Anny stała się kłótnia między garkiem domu.

Wnętrze ks. Tomasz do salonu. Został tam panne Maryla przy nauce z Rachelką i drugie jenne dziewczyny, które wychowywane we dworze.

Frania, tak się zwata ta sierotka, na urloku wchodzącego probonera wstała z kresetka i pobiegła cieniem aby go powitać wrocie. Rachelka powstała i wyczuła w sobie bolesnym człowiekiem.

[Pan Kolator chce się widzieć z mną? Dobrze,

Probowiec zuplonis ię cały z obunemia

— Incepi nepodobna abym chvilu ~~is~~ ~~mozn~~
 evbie' chesianske.....

— Kiere Prokhoru! — wskaza masyfna robotyca. — Zacioby
dyz mial potepiaci ~~z~~ rili bokie zawne dobra i cnotliwa?
am. 2. y cnotliwa! ~~am. 2. y~~

— Przewi i ~~przebieg~~ w Starym Testamencie. jest to
ramie: Miły bliźniego Twojego jako siebie samego.

Levitiku, - ale ^(u Mojżesa) (bez turki, dusza tego człowieka ani cnoty ani
^(czyż Pan nie mówił im) zbawienia! - Kwiś Pan jak wiecie, na wieki przynajmniej
opowiadano!...

— Czyż pań! Na wodę prawi i wychowyje?

— Dla niej by było niesiedzielnym - ślubu & statutu
nie było pryncypiumu wzięcia...

— Rozstrój? — powiódł młodek — to
właśnie ~~chcę~~ ja! Proszę!

— A story to read:

Skypestem abym rozewanie uwypid między synem a ojcem
tego i między córke a matką jej?... (Matth. X. 35.)... Jan

— Kto miłuje Boga albo matkę, nadzwanie mnie, a ja umnie

Pan ~~Senecio~~ ~~adipal~~ ~~napracowany~~ nad jalinis' dzie-
 ł swoin głąbiecie, wrynal domowiny głoś probotera i

64 injured to salome.

— Vitam Proborera i' prone de crebie.

Merli obaj! P. Lewyng wstawał znowu z krzesła, sam
miał naprężenie na karku.

— Z pognetu wracam księżu Probonie? — zastąpił
kolator swarskim ~~zda~~ jakimś tonem. Probonie przytulił
pochyleniem głowy.

— Jakkolwiek wielka zachodzi' rożnica w naszym
sposobie myślenia — mówi ^{zwolna} p. Lewyca patrząc w stronę
księcia Tomarowi — przesadę, aby przekonaniam Twoim książę
Dobromir mógł tak dalece wyrobić ~~swój~~ ^{swój} sposób i
~~swój~~ ^{swój} sposób zagłębienia w nim głębi naturalnego dla
cierpiących współczucia, aby to co się stało uśmiadło
ciż wzmocnił do głębi...

Probowca nie przeżył - był on w samej rzeczy
głęboko wzruszonym. Wziął się do odpowiedzi i
choć go razit uderzył ten tej pamięci w którym
brzmiał wś ^{ciężkiego od} ~~przekleństwa~~ zarzutu, postanowił
skonać i godnie kapłana chrześcijańskiego ^{ciężkiego od} ~~przekleństwa~~
i spokojem wykonać do końca.

— Nic watańs, ratem - nie chę watańs!
 ze czugen tenar co' crotit i ~~in~~ ^{tuja fanatyczna} ze wickie jasno
 Orked he' doprowadziła ~~niesamowite~~ sta Bogmatu
 iarlion...

— Wzrost wiary między dwiema stronami był
wzmocniony — odpisał profesor z spokojem. — A jeśli wam
zobaczymy, może, chciej mi Pan kopiarę przesłać.

— Jakto? — pmeral mu gopubani gualtanie,
— Jakto? czy niewiedzi ~~ty~~ ~~ty~~ naocnie owowir Wegz
fanatyzmu? czy ~~ty~~ ~~ty~~ pmeral nie do? Czy niewiedzi
zic? zburz? ~~ty~~ domowe zuresie pmeral? oding! ies'
zabit im dretcho! ies' matke matk a sinewi
nie pmeral! ...

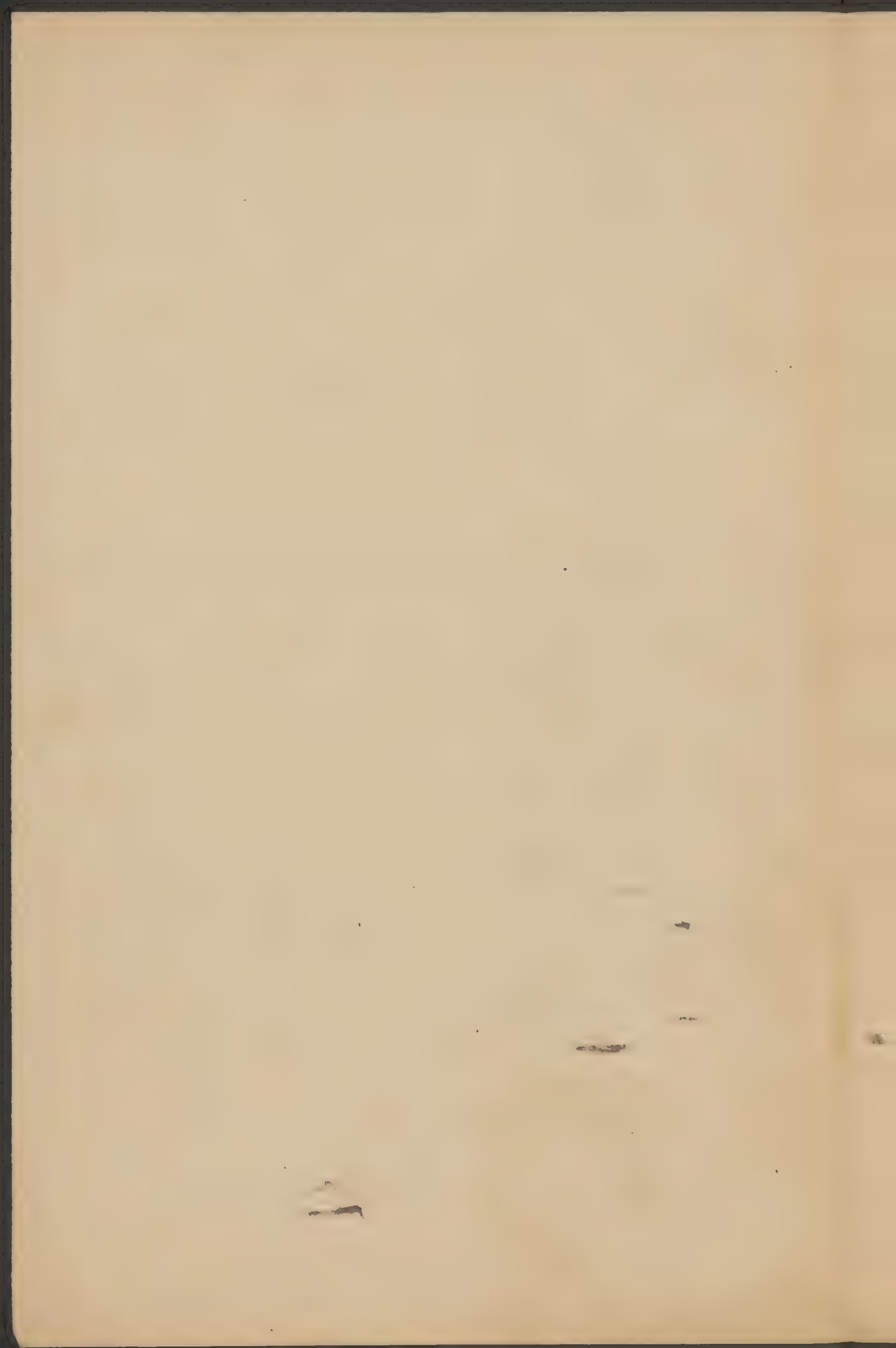
Stimmrichtung u. motorischer Vordersinn.

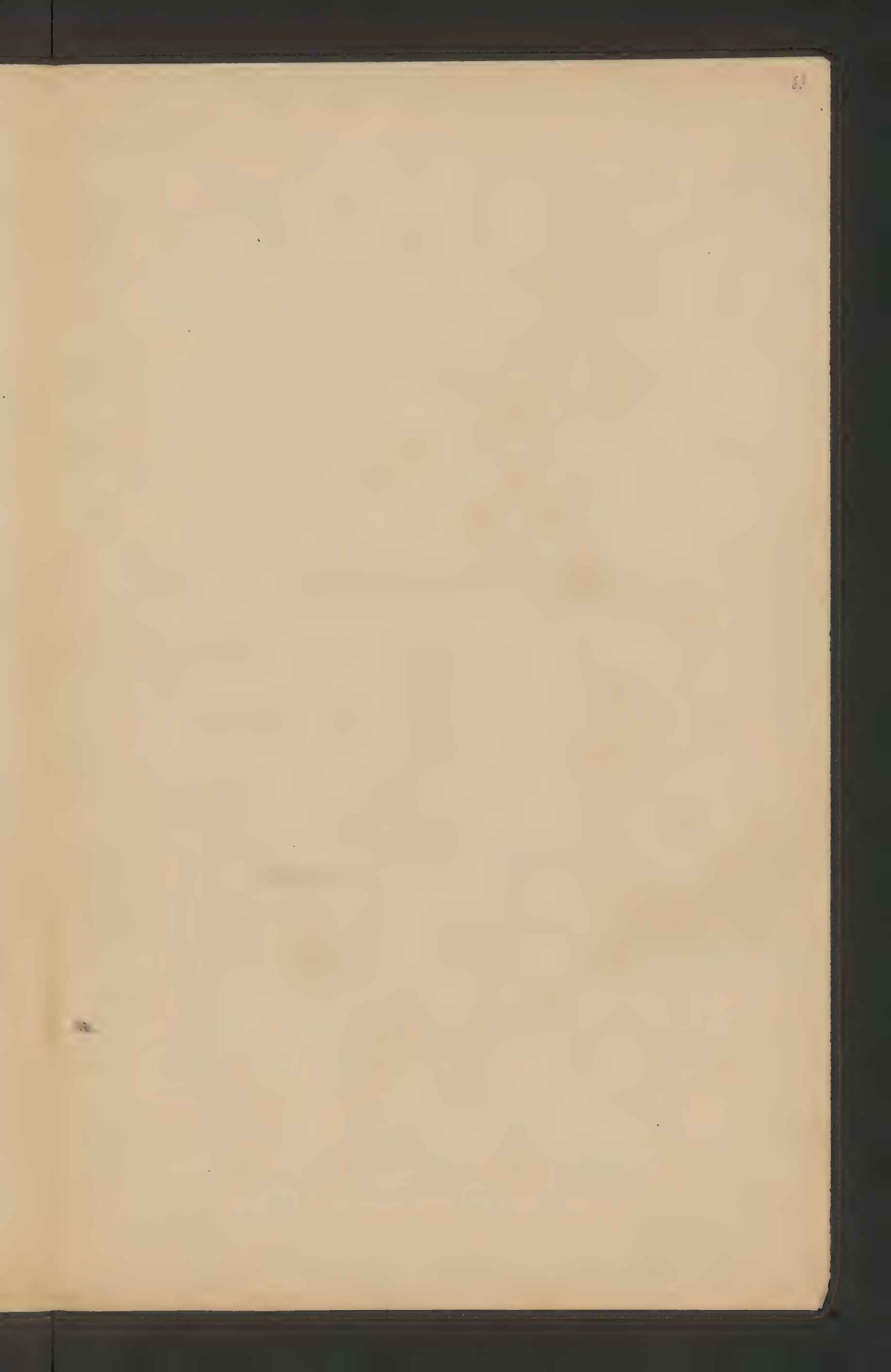
— Tył ~~gł~~ obrodzi winnym ci nie'cie
I spokojnym wrokiem ^{spoglądał} na gestykulującego
nami. Ten gospodarza.

— ~~Wskazywał~~ wskazywał ci wimmym? Ha!
to pomyślnie!... A z pognach wracam? Zatemakes' Nuz
ofiarę - i wskazywał ci wimmym? I spokorimym ~~podaję~~ podaję!
zypodnie spokorimym! A kwi to zrobis? kwi? ~~podaję~~

— Najprawiećliwiy Lebia chuiat ukrai' gnenat' i ukrai! — odpas' potobom zgodnija..

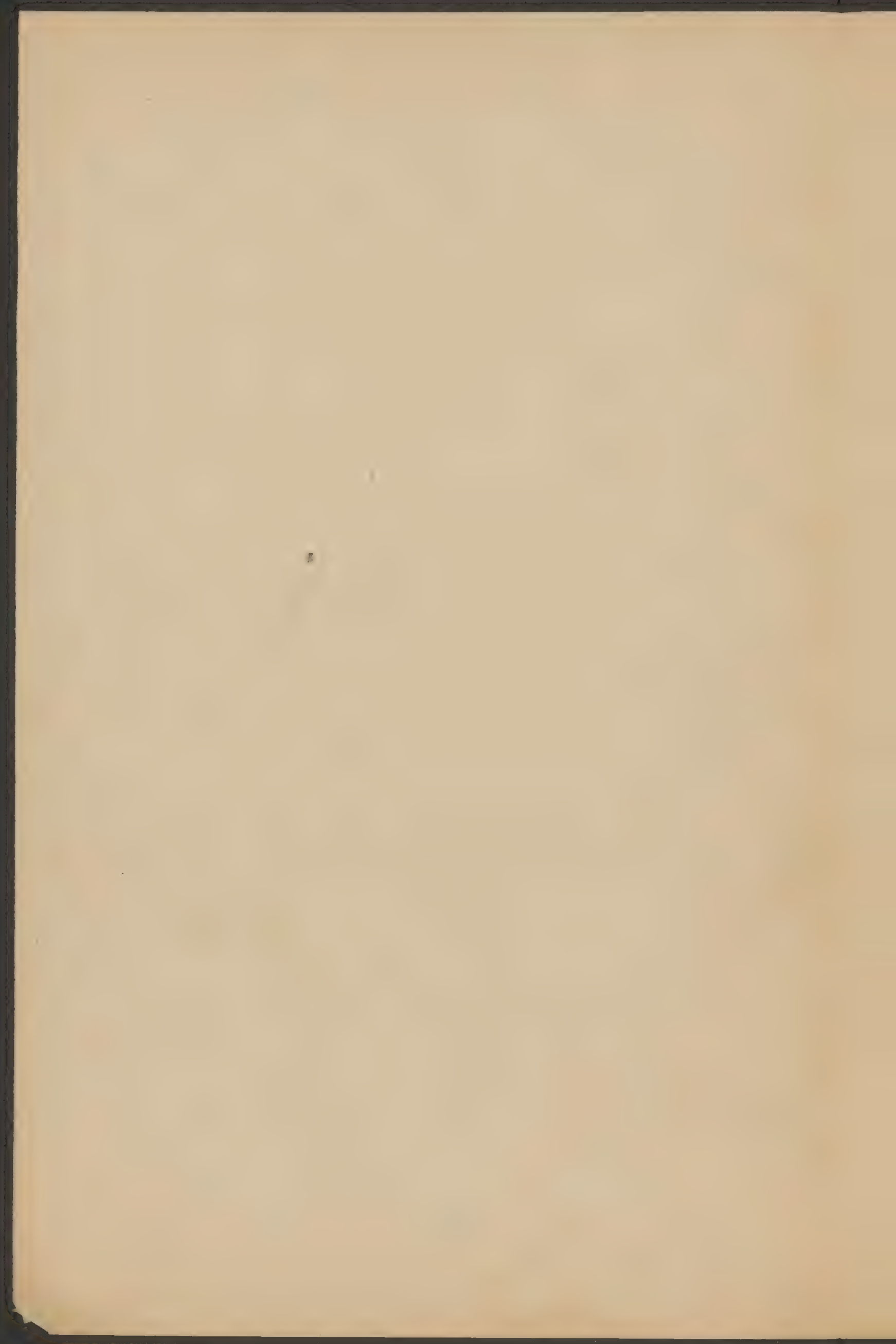

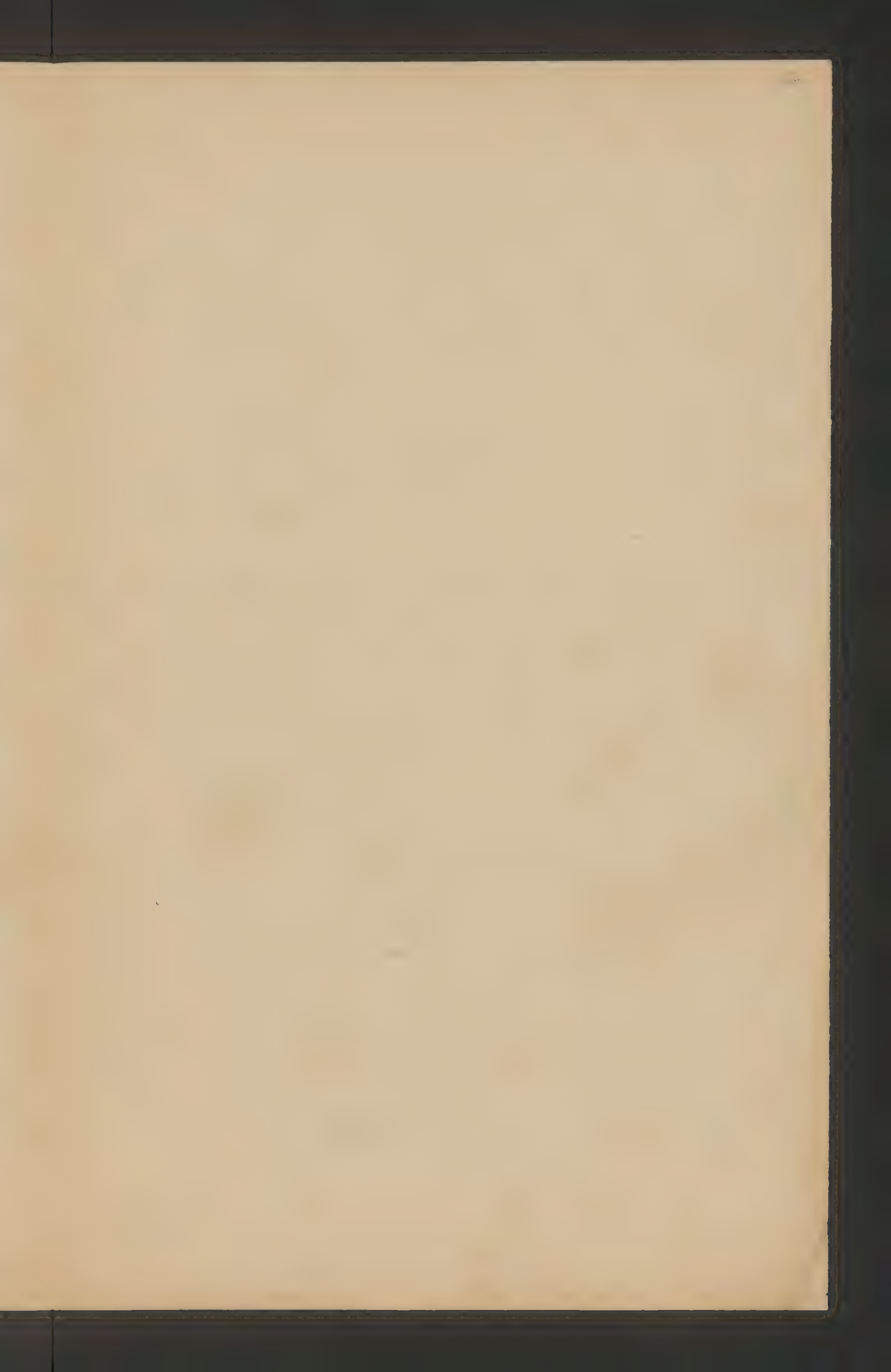

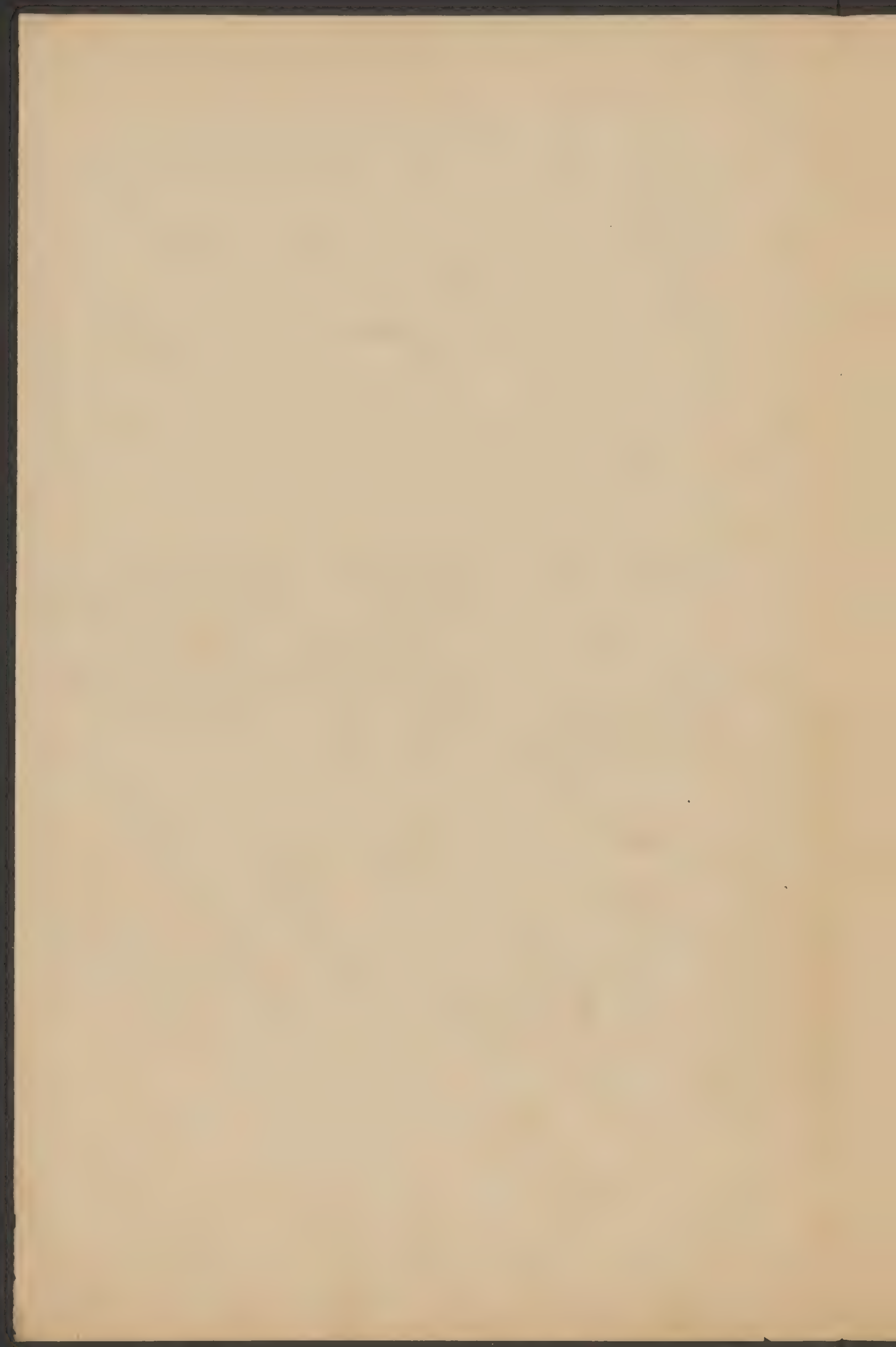

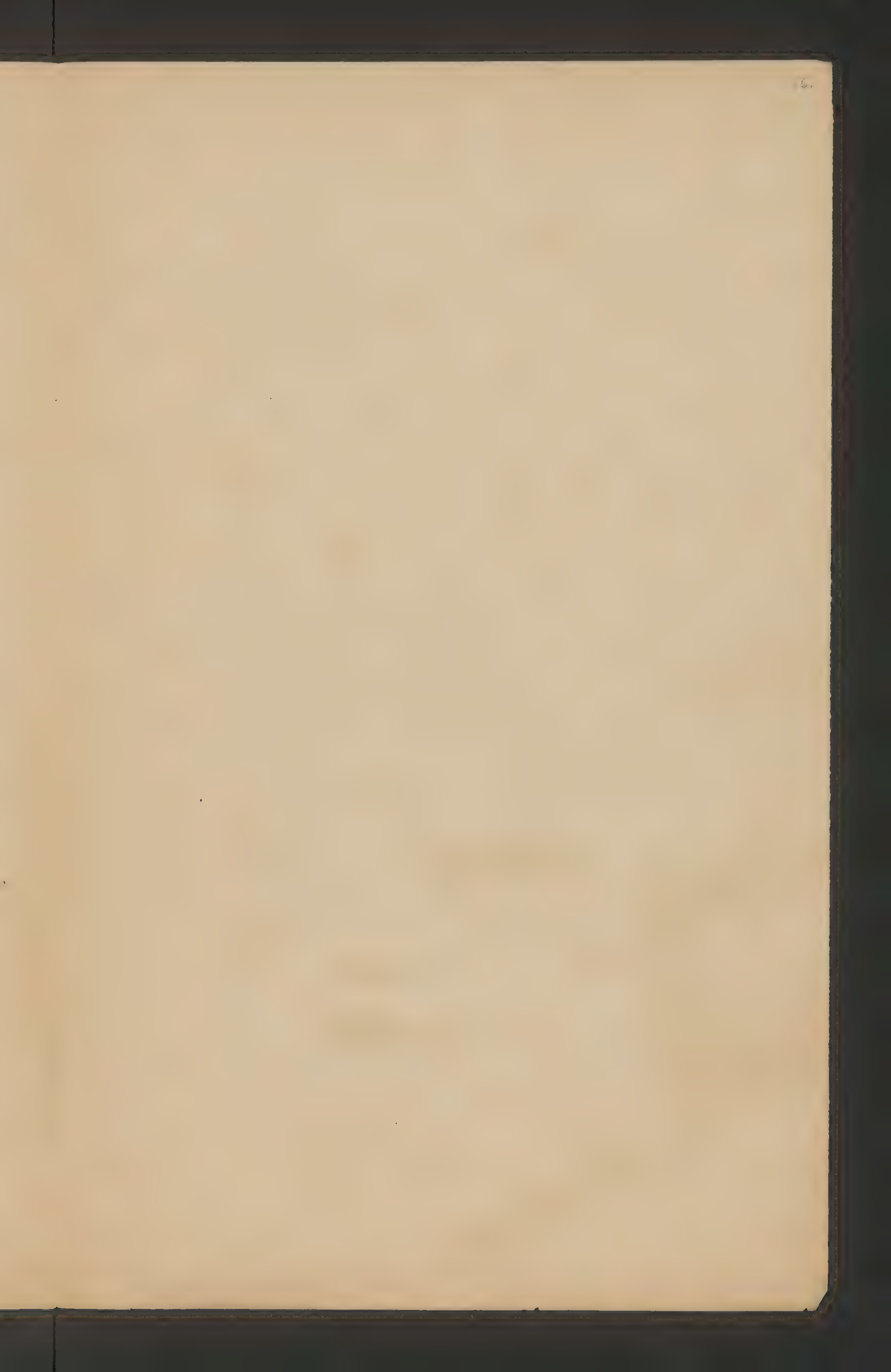

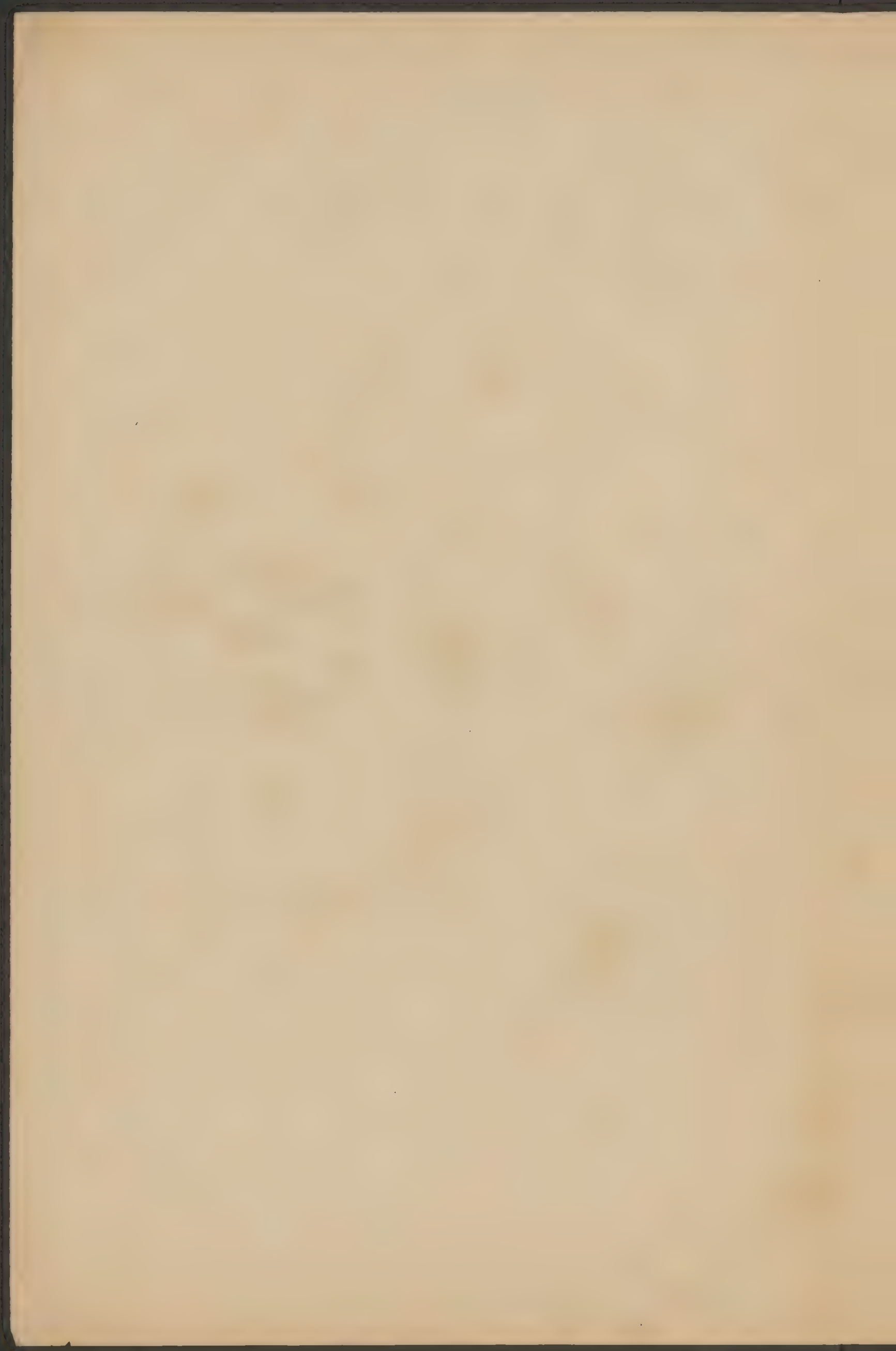

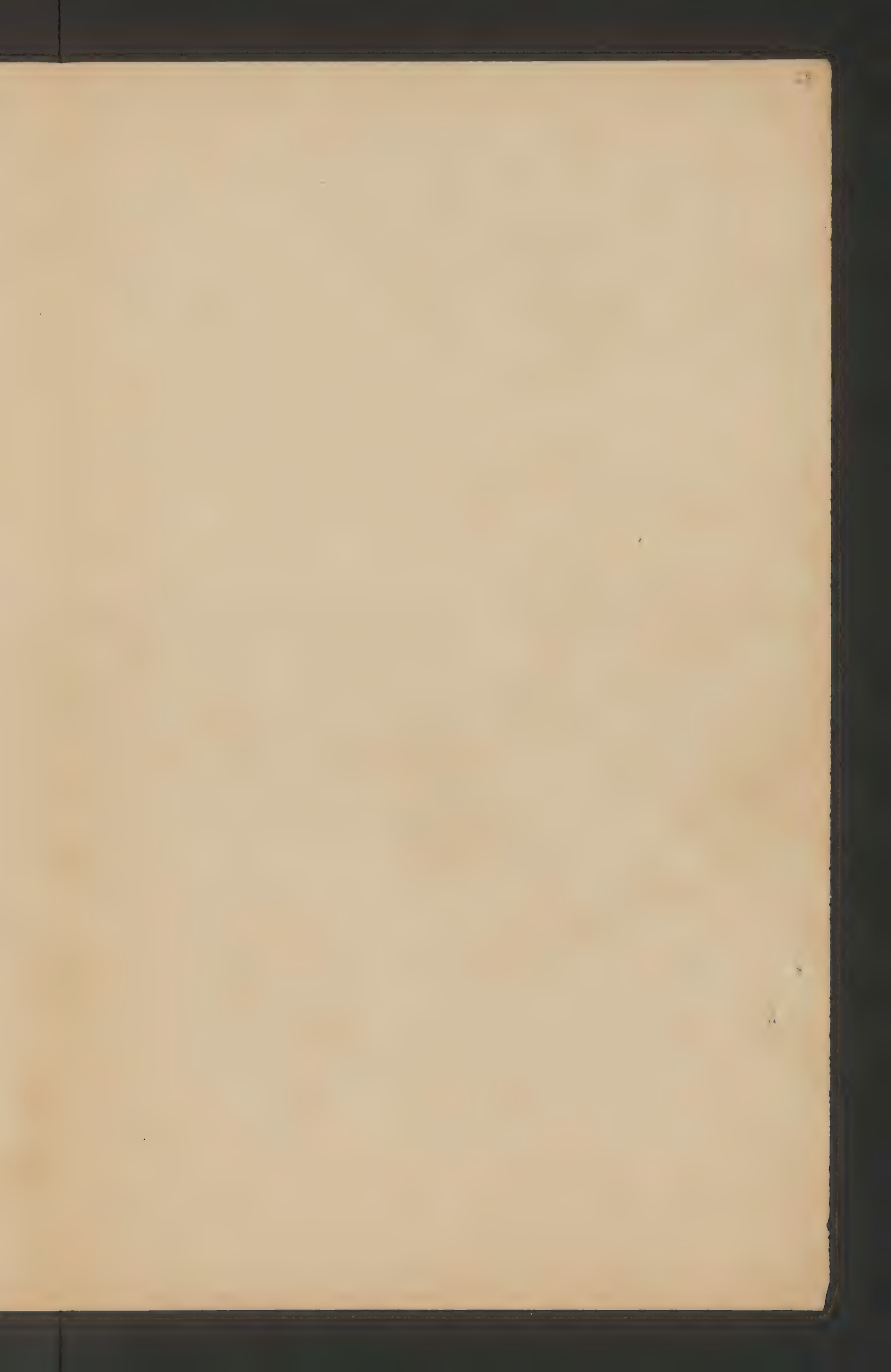

Dręki staraniem starego wienca, Karolova ewoluja
mychłucka do edora. Pan Leveryn z podwojną gorliwością
cupił zabiegami celami wydostania potrzebnych dokumentów dla
stwierdzenia planu jakoby obrać materiał aby dopiąć umiedowne
umieszczenie matężstwa Karola z ową prawną pmer
dragona kobietą, która go w pierwotnym roku małżeństwa opuściła.

a nie dala ci podrozni z rami
tylko mnie prowadzi

*) Blada twarz Karola
oblat... pousem...

— Strzeż się tej stępy, myśli
która ci gniew nasunęła! — nikt
p. Seweryn. — Zmierzysz być już na
całkowicie wstanie twoje szersze i żony
i... Twoich... Niezgodzisz się
nie dopiast. — Gdzie? — Zmierzysz dokonał
pmentabły cie, zmierzysz cięty
i miałbyś na całej twojej iście
prekto w Twoim sumieniu...
Jestem ani dżes ani zina ani two
wstanie iście wstęby ci mite...
Wtedy dopiero byłbyś niezgodzisz...
— i już wstęby ci mite nadziei,
iadnej nadziei!...

Podchwycił Karol rękę innego
dobrodziecia i gorąco chwycił nacię
pocadunek. Wzruszył jego pedno
tych ten.

Dziwnym, jakimś błaskiem
strzelił, cały nemiślnika, trupa
kiedoraz twarz ci okryta. Pocz
zawisła reby szepnąć ledwie
wzruszającym głosem:

— Oh... oh ja mu.....!

A zaciśnięta wście drutów
mu jak w febrze. Podnosi już
is my tych słowach w górę i
szelby w pół drogi cię wstrzymał,
a spuścił ^{ramię} ~~zaciśniętą~~ i
zaciśniętą.

Wzruszał pednuk i widział
widył p. Seweryn. Przytąpił
do niego i spojrzał mu w oczy.

— Coś ty nikt? — zapukał
spokojnie ale surowo.

— Nic! — I spuścił cały ku
ziemi.

— Nic? — Jakiś dygnatem
wzruszył i patnie teraz na
ciebie i cypam w twem sercu
jak w księżycu... to nam
budzić serce — i ciebie znam.

*)

71. Starał się go uspokoić p. Seweryn. Dochwili Karol
mówił dalej.

— Młoda i całowała mnie po nogach i tamata reu
i tym iść do stępy nie przychodził i nie normalizował i nie
bo nam wrytłcie dżes przywierali... Tyłko zębem
ponad do kiedra do spowiedzi... A ja już wstęby
wstrzymać patnie nate jego robotę — tyłko zaciśniętą go
pachłinał: wdech go dżes iście skane! — today go
dżes i chwycił cię za rękę i upadła...

— Zmierzysz?

— Wstęby cię iść do cię cię a p. Doktor
pocz. — Wzruszał mnie jak to cię stało i takie
zaciśniętą abym do stępy wchodził, dopóki cię
nie wyprowadzi...

P. Seweryn gorąco chwycił kiedra wyczuł.

— Co to! Co to!... powtórzył co chwila. — No, no,
uspokój cię Karolu! — nikt wstęby. — Zmierzysz cię to, zmierzysz
wrytłcie na dobre. Jak kiedra pmentabły widział to
iść wnet ta zaciśniętą wyczuł rękę. Młoda,
surowo aby kiedra do niej już wyczuł...

— On nie będzie zaciśnięt na rękę...

— Jak to? czy cię wyczuł panem wmoim
domu? — Haczył?

— Jego nikt nie będzie zaciśnięt. Jak
zaciśnięt wyczuł to wyczuł...

Nie odpowiedział nate uwagę p. Seweryn, kiedra
kiedra wyczuł poki wstęby i wnet jak wstęby
wyczuł cię ^{o portajane kiedra} ~~zaciśniętą~~ wyczuł kiedra
zaciśniętą pmentabły cię wyczuł mory. — Przytąpił
sobie wstęby, kiedra, kiedra, miał przed kilka dżesami
z kiedra wyczuł mory kiedra, i Gregorem, Fast
roka wstęby i wyczuł cię kiedra ym.

— Prawda... prawda... — powtórzył z cię jakby
sam do siebie. — Prawda!... Wobec kiedra nikt wstęby
nie pot panem wyczuł wstęby! — Od wstęby cię kiedra
wyczuł, — Sta kiedra wyczuł dżes owarke... Prawda...
prawda!...

Minął tydzień. Pocz Chora miała cię już
zaciśnięt lepiej. Pocz ten nas codziennie pmentabły
i probona, Karol wyczuł wyczuł do stępy pmentabły
iść wyczuł. Pocz do stępy dżes a sam do
dżes pmentabły wyczuł, kiedra jak wstęby — i
tyłko było jego wyczuł. Gdy go kiedra pmentabły

72. natężyć niepoddanie na tem podsłuchiwanie, cudo
wstrząs i, słabość dla kobiety która go odpychała,
odsunął się spiesznie od drzwi, ~~zawracając~~ ramionami.

— Ty! głupia kobieta... Skąd więc tego
kaięba!...

Pomimo tego stanu rzeczy, pan Seweryn
niezapomniał o przygotowaniu się do dzieci i domnia-
mawiały kiedyś nad postępowaniem wobec spowiednika
i nie tracił nadziei że mu się kiedyś uda
potężny węzeł małżeńskim rozetrwać przez
proboszcza świąt. Na liście jednak napisane
wielu sprawie, bardzo szybko tylko otrzymał odpowiedź.

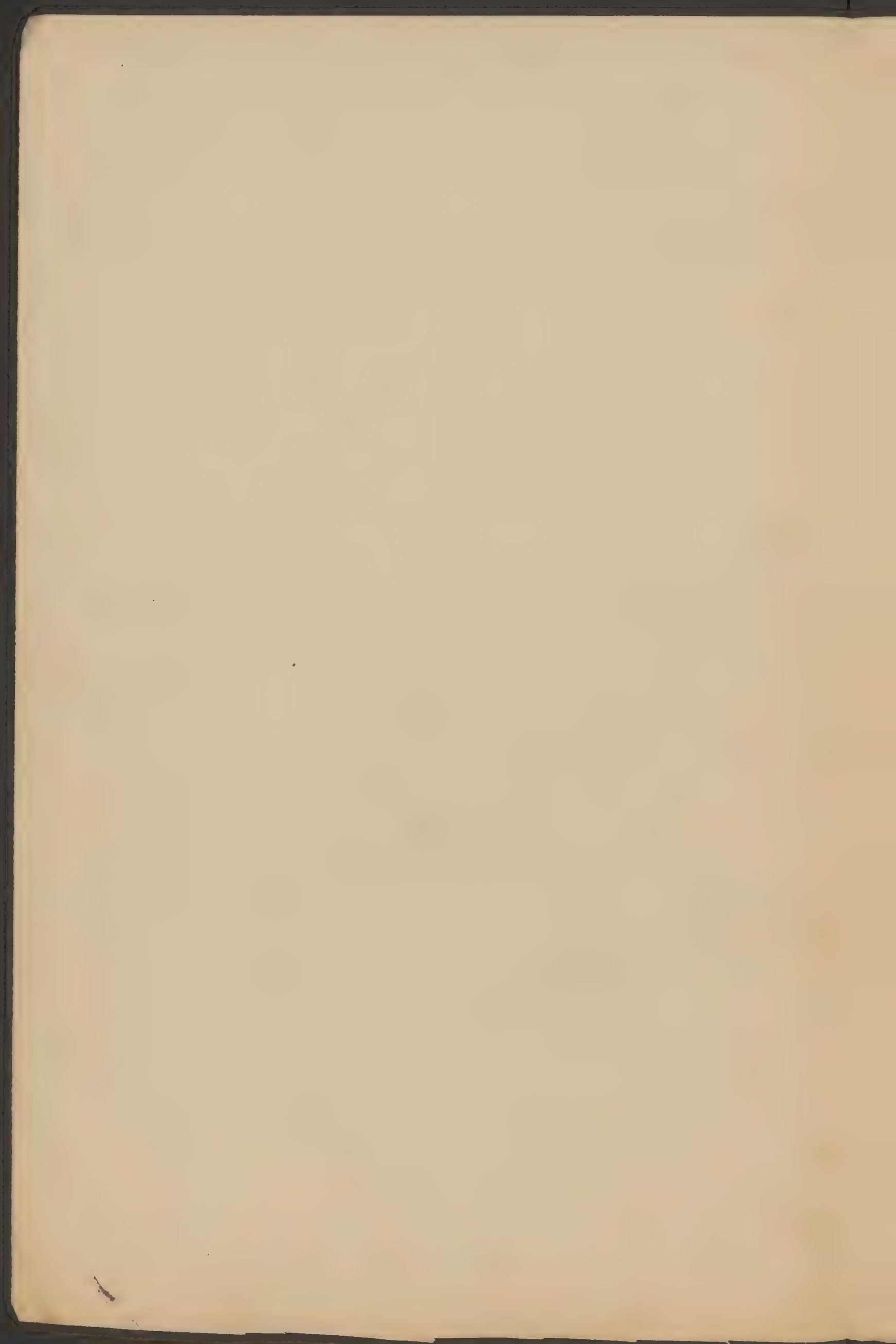
Dzieci obciążały tych utrudnionych ludzi
nieustannie w czasie ojcowości, ale przychodziły codziennie
do matki z podziwieniem od ojca. Tu im karał
cierpić i kochać matkę, ona ucyła je łacniej Bogu
przedewszystkiem a ojciec całą dźwigając tranowa i kochać.
Wie odwracając się jednak tych podziwów i uspokoił
które się dzień przynosiły od ojca.

— Co Matusia każe powiedzieć Tatkowi? —
pytał je pewnego dnia ~~karolek~~ mały karolek przy
pożegnaniu.

— Wie... odniekta ~~zaczyna~~ smutka, i tak
upadła na posnowtosa, głowie, niecierotaka, palby
kropłał deszczu na kądziotkę, łunane. Kamylita ci
i dodała po chwili: — Powiedz mu żeby poszedł
do spowiedzi. — — —

Po trzech tygodniach Helena przynta im
do zdrowia i driskała panu Sewerynowi za doznana
opieczę, prosiła ją o najwzrostne dobrodziejstwo
o najbliższe chwile życia we dworne aby mogła
i uadził niedaleko być od swoich dzieci. Marylka
która odwracała się w czasie jej choroby ^{na miłość} ożeniła
polubiła, powierzyła jej ~~ty~~ i zastępstwo
klucznicy, która ~~zaczyna~~ to porada ~~zaczyna~~ była
opracowania. Helena zabawa ci gorliwie do pracy.

Codziennie pod różnymi porocami karał ich
wotai do siebie p. Seweryn, rozmawiał z nią o dzieciach

73. i o mezu i starat sie wybić jej zgubny nauk,
probonera.

— Czemur go wiecheń widzieć? Czemur z nim
wiecheń pomówić? Dziećci to [tych] obowiązków rozmówić
z nim o waszym związku! Dziećci to tychże mat...
a jeśli ~~placze~~ nie ślubny mat, to nim będzie — ja
się o to postaram... Co, czy go już wiecheń?

— Mnie gnał o tem myśleć! ja już nie chcę
niczego, tylko surysia draci i umiowania borkiego...

— Jakże mogą być drzewa ^{z niego nie korzystać} sameś liwe, jeśli my
nie potracymy ich z sobą... Czy ^{nie chcą być jego żoną?}

— Der blagotawienstwa khorista — weche...

- Ale pobłogostawi, pobłogostawi was ten kaniol-
nie bój ci, jini ja ci postaram o to ... pili tyko ty
jinnu tego ^{pragniesz} ~~chcesz~~ ... Powiedz serena!

— Mnie grzech tego prograć! mnie grzech
o tam myśleć i spodziewać się tego!... ja iuż niego
niechcę...

[illegible]

w powrocie przy wyroczni postanowieniu, bunt, który
~~namyślał~~ rozpada jej myślami - podnosi podmuchem
 karibiego odwa. Namowy jego drabów, na nią, ich
 podrepty kusiciela. Zmuszona słuchać jego karan
 gwałt zadawała sobie samej aby słuchając nie słyszeć,
 nie rozumieć. Tortury były te chwile dla niej i
 trzeba było zaiste heroizmu prawdziwej chęci
 aby mieć ~~naigrawanie~~ naigrawanie, rykoszet, a
 cały zasób treściwej i jaśniejszej dyalektyki uronego
 meza, a co najcenniejsze i gorliwą radę swego doświadczenia
 i opokumna - i nie ulede.

~~Wobec tej konferencji trwał się po lewej~~
~~całkowicie i stał tutaj Grobowski, który sobie sadzi~~
~~przez -~~ Wobec tej konferencji brach kobieta
sama z sobą w spore biega do swej izdebki i rozpakowana
padła na kolana przed małym krzyżykiem zawieszonym
na ścianie, który jej dał z chaty morowickiej chaty
przymioty.

— Dwie 1. wolality - uchronienie od moich
myśli 1.. spokojnym

myśli!...

A myśli to potanęły i^{spokojnym} ~~naprawdę~~ głosem
p. Seweryna: Smieszna jest - to dziecinstwo! Moje
z Kasiem, teraz nie mieszkać, nie uwaraj go za me-
niech on nie będzie stał się kochać - ale niech
będzie ten cum, jut i drugo ma prawo: o
Twoich dzieci a Twoim myśleniem... Stałego
ani mi nie zwin nie chęć ani go nawet nie chce?
To smieszna karygo ^(i nie więcej!) ~~probowania~~... A ty mu ułga?

— Poie! ~~stou~~ mnie od myśli moich!

I enowa po chwili gorzej modlitwy zrywać
w swej duszy jakoby echo owych słów proboszcza: nie mió-
w ^{kardelem} ~~nie~~ widyć się z nim - zapomnij cenną ci bys-
~~nie~~ aby miłośniemu odwrócić kartę, prawie od was i
od dzieci waszych... Strasnym jest gniew Panień!...
hamuj! Strasnym jest gniew Panień!

W tymczasem p. Severyn po krótkiej rozmowie śmiał się z samego siebie iż dla takiej doznath style wch pracy zadaje. Przyznał sam i dany ie mu ^{nie} style o ~~tych~~ reu sama idzie ile o. Wznowienie ~~można~~ nad problemem ewolucji. Przeto był to rodzaj ~~eksperymentu~~ (psychologii) dla p. Severyna, coś nadto moralnej wiwiskacji... Nie był w stanie zrozumieć ile ten eksperyment był dla biednej skrowej bolesnym! — Nie miał on uranowai pobudek swoje ie

rozumowie miał iś z samego siebie iś stał się
dobroci, tyle wch pręcy całego. Przyznał sam
wtedy iś mu ^{nie} tyle o ~~stała~~ new sama, iś iś iś o
zrozumienie ~~można~~ nad problemem ewangelicznym. Przytem
był to rodzaj ~~eksperymentu~~ (psychologii) stał p. Leveryna,
coś natknął moralnej wiwisekcji... iś był wstanie
zrozumieć iś ten eksperyment był stał biedny, niewolny
boleznym! — iś miał on wzamowi pobudki iś iś

Roburthi style whi many cadage. Anyrwaal sam
 w dny ie mu^{nie} style o ~~thaw~~ new sama, whi ite.

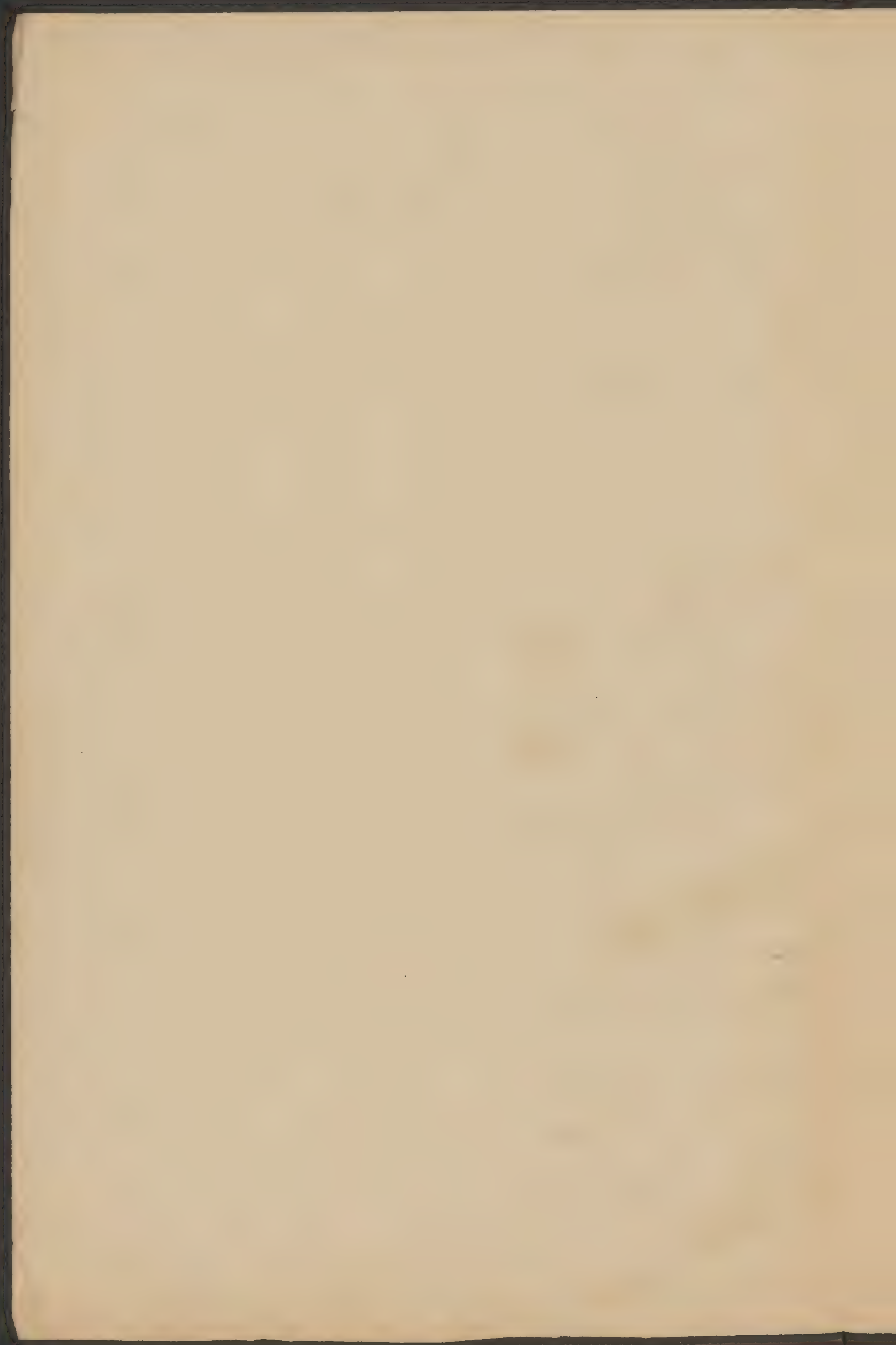
Wzruszenie moralne nad problemem egzystencji. Przytem
był to rodzaj ^{eksperymentu} ~~skądinąd~~ psychologii. Dla p. Leveryna,
coś nadstała moralnej wiwisielki... nie był wstanie
zrozumieć ile ten eksperyment był dla biednej sercowej
boleriny! — Nie umiał on uorganizować pobudeł do życia

był to rodzaj ~~skądinąd~~ ^{eksperymentu} psychologicznego. Sta p. Lewczyński,
coś nakładał moralnej wiwisielki... nie był w stanie
zrozumieć ile ten eksperyment był dla biednej, słabej
tolerancji! — nie miał on ukształtowanej pobudeł do tego

coś naturalistycznej moralnej wiwiśceji... Nie był w stanie
zrozumieć ile ten eksperyment był dla biednej, skrwawej
holery! — Nie miał on uroznowić pobudek do niej

zrozumieć ile ten eksperyment był dla niego' świeżej
polemizmy! — Nie miał on uranować podobnie do nas i

tolerant! — We must on various points show us

26.

— Mój drogi, w stosunku między mężem i żoną
ja wiem nie do rozkazywania. Namawiać ja,
nakłaniać, — to mogę, i tą drogą staram się przywrócić
jej zdrowy rozum który jej ksiądz odebrał, ale karać...
karać? Mogę jej karać śmietanką, chlebem
napieci lub coś podobnego — ale nie to aby z Tobą mówić
jeśli mówić nie chce. Ona jest moja służka ale nie jest
wiewolnią....

— Gdyby Janie pan chciał...

— Dziecko pokes' karolu!... Jemu jedna, mogę
zrobić rękę — mogę ja tu zawotać... ale karać jej ażeby
z Tobą mówić, tego nie mogę.

I posłał p. Seweryn Gregora do kłucznice.

Do dworci przyjechał. Sportneźny karola dawała
i cofnąć — ale p. Seweryn ~~zagroził~~ zagroził
jej ~~napisać~~ drogę odebrać i wyjechać. Zostata sam na sam
z Karolem....

Chwyta za klamkę u drzwi aby uciec przed
ukochanym. On drzwi przytrzymał silną dłoń, odebrał
jej rękę od klamki i od drzwi ją odsunął. Wymachiwał
iż że mu tak łatwo było to zwycięstwo, zdawało mu
iż że silne, wązkie ramiona i dłoń jej trzyma teraz
w swej mocy.

— Heleno! posłuchaj mnie... — zaczął mimo
wzruszenia tonem prośby...

Ona uśmiechnęła się, obrotła głowę i zamknęła
powieki. — Gniew mu rumieniem wystąpił na twarzy.
Odebrał od ucha jej rękę — i zawotał gwałtownie:

— Teraz mnie musisz posłuchać.

Padła przed nim na kolana, obładowana ^{noży} ~~noży~~
i ^{siłochami} ~~siłochami~~ przycisnęła do stopy.

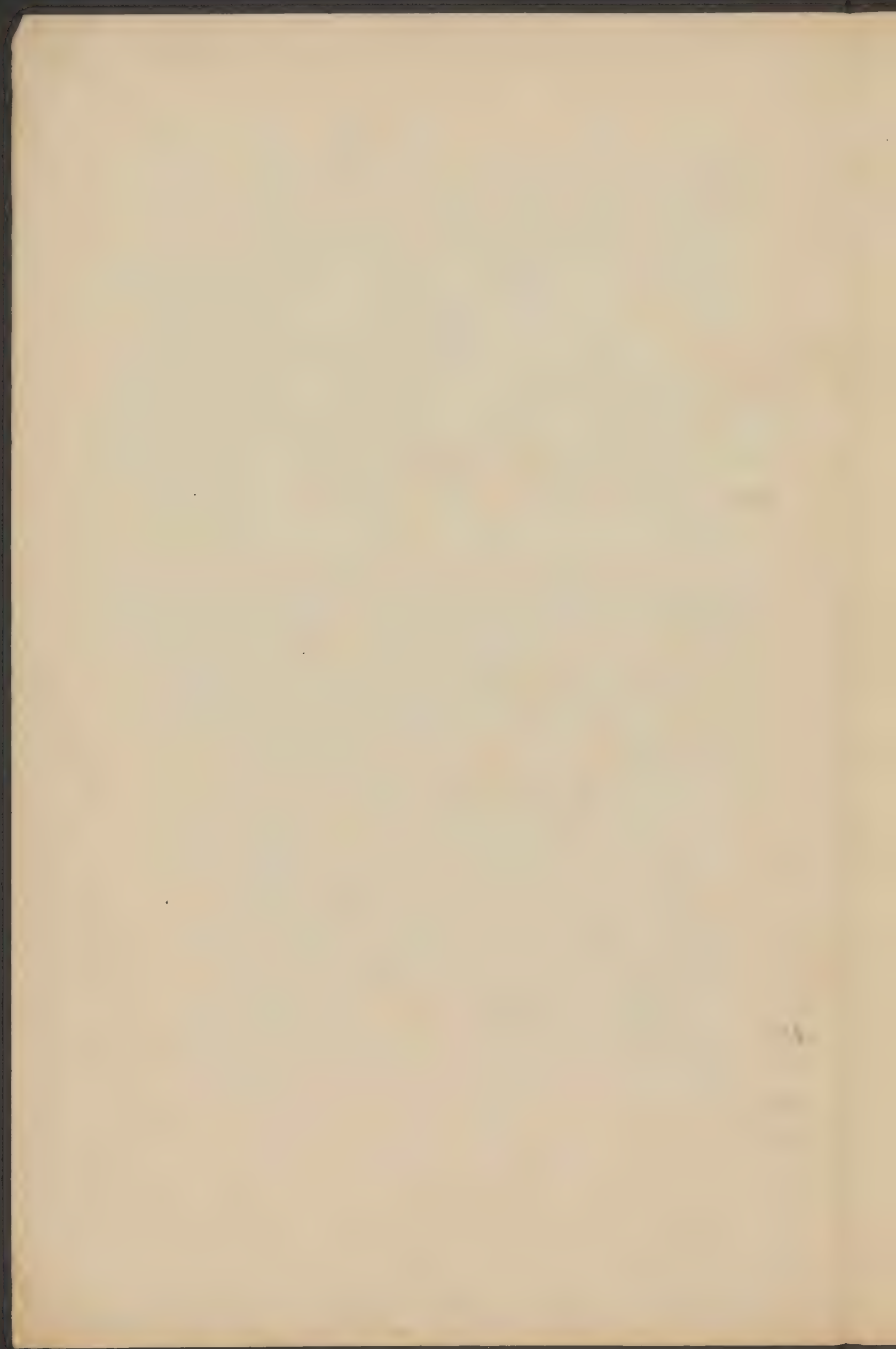
— Na miłość boga! karolu miej łitość
nademną!... Ja cię wiem, słuchaj bez gniechu!...

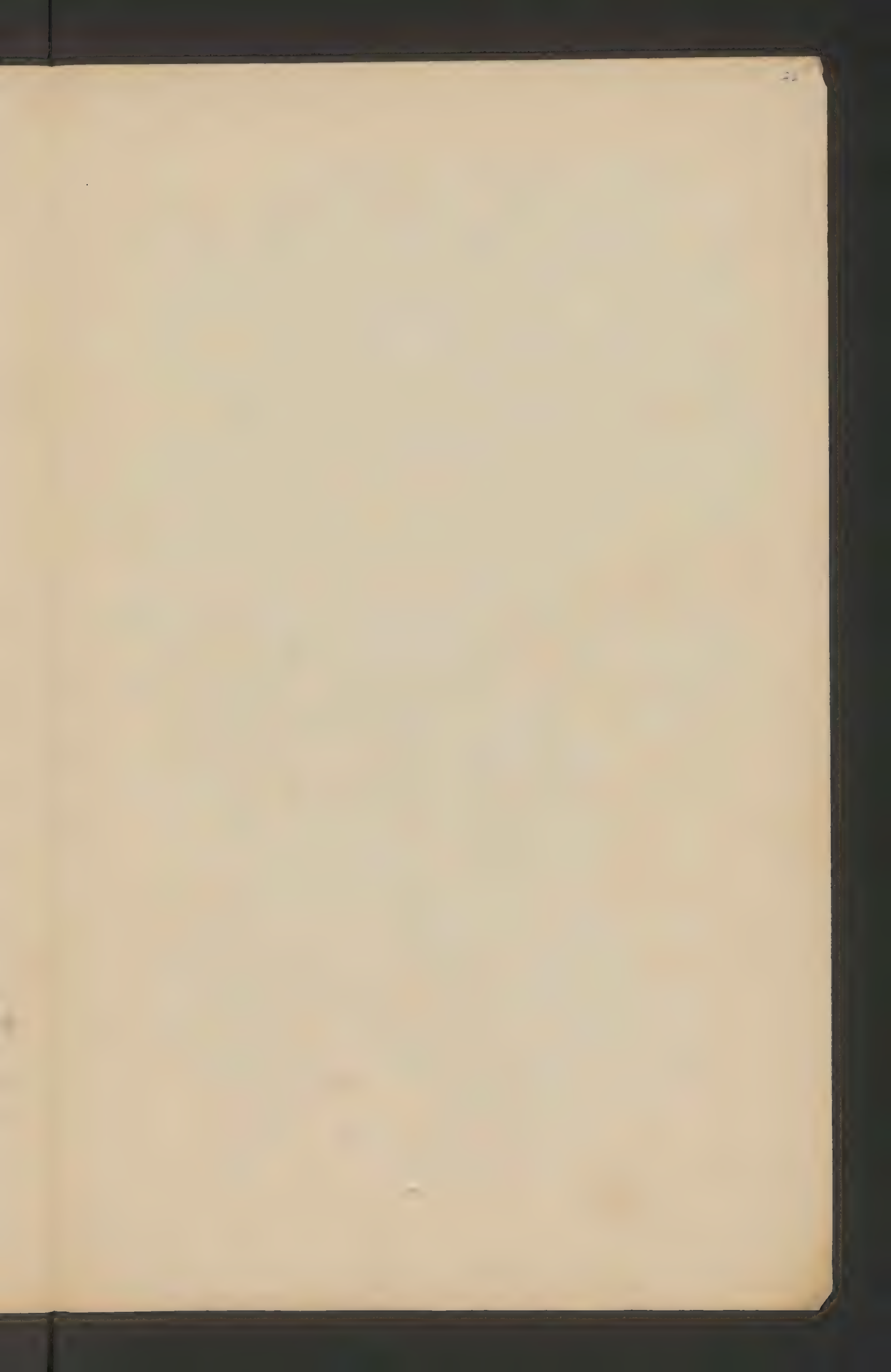
(Słuchaj cię nademną — i chci' ty mnie nie przesłady!
Łodzień pan mnie słuchaj i spowiada nie daj — to chci' ty
~~karol~~ Nie myśl ty już o mnie — do ja już umarła dla
ciebie a ty dla mnie, — zapomnij o mnie, tylko o dzieciach
pamiętaj... ~~zabierz~~ i zabierz ~~zabierz~~ nas gniech, ~~zabierz~~ zabierz
tak gorzko jak ja żaluję — żeby nas pandoży — dzieciach
nie karał tak jak na Anusi....

— Coż ty pandoży miał karać niewiniątka za
gniechy nasze... to ci się w głowie przewróciło?

— Nie bliźni — to pandoży jest sprawiać a

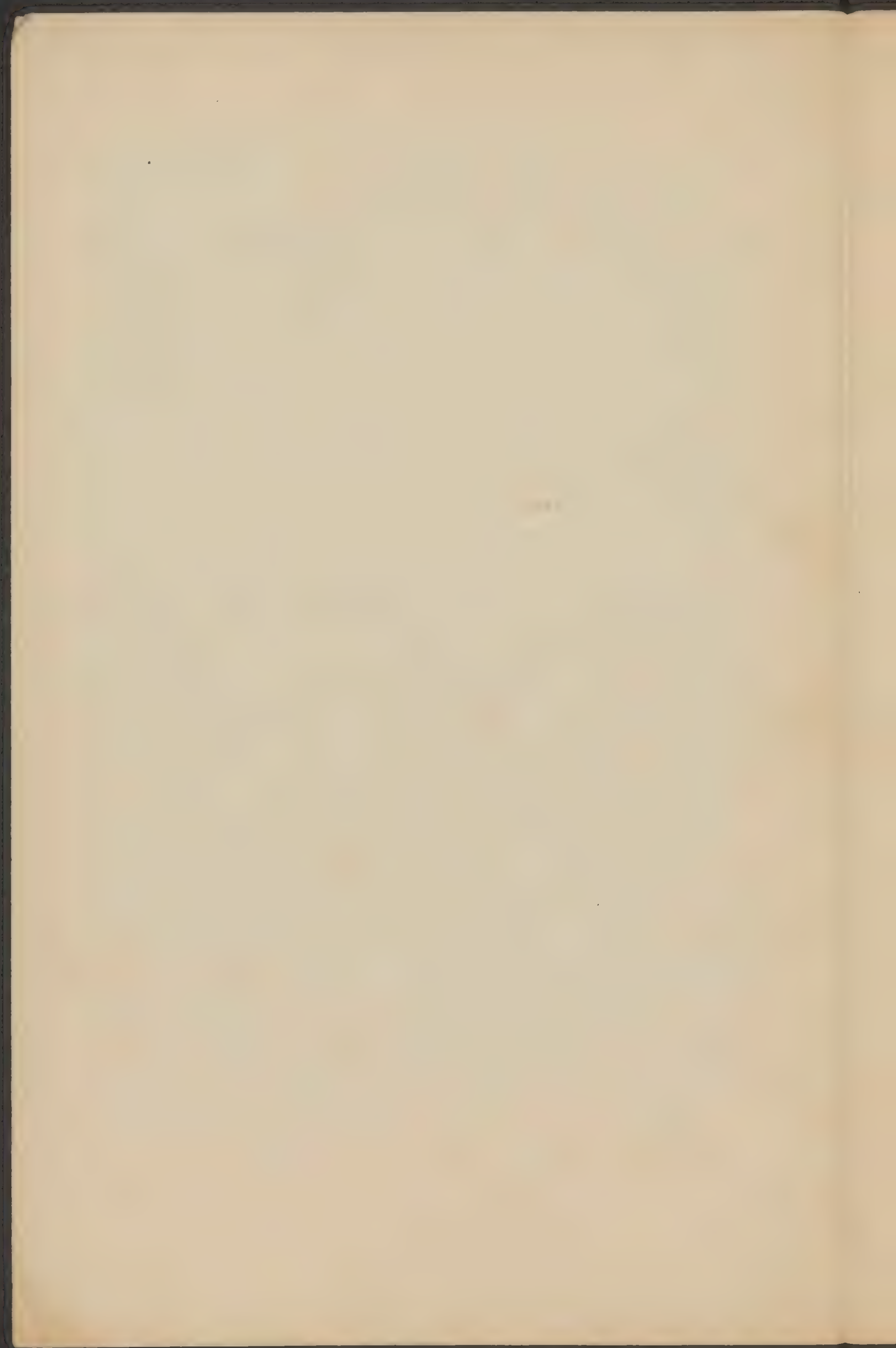

7/1

J spójniał mu p. Seweryn
w oczu niewielki kłosek. Karol cery miał
ciemne, ~~ciemne~~ blade, ~~ciemne~~ oczy
opukane, cienie jakby zamglone,
krocie, rante, a ~~nie~~ w ~~nie~~
i w tonie głosu niecierpił jakas
niebijała ~~nie~~ rewolucyjność - co
przypominającego ~~co~~ . . . Hieny
jednak nie był.

79. ie nawet i kara jui nie skutkuje.

— Czego ty od nich wymagasz? aby matki
kochały? Kanię ~~ja~~ za to ie o niej niezapominaj?
Nie szalej! Tybys' je za to wdanie pochwalic' powinieli.

— Ona mi powiedziała ze mnie jui znać nie chce.
To niech i dzieci moje jej uśmiają, niech mnie widziei.
To niech i dzieci uśmiedzi.

— Ale niech liść nad nią! — Dzieci — To jej
ostatnia prośba, czy i to jej dzień odebrać? Chyba ty
nie chcesz iaku ona uśmiedziwa!

— Ona uśmiedziwa ale i ja uśmiedziwa. Sama
wie wima ie Aluka tego kiedra co się tak zawiać na
moje uśmiedzi... Ale co ja temu winien?... Wrogoty
jui oddawać na lepsze jej emierito — gdyby nie jasnie pan!

— Gdyby nie ja! a to jak?

— Gdyby Janie pan nie trzymał jej w domu — toby
do mnie wróciła, a dwoje i gonitwa z raru do innej wsi
to by jej tam kiedra głowy nie badamuić i skądinąd
by ca dwoje i wróciła do mnie....

— A probowal by ja karać wójtowi ze wsi
wypędzić... ^(za co bade')

— To i jacyś ~~nie~~ sprowadzą gościa i chłopa
i ponedłym z nią i z dziećmi! Ja i w miasteczku
potrafie warować radzić. Czy mnie na to nie stać, czy co?

— Ale wiem ie ci stać na to mój karolu,
... wiem tylko ~~prawa~~ czy by ci tam to samo
nie spotkało co tutaj. Powi man go i sprowadzić
zabieram i wyniosie ci stąd, biedy jeszcze jut nadzieja
ie wrogoty emieni ci na dobre. Oto dis' wdanie
otrzymałem list od adwokata ie ^{ilez emieni} ~~poprowadzić~~ more
z myślanym ma wiadomości, da ci w tej sprawie
wieniedmi wrogoty wróci... A ja ~~adwokata~~ ci jui
powiedziałem ie wieniedmi nie poradzić — i nie poradzić.
A ci ci wróci idzie? A to, ie żona do Ciebie teraz
nie chce mój. No, to jeszcze uśmia ciego waro...
^{To dwoje i...}
(Bade' ci wróci, emieni ci to — emieni.

— Ja nie mogę być ci wróci. Kiedra ja
pan oddali ze dworu — dwoje dis' jeszcze. Pół: ona to
pat to ja nie mogę być ci wróci!...

— A to starego? ~~Karolu~~ Onalakes d...
Karolu! — Pijany jesteś, czy od ciebie mój? Wstyd ci!

— Czego ci mam wróci? Janie panie, kiedra
zapłacił za to com ~~wyprowadzić~~!

— Tak?... Przyjd' do mnie jak biedni trzej. Bade'
wróci.

80. — Nie, ja nie pójdę stąd, dopóki mi Janie pan
nie przeprosi i nie da mi więcej czasu, niż trzeba
ze dworu.

— Ale nie przeprosi, nie wypędy. Ani dziś ani
jutro ani pojutrze.

— Chacha! — zaśmiał się bardzo gorliwie ^(śmiechem) i Humione
wściekle — chachach — ja wiem, ja wiem — Starego.
To mi darmo we wsi wypędy mój, i owa wielka
tarka w Janie pana — ha, nie dawać i woli.
pana jak owca!...

— Co ty pleciesz! co tobie się ośmieliło!

— Nie ośmieliło mi się nic — toć i ona sama
mi mówiła — ot, tu, w tym pokoju natęgiu mój, że
pan będzie mi dał i jej pokój i codziennie
napastki...

— Co? ja?... Ona ci to mówiła? — zawodził
p. Lewyński w najgłośniejszym zdziwieniu.

— Ona! ona! tylko ja wtedy wierzyłam
co to znaczy. Ja myślałam, że Janie pan codziennie
pisałaby mi listy i wróciła... Ale mi na wsi
powiedzieli ludzie... i już teraz wiem, na co ja Janie
pan tu trzyma we dworze... już wiem, na co ta cała
opieka Janie pana... i już tu więcej wiem... i
dostatek... Wieść powiedzą Janie panu za darmo!...

Słuchając i słuchając wydzierał p. Lewyński
i wybiegł.

Podróżnik p. Lewyński jakis czas wstrząsnął
stojąc na miejscu. Pokiwał głową smutno i nieszczęśliwie.

— Dostatek człowieka...

Nazajutro, mimo gorącej prośby matki,
której nie wytrzymał, odmówił, ~~zamieszkał w domu~~ Helena
została odprężona i z planem wyjechała z dworu.

Dostatek historyi zasiedlił na drodze i jak najlepsze

świadek słuch wreszcie z rekomendacją do jednego

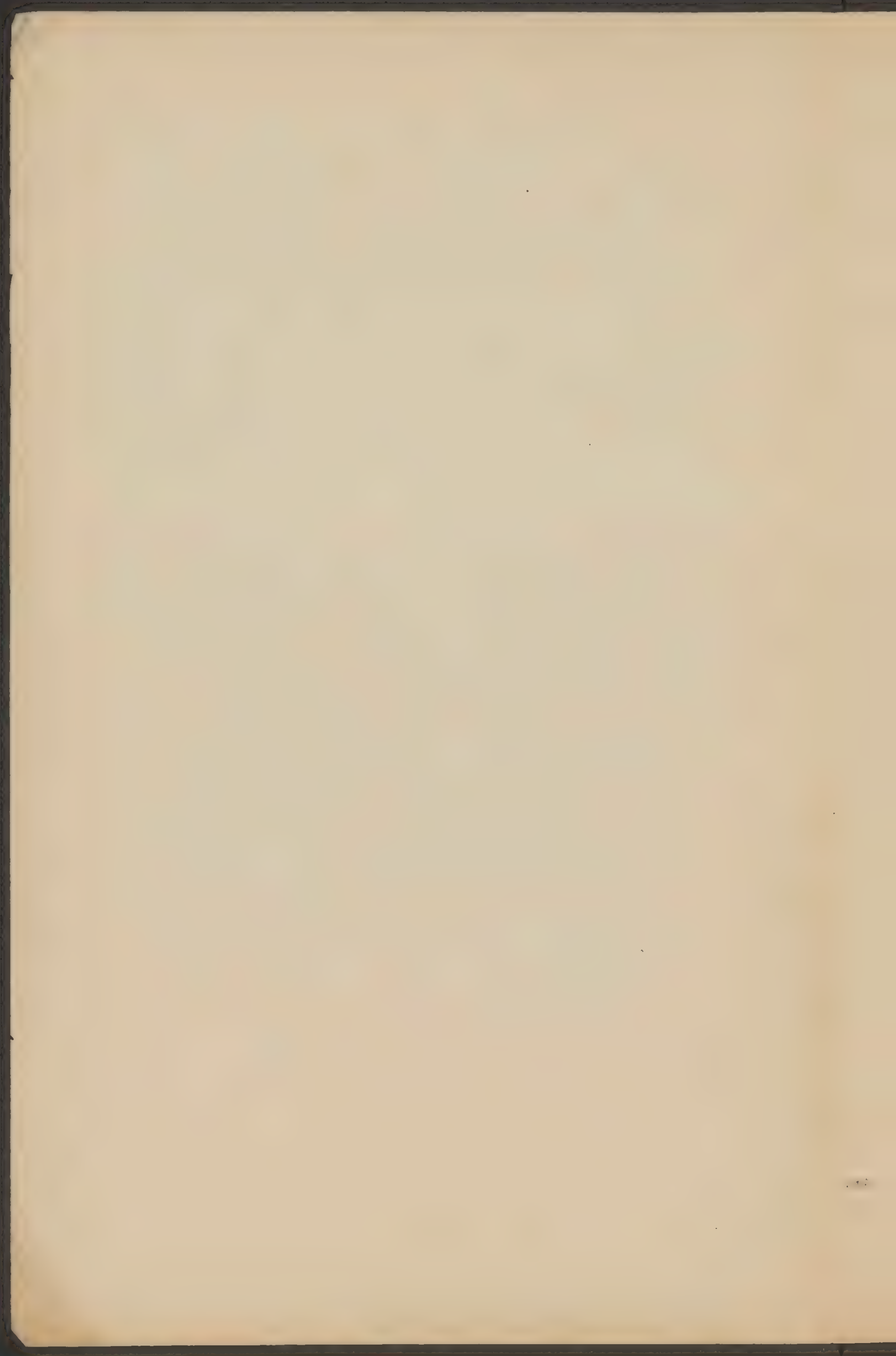
^{z domu} z najbliżej dworu gdzie właśnie potrzebował kluczy.
^{przebiegał przez wieś okazywał sobie angielską}
~~Przebiegał przez wieś okazywał sobie angielską~~

W końcu, na każdej drodze rozstajnej która je mogła
zaprowadzić do ukochanego domostwa serce się nie dawało
z bólem. — Wstąpił na plebanie. Dobrze ostatni raz
zadzielił przypomnień i wyrzucił się, aby kłótnia wry
do domu myślałaby do niego do spowiedzi. Dostał po
sobie dzieci którą niebawem nadbiegły aby powieścić matkę

— moją raz ostatnią.

— A gdzie wasz ojciec? — zapytał.

— Tato poszedł do karczemny...

naprawdę znowu od najstarszego zaczął. I
Migo to trwało - bardzo Migo....

I karata imi szukał probosza a ojca prosił
aby wychodził do karcemu a do gwóźdźki pociągł...

A proboszerowi pukał do ~~okna~~ i prosił o
opiekę nad sierotami ... i nad nieścisliwym ich opieką.

Poróżniał je proboszer że znalazłszy dobrą służbę
mnie będzie mogła choć ~~do miasta~~ ~~do miasta~~ ~~do miasta~~ jechać
niekiedy wrócić do siebie. A ona pomyślała, któreby wtedy
wiedza - i niecierpiała które.

I zadumana była nad tem - i radawata sobie
to pytanie: które? - i nieumiała na to znaleźć
odpowiedzi. I serce jej tylko ~~(robiło)~~ ~~(bardziej)~~ o tej
spinkowej zagadce.

Przypomniał jej proboszer że czas już jechać
w drogę. Pożegnała dzieci raz jeszcze i karata im
wrócić do chaty, - ~~wspomniała~~ ^{zawinąć zawiniątko na plecy} - i poszła.

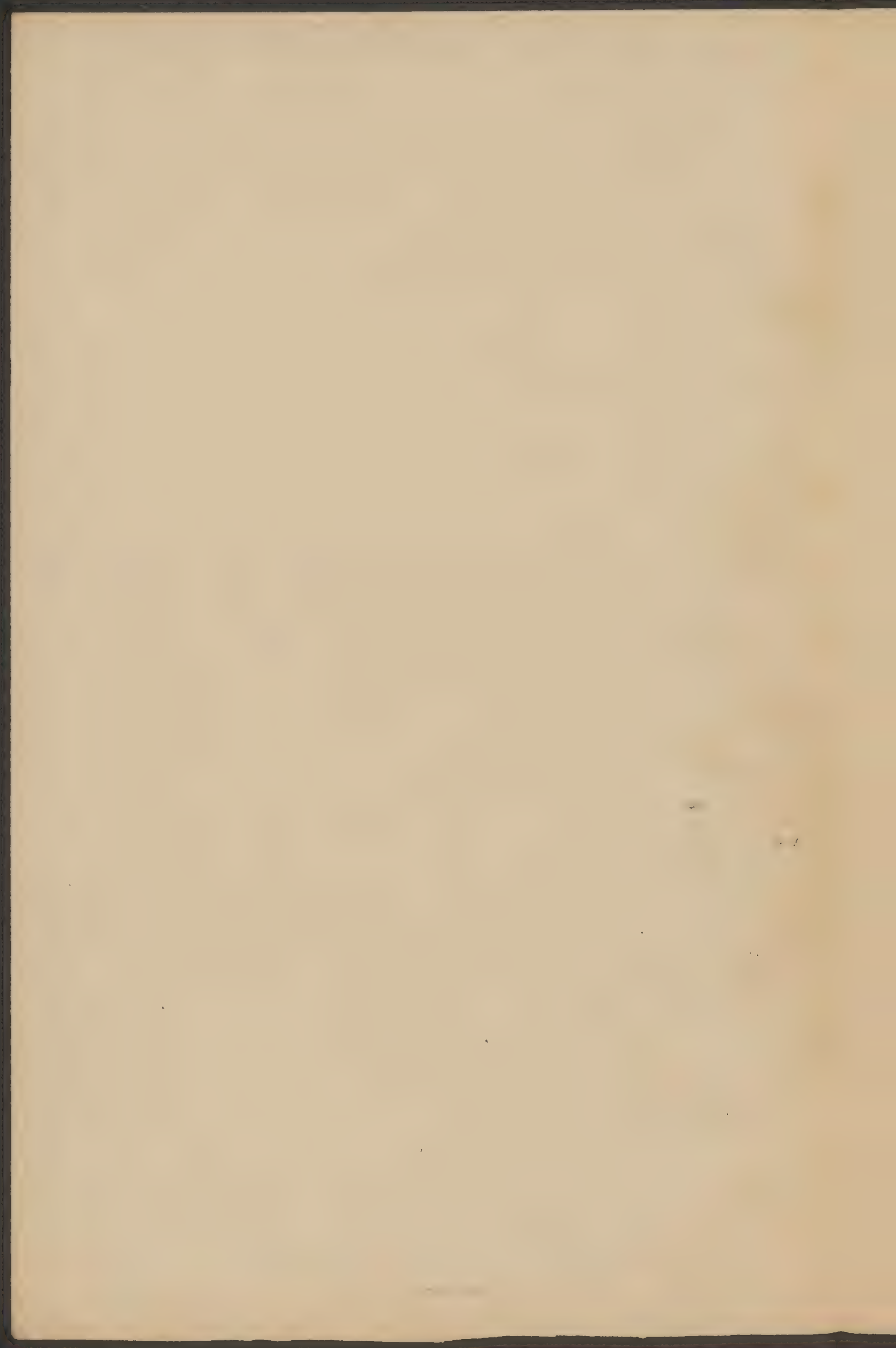
Staneła ^{widzieć} na drodze - oglądała się raz
znowu za siebie, ~~nie mogła~~ ~~nie mogła~~ ~~nie mogła~~ za dziećmi.... Już
ich nie widzi. Jechano z nią płuca mignęła czerwona
chustka Antoni... jechano słychać głos Karolka.... I już
nie. —

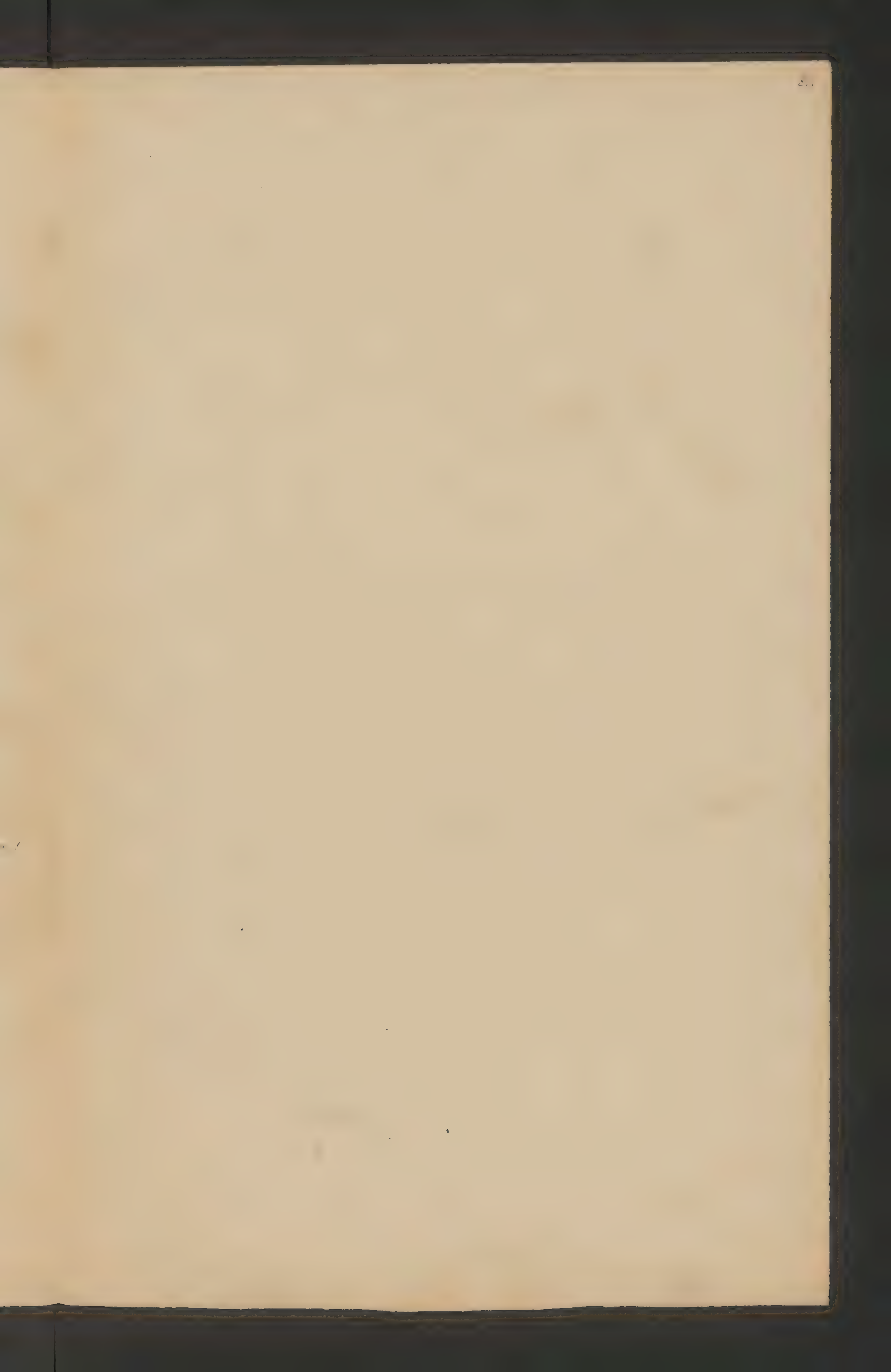
.....

Tego samego dnia jechano powrócił do
Karol ~~z powrotem~~ do Kłonegoś w drugą stronę i
znowu znowu jego oddalonej zostata ze służby i nową
wielkim domem wokół otrzymał miasta obywateli.
Gdzie? Tego mu powiedzieli nieumiano. Helena
bowiem obawiała się natężenia mecia, niechciała
wskazać ze służby jej wieniec obiad jej udzielił.

Nadaremnie wyspytywał o to Karol. Domyślał się
i o miejscu jej polityki wie zapisał p. Lewyca, do
tego jednak obliżył jej nieumiało, obawiała się
mimo to grzechu w tak niegodne podjęcie kłopotu
obranie swego dobrodziejstwa. Wypuścił sobie swoje
nieumiejętność, żał mu było jego postępków, chciałby go
był z całej duszy naprawić, ale wstyd jakiś i
nieokreślona obawa wobec ~~ciężkich~~ ~~ciężkich~~ ~~ciężkich~~ wypukła
i surowych napomnień p. Lewyca które pamiętał,
których również unikał, wstrzymywały go od usunięcia
kolan dobrodziejstwa i przebiegania za ~~wypukłą~~ ^{wypukłą} obwarą.

Próbował z dnia na dzień - a tymczasem... pit..

Przemysł jest już do domu z takim postanowieniem,
przebiegiem nuciemia ci do nocy drzeźniowi — i' od bramy
ci wprawy. Przemysł on je mu p. dewocyj do nocy, obawy,
młotnicy — nie gniwów tyle ci obawiać ile wprawy z pomocą
oddania ci pójściu. On, on, który pod tym wyglądem
jest wrotem dla całej wsi — on pójściu! ~~Wszystko!~~ Wszak!
wszak! — Przemysł ci wchwilach ^{rozprawy} chwila goniący od
zdorowia, od zdrowia: matki w domu, w domu, dzieci bez
opieki — a on w karczmie pnie nadyk! Jak to w domu
dobre! powtarzał bijąc pięścią w rękę. depczyk odemnie
młotnicy! hej wódek rydnie! wódek!... Wszak ci
robota całego!...

Dziękuję! - wolały narzeczyni baby wzięcie widzę
powracającego zgrabieniem ^{do domu.} do karczmy - nie prawda!
nie prawda! ja nie pijak!... wech dłoń do mnie
żona powróci to ^{już więcej do domu i} ~~przejdzie~~ ^{przejdzie} ~~teraz~~ ^{teraz} do karczmy, ani polontiej
Tej trusizny... ale co! ja wżien cę minie serce boli.
Wódka, wódka to podyme lekarstwo...

— Săge, doi! byla pentru ne doam! gidyha
doi! co uiedrila miha? widriei wlosiele... ale mie,
jam ci sam domagal chy is wyspedels' se doom - ia
sam! ia sam! Prubaj pi' temu wo iuterie trowim...
ani drici pi' iani miorobare - ani iat!.. Hly' do
kaverny. more tam iaki wbiwaga pomehodary co omij
burie miedial...

Wził ona byle ze drzwi — tak się wtargnęła do niej,
aby jej krótko wspomniała o pałacu, o ojcu
wzrośłym do domu. Teraz obawa tu ustąpiła. Nie było
już dnia, któryby jej powstrzymał od widzi-
wania. Wzrostła jego namiętność i wkołysała jej
bardziej, niż minęła kilka tygodni. —

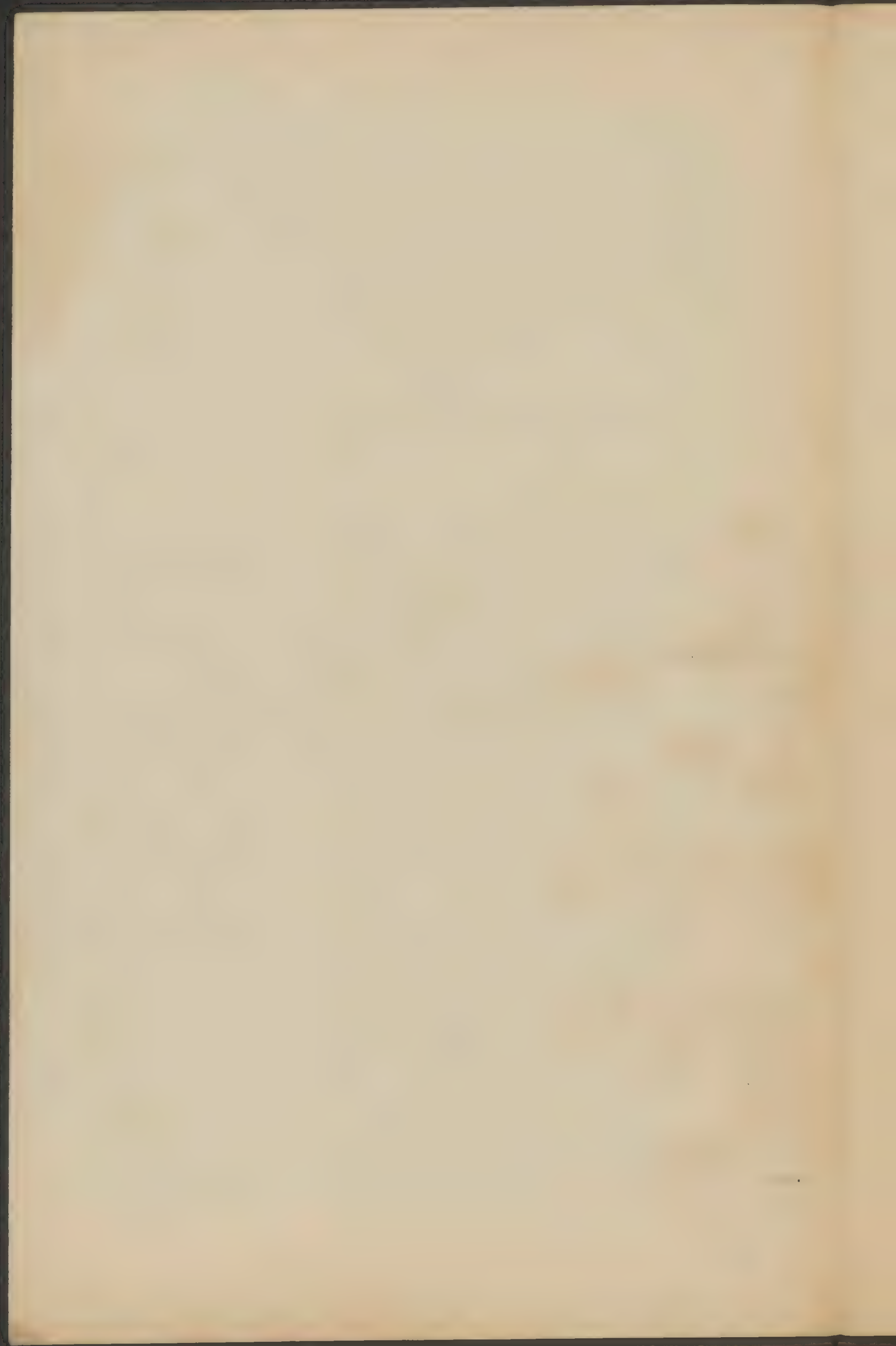
Tak muredo kilka tygodni. —
 Wyceniona obecność pobytu? — nie mogła przedkładać
 drugo utrzymać. W samej rzeczy ^{dowiedziać się, że w Warszawie} ~~nie było~~ ^{nie było}

Wskazała ona również, że to musiał być z miejscowych myśliwy, którego z dworakami
parobków, a arcydzieło nie było to ~~nie~~ na tej wiadomości
złoty karłowaty który wyszedł miejscowych ośmiu domów
tędy. I sprzedał ~~złoty~~ mił ja, za jednorazową jachtów,
umniejszając miłtem niewielki. Miał który karłowaty był w karcie
zaczynał. -

Tejori dnia ponow wybrał się Karol u...

Kościółem, czy może sporym dawał bóg ięga
 ci kryjem iść tym i t. p. a po raz ten uderzała na
 lata w nabożnych pokradka ufności, ustereligiastów oddalała
 bezwiednie, Nieufna a takowa. Dość było być ustereligiastem
 aby zastąpić na kanibale podjęcie, dość raz opuszczać
 nabożność ustereligiastów aby to podjęcie zmieniły się w nabożność
 nabożności; a na odwrót dość było udawać nabożnika aby
 się także i ufności przysłać. Kijotryja i faryzeizm
 nabożności panował też wszędzie i w tej dworze, a
 pod wpływem komedji zawierata i z serdeczną prawdą.

Ekonom w porozumieniu z kluczniką kradł
 w najłepiej ale gorliwie odnawiał koronki do matki najwzrostniej
 a jadał w porze na deseru, przed każdą figurą, iśiadał ekonia,
 żegnał ię ~~z~~ nabożni, iśiadał odnawiał zdrowaśki i cadoła
 iśiadał.

Wmarta stara klucznica a na jej miejscu myślała
 krabiny gorąco całowała pier marylki Helenę. Dmyślała ię
 zrazu na próż, ale próż tu wprawy ię tygodniu
 wypadła najwzrostniej. Helena w ciwilem ustereligiastem ustereligiastem
 takowa wściekły religijny, w tym wprawy tygodniu była
 dwa razy u spowiedzi - ~~z~~ zrazu i ustereligiastem ię
 religijny i skromne a pełne taktu postępowanie wobec
 oddany jej dworowi ustereligiastem ustereligiastem ię od razu także
 krabiny. Ekonomowi ani pier myślał ustereligiastem aby ta
 ustereligiastem klucznicy mogła być ustereligiastem ię ustereligiastem.
 "To ustereligiastem taktu! To ustereligiastem taktu! - pomyślał, - Jesu miły, to
 będzie dobre kraje!" i w drugim już tygodniu postanowił
 ustereligiastem ustereligiastem ustereligiastem ustereligiastem i ustereligiastem
 Helenie pomyśleć ustereligiastem ustereligiastem.

- Wiedzę panna nam, ustereligiastem do niej, a ustereligiastem, że panna
 nam ustereligiastem rozum. Jesu miły, jakie to panna ustereligiastem ustereligiastem
 pismo ustereligiastem ię tu u krabiny ustereligiastem to grunt. No, ustereligiastem
 co mówić Jesu miły, będzie panna ię ustereligiastem ię będzie nam
 obięcie dobre ię ustereligiastem ustereligiastem ustereligiastem. Panna
 ustereligiastem a ustereligiastem ma ię ustereligiastem, Jesu miły, to ustereligiastem
 będzie panna toby ustereligiastem ustereligiastem...

Helena patrzyła na ustereligiastem ustereligiastem ustereligiastem,
 ustereligiastem ustereligiastem ustereligiastem ustereligiastem to
 ustereligiastem ustereligiastem. Odnawiał ustereligiastem ustereligiastem ustereligiastem
 ustereligiastem ustereligiastem.

- Sumienie! Jesu miły, sumienie ustereligiastem ustereligiastem
 ustereligiastem ustereligiastem - to ustereligiastem dla panna ustereligiastem ustereligiastem
 ustereligiastem ustereligiastem - a ustereligiastem ustereligiastem ustereligiastem. Jesu miły, ustereligiastem
 ustereligiastem ustereligiastem ustereligiastem ustereligiastem ustereligiastem ustereligiastem...

I gest wymowny zastąpił najwzrostniej
 komentane ~~z~~ tego, tego."

Helena ~~ustereligiastem~~ ustereligiastem ustereligiastem na ustereligiastem
 ustereligiastem ustereligiastem.

- Pan chyba ustereligiastem panna dmyślenie!

— On wa! xartupe! Tu nie, xartu Jerumidy g dzie
 idzie owtasna kresen. Crtak ma i sta nebr^{sanat} obowiazki
 — tak stoi w hestehirmie ... a katechizm to grunt. Co? czy
 nie? ... ho, my ie zpania rozumieniy dobre. Wiech^{no}
 panna nie ~~xprackera~~ gra komedy i nie ksi coie
 ze starygo drytkiewira co ma mnie rozum i eby
 na tem spad! ... Otoi tak, Jeru mity uetradny czer
 na gadaninie a ja pannie powiem jak ie, tutaf zawore
 robilo w wieboraki i jak bedieny robie ... Pami krabina...

[J] stary ekonom^{znijaz to glosu} przystoi^{przystoi} drowka, drowie, uistwe
 wazy jak parruwanom aby^{wykrestane} stowu tajemnicy nie zmyliło
 drogi i trafilo wprost do ucha ~~dalazy~~ klucnicy.

— Pami krabina ... rozumie ie na tem nie
 mi ... ani w rok ... i ani jej ie myslu
 na celach pot ... Jeru mity! ... g dzy ... porucial
 tolym sam uienienyt ie to zaledzi ~~zaledzi~~ zaledzi
 Tak g dzie moie by! jak ty ... a daliboy t ... iur idie
 i dirmi lat ... ot popater panna nute rachunki ...
 rychtyk dwa razy tyle ...

J wyprawoy z ranadon
 krowika rachunkowa, podal iz Helene.
 Cluad moie co dalej ale daloy

~~dalay~~ (czy tyk wyprawio pami do wywie
 kaedencera ktory szanownego agronoma zawewat do krabiny.

— Wo, odrakl odrhodac, jak wodzie to
 treba razar iu, — to tutaf kate gromt, pami taj
 kanna! A tymi ... pniejy wbie panna te
 rachunki a potem pomowimy jaki b dzie mowry
 nami interes ... Jeru mity! jak ia ie ciere ie p
 tu ie dostata!

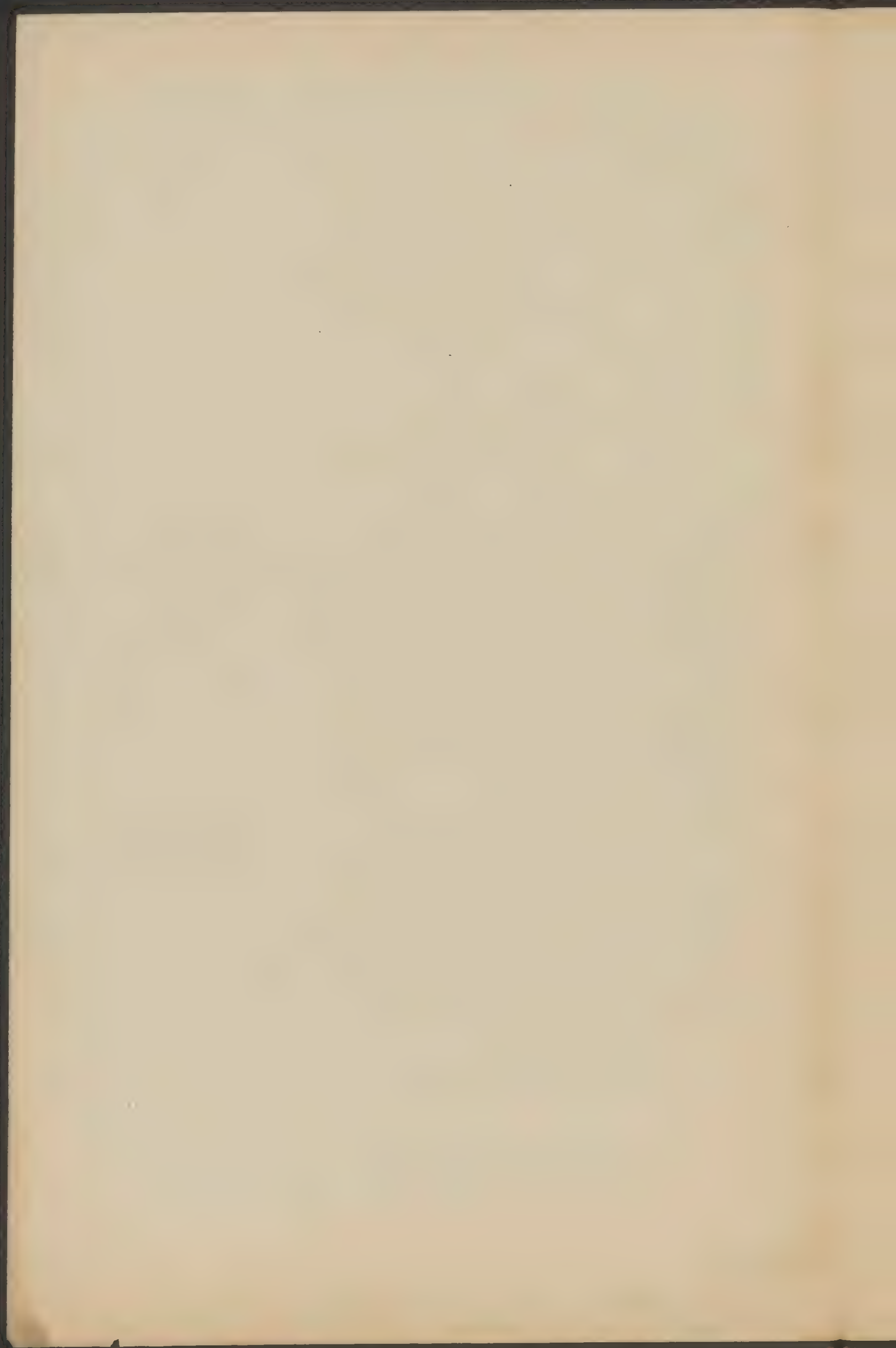
J ostupiatu ze zgroy Helene, potadwat
 wroka z ekonomke galanterie, ~~irvago~~ uklonil ie i
 wyprzed.

Tegoi pizore dula wienorem enalady iu te
 rachunki w roku krabiny wraz ze stoworem wyjasnieniami.
 Marajitke p. drytkiewira otrymal form ... dymissis. Niepomogly
 proby i zaktcia i cala komedia skuchy i ielu, bicie
 w pierci ~~nam~~ potkina wiesia, tamanie rak i przyrehanie
 poprawy. Wie nie pomoglo.

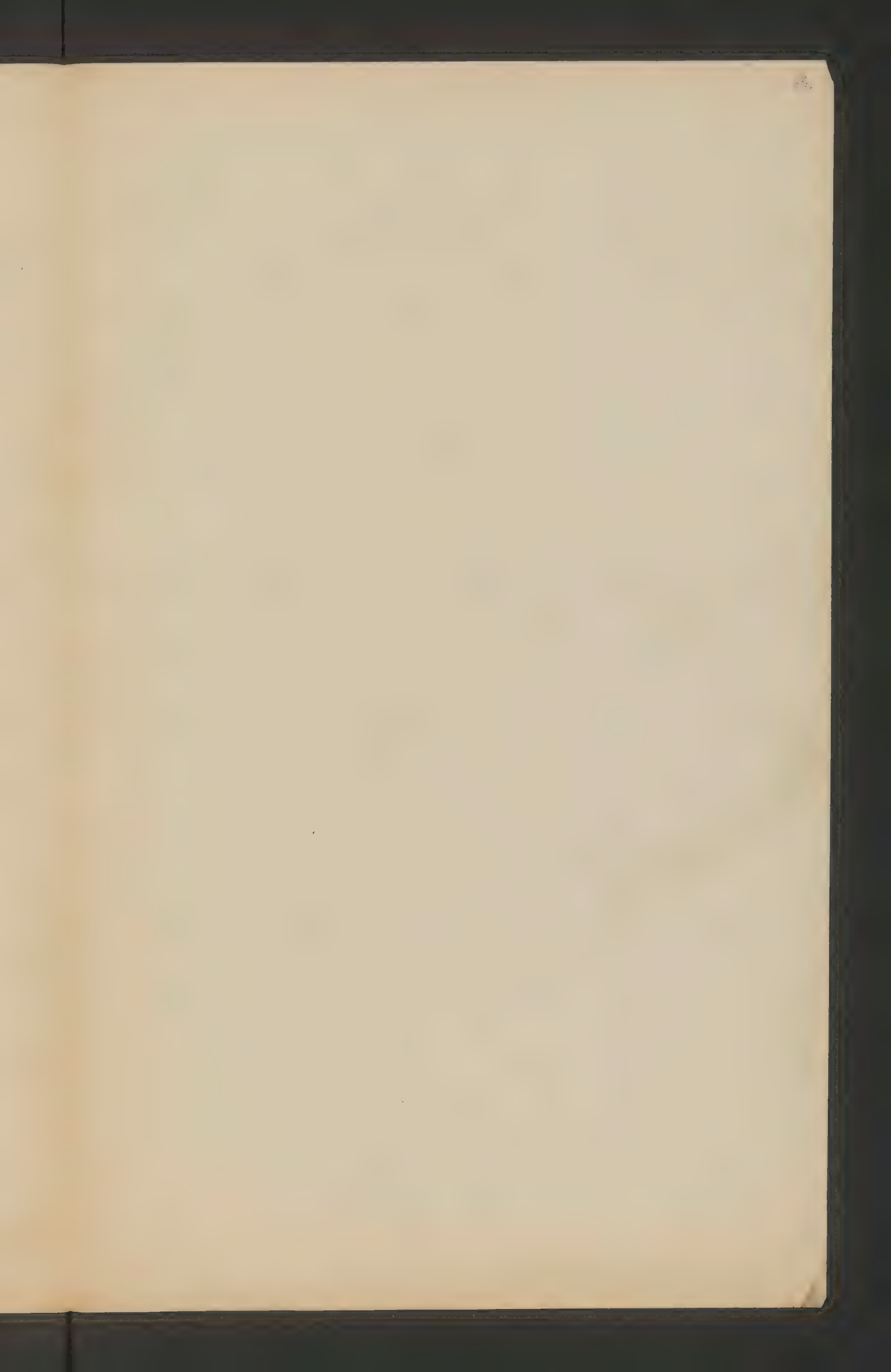
Wie pomogly rirviesi drowce Dasce w to la Dzi
 swiniej podobu heroiczne srodki. Helene dostnazy ^{wieprzewodny}
 jej iartow z parothami i wrole rotharu krabiny, bezrodzenie
 zedat jej otem ranort. Daske straua strite.

Wtydzeni wespela po Dasce podrelata los jej Maryna
 zaga drowka z prackarui za niemoralny ~~staj~~ zwiarek
 z pisarem ~~knadar~~ prowecturym, o ~~staj~~ ^{co} pma Fneiz drowke
 pod klucnacy obawione zotata: Maryna zotata odpudona a pisan
 calodnie na proby swy zony otrymal dyman amnestie.

Z dirmi obrucia radio pmer Helene, sadny dirmi

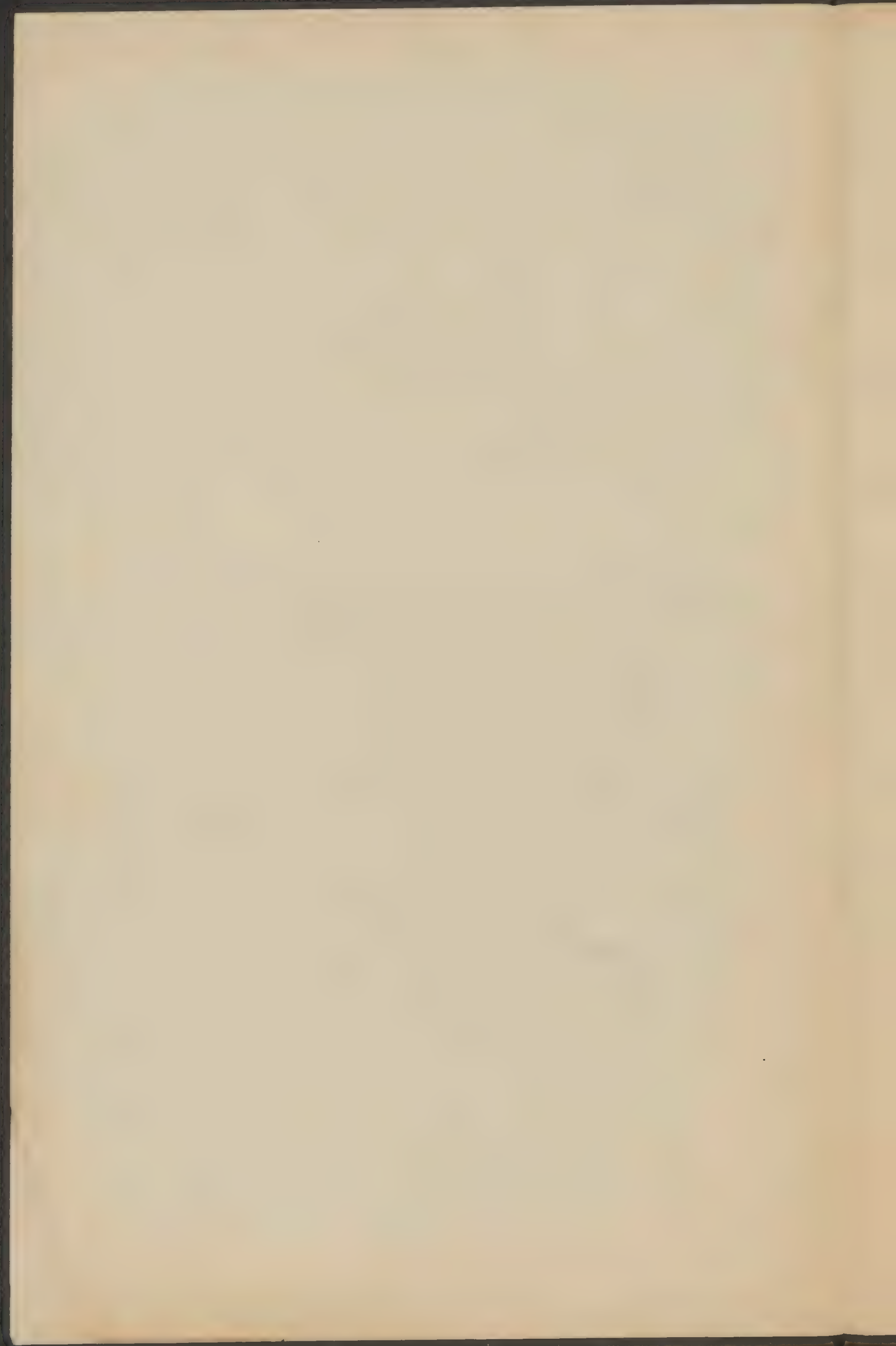

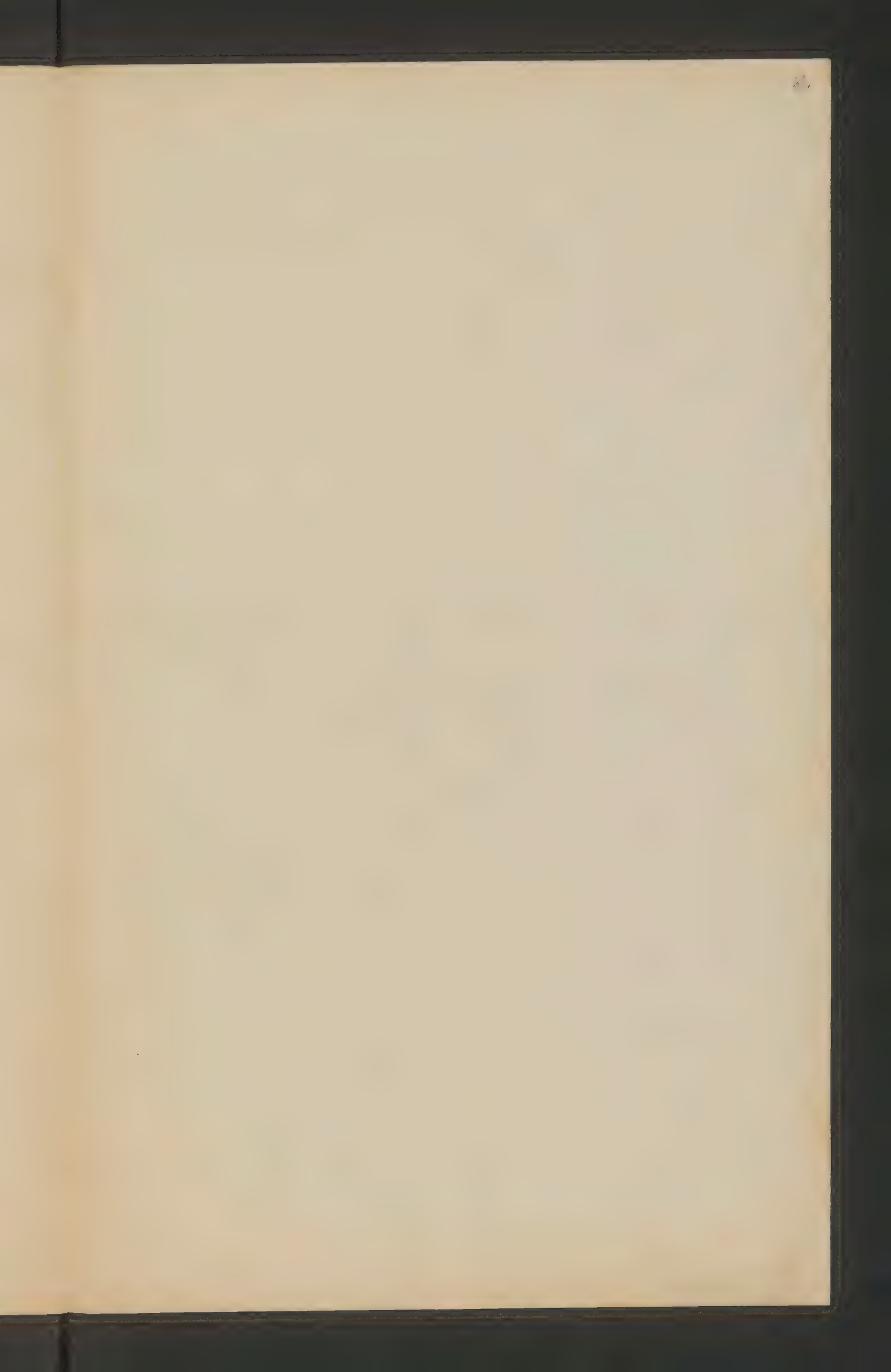

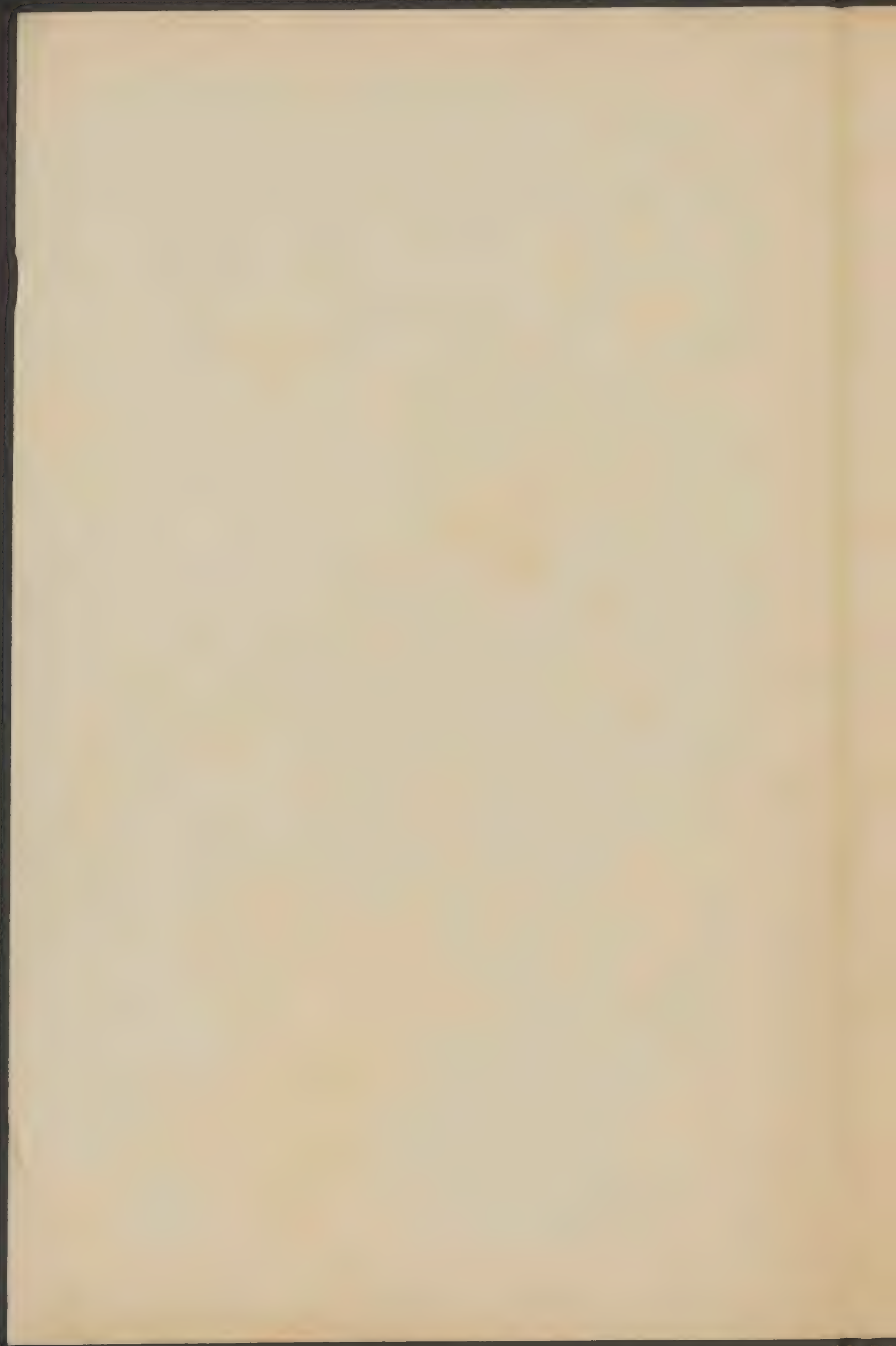

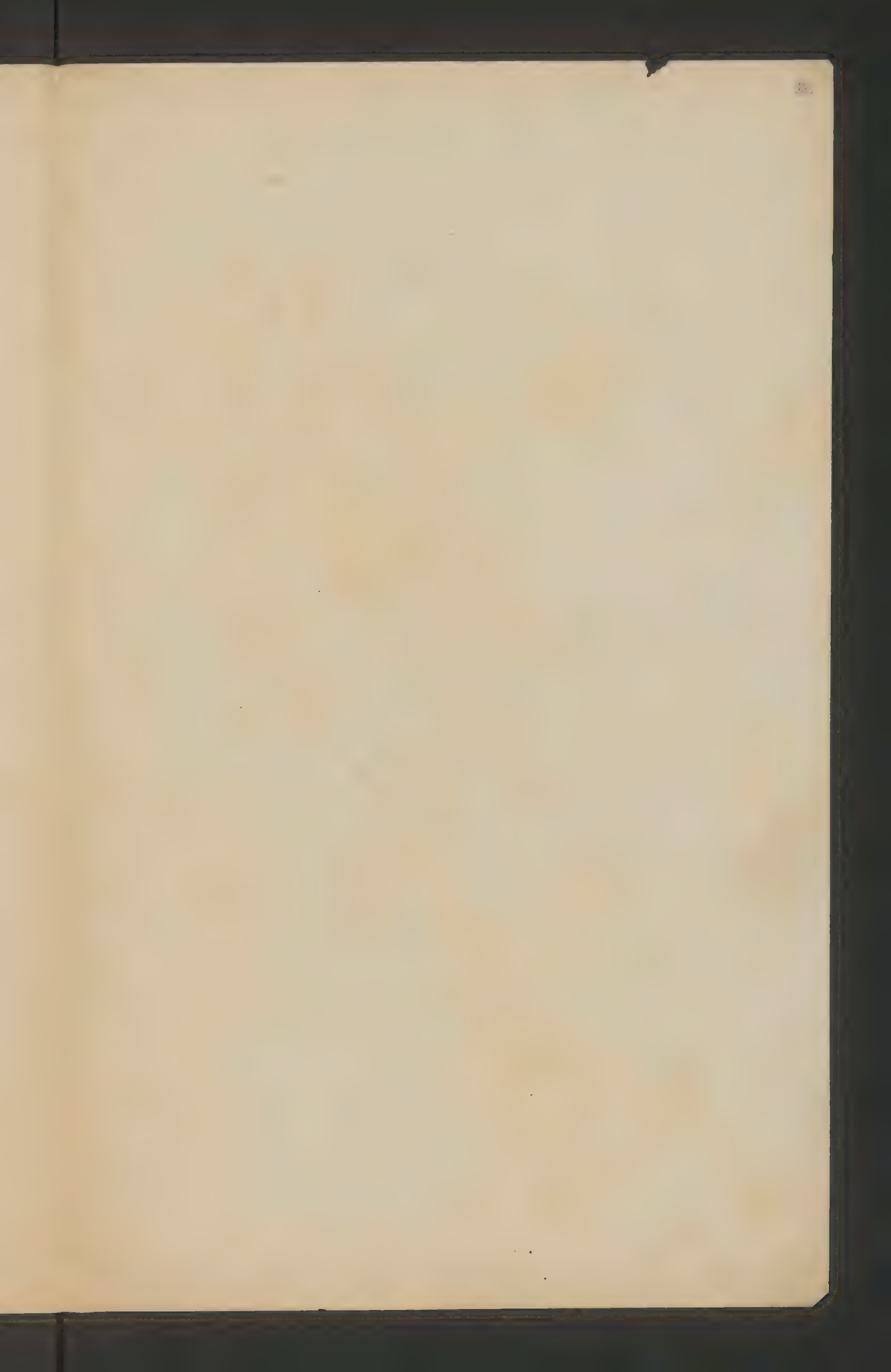

Minęło lato, minęła i jesień na daremnych poszukiwaniach.
Wkrótce jednak wróciła niecierpliwość Karola, zapala-
jąc pod wpływem rozgorączkowania i namiętności ochłonęła
inne namiętności przypuszczenia i domysły. Budził
wyobraźnię spieszna z jego prosiernem niemowłem
rochocząc w nim kłopoty za iść aż do pewnego
rodzaju oracjów. Zogwał i ~~zawsze to mu~~
~~ciż utrudniało, iż, jakajęś do iść i wstąpię o~~
~~prawa, wybiegał wód, podwoje a wstąpię do iść~~
~~praca i chęty, imami i rozpacze rekona; budzi~~
~~dziś i karał im ciż ostatecnie, to mu kłopot~~
~~to roboty, nieporadziła ci z miedzi, to mu przysię~~
~~na myśl narodziła jakiej cholernej wrota, w której praca~~
~~nie drwodziła ci o Helene, iżwał ci, wtedy i praca i~~
~~niechawny dziś wybiegał z tej praca, i ciż ostatecnie.~~

2
u
2
n
1
d

u
a

122
po

quo

ok

up

ju

ce

T

d

w

h

ce

d

a fan

tes.

fam

ides

ona

rea

1.

his

—

.u

i

m

87

er

no

90

2 A

Eva

1

32

wiedziadły) owych ekstatycznych stanów wzroku lub słuchu,
którym podlegają w rześkiej jasności i rozciągłych nerwach i
rozgorączkowanej wyobraźni ludzkiej najtragiczniej, nawet
prekoniem, choćby materialistom uświadomiły w promiennym życiu,
rozpraszając ~~istnienie~~ odrębności duchowego istnienia.

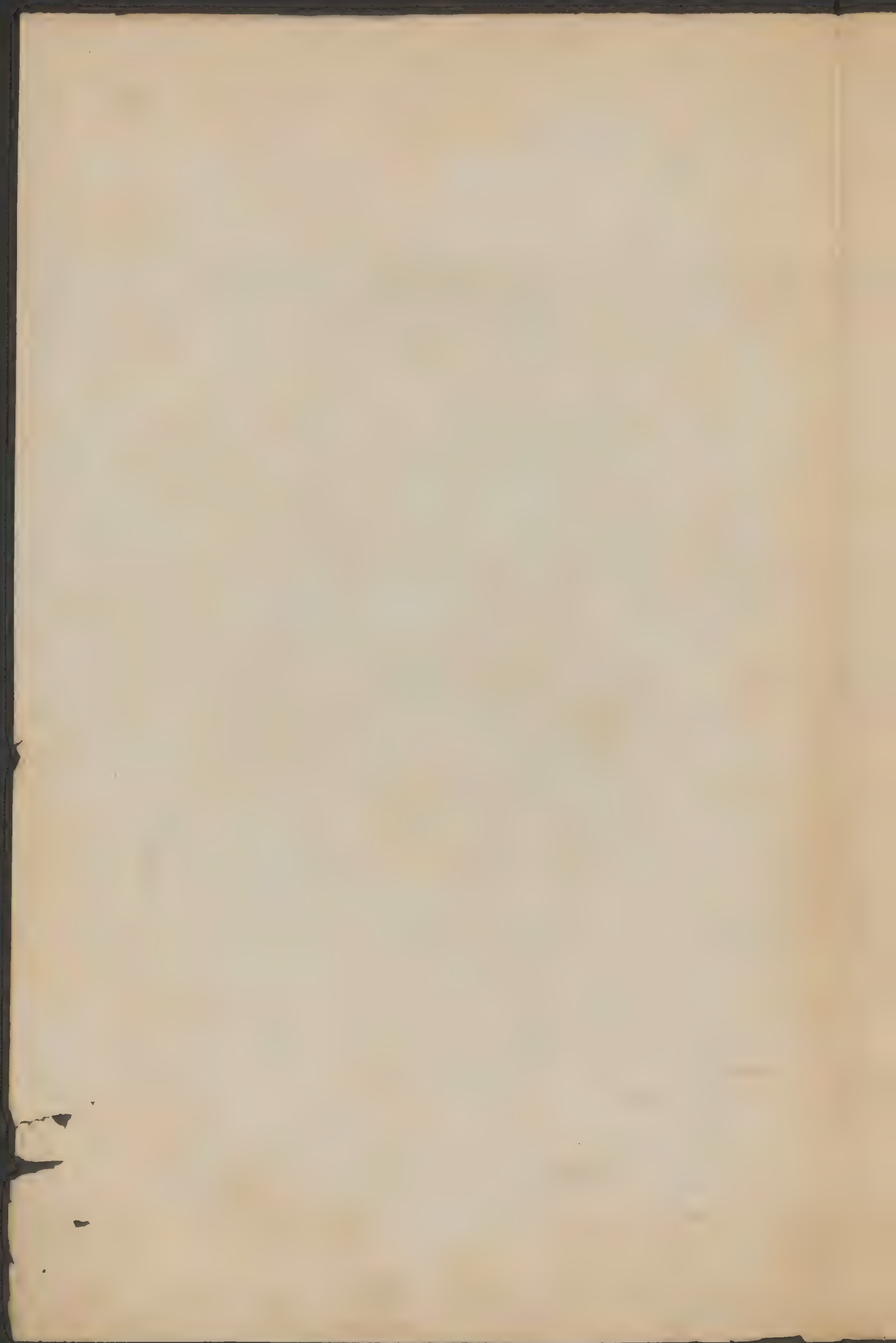
[illegible]

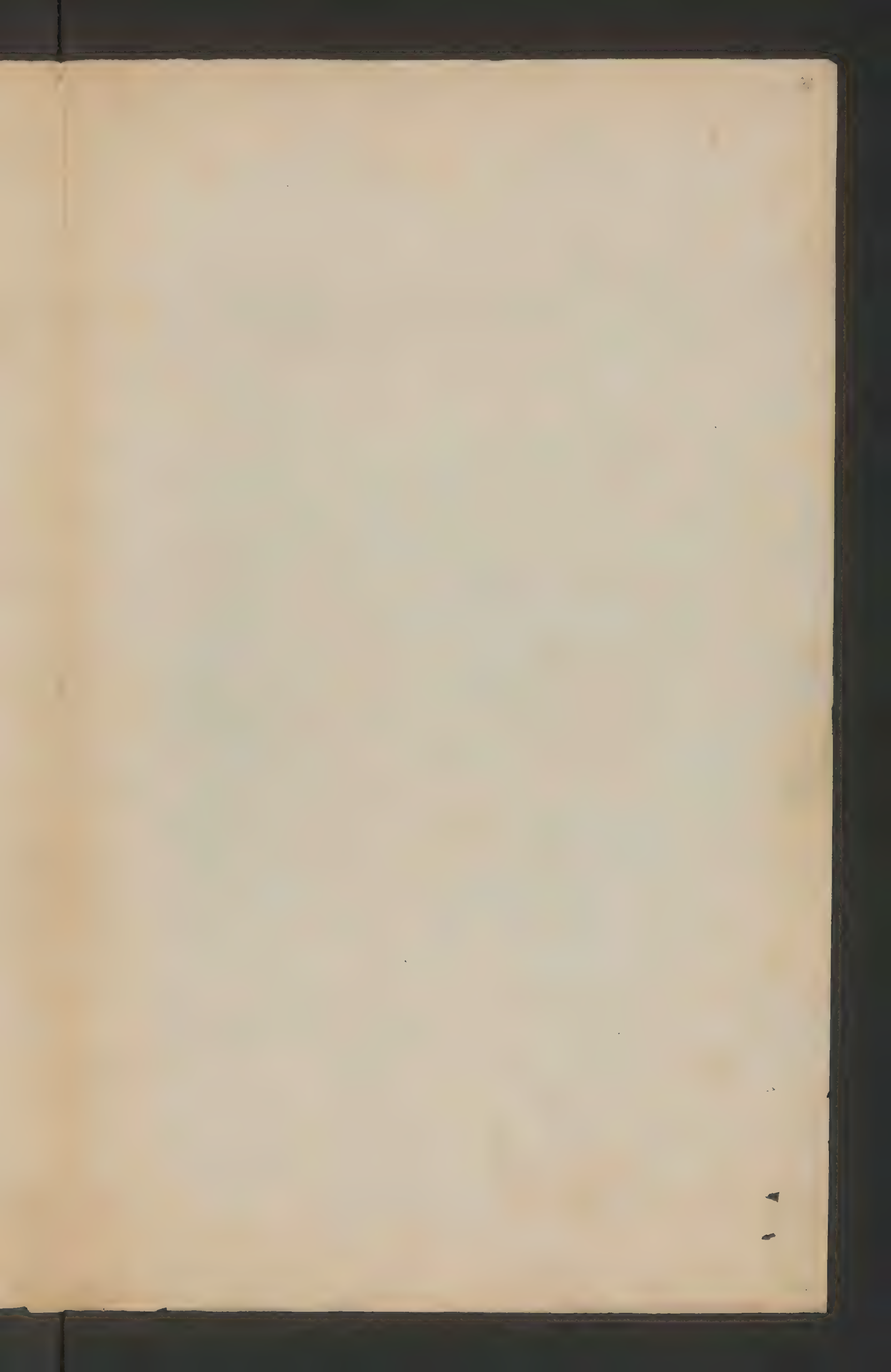
W owej fatalnej nocy wtorej, jedyn damemu
zawisł nad nim duch p. Seweryna - zmieniło się wyzłotło,
wrażenie było złote silne i uszczelnione, wyzłotło pięknie
na jego wyzłotach jego myślach i uczuciach.

Wtedy nagle zmora Horysa mu przeszła, — i kłękając
do budki, mietłował oczy i ~~krótko~~ ogładał się z trągi
po pokoju ... Tam, tam — ^{za oknem} ~~widział~~ regularny rząd sokołów
ciś widzieć białe postacie ... W Tmie Oficy i Lona ...
Ale — to myślenie). ^{To} Kwiecień tutejszy. A więc frankami
porozumiewa się. Teraz tak ciemno ... tak ciemno. ...
Widzi! Tam — w sąsiednim rogu ulicy ... widzi ...
... i śmieje ... I znów jawniejsze ... jak śmieje (i), jak
mówi ... To może on! ...

[illegible]

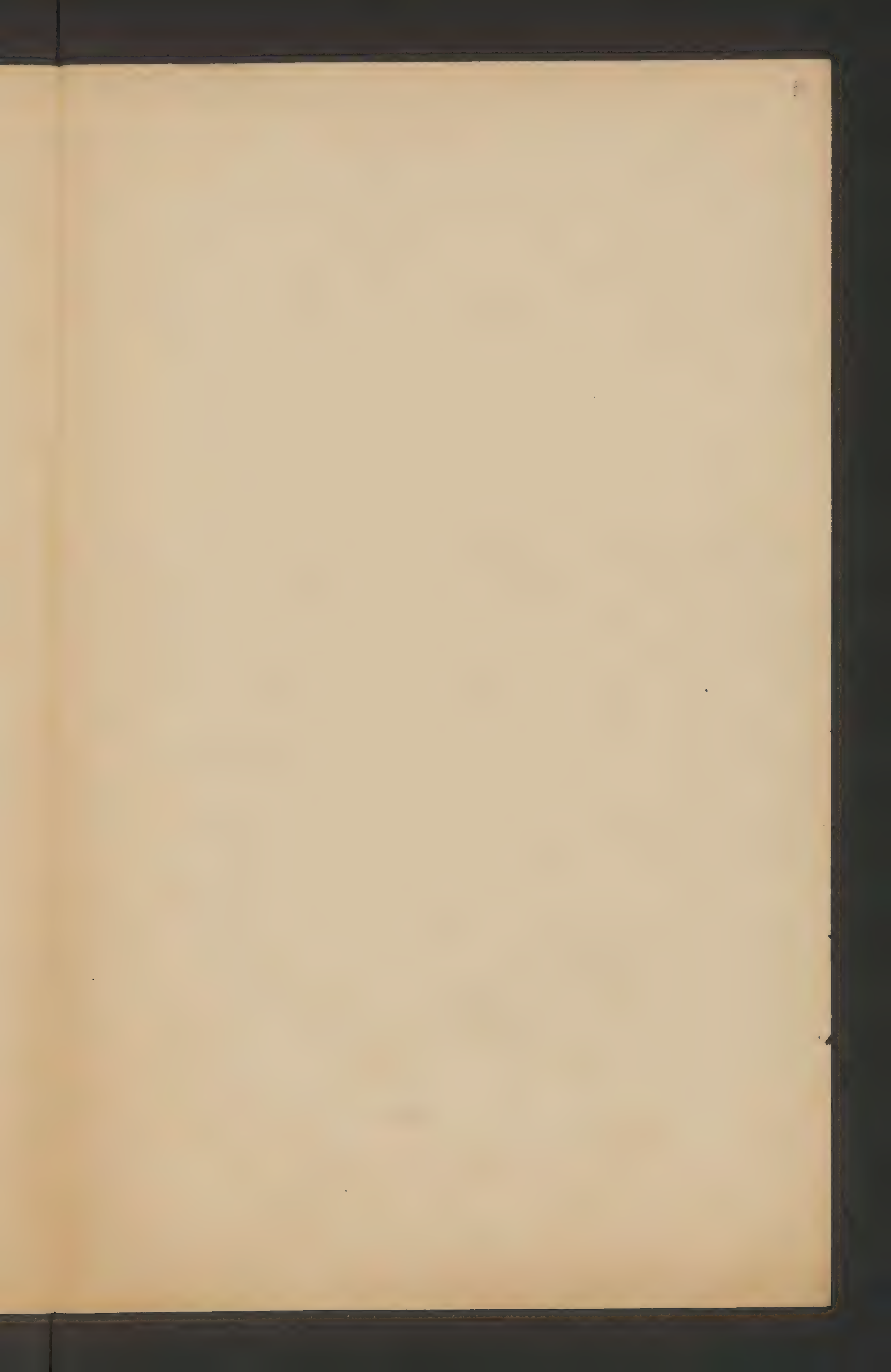

— Tak, tak mówił Ojczulek: „ile ten widzi kto na świat patrzy
mieszko?” —

Ocknęła się panna Gertruda zdołanego wrażenia i odparła
surowo:

— Myślisz, że w tym świecie ~~nie ma~~ ojciec jak we wspaniałym,
moim Ewangeliu: Ołogostawieni którzy są smutni, błogostawieni
którzy cierpią... A twój Ojczulek mówił że kto smutny to chory! Kto
chory!... Kto. adrawiona ony ku siebie podniecie — to chory! Kto
~~nie~~ ^{oży} ~~nie~~ ^{od} światu i serce ku Bogu nawróci — to
u ciebie chory! chory na umyśle!...

— Ale, nie tak mówi ciociu, ale...

— Czy u ciebie między Bogu jest narywa się choroba?
O Boże! jakimiś on zaradami psuł twój uspokojenie
słodkości!...

— Ale ciociu — podrażniona do żywego tym zarzutem
pamiętała Marylka: na coś zda się taka manipulacja.
między Bogu która karze myśla wszelki racjonal i nie dozwala
nam ~~in~~ kochać ludzi?

— Bożem kochać pana Boga twego nadewszystko, a
bliźniego twego jak...

— Jak ciebie samego — dochodziła Marylka. Ale
jakie kochać bliźniego a nie iść między innymi? Jeśli
wiera ten uczynku martwa jak mówi Pismo święte, to
między bliźniego ~~nie~~ ^{tem} bardziej! ~~Wszak~~ Ojciec mówi
że jak w promieniu słonecznym światło i ciepło w jedną
stagnie istotę tak światło umysłu i ciepło serca jedność
tworzą słoneczną, a to słoneczną narywa się Religia albo Medytacja albo
Sensywność — jak kto chce... Oh, jak ja kochałam Ojczulka
gdy tak mówił! jak ja go kochałam!... A ciociu mówi
on mi serce psuł zgubieniem zaradami!

— Miśketę! miśketę! — westchnęła panna Gertruda
z niecierpliwym zalem. I ~~z~~ zakryła twarz rękoma. Dławiła
to wychylenie brzośnie, wy od wzruszenia był z ostabieniem
sił popchnęła się śmieciowej chorobie. Do chwili skupienia
myślny, jakby nagle jechał myślny był błyskawicą, zawolala
po odrywaniu ręki od oczu i ~~z~~ wpatrując się surowo w Marylę:

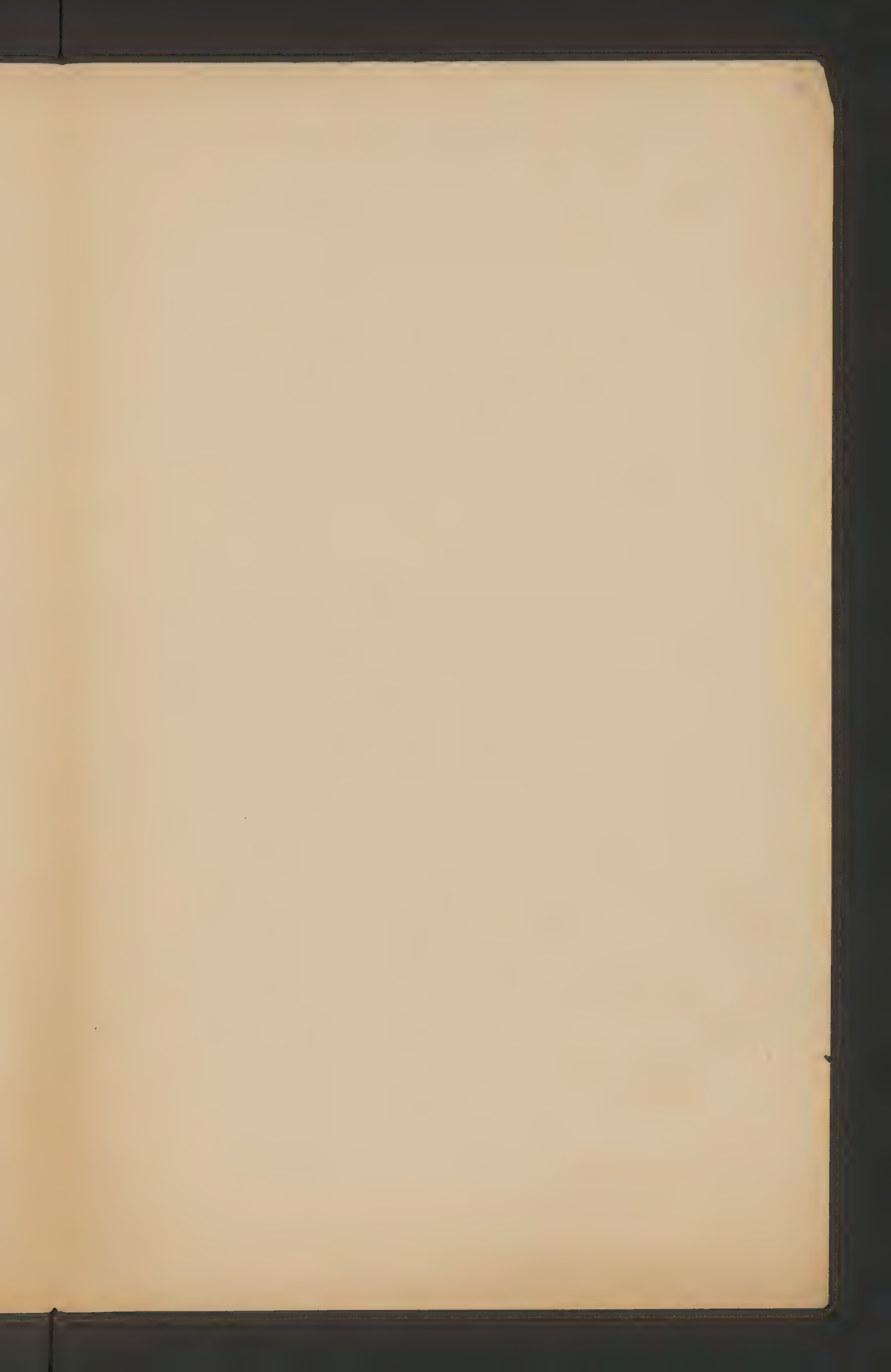
— I ty eadim że kochać ojca? ty go niekochasz
wcale!

Z zdziwieniem spoglądała na nią Marylka.

— Nie kochać go! bo gożbyś go kochała, niewiedząc
ci ani chwili okupieć jego żywot wieczny ^{ofiarą} ~~twoim~~ ziemskich
i ~~innych~~ pragnień i marzeń....

- To co napisano Żmichowska! Czy Żmichowska więcej
a wcale mały ani kosciół!

— Ależ to tam co napisane Emiliowsta niema, nie maćwonego
księżstwa: Alech ciwca postuka i wwaraj wstanie wyzysatam sobie
ten ustep z „Pawłowi przy konikarim ognie”!

Oni mi opowiedzieli biedną Marylka, dotkniętą na tolos'nię,
w owi Tego którego ~~na~~^{taki} ~~był~~ uchorbała cała nła dziecięcego
przymiaru. Niebata ci miała jej cokolwiek, ~~daleko~~
daleko gorzej seria w jednym okresie obie, — spójna na
ciotke, ale uprany jej wyblakłe rysy nosze na zohi ślady
świeżo przeżyty choroby, obawywny jej gnane z ostrożnia
dne zamknięta.

A panna gestonda munita d'ale:

— Jereli jak murin, kaban ~~małysi~~ oja — to poka-
man tyłko droga aby mitoni dżurę obarać: posunąć
żądzie aby mu wymusić ulgę wstępienia! Miłomrodie
bire, jak ber granie — a boki obłubienie za wstępieniem
Prenajsturnej matki, ~~żurę~~ nie nie odmiń obłubienięj żurę-
Jolanta, wżem murin go wybrać od wstępienia — a to jak
obłubienie bżem, jeli, jeli obłubienie.

- Moris ciwici, - nekta Marylka sila ei na swetozny
i. Nigdyj Ten g. Am. - ~~am. Marylka sila ei na swetozny~~
~~am.~~ - do only niem bandy ei usteratwa iak ten g. Am.
do klanow wstapi. . . .

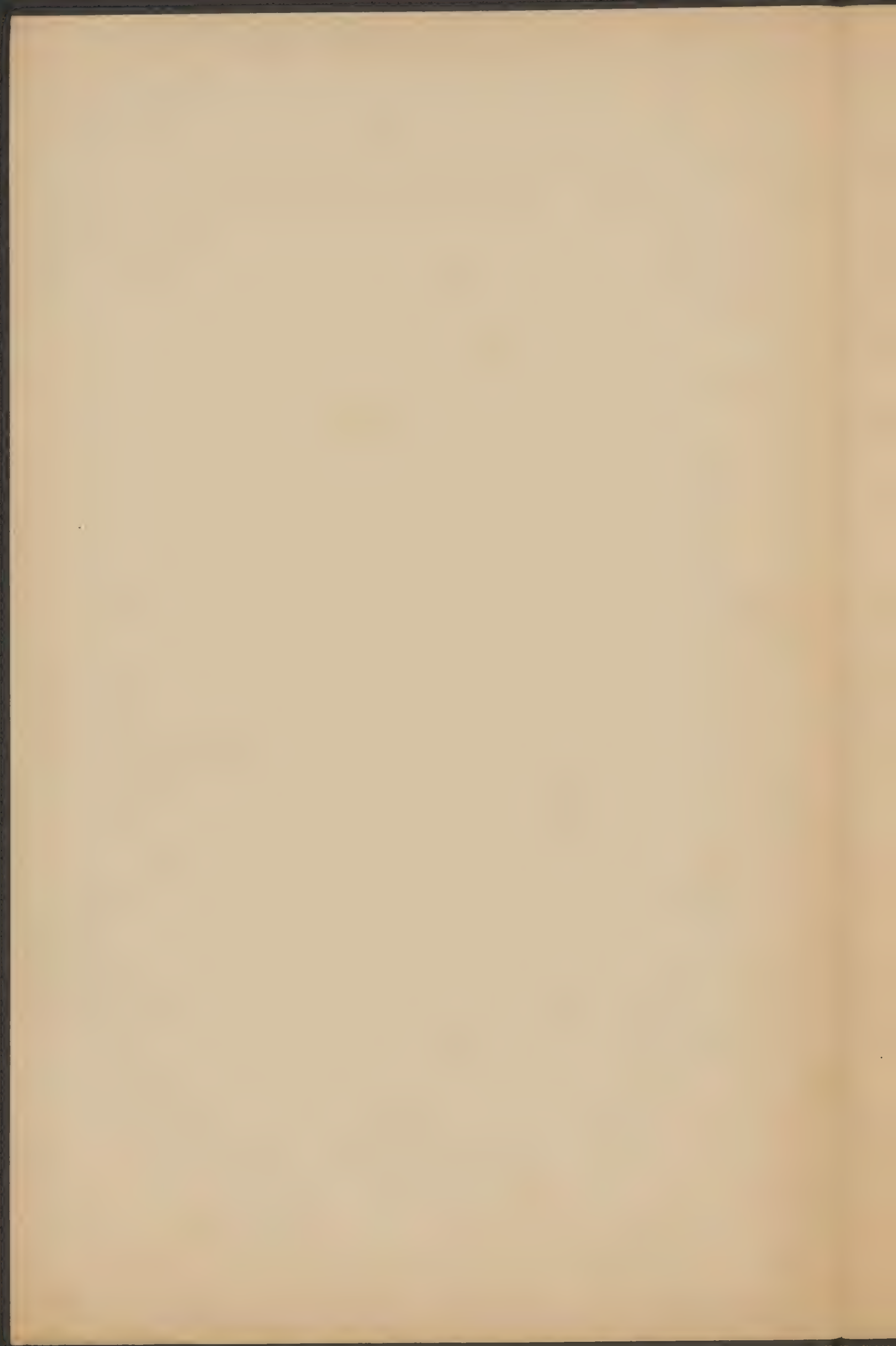
— Jaki? — cięgielnie i ścisio zapylata ciota i pocieniens,
cyi jui stanovero risiaj oiniaderan i d blaskotow
michotajin? A twoje uowcyte myneczenie. Dane mi' na
Tora imierkelnem, wobliw gromnicy i sakramentu!

— Co myślisz o sobie — to dostrzegam: przez cały rok
bieda ci będzie czy nie masz porządnie na rachunku, ale
nie wiem jaki dzisiaj co powiem za rok, ~~przez rok ci będzie~~
~~nie masz porządku i nie masz pieniędzy i ci będzie~~
~~nie masz porządku i nie masz pieniędzy i ci będzie~~
nie masz porządku i nie masz pieniędzy i ci będzie
nie masz porządku i nie masz pieniędzy i ci będzie
nie masz porządku i nie masz pieniędzy i ci będzie

P - ciota ma opra ra
 wlekiego gnennictwa a ja
 ze mam ra iust fcy - ~~Wieram~~
 i ciota bym sto i pie
 spaciac ian wto, iagho
 i...
 - ~~Wieram~~ iu ciota:

Ustynawa wyjeżdża do
wiosny w roku i tej
wiosny w roku i tej

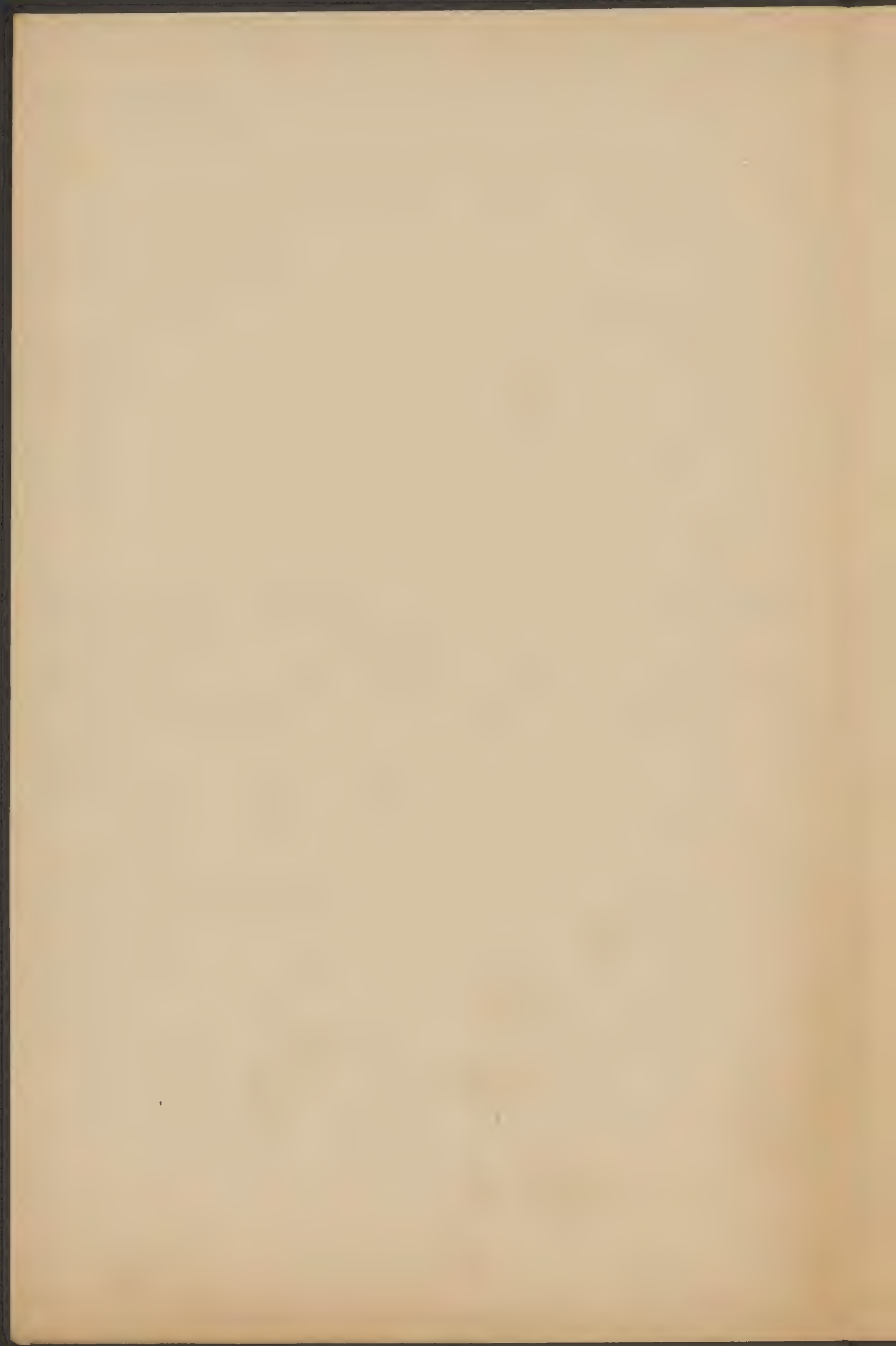

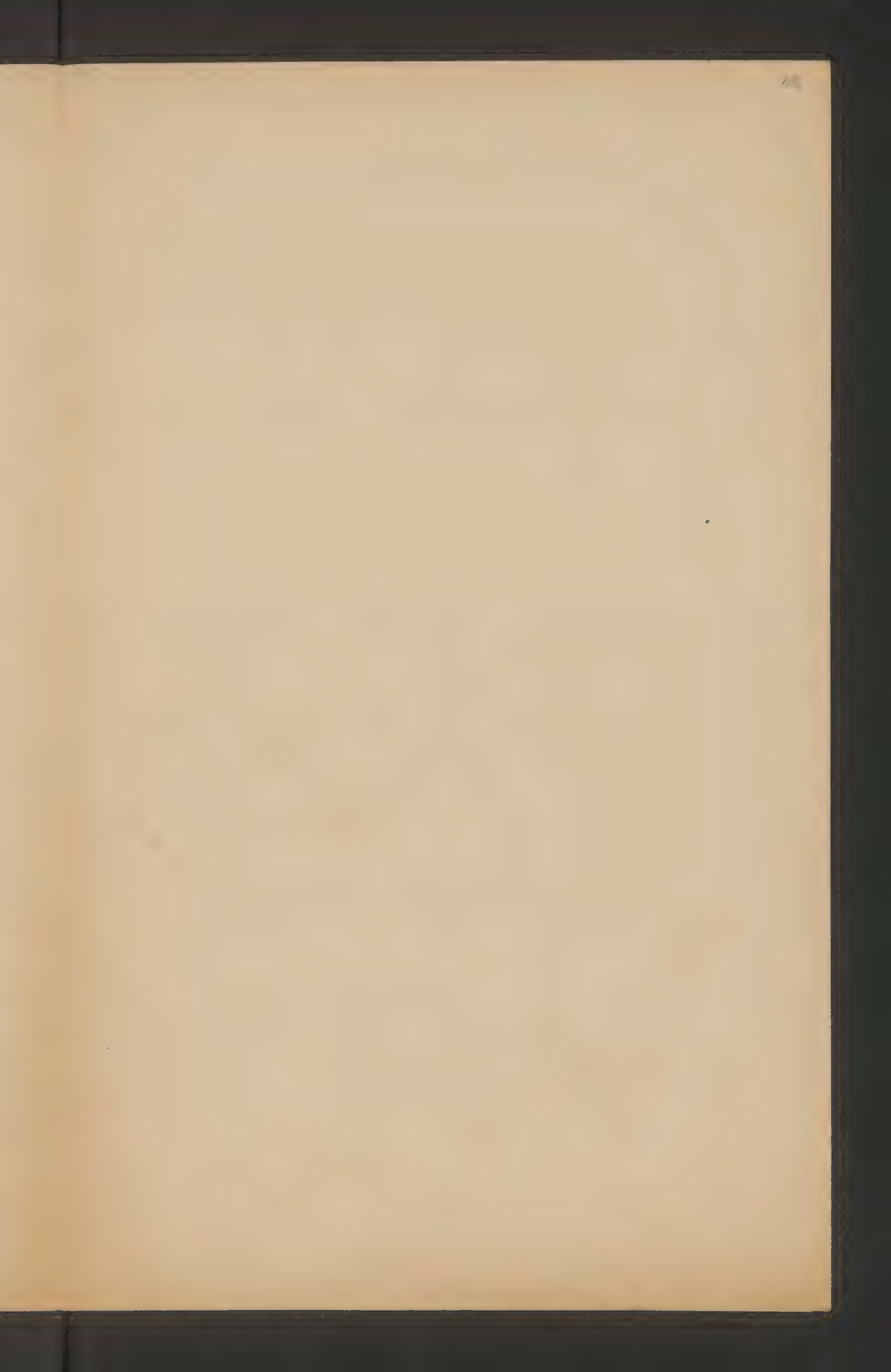

[illegible]

Tani utaracai sobie
stanowisko sędziego
w spornym kwaterach.
Płanę naszą tylko
wtemie obrazować
keranijonni, obecna
dwie i ~~dwie~~ ludzi.
Niesamymy aby odnowy
był zarzut z ~~konieczności~~
moralistycznie spotkać się
nam wypadać, iśmy
juzymienim ~~naszami~~
o ~~stanie~~ obecnych
kwartach wyznaniowych
przekonywali rządanie
nawetiskopurana.

[illegible]

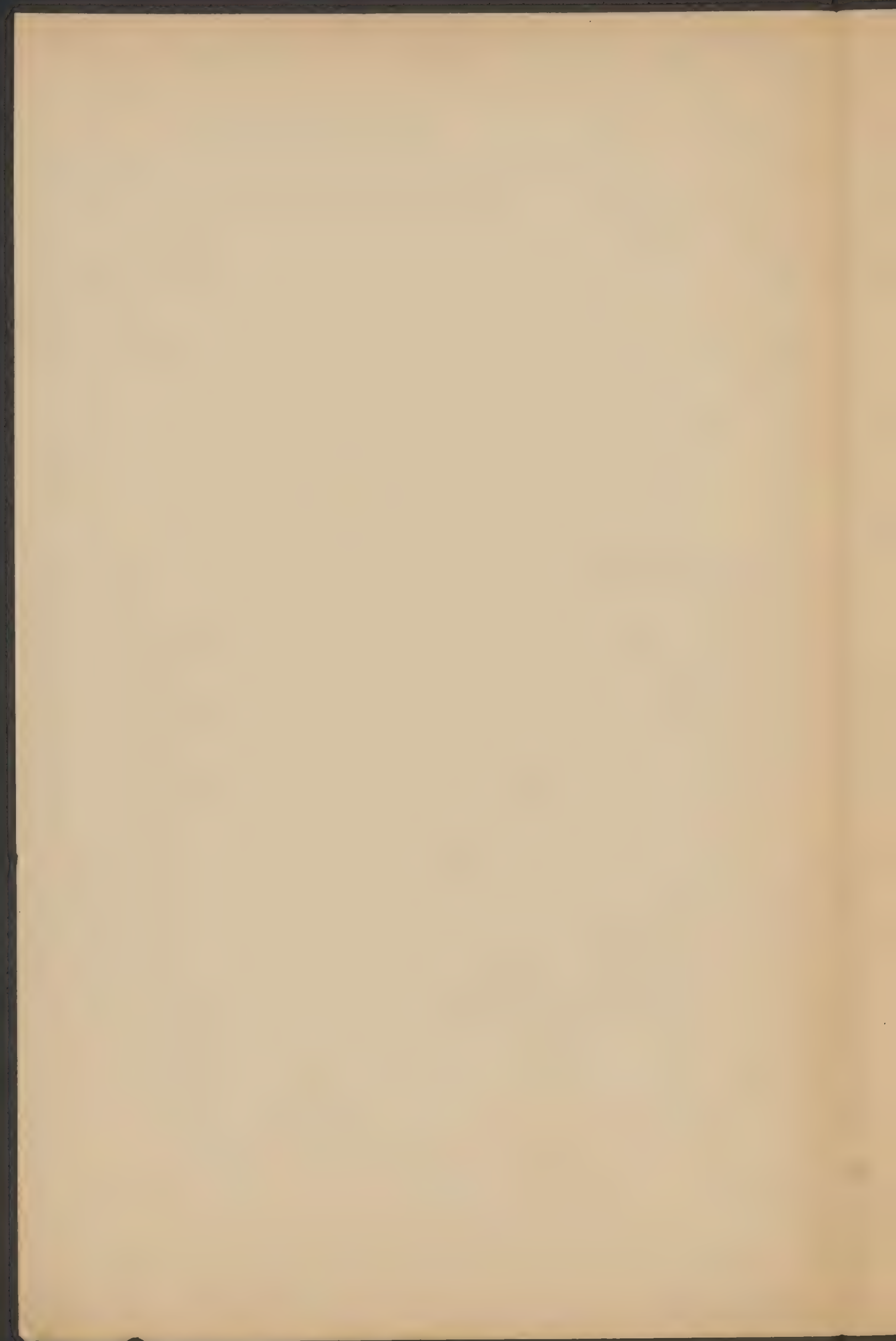
- Me kaci' rozjatrai - ~~zawodza~~ imi - kiechajac wdrzask naszego
stulecia zarody miedowianstwa, kaci' podlegai glosnem wzwoływaniem
dyktuszy budace iu jed wptorem naswego pradu watpliwosci, naci'
zawilnai ^{i tak zamierzajac} ujawnianiem tego ... w tajemnicy serc odbywa,
alemnowai zatrwozonych, rozdumeliwac palne istoty ktore w swogach
kurkich goraz, podniecic ferment ktory nieci rozsada ... nawoi to
innysho!

Ala to, - odpowiadamy, że prośbą naszą nie da się zaskłaji milereniem
aby zmienił k'romek, że roztymylne ignorowanie skaroty p'jania felty
nie ma nie znosi tego istnienia, że wszelkiem naboyem fermentacji;
drzezy nie ma nie powstrzyma fermentu, że ryjów powstałych
w niekających murach budowy nie zatrzymamy zaborem ~~wprowadzenia~~
o p'kuciu ai narbył wrytym w'locnem, że ~~zawiesz~~
w ukryciu osenay się pojar niebezpiecznej od budowania
na renowacji p'omien, że to wresnie co w tajemstwach ser
ci drzezy chwyły najgłębsej pokryte milereniem, na renowacji
wzrasy się w'ekla, cypanami iis ob'awia.

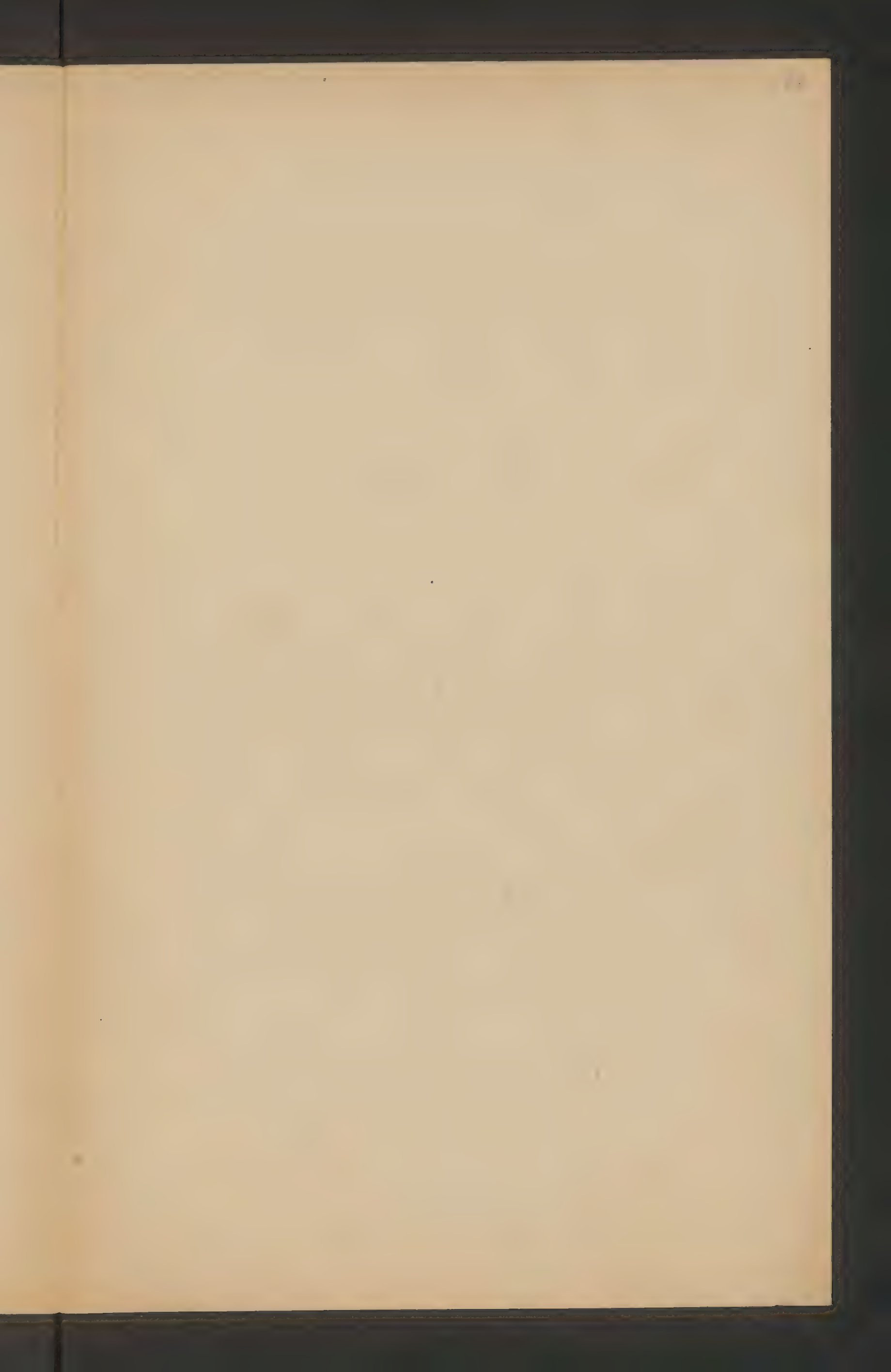
Wła to, iż wstąpił na scenę nie zgubny, nego dla moralności
publicznej, o tej powołanej maskarady wyznamuję, iż pora
już czasowi obywateli, a tradycyjnie nasz obywatel,
iż nakłonił wobec pełnych dywagacyjnych alarmów - jeden
tylko własny srodek: upamiętnienie sprawy.

Skutkiem egalityzmu systemów wychowawczych, dogmatów katolickich i zasad moralnych ~~to~~ w większości ludzi tak ścisłym z sobą połączonym systemem jest jednolita, niekiedy twójca całość. Uład zwykle ~~tych~~ ludzi jest wiara zachwiana - to i moralność upada. Wtem głośnie uwierścił się i tu głośno się odwołano alarmowy sygnał. Wdzięczyńskich nasach, powołanego średniością ogólną moralności na nowe oparcie - nie stoi zwrócić na niewierzącej opozycji. Przecież to nasiej ludności pragnie skłonić zwrócić podług wrodzonej moralnej inklinacji - kierunek umyślny

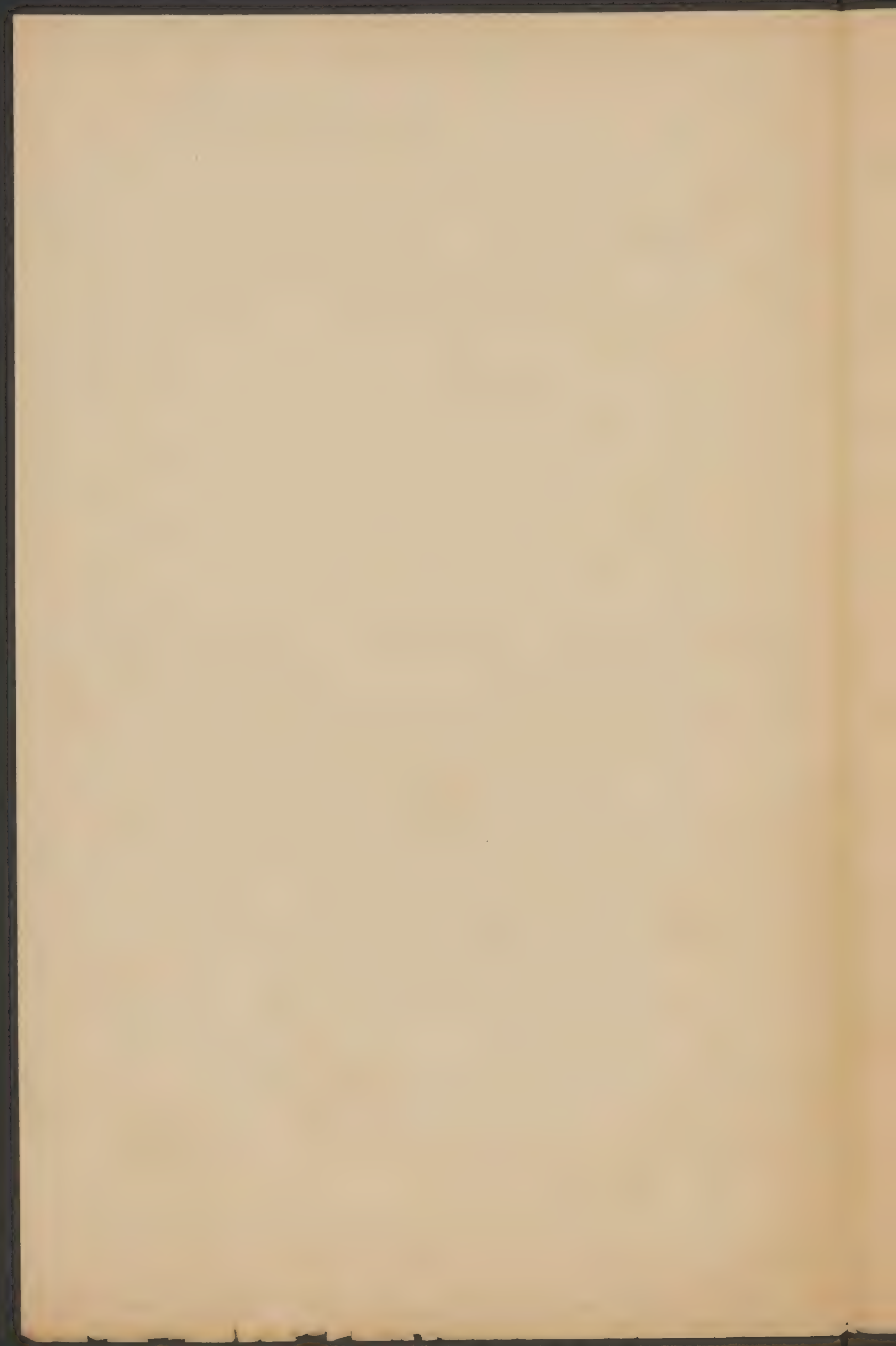

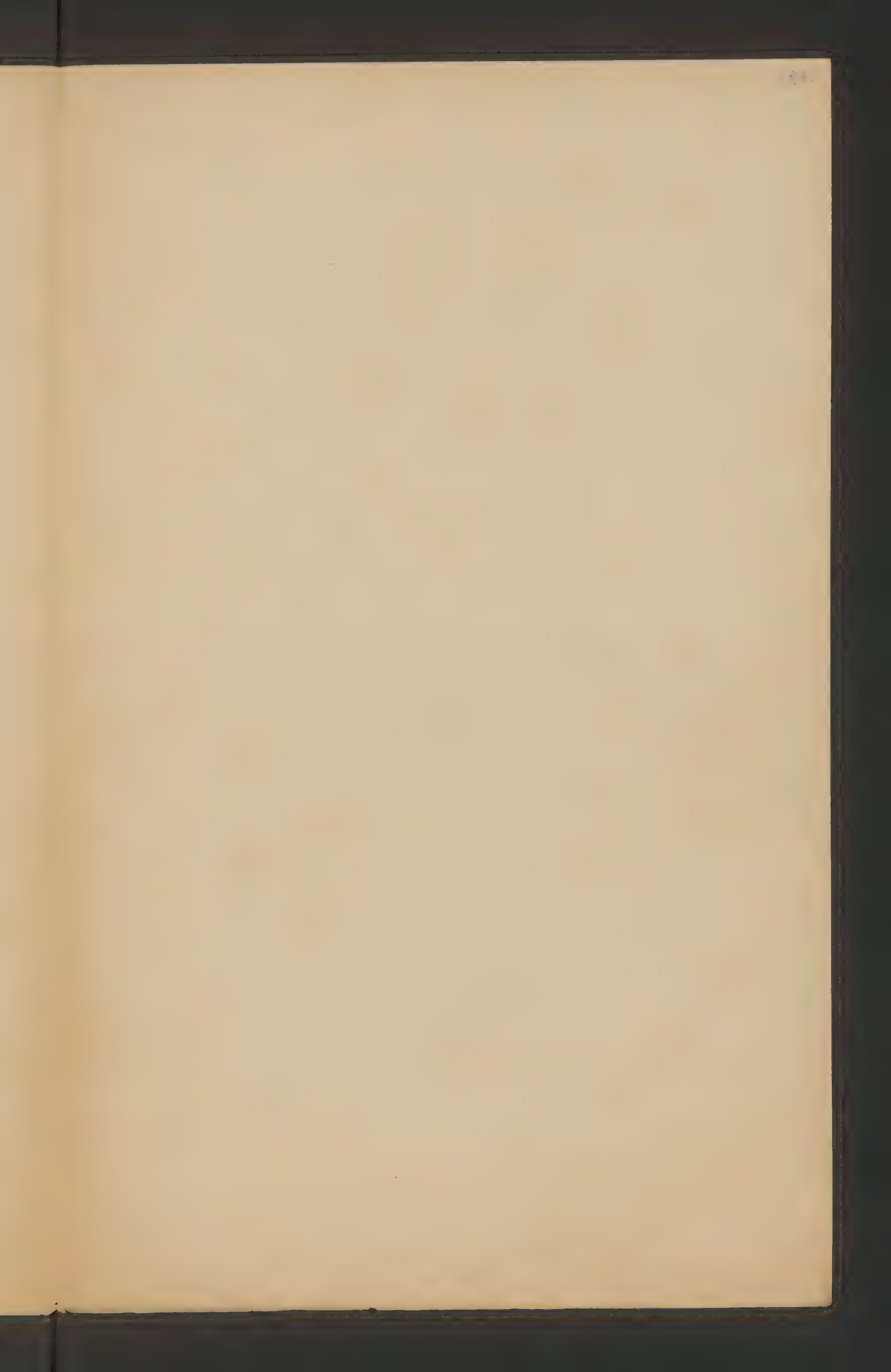

Leś tykoż maż, iż ve źmie obary. Drgneta - iakly
Czto? czyby i i pę pawł iż ve źmie dach oja?...
Ale - pę iż myśnita twan probonera... Spokhata iż e pęgo
wrodliem... ah, te sive blynnas ovy, magnetyzma iż spyneniem
... Takim ^{diomym} ~~zawym~~ zapobudny ogurem... ta twan blađa, karkista ~~tele~~
karkista wazy, rumerane e tym bolemy, usmiechem... iż o dymu...
... Tak blika... telenienie mawie użiś tyś ant... aaah!...

... I z kmyśiem obumienia ^{przeobrażenia} ~~zrywania~~ iż Marytha i portunia
Ah, wito ra sen skardny!... Jakis nurekio id to sen tykio?
Ale ten sen potworal gorępną odny uienawie. Rosta - rosta,
karkisty iż uarne pę tal w diewicem wone i uiedawaj usmę,
Te upariste sive ovy kaptuna patnary uagle na nie - uagle - i
pocly iż iż. uenowga z kamier. Co za merrania! Cuda ie
ow iż zupicra tym zagodnym wrodem, pnyktywaj dogtli wone.

Wdanie ~~u~~ ukeremne i talu! karyeuscourtio! - proturaada wli
wmyli. Guply go mowa ueritnei cem, ruguicrai, wyprawadie
eżej uimowagi umyła! skardly iż woty uprowadiem ueritnei woli,
Foty to był tryumf pny dny! Domytaly iż... i ojatym pny dny!

... Fyrtas waptliwioi ~~religijnych~~ ^{nieformalnych} ~~religijnych~~ ^{nieformalnych} ~~religijnych~~ ^{nieformalnych}
i uimowagi uimowagi, kare pę w uigzu nauki probonera same karmaty, teras
kardata iż pnykomy iż uki wotwa, upytania iż uadline
i uarkatyne uimowagi. W uubtelnowicah dogmatycznych blykati
iż iak wlerie - karec uwar bardie uiaze i uwar bardie uiaze
pnykomy do uiridnowic iż uiaze tej uiaze. Wione
cady uiaze uiaze teologii, uiepmowaty do uiaze dykussy, w obei
pnykomy pnykomy ~~uimowagi~~ ^{uimowagi} ~~uimowagi~~ ^{uimowagi} ~~uimowagi~~ ^{uimowagi} iż uiaze uiaze uiaze
pnykomy - a uiaze uiaze uiaze uiaze uiaze uiaze uiaze uiaze
pnykomy traktaty teologii i dny iż uiaze uiaze uiaze uiaze uiaze
na iutneja konferencje.

id narejeto pny
uance religji, nimo
uimowagi pnykomy

Tak uptynal dny ra dny.

I aby uiaze pnykomy uiaze dny, kare Tomar
uwar uiaze i uwar karmomiejne uiaze z karmu karmu
obumyła dny.

Seto o to aby odwai pę uiaze od wrellerh uiaze
tego iuta.

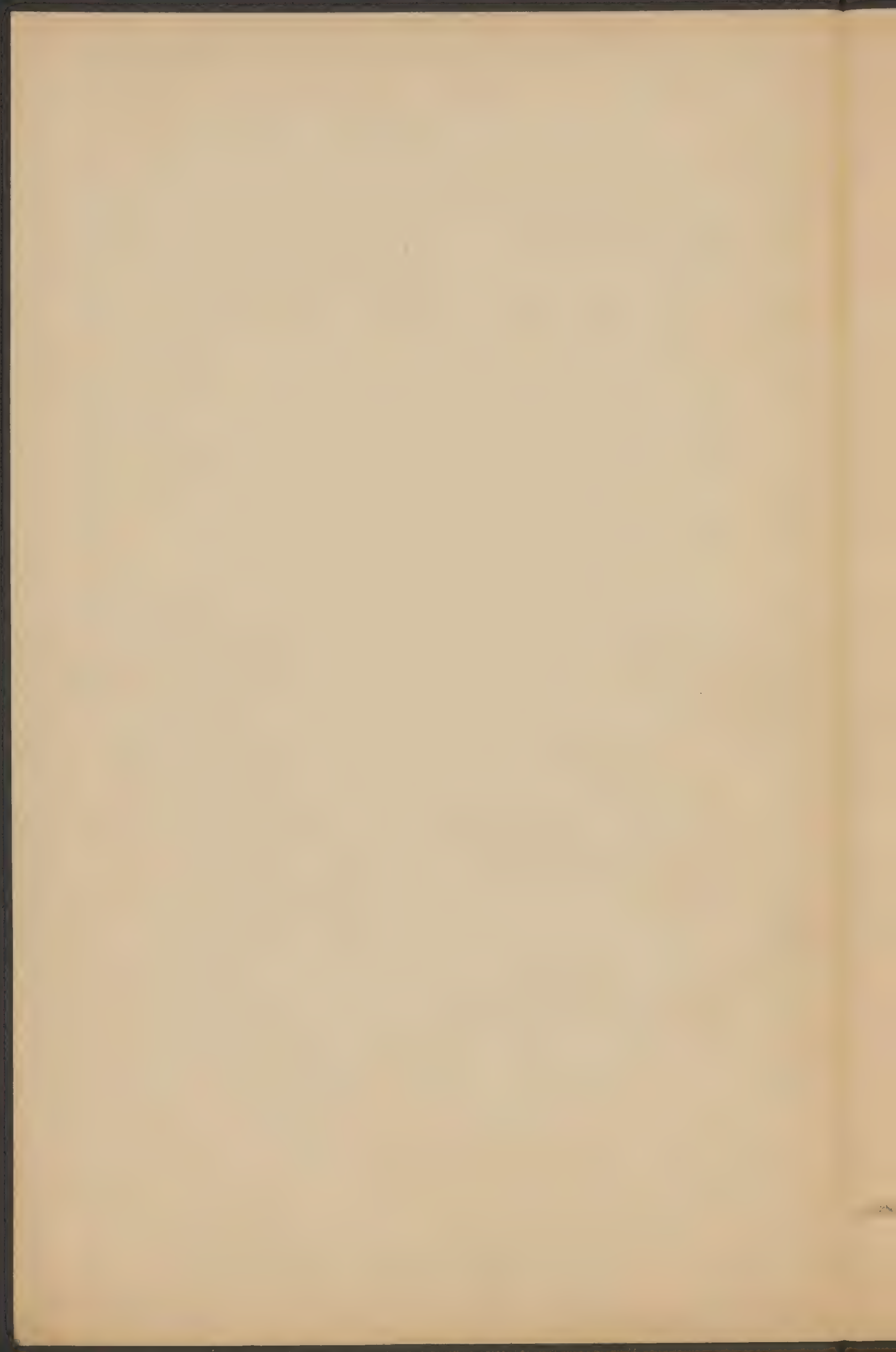
Wobomino pę uiaze karmu uiaze uiaze uiaze uiaze uiaze
gopudertu domowa i pnykomy karmu uiaze uiaze uiaze uiaze uiaze.

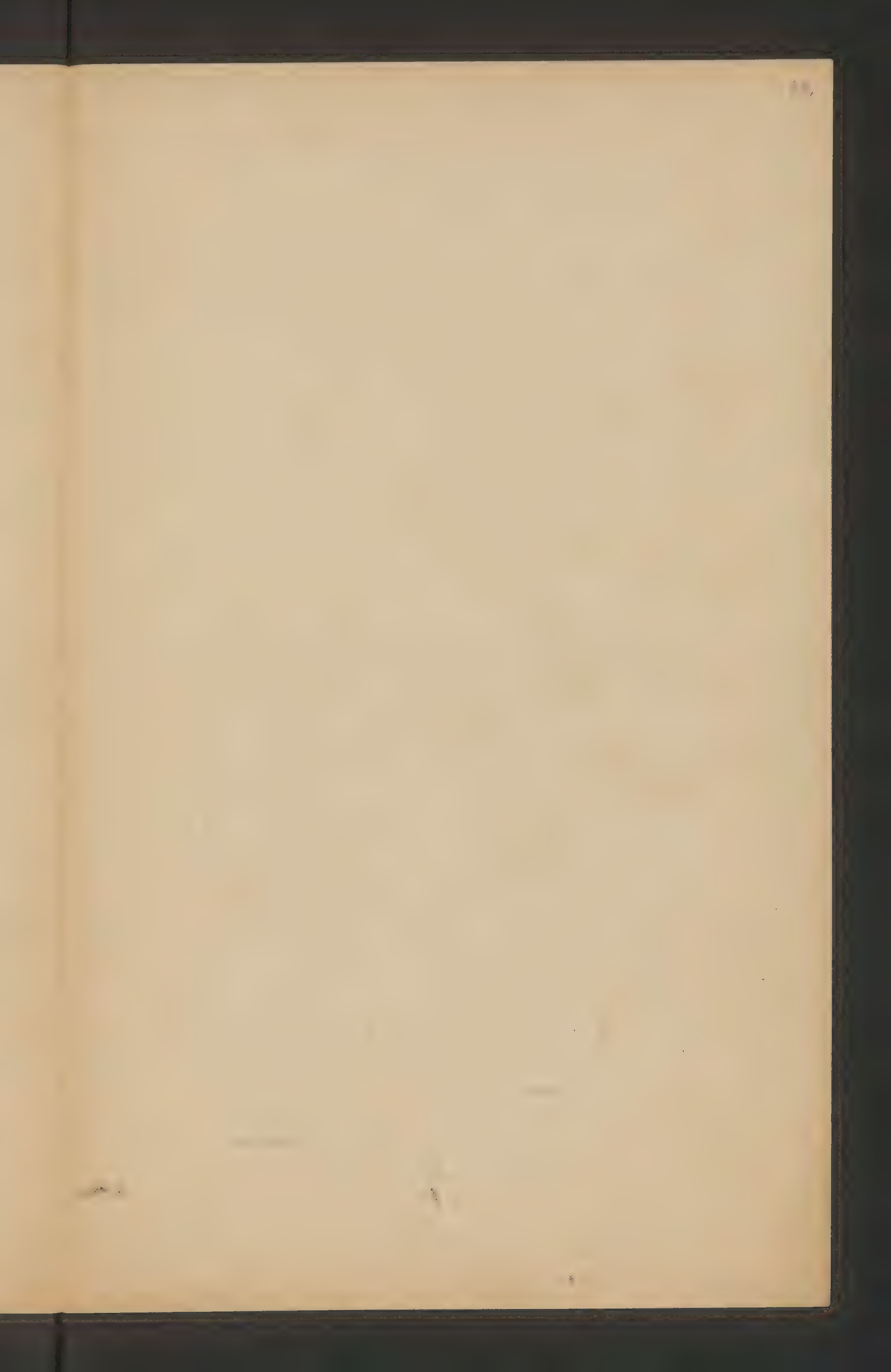
Obomino pę uiaze uiaze uiaze uiaze uiaze uiaze uiaze uiaze
pnykomy dny dny pnykomy pny dny. Wione pę uiaze uiaze uiaze uiaze
uiaze uiaze dny dny. Chudiz oia na uiaze karmu iż uiaze uiaze uiaze
a uiaze iż uiaze uiaze uiaze uiaze uiaze uiaze uiaze uiaze uiaze
pnykomy. Rachelu chudiz uiaze uiaze, pnykomy uiaze uiaze uiaze uiaze
do pnykomy dny.

Wione uiaze uiaze uiaze uiaze uiaze uiaze uiaze uiaze
pnykomy iż Marytha uiaze uiaze uiaze uiaze uiaze uiaze uiaze uiaze
uiaze pę uiaze uiaze uiaze uiaze uiaze uiaze uiaze uiaze uiaze uiaze

[illegible]

Parte' di, parte' di carle m'olze, m
Die na k'at i, die m'ij' w'ty,
I'ade w'ary, anty,
I' m'olze, i' m'olze . . . .

na pięci a usta ramowały... Z bohdanowej dumki
dumka iż inna wyomota wójki dny, jedna
wypomniem uroczyst i kerkny jedna nadziei. - Nadziei

Wicher zimny ptakami śniega świdruje w sybr
 ję'okna, - szum drzew na dwoje To wznaga się chwila
 To znów mgiełko ^{drżące}. Stopyś pod oknem drzew konary
~~prędko~~ uginające się pod naporem wiatru. Światły w nicości
 przygniewa drzewach kominów ję'okna sybr stawioną
 paleniz ~~ty~~ intety. Szmery paleniz wzmężyła i nęleży
 na kurytarz i na stopyś nad głow i domost wgołnia
 ty... paleniz szepc przytłumiony i gładko szepanie jak
 astmatyczne konary, wstępleniem...

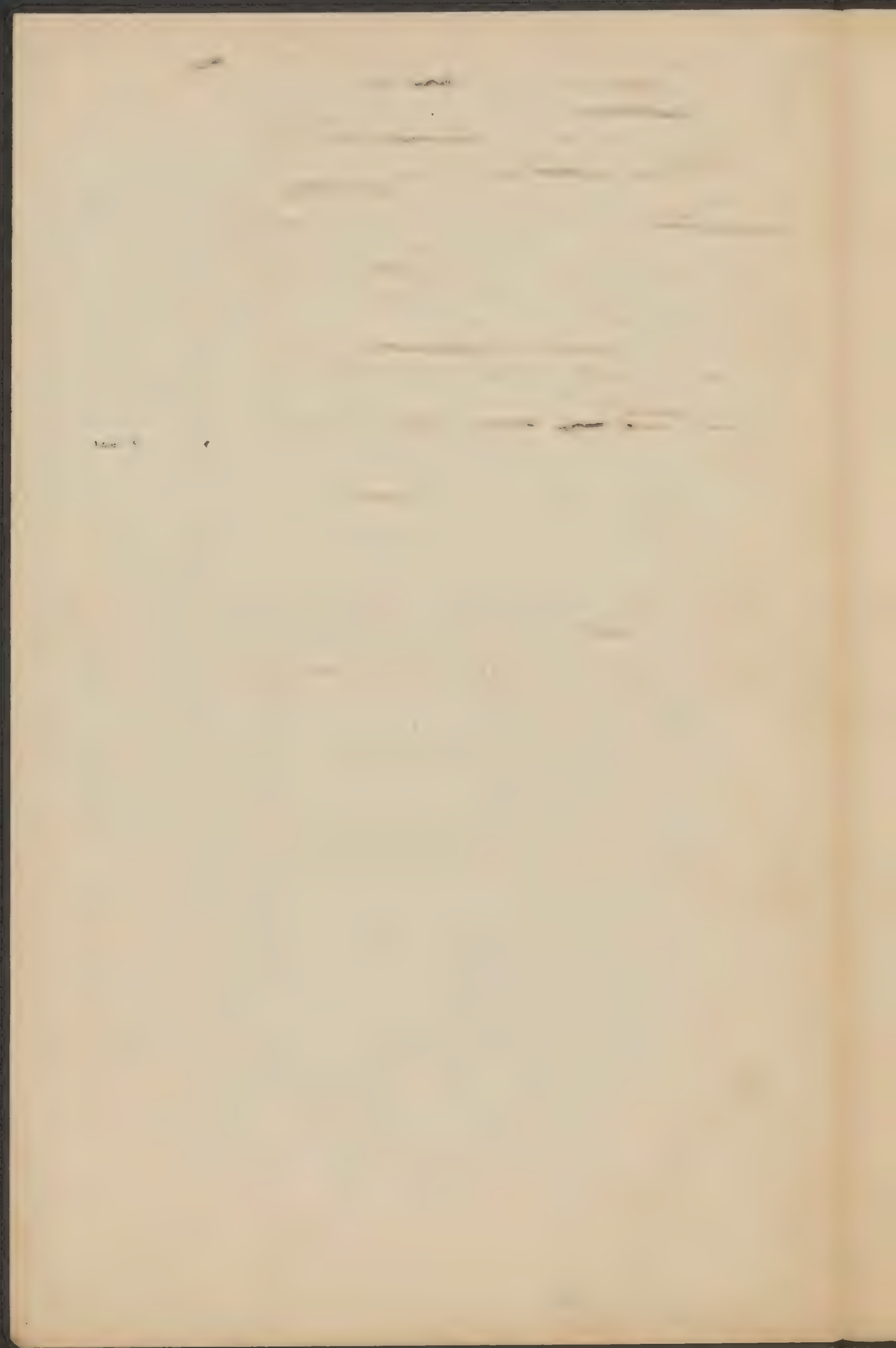
astmatyzmowi konspiracyi wstecznej...
 Mrowie pniebno po roztarciu na nowu
 Mrowia...
 ...

14) połowin parte smieszają to przylgną do

jak daleko ... wyposiadania
główny smutek
wobec, ponieważ
zapytanie blasku
obraz, ponieważ
~~stwierdzenie~~ najdalej
blasku wobec tej
trójkę która widać
bardzo bolesny
dostawia rękami
dany. Jak, jak
iż samotnie ... jak
muzyka ... jak strumień!

- Eickavam, kad cionā vīdēt' o Tem mori?

- Ja niemiem. Ale mówią stara pani że niemiem.
na to pozwolić żeby pani było porino spać chodźcie.

- Tak ciota mówi? - zapytała Maryla z gorzkim uśmiechem.

— Pani daruje — rekla pomyślasz ci do mnie pani Bieczyńska
ale pani stara ma słunówkę... Do to niedobrze że pani tak
dużo w now meriadkę i myśli i myśli — i nie wie oboj
~~tylko~~ ani myśli ci ani nie czyta tylko tak myśli i myśli
oż nie orem...

— Charlie ty o tem wrócił mienić co ja w niego
zrobi? - more in morder - more explain.

the ? - more in mood - more by
-- so -- "a man" by the side of us
by the way v. large myrtle
^{cont.} in marked gaily same do the

— Jak... tak... — ściepnie'sz Marytkę rąbly sama do Hoi'
i marnować... aputała z wyrutem:

— Ты мне нравишься!

[illegible]

— mian Roćin — pieszakowi 100; Marylka sławozym towarzysz
zakamys i wstyd podglądać. — — —
— mian Roćin — pieszakowi 100; Marylka sławozym towarzysz

— Niciu ei parii na mine me genera — (problema)

— Niech ci pami na miarę...
Sierżyna ~~zawieszona~~ rozłożona w niewyżymu strumieniu...
w gwiezdy pami. — Co i wina? Starna pami karala...
— ...wida i' bula musiała na ~~nie~~ i'

- Jak?... a wie widej i' bely muniada na ~~hory~~ ^{hor} i'

— Tak?... a mi nima
zamykai i ~~podobni~~ naviet diivke v khura zantoni...
khich hami. Tsv. ni rohi! — i' porawa in

[illegible]

— Muiã d'ouga, co' d'ouga na tem a lorig d'ouga

— Tyle mego uczucia toward tego
sta znowy ci staję?... Tyle mego uczucia toward tego
normalnych godzin które ~~podawane~~ ~~wierze~~ podawano sama jedna
... i niepodobna mi się o moim głębi i... to wiem o kim

to mój pokój, myślał o moim życiu i
 pora... — Och wem, wem! — zawołał Riera, ^{emulcie potrawione gęstą} ~~tu~~ ^z przytłumionym
 głosem. — To wszystko o wiele myśli. Tak sobie dopominać

niewiedziata! -- Ale to mentwo come mygi --
 do góry... -- mija Róme... pleciem mi do neary. Tej. pedyne
 -- mija mi porolala mi wyprkne, eis... ~~Wpodyna~~
 -- mija mi porolala mi wyprkne, eis... ~~Wpodyna~~

przyjemności, jak na porównanie
~~nie~~ Noć nie, choć myślić będzie... kiedy nie

114 cześć, już nie ma wesoło... Tego mi nikt nie potrafi
zabronić...

— Niech się Starna pani poróżnia i nie poróżni
na to aby pani sobie tak głowę pukała...

Różniwała się ^{głównie} (Marylka gościnie pełnia) niewypym oszczędem.

— Czy coś zrobi? czy mi może i ^{coś} (słuchaj) zabronić?

~~niech się pani poróżni tak samo~~

— Kaziś tylko pani men'ie i swego pokój...

Zemsta i Marylka, ja tamie i niedoma. Wybledka
pł. Twarygda drgnęta wyporem oburzenia.

— Takto? - czy miżem?

Różniwała się ^{głównie} (Marylka gościnie pełnia) niewypym oszczędem.
marta ię ^{głównie} (Marylka gościnie pełnia) niewypym oszczędem.
wskno ^{głównie} (Marylka gościnie pełnia) niewypym oszczędem.

— To i to, narada ię ^{głównie} (Marylka gościnie pełnia) niewypym oszczędem.

— ^{moja} droga pani! - perwadowata ię Różni.
wz. To ^{moja} droga pani! - perwadowata ię Różni.
zaczai, to pani na ^{moja} droga pani! - perwadowata ię Różni.
ma ^{moja} droga pani! - perwadowata ię Różni.
dama nie ^{moja} droga pani! - perwadowata ię Różni.
terai ^{moja} droga pani! - perwadowata ię Różni.
tuki ^{moja} droga pani! - perwadowata ię Różni.

Orezer ^{moja} droga pani! - perwadowata ię Różni.

— ^{moja} droga pani! - perwadowata ię Różni.

— ^{moja} droga pani! - perwadowata ię Różni.

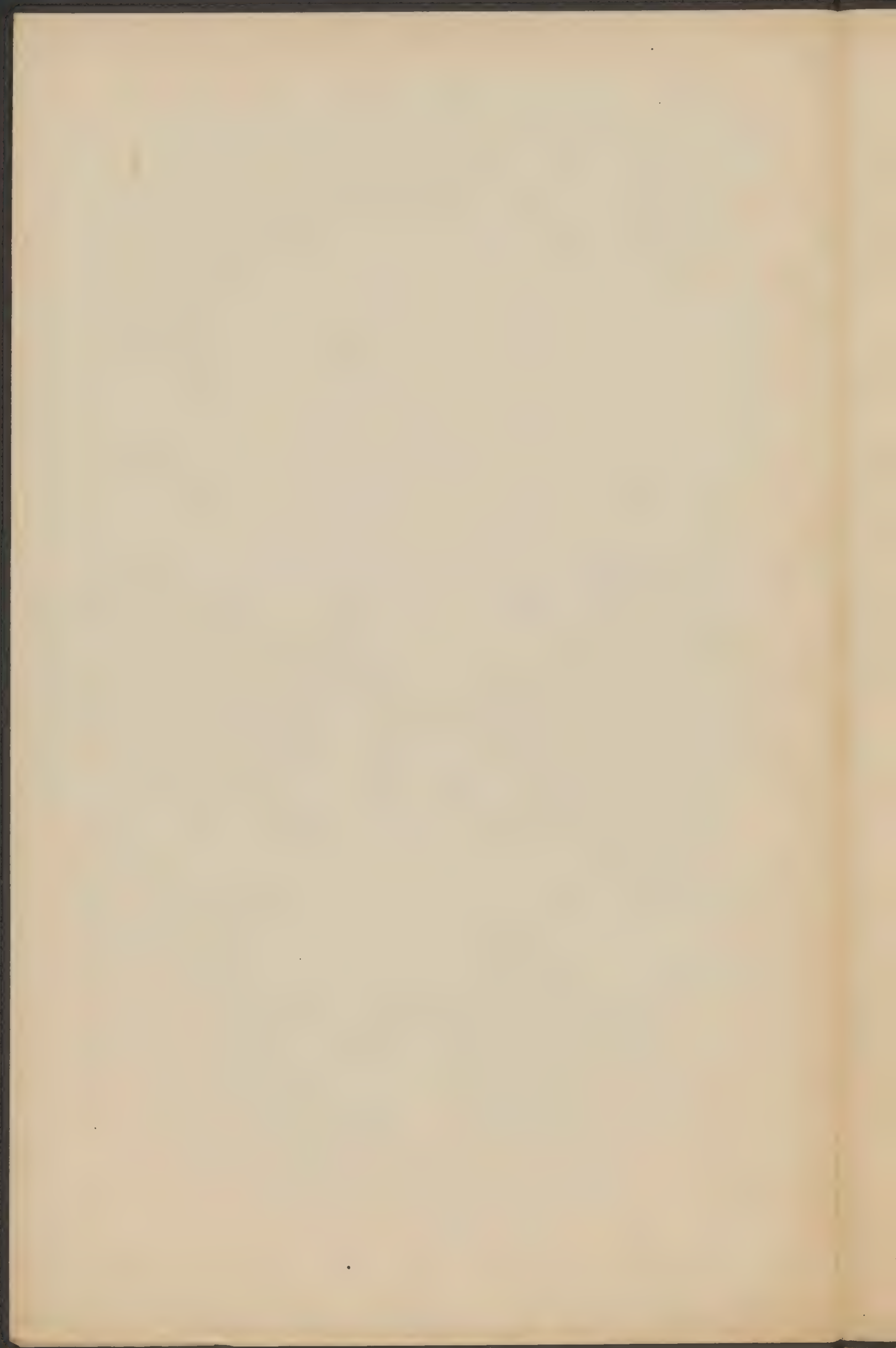
— ^{moja} droga pani! - perwadowata ię Różni.

— ^{moja} droga pani! - perwadowata ię Różni.

— ^{moja} droga pani! - perwadowata ię Różni.

— ^{moja} droga pani! - perwadowata ię Różni.

— ^{moja} droga pani! - perwadowata ię Różni.

115. Czyś zawsze takie poczucie jest wspaniałe? Konkretnie mnie
zawsze moją Różę?

- moja pani droga! - zawołała Róża z rozenerwieniem -
gdybyś ja paniasz wchodziła! to już bym chyba najgorsza
była! musiałaby! byłaby za panie w ogień skoczona...

- kje vladin mui?

- Ja? - Przejelym umarta?

- Hoi mam probe te lere ... Napine Dis: luit ... wren so kago.

7 tekim rumenem Japonicaria recty.

Rócin spuszczą wózy a twarz, xi oblatują nasem skrochobym
Niemowiadę tegu Maryla.

— Postarun ci — doboroz, — aly gr kso zaimiori? Vistri
na puvstke ... Ale pamietaj! pamietaj, iely ty v domu niko
o tem nič viedia, nerezolnii ciokla ...

...a stąd już nie. ... jak brach, ... symbozycznym
wsiemu wszystkim.

— C'è Robin? — I' prestatu la vult. — Kome dan
ten it?

Rórnin móturata. 2 rórninunum spjónata mærylka nappi
í kópum. Fwaryska.

— Pan Lioua i tak pewnie usiedzi w tym miejscu
w swoim jachcie w Rócia... To morze będzie niebezpieczne...

— Ah, garçier d'am ! mystérieux comme d'habitude au travail —

— Lepiej mieć kawi niż piwo...

crema?

∴ *Avia purpurata* is much more common.

— no ... to ...

maryda nirego nie pojmuje poezii.

- No to ... do havalema pisac' ... to more ...

Rosa'siniada *marytha* *westw.*

— Zabawna jest Rosja z twórcami skrupulatnymi. Niecier-
nieśna w tem nie edroinego. Niecier mi sama listów i ego
mymiondas'... namistane? W tyrocin po omroci Gra... i moia
ofiarowu' mu zaniwlas'... A wskie wien ie p. Adam ma na tworece
niecier mi do umie...
Zebrała mi Rosja na odwoje:

Febraia in Rozia se odvoze:

- To prawda ... ale ja teraz ... bo' mi ...

— Wie bij u. Cister in me dore. Man puerce
kronyph we wri, to puer kroyph a mit. —

— nie, prosi pani, ja nie mogę.

- the Glacier?

- Ah Hagen? In un altro libro, parlavo di lei, con i racconti per...

— Meek. mme tu parsi me pyta, jebym sama chcel,

at ju ~~the~~ average ...

[illegible]

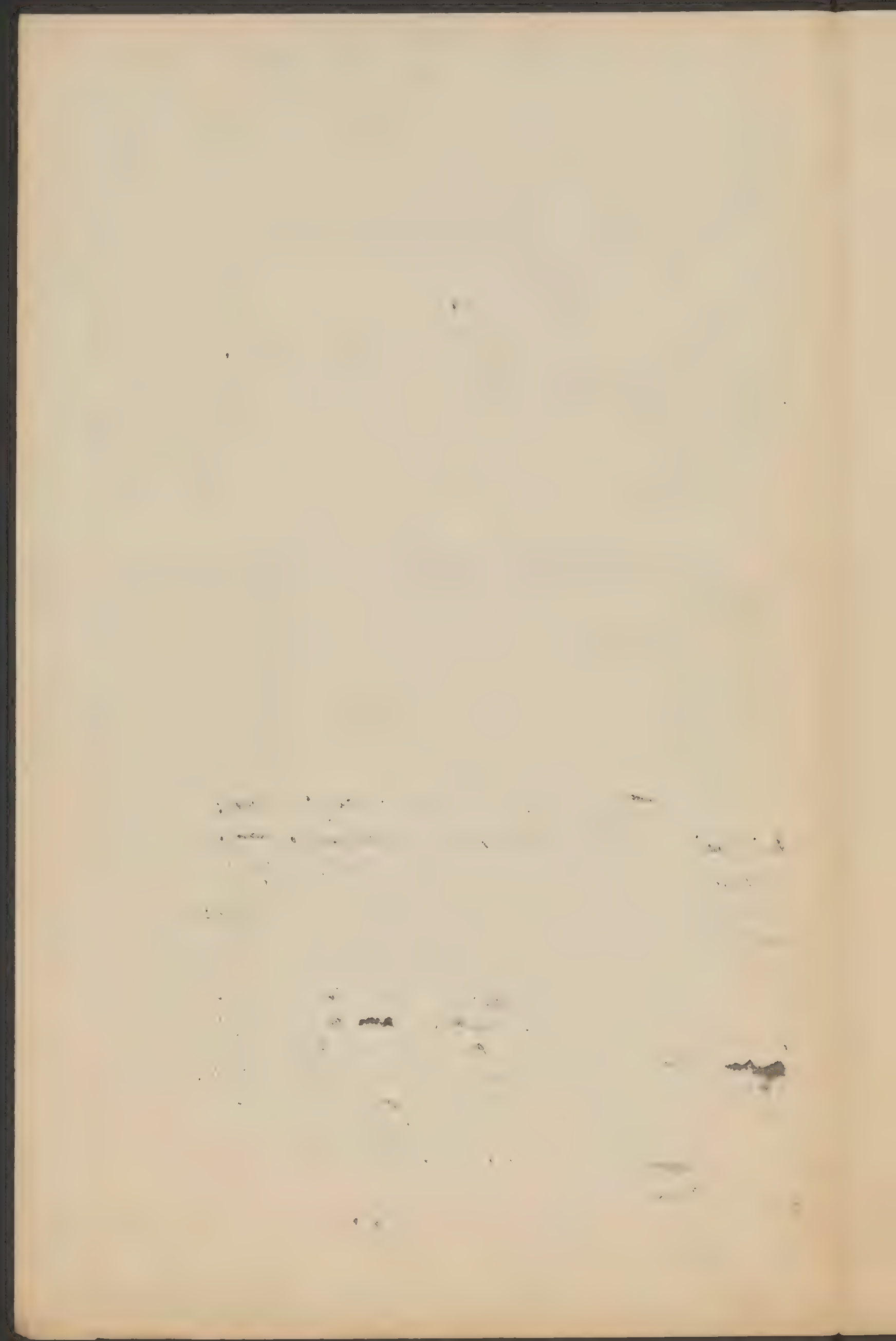
- Roumien ... ~~Albanais~~ ... Il' spai' Roins, velen

mini zana.

mine zama.
 Presište by pustili in z osem Rósi. Potrojišta pamez
 čovka za Rósi i škoyda se poadunkani.
 karksi i čumi na omie ni gmeri!

— Wszak ci pami na omie nie gnieć !

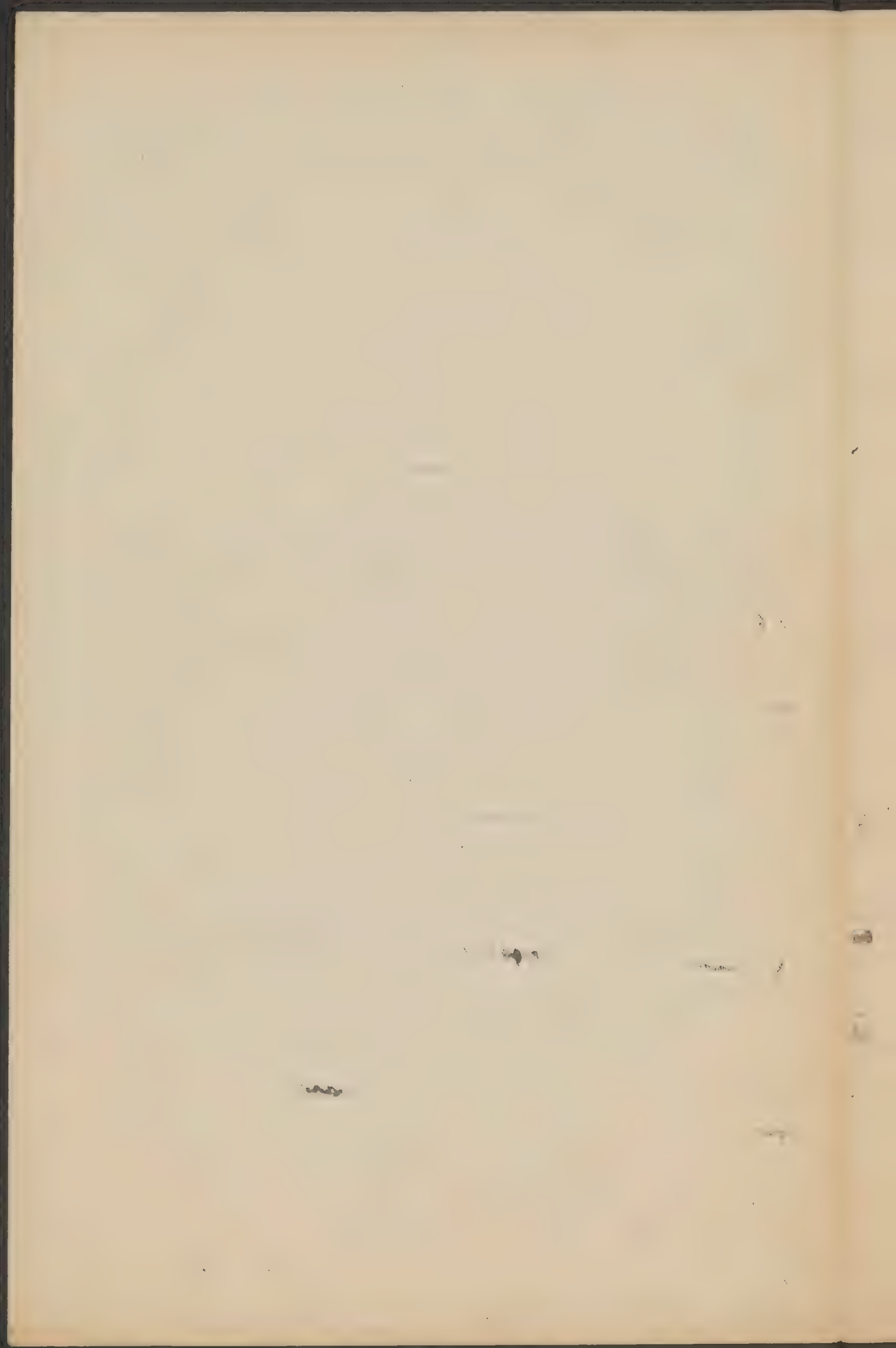

10. — Ty mówisz, że o nim! — przypomniała sobie
ciotka — ah, ^{jakie} ~~co~~ niesamowite!...

— Co za interwencie? — zapytał Marytha zaskoczony.

— Zgłosił mi dzisiaj jakiś iyd mówiąc że przyszedł Rachelki!

— Chwała Bogu ! - miłowolnie zawołata Maryla a
oczy jej zabłyśnięły radością.

Panna Gertruda spóźniona na nieś 2 zwińszeniém.
Mcumiała wbi wyśmaccu' jej radzić. Po chwili' dozięro
namyślu, edawał $\frac{1}{2}$ ci ie zwruciała jej awis.

— Mylini in ! — nekta mōre zasepōnas — Ona
perne nie ~~rapata~~ mygita na tno kōliota ! A mōvitatū,
mōvitatū kōndu Tomarusi idy mygponyē — to ~~per~~ cor' uelie
ciagle pālis' gōr wewōntay ~~mygponyē~~ gōtōr' iā
~~uolēbas' odnubai' rodie~~ ... mē, on uolēbas' i uolēbas', mōvito
i perne mē iat gōdie mygotōwana) ... A teras mōre bōdie
jiri rapōino! ... Dōie, Dōie, co ra uwerewiē !

— J'coi, — zapysata manytka z promieniarni
omysla^a drayon a wrouneina glosem — ny barda iz
ucienyt ten yzd ualastny cirkas?

- Jak ratan! - opuszcziła czołma.

- Chyba, jak opiece, ciociu!... Premier ma tego
nikt już na świecie rade wziętę we mrozi że ci usunę
odszkuby zagubione we drzewo!

— Zagubione?... On iś właśnie tam się idzie
teraz zagubi!

- Meri cívion ! křivopřítelství osvědčil právně i
svého bratra !

[illegible]

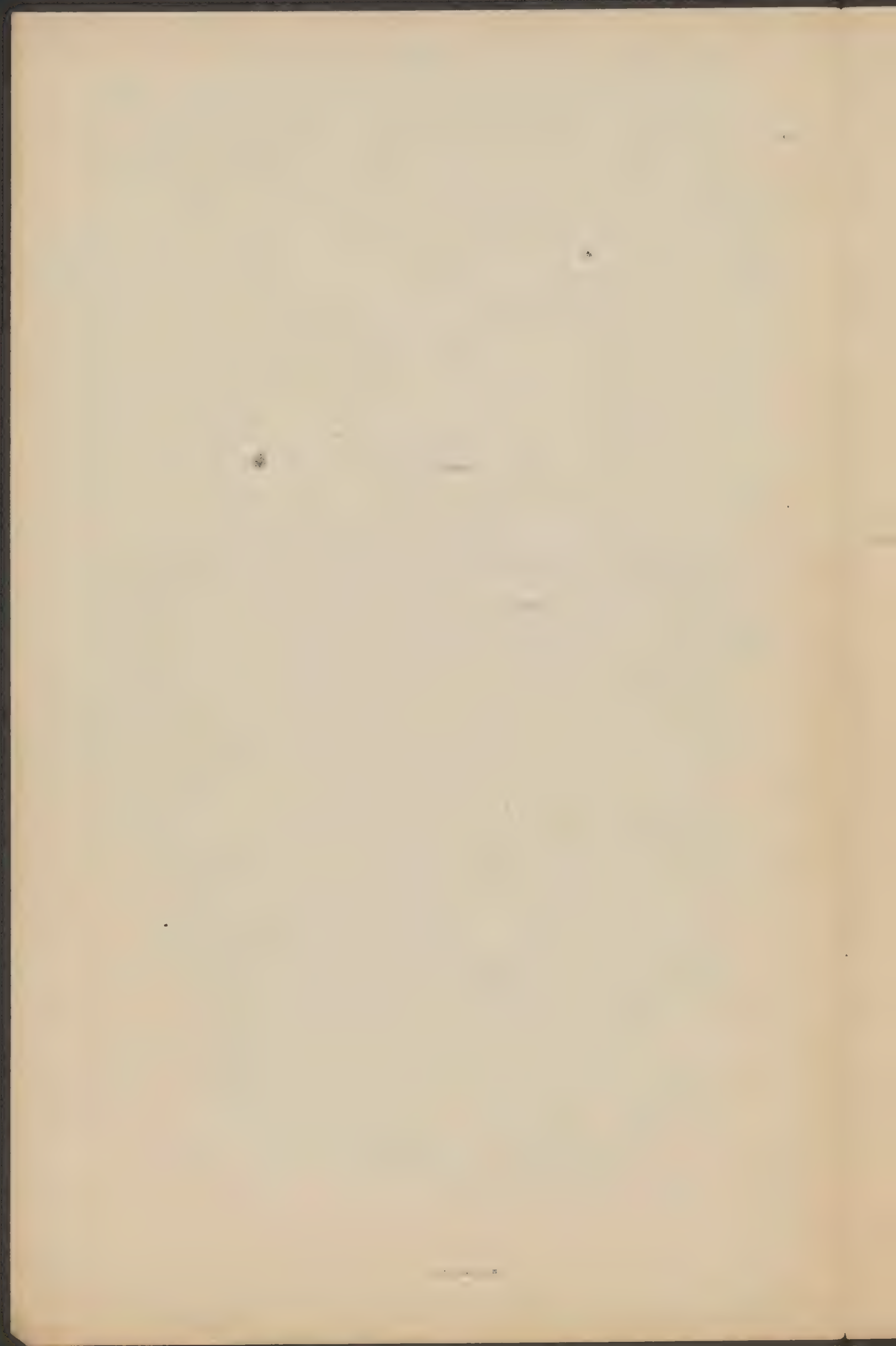
— Wie dinn is Tenn weale; ~~which was much~~ ^{much} ~~more~~ ^{more} ~~on~~ ^{on} ~~the~~ ^{the} ~~reli~~ ^{reli} ~~gion~~ ^{gion} ~~on~~ ^{on} ~~unwar~~ ^{unwar} ~~re~~ ^{re} ~~providing~~ ^{providing}.

— On ... uwaia że prawdziwa? y... Eci ty masz a
mieszkanie wyobrażenia o ney! Jak możesz myśleć że ego
albo heretyk uwaia swą religję za prawdziwą! Wdaj! wdaj
mnie doń! mnie zathwardźcie serca! mnie upiór Frima wbić do
miedzy oni dobrze (ie tyłko) nana święta nymcho-katolicka wian
iż prawdziwa...

Maryla zamieściła. Jeżeli słownie ktoś powiedział że są
prawdy. Tak oczywiście i w dowodzenie ich użycia godności naszego
rozumu, to i odwrotnie słownie nie by można iż są
fałszywości które zbijają daremnie by były mace, bo świadczą o
zupelnym braku tej czei w obec rozumu i prawdy, bez której
nikt nie jest zdolnym słuchać i rozumieć a patrzeć obawiać.

Pierwszy to was urodziła panna Jeronima z ust. margi. ^{i z tego racjonalnie} tak
bezwzględnie wypowiedziany wytar, i ty uciec. Szereko rozwartosci
spojrzala na nie orgma.

7 stw tej zabrakło. Preręgnata ci, wielkim łupem.

— Chyba je uoiia, due abym ci mozhilo a to ichy
i proboszerovi niendalo stannii w Rachele najinsitnego
zhei dyj wlas w sene diewi: mywariame do rodreri.

— mure co mișcă, ' co cură ... bu iuri d'urij' Faii'

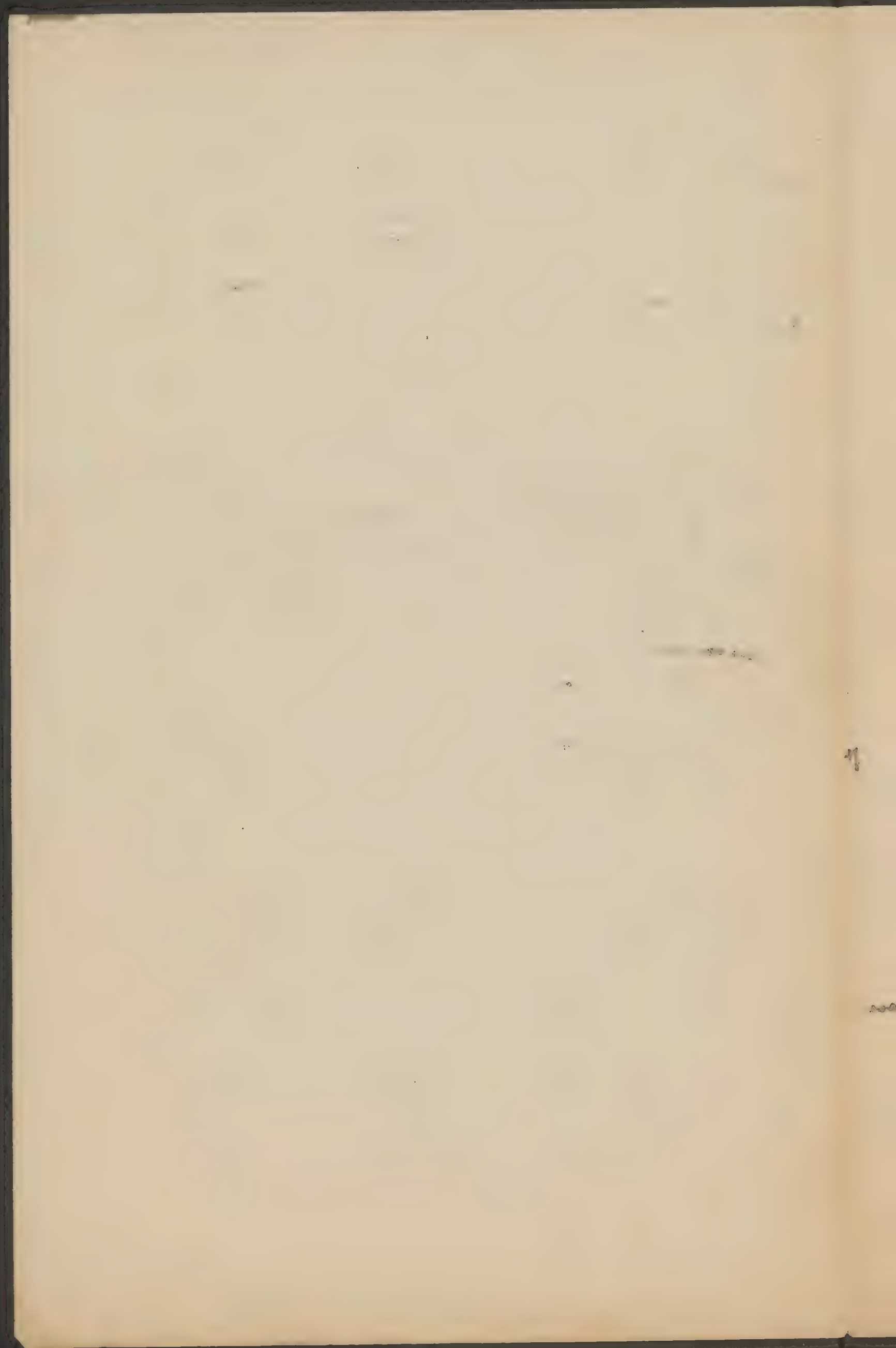
[illegible]

Maryla zmuszony wstąpił z senną, uspokojoną i uśmiechniętą

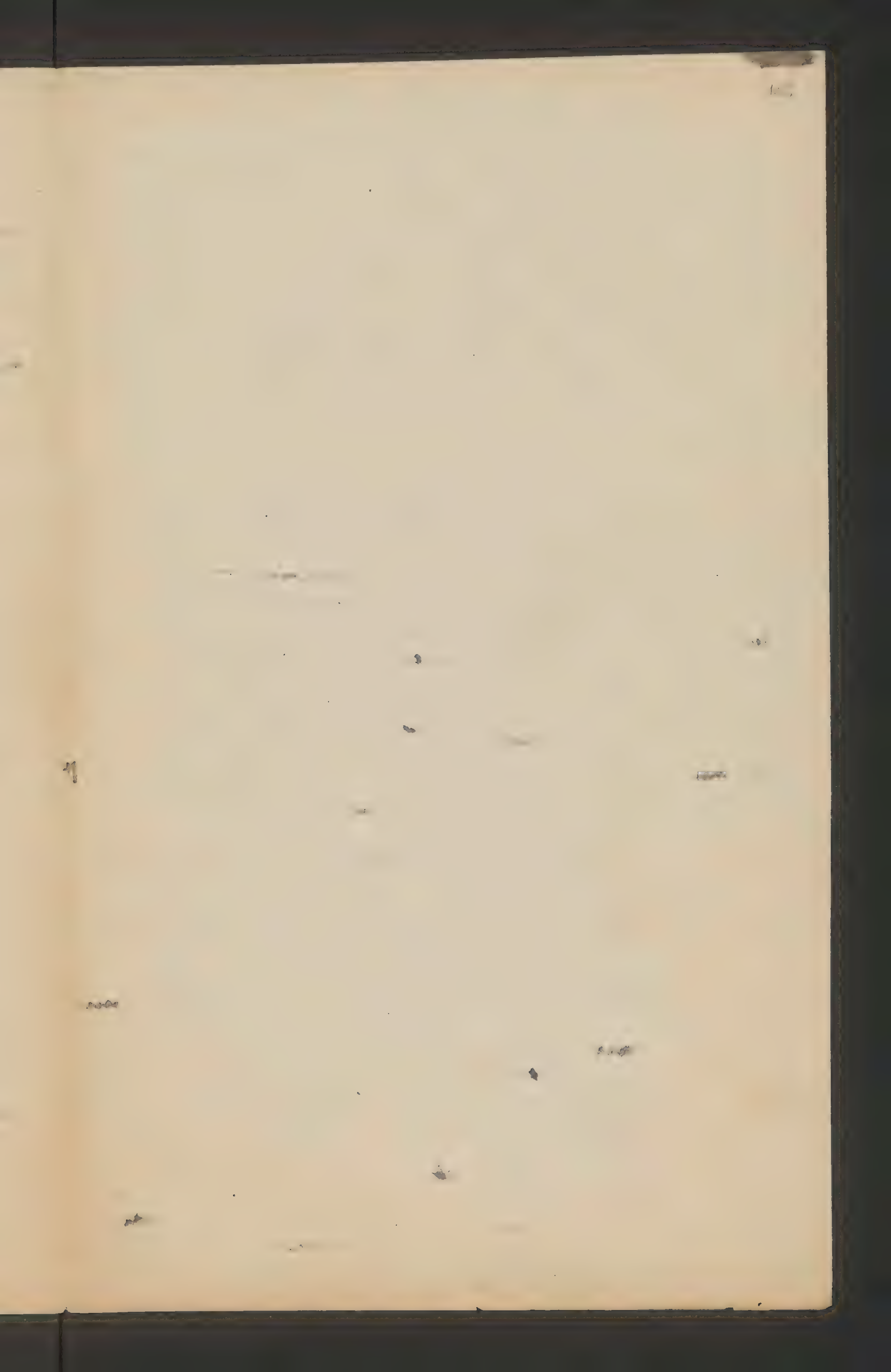
— Hipokryta, nie potrafi i udawać mi umiem tego czego
nie mam w sercu. Kocham cię jak ciotkę mego ojca — i chcieliby
być jej posłuszną — Ale, matka i posłuszną we wszystkim ... ale
moralnie! Takiej tortury jak ~~nie ma~~ ~~probowano~~ doznać aby umie

↑ Over 1000
of the mego
to cupul!...

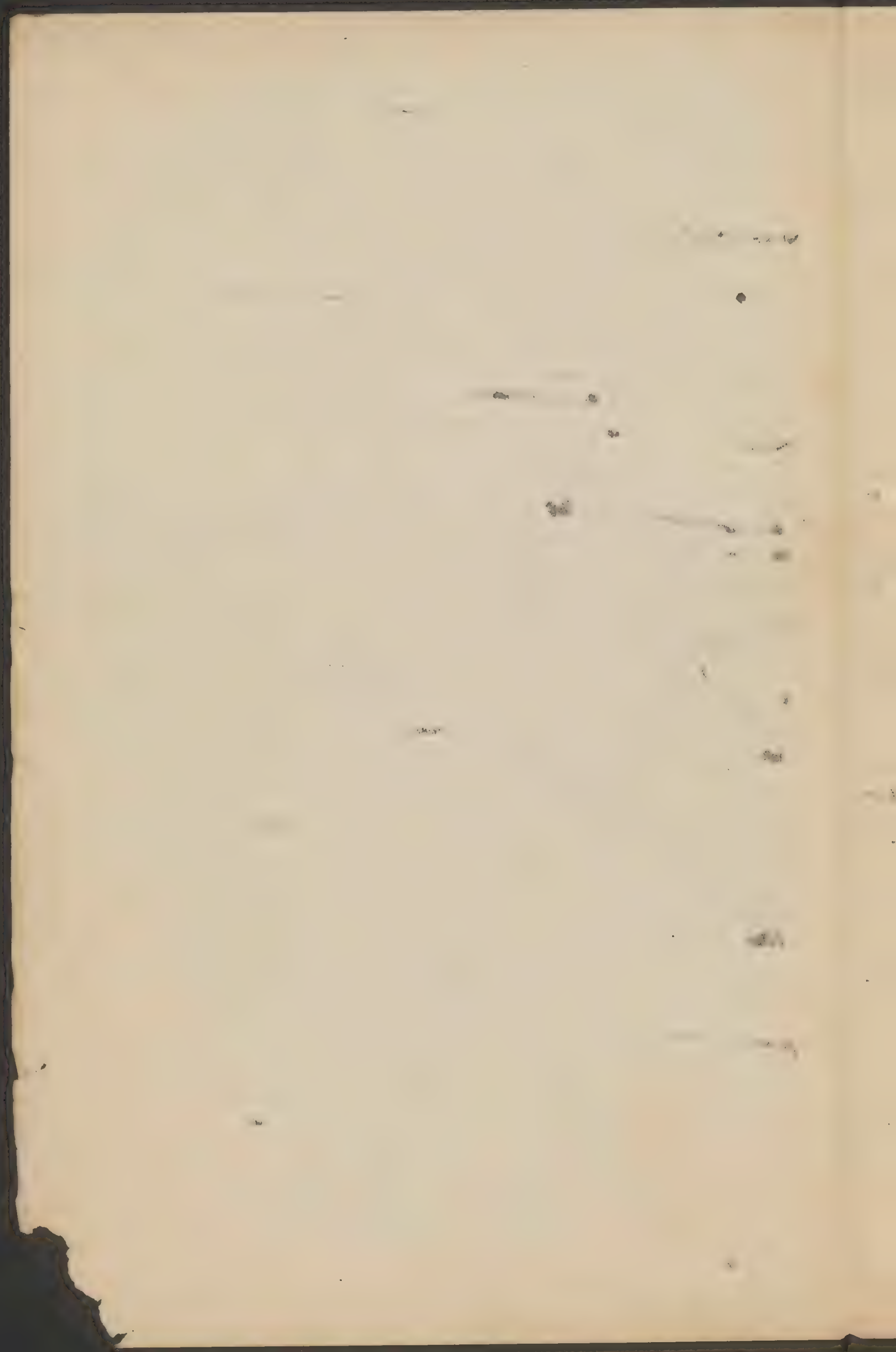

125.

Wprowadzanka. Tu było wejście ~~na~~ do salonu Maryli.

Maryla po gwałtownej scenie miłości i ciotki, przez
Mirona nas bezwładnie leżącą na posłaniu. ~~W tym momencie~~
~~widząc w niej~~ Wierzyłem, że wstrząśnienie wypierało cały zasób jej
siły i energii. Serce jej biło jak młotem, ozalonym przedem
oddech pędził krew w żyłach, fala po fali uderzała do mózgu.
Aż myśli zebrać w rozgorączkowanej głowie, aż w chaosie zmieszanych
uczuć poddać się dyktature jakiego postanowienia. Kamień
w duszy, w oczach jej łzy, tłum w uszach, ręce mściwie;
serce kurczowo jej siaska, oddychał brak.

Wypadała zapowiedź, że przed dwoma laty, ~~z~~ gło-
szone było, że wkrótce wstąpi do polski Róże-
cia. Wówczas wyobraźnia namyślała Maryśkę myślała, że to
Adama myślała. Kłamała jej, że nie wypadała to z radością
wzruszenia jej pokójowi.

- Kto myślał? - zapytał podnosząc się z łóżka
 i patnąc na badawco wamy.

- Pan Martin.

— Pan Marcin.
Wspieranej' dawał' obrotu' myśla' & wstanoł'. Nagle
ruszył, i'has' raptunko blystał' w głowie; przyśmęta oczy do
czuła' jakby' dawała' alabastrowe' wstępnym'. Tak! To jedyną' co się
porozumie... innej' rozumieć nie - rozumieć ~~rozumieć~~ w istocie' cel...
i' rozumieć... oh, rozumieć do problemat' i' ul' woli't... niebo
i' rozumieć tam i'ni nieobacz... bardi' musiada' uleć... rozumieć!

Wyprowadza z łódki, obowiązuje klauzura we dwórach i
wyprowadza z łódki, obowiązuje klauzura we dwórach.

Zircoviana *gustavii* nov. spec. *Amara*.

— Co panienkai robî ?

- Wiedząc, abyś, i tak wyjechał, dyktuję ci me' utwór.

— Pour l'écriture ?

— Kani wstaje.
kaniat odpowiadaj: kaniat zobi podaj ramy osla pociąg

2a chwila bytu ubrania.

[illegible]

nie o wiele mniejsze znaczenie odwieciastobu
na twary ciotki gdy ja uwała wrogasica.

— è in stato? — è to jest?... cavolata

my ajar di 2 Medonia.

† Jahrbuch d. d. d.
v. d. d. d.

— Ratuj mnie pan! — zawołała ^{(rozpacenie,} wyrzagać sobie ręce
do pana Marcina. — Ratuj mnie! byłeś moją duszą
moją ojciec!...

— Moscia!... wykrzyknął w głos p. Marcin jakby
miał wypomnieć sobie kawałek, i podnosić się żywo
z fotelu, podnosił podane sobie ręce. Ręce te ^(były zimne) drżały jak
w febrze.

— Maryś! nie warij! opamiętaj się co robisz!
— krzyknęła ~~przez~~ pospiesznie Joanna Gertruda, domyślając
się już ~~zamiaru~~ zamiaru ~~śmierci~~ śmierci.

Probonier widząc opadał bliżej jej z zadziwionym
wyrazem twarzy, nie rozumiejąc widocznie o co idzie i nie wiedząc
co mu wypieć wypada.

Pan Marcin wlepił sobie swe oczy w piersi
tworzące się dziewczę. Cuius w tej chwili dźwięk tych
drobnych rąk, dźwięk rąk jej wronionych

— Co ci dzieje? kłamstwo Maryś! Maryś!

Dziecko!

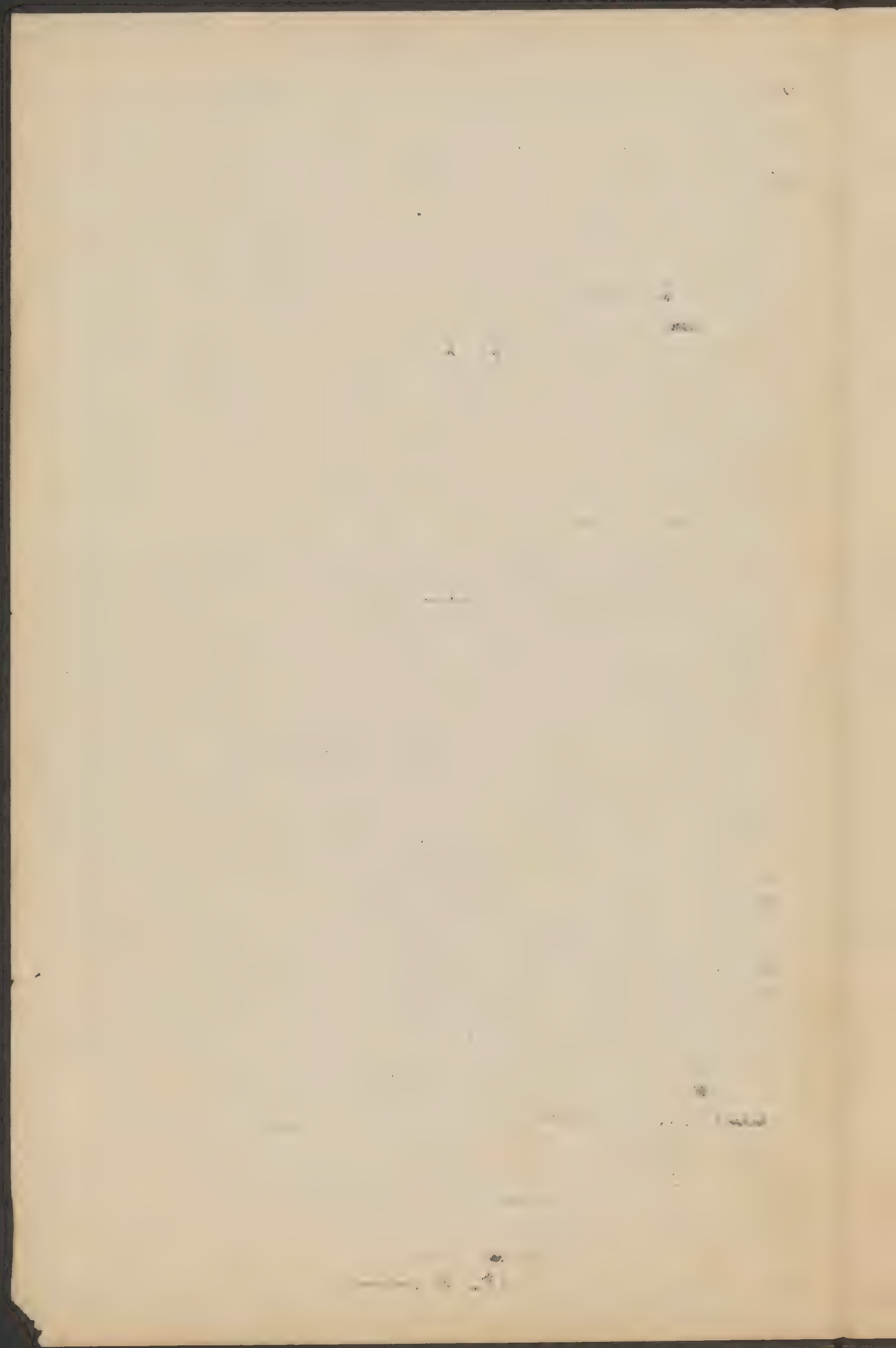
— Ciocia mnie chce oddać do klasztoru wbrew mojej
woli... ~~oddaje do klasztoru~~ ratuj mnie pan!...
chce mnie w klasztorze zamknąć... ja tam zgine!... mnie
tam smutek, złość, zakonnice... ja nie chcę... ratuj mnie
pan! pili ci droga pamięć mego ojca!...

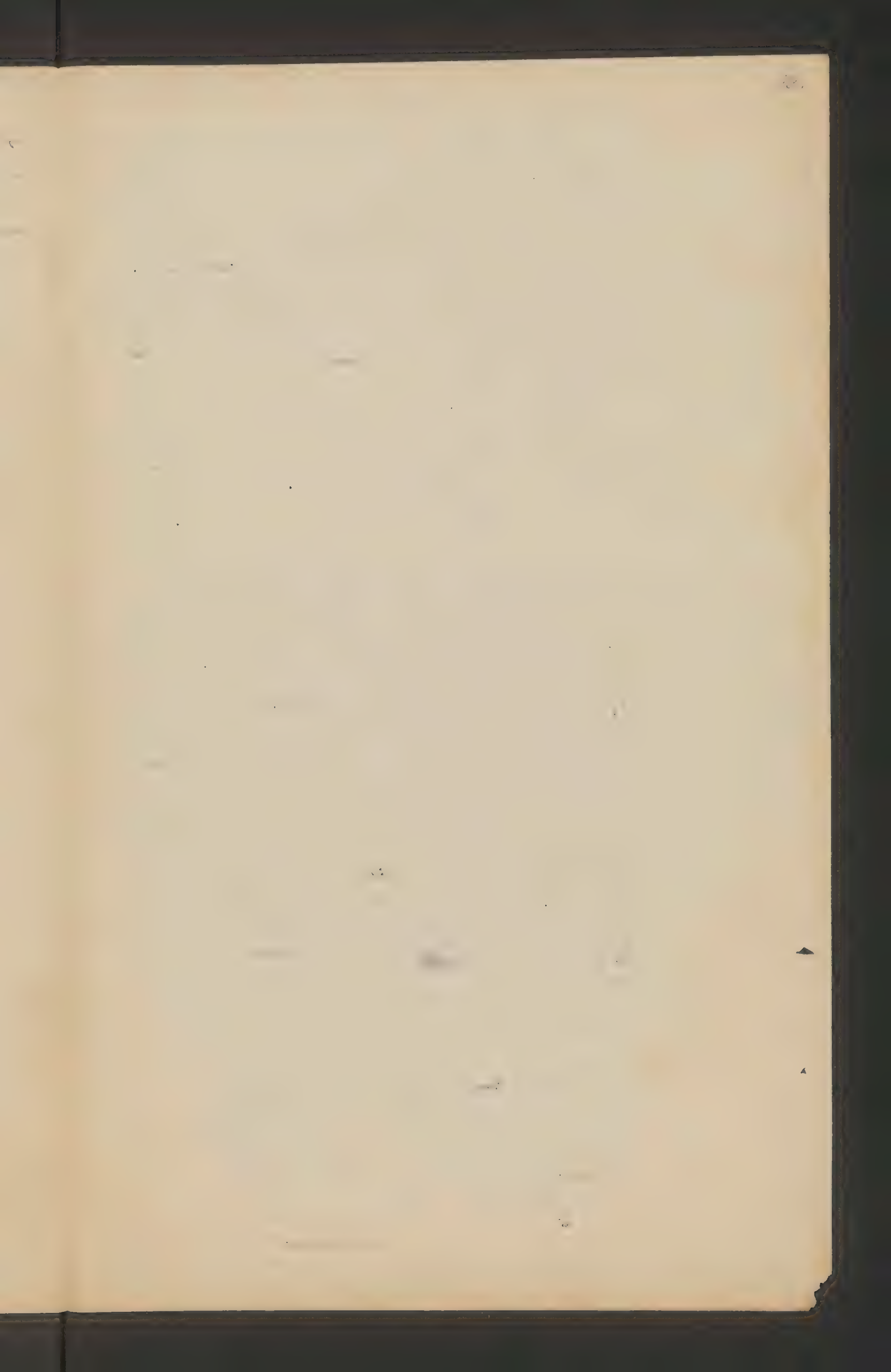
— Co ja słyszę!... tak?... Moscia!... — i
wyprowadził wrokiem smutnym pan Marcin ^{ciotką} ~~pana~~ Gertrudę,
panna Gertruda zaprowadziła już nań wbruszoną
nerwami.

— Kto ci chce emulacji? — zaprzęta łobozą
Tomek, gdy jej podał był stramany. Cóż było odpowiedzieć ile i
ten epoki porówny kontu. Spojrzała ostro w oczy Maryś!
i dodała: Sama powieś się, chwalebne postanowienie że
maris, badać będzie w dane serce czy nie ma powołania
do zakonu. Wikt ci emulacji nie myśli!... A iść niepodobna
i pniekorna, niewdzięczne dziecko! — zapowiedziałam ci, daję ci
ci odwrócić na czas, idź do klasztoru, nie mogąc sobie
dzieć ~~z~~ rady w domu... Oto wypadek!... Wtedy ci tak
kłamstwo! — ten twój postępek następnej kaidem
świadczy, jesteś mądry z tego utracenie, ja i ~~ci~~
probonier...

— Kto kłamstwo Maryś, emulacja? — wstał
... mieniący na twarz kłopot Tomasz.

— Kto?... ~~z~~ odpowiedział z wypiekiem
Maryś! — Ja pod cięższym żalem tu pynamem — jak

Ciotka miała temu zapamięć, umiedł i p. Marcin.

— Pociąg ci miasta ramykaci!... Eh, Moscia! wierze
moja Moscia Dobrodzie... jak ci Dziecko boi tej furty...
preciezi pani nie na prawdę straszyła ię kłanorem?...
~~— Kłanorem? i straszy?...~~

~~— Kłanorem? i straszy?...~~

— Kłanorem? i straszy?... (z afektowanym zdziwieniem
wiotrymą panną Gertrudą) Chyba berboini mogą ci być
kłanorem...

— No, ^{mo} Moscia — niech z uśmiechem p. Marcina —
ale skoro ci panna Maryla boi kłanora, to ię
pani Tam nie obrażasz?

— Ojciec jej oddał mi nad nią opiekę i
zostaj co uznaw za potrzebne dla dobra Maryli...

— z naciśnięciem odpiera panna Gertruda, z góry
patrując na pana Marcina... I dodała: któżby orenta
nie przysięgła prawa opieczowania cię moja sierotomka
lub ~~ogladania~~ w moim cynamonie — tylko Doga i mój
młodzieńcy...

— Tam! moja Moscia panno Dobrodzie, — niech p. Marcin z uszami,
brygnie się w tych słowach osobliwie dotkniętym, — preciezi takie

~~ojciec oddał mi nad nią opiekę i~~ i prawo opieczunki ci
sierotami i oprócz opieczunki iut i sadwy opieczunki...

Który nie da kmyndzie Dziecka gęby kto chacie naprzyknie.

I obracała ci do Maryli zapamięć:

— No, ale kryjda ci ty (Maryla nie odwieci
panie?)

— Iż Maryla do swego puchwici. Nakazuj ci!

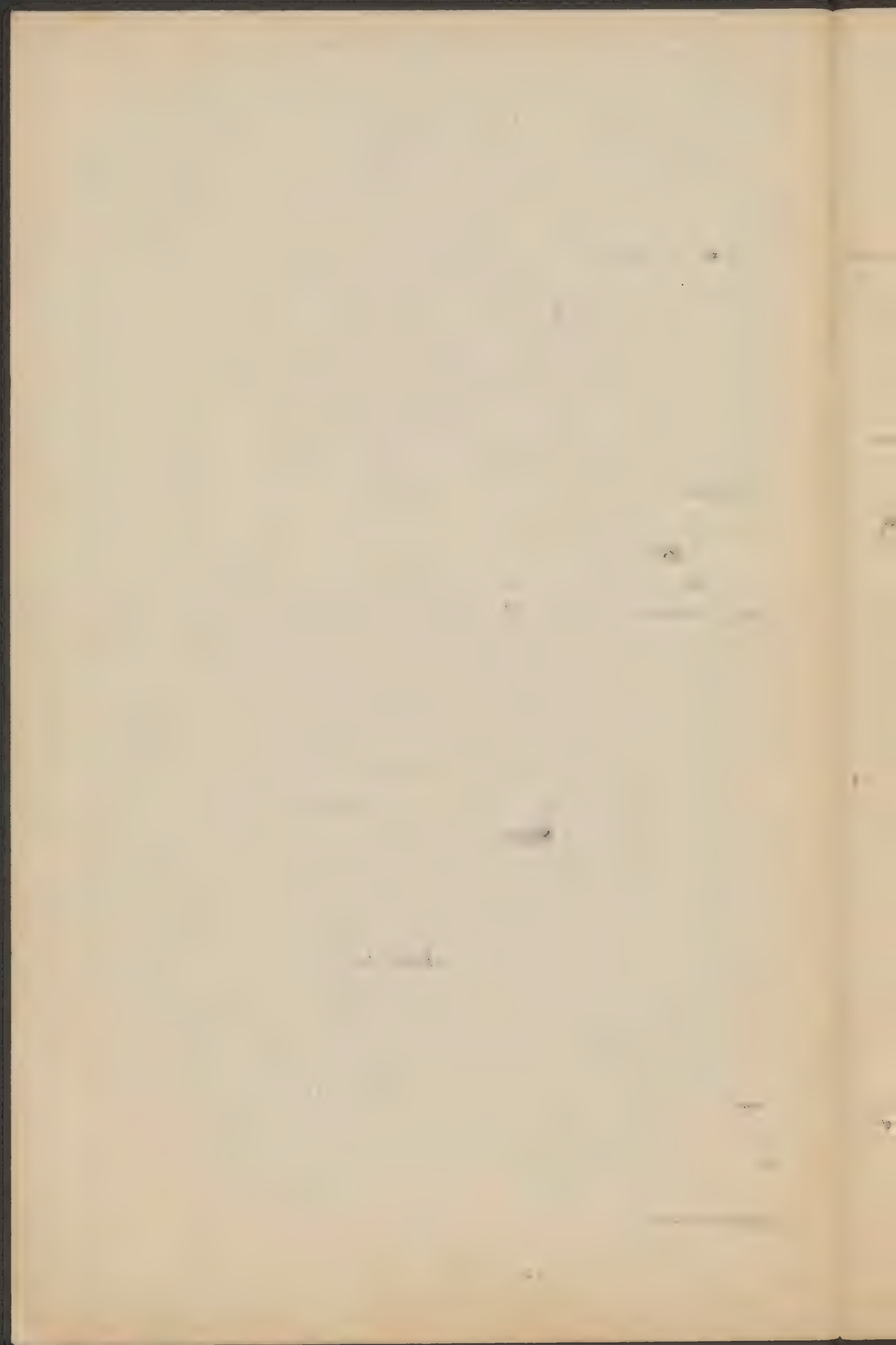
— ^{Porwał} ~~Obawia~~ no pani Moscia... ~~konstytucyjnie~~
miedzi panna Maryla ~~nie~~ co ma na sercu...

— Ojciec jini młoda — i zawięta... Tymczasem jej
ci iadna nie dzieje, — to tylko sobie ma za kmyndę i
jej samowole utwierdza i nie dogadram wnetkier,
kmyndym zaciśnięciem kmyndy ^{moja słabość} ~~zaciśnięciem~~ brat
mój ulega...

— Jakże ię mój zachwianki? — Odebrano mi mój
sierotki kmyndy ci opieczowania, odebrano mi zawięta dym,
zaciśnięta mi fortetian, odebrano mi wnetkier kmyndy mój
— z wyjątkiem nabieramy... a preciezi "berecinaph" jak
ci iadna wyprawa nie mogły być wcale miedzi miedzi dym
to ię dym ożyc do wyprawy... to mój zachwianki!

— Drogę tego? — miewała jej ciotka z góry —
naprawdę mój do swego puchwici Maryla! ja dym!

Stary. odczuwa tymczasem Maryla na ręce... nie mogły
być jej gęby gęby, dym...

tylko siostr z radionkami wykona... i prosiu... i moze ci
i moze i klop nasione po calych dniach i ucie ci
katechizmu... To dla niej nasierina mierzania, wyraf'nowana
... To moja moia... To kucie probonera ~~niechcia~~
~~niechcia~~ aby to wygnali? To utworem jmi ciem ty?
p. To na to... moja moia... chyba... chyba perusta!
... a potem uciec i grozi zamknieniem w klatce... to
jmi....

Stobonera kloni dlad nialat, Alakain z bolesnym
wyrazem twarzy wialania ci Marylki, rat ci Teraw
Hwami p. Marina ~~codziennie~~ igwo dotknietym - a
kondemny to na jego dlatu, byt nim ucie tyle moie
statygo ci jego orobiscie ubodly, ale ci wniek ~~nie~~ upatnety
lekowanie religijnych ciwien... Wytlapit Teraw kufnui
~~z gaduic~~ z gaduic i nakt uroczystym gorem

- Moze pama rapemnie stwem kapitanistrem
ci ranaty jego za ciupnie ~~teraw~~ ber podstawy. Nikt
to nie myli ~~nie~~ panny Maryi a ten uniej
p. misladuwal. ~~Teraw~~ Teraw res' pama Onienka ciwa
nad tem aby pama Maria wyjednala obronki, ~~kapitanistrem~~
~~niechcia~~ ~~niechcia~~ ~~niechcia~~ ~~niechcia~~ i moze!
ci p. kuc... tego uroczysty za rypa ~~nie~~ ciwien nie ciwien...
to pnieci nie put mierzania!..

Od uplywem wibniacego gdom probonera i
tych dni pnieci kowazi i ~~nie~~ silnego mierzania
~~niechcia~~ ~~niechcia~~ ciwien w serce panny Gertow.

- A to ciwien ~~nie~~ ciwien panny Maryi
maali pnieci ~~nie~~ ciwien ~~nie~~ ciwien -
~~niechcia~~ ~~niechcia~~ ~~niechcia~~ ~~niechcia~~

To pama jako dobry katolik pnieci ciwien pnieci...
- Mei i ia mame nie herety! - pnieci p.

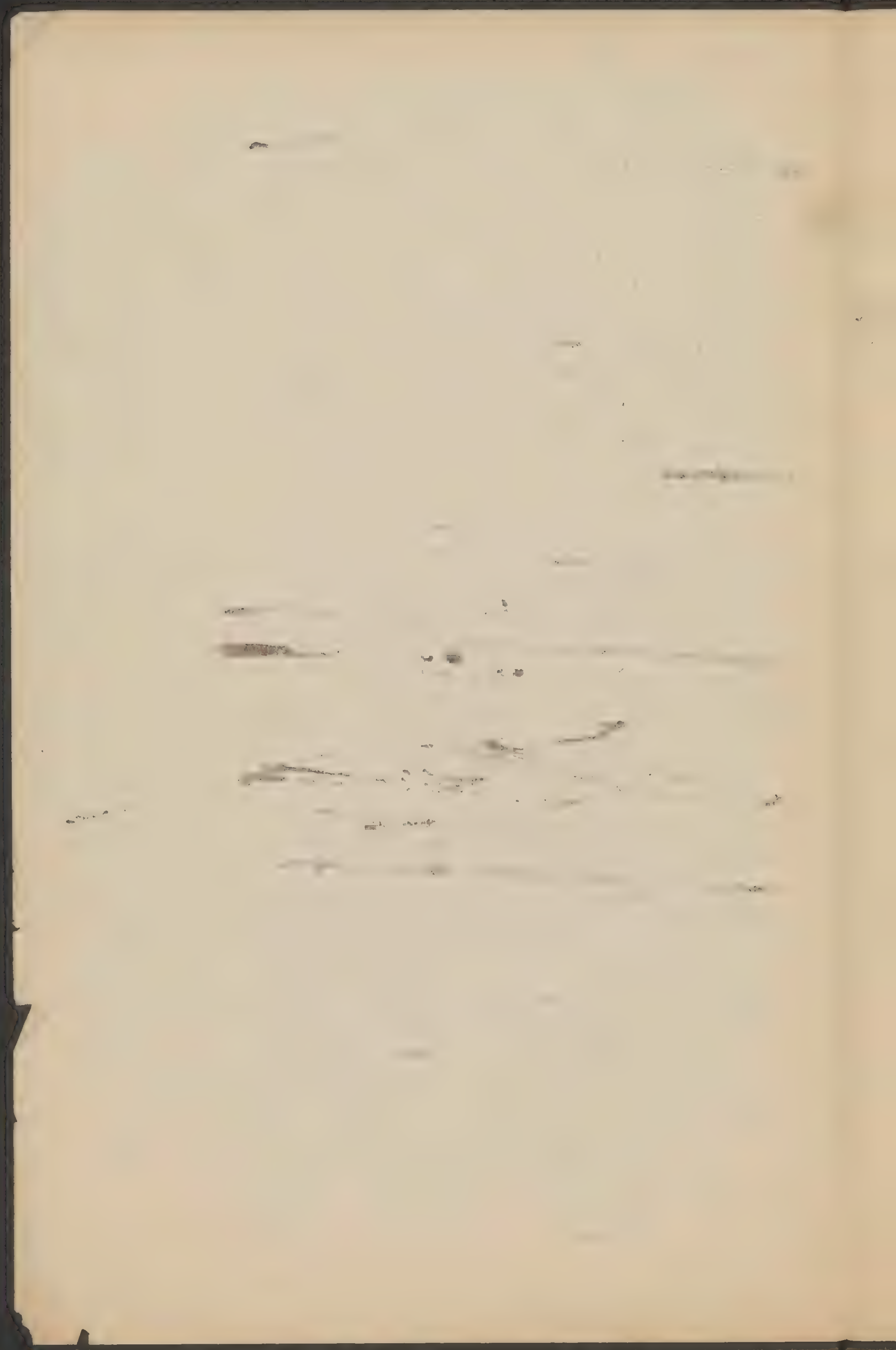
marin - chody do kuciu i spowai w kuciu ciwien
ter ciwien ma ciwien ciwien a co ciwien to nie ciwien...

- Mei widy co by tu byt ciwien... i nie ciwien
co moia ciwien. ciwien w gorku ciwien... ciwien
pama Maryla sama ciwien ciwien ciwien ciwien
religijny i do dnia ciwien ciwien ciwien ciwien
na myli ciwien ciwien ciwien ciwien ciwien
ciwien ciwien...

- Moia Moia! kucie probonera!... ciwien ciwien
ciwien ciwien ciwien ciwien ciwien ciwien ciwien
ciwien ciwien ciwien ciwien ciwien ciwien ciwien

- To ciwien ciwien ciwien ciwien ciwien ciwien ciwien ciwien

z kaciłkiem i surówce nucił tyjnie na pannie Gertrudę, -
kierade zrenta - ddał po chwałt - aby pami zamienata
w istonę spedić to kagroniemi, jeli to kagroniemi narwać dż
miedzi. kie myle, aby tego była potrzebna...

- Czy i na to moien mi kniar dai kapitanie owo?
- pytał p. Marcin z niedowierzaniem.

- Ja? nie! To zaley d pichunki panny Marji - ale
jeli pami na tem tak zaley, to zdale mi z i na panna
Dmowska turie pama mogła ~~zalega~~ pod tym względem
zapachni. (i enoisa i ^{z mekarem} panna Gertruda do p. Marcina - wiersin

- Wiersin) jeliż kan man prawo ~~zadania~~ ^{zadanie} ~~zadania~~ ^{zadanie}
alym... ~~zadania~~ ^{zadanie} ~~zadania~~ ^{zadanie}

- Prawo myjajela p
i chomajela opal - adia
ie p. Marcina. I jeliż w
co w same, nure przyniosł,
dodał z kaciłkiem
wiersin: et zrenta i
prawo oia... chomajela
som in pami z kaciłkiem
kaciłkiem do kaciłka i
kaciłka.

- A - w takim razie!... ~~zadania~~ ^{zadanie} ~~zadania~~ ^{zadanie}
na pannie Gertrudę ~~zadania~~ ^{zadanie} ~~zadania~~ ^{zadanie}

- I owinem - dżne - jeliż kan tego dżne... dżie
panna owo i niewodam margitke do klanstora, chybaby sama
mnie o to pociła...

- No, mwa mwa! - uśmiechaj i z radości
zawodak pociły zlatkic i uciłwał oke panny Gertrudy.
Ale nie mwaie dżieka zantto temi naborienstremi i
katechizowanem! Dowodnie iż iż ueno' zaino i omietanka,
mawom, konfiterami, kulinie i mwaie i tej ~~zadania~~ ^{zadanie} ~~zadania~~ ^{zadanie}
mawom... Jak za mwa jeliż mwa mwa. To pocił ucił
mwaie... Ale owinem - owinem - byle aby i wile. nam na ten

transit. ^{zadanie} ~~zadania~~ ^{zadanie} ~~zadania~~ ^{zadanie}
- i na pocił ~~zadania~~ ^{zadanie} ~~zadania~~ ^{zadanie} ~~zadania~~ ^{zadanie}
i mwaie cecyła grata!... - cecyła z coraz ~~zadania~~ ^{zadanie} ~~zadania~~ ^{zadanie}
pan Marcin - ~~zadania~~ ^{zadanie} ~~zadania~~ ^{zadanie} ~~zadania~~ ^{zadanie}

- Mwa i jeliż nie brome... jeliż iż ber tego mwaie
mwaie... ~~zadania~~ ^{zadanie} ~~zadania~~ ^{zadanie} ~~zadania~~ ^{zadanie}

- I kaciłka iż mwaie... wnie mi mwaie
mwaie kaciłka iż kaciłka...

- Mwa mwaie mwaie tem; ~~zadania~~ ^{zadanie} ~~zadania~~ ^{zadanie}
bistkicke dżne dżne tam iż dżie niewodnie dżie
wile ~~zadania~~ ^{zadanie} ~~zadania~~ ^{zadanie} ~~zadania~~ ^{zadanie} ~~zadania~~ ^{zadanie}
mwaie mwaie i
mwaie mwaie... ale jeliż kaciłka mwaie cecyła
mwaie...

Robor mwaie.
- No, jeliż? kaciłka mwaie! - mwaie gło

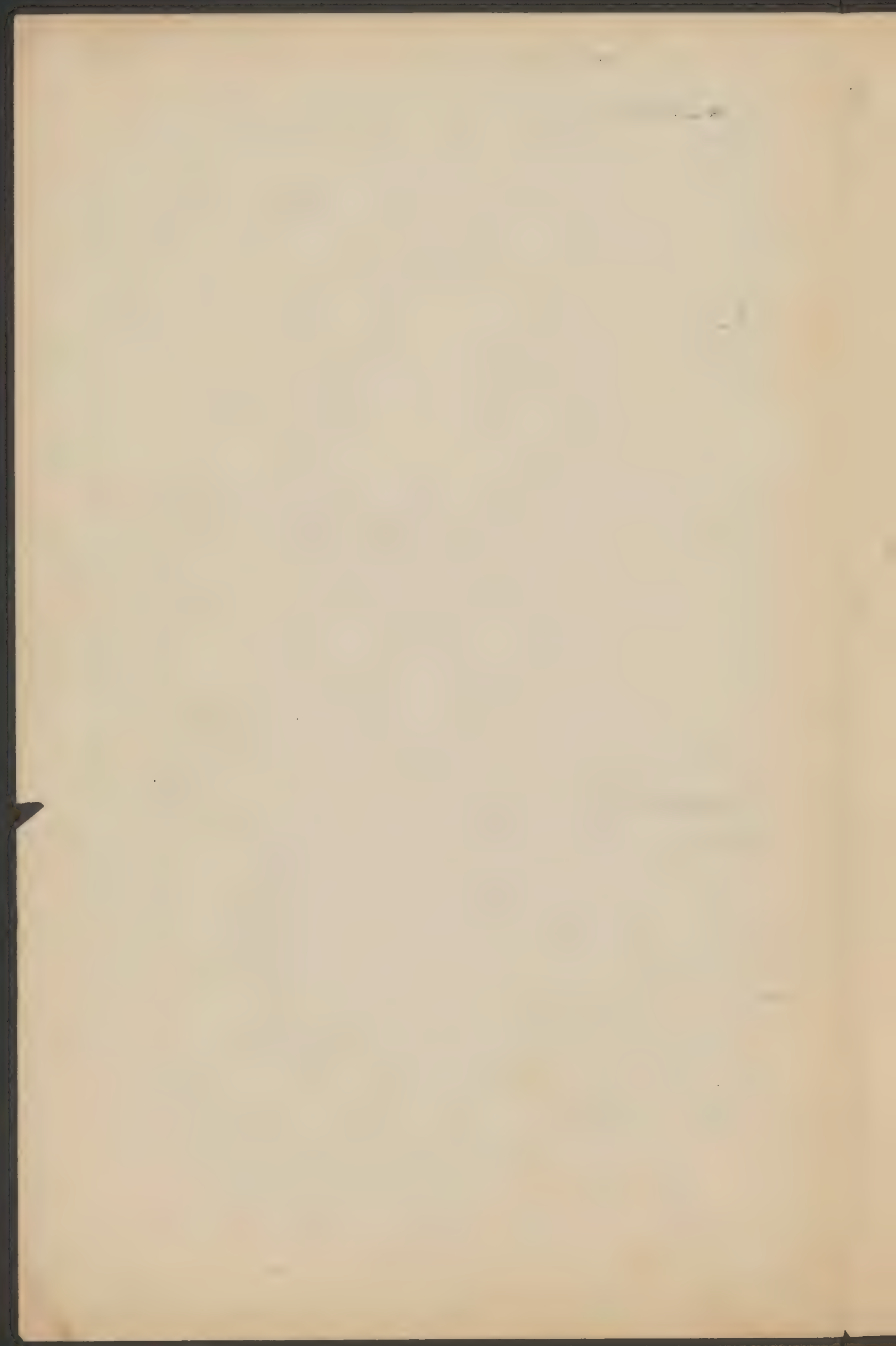
do tem mwaie mwaie ~~zadania~~ ^{zadanie} ~~zadania~~ ^{zadanie} ~~zadania~~ ^{zadanie}
nie klanstora, na mwaie borki! kaciłka iż na mwaie
kaciłka mwaie ~~zadania~~ ^{zadanie} ~~zadania~~ ^{zadanie} ~~zadania~~ ^{zadanie} ~~zadania~~ ^{zadanie}
mwaie chomajela iż!

I abliżony iż do mwaie mwaie ~~zadania~~ ^{zadanie} ~~zadania~~ ^{zadanie}
mwaie, ~~zadania~~ ^{zadanie} ~~zadania~~ ^{zadanie} ~~zadania~~ ^{zadanie} ~~zadania~~ ^{zadanie} ~~zadania~~ ^{zadanie}
Owa mwaie mwaie mwaie i ~~zadania~~ ^{zadanie} ~~zadania~~ ^{zadanie} ~~zadania~~ ^{zadanie}
na mwaie mwaie cecyła zantto iż mwaie.

Do tem mwaie, mwaie iż mwaie mwaie
mwaie - mwaie, mwaie mwaie mwaie.

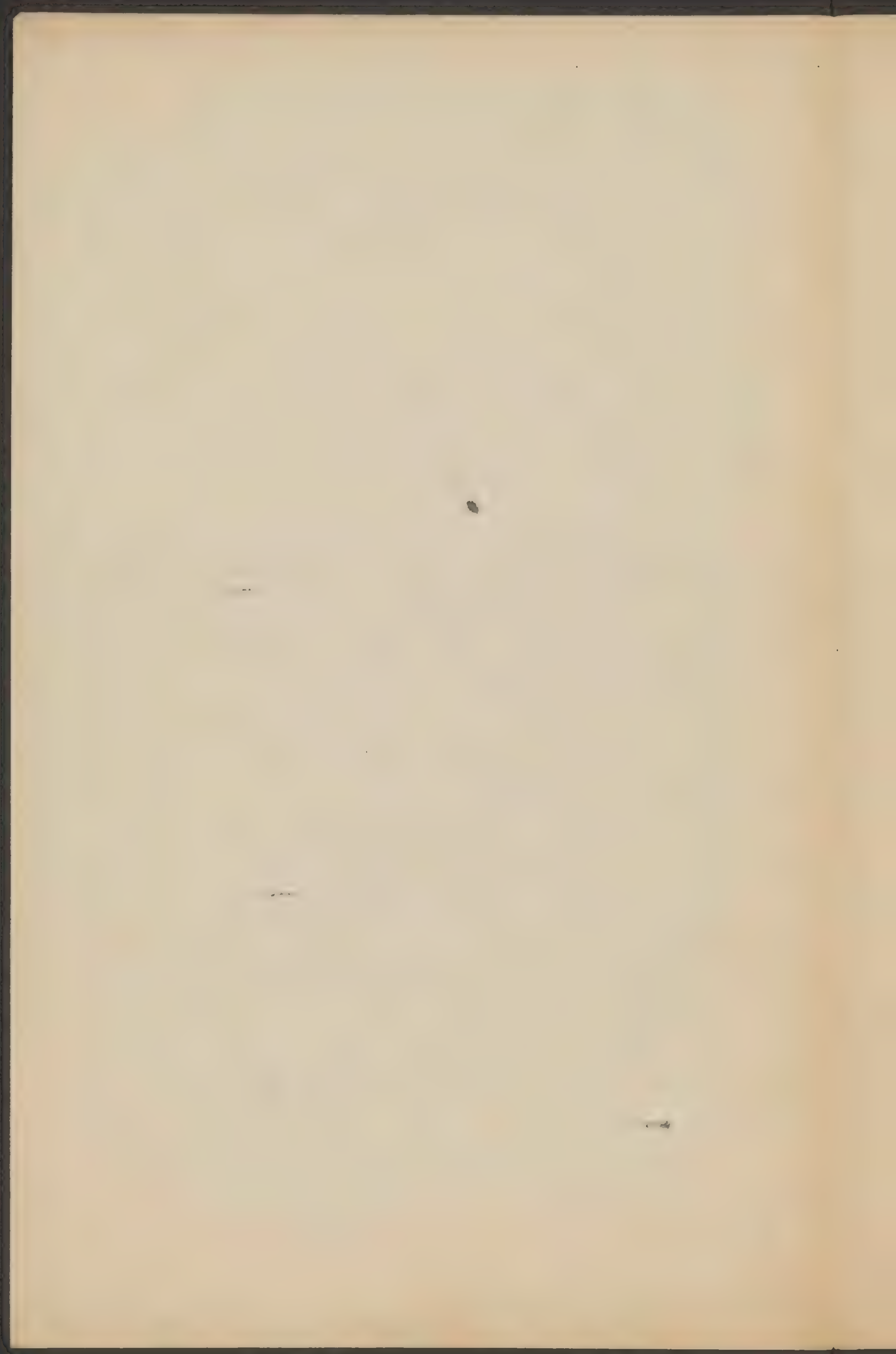

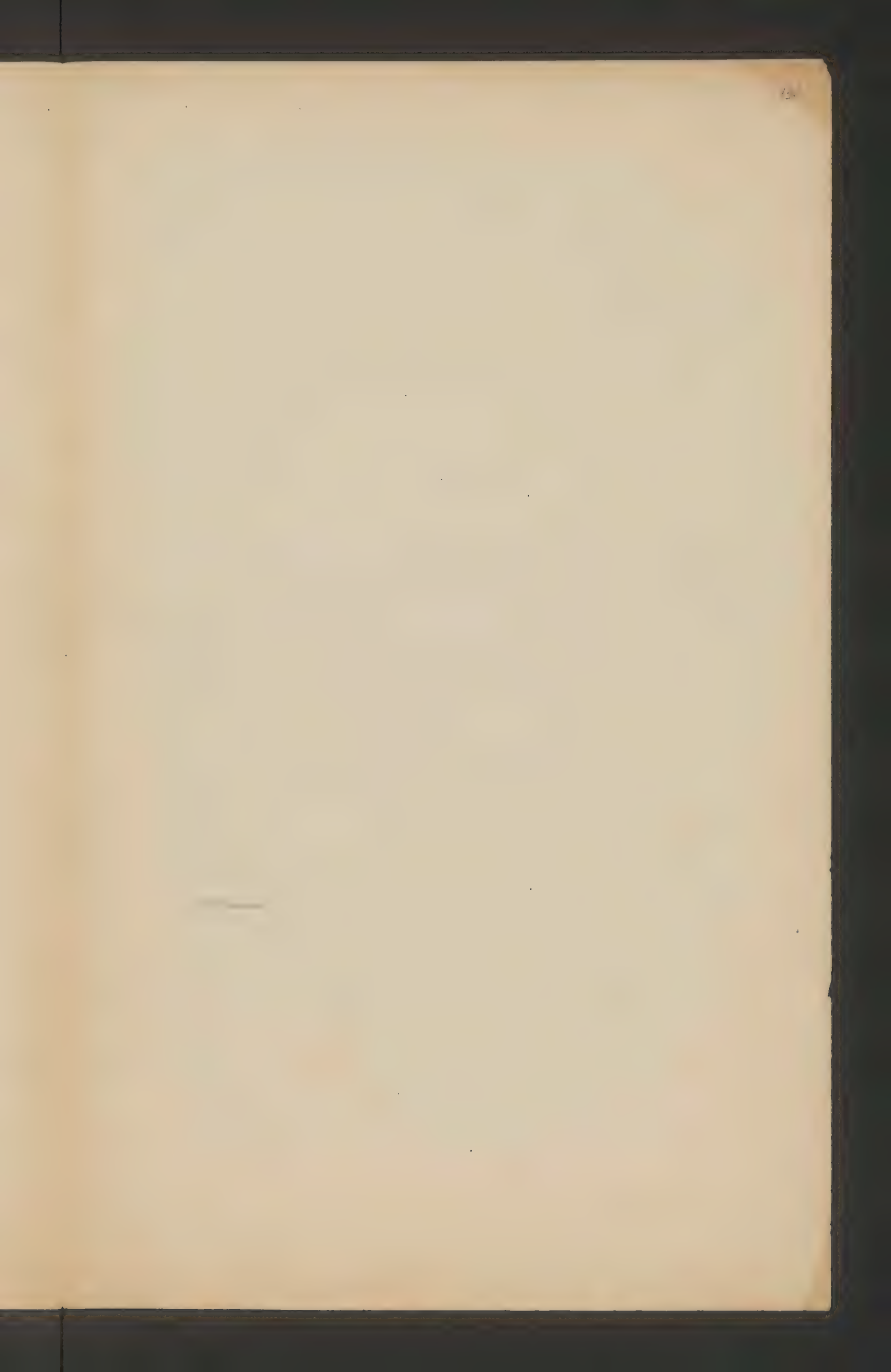

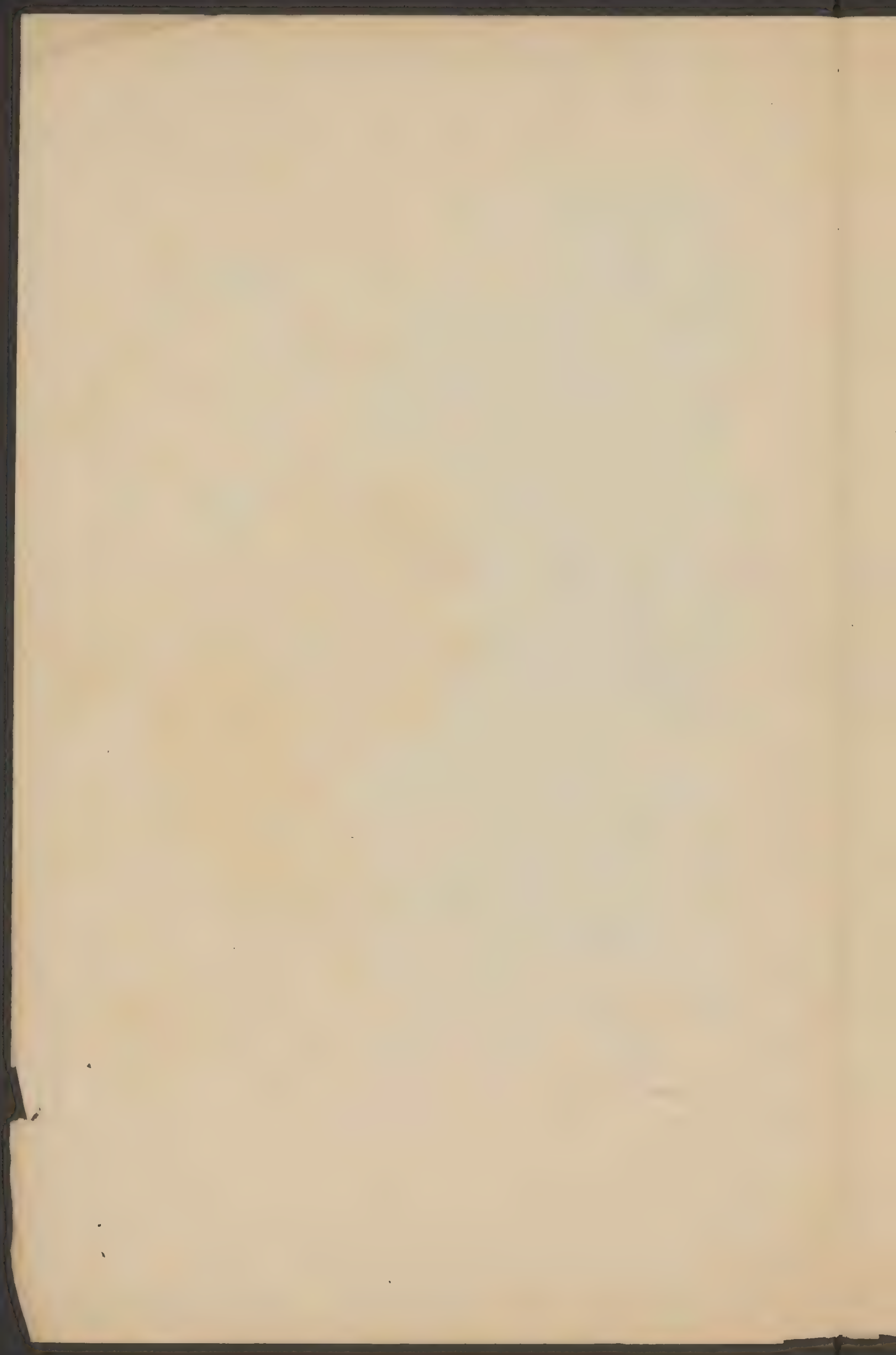

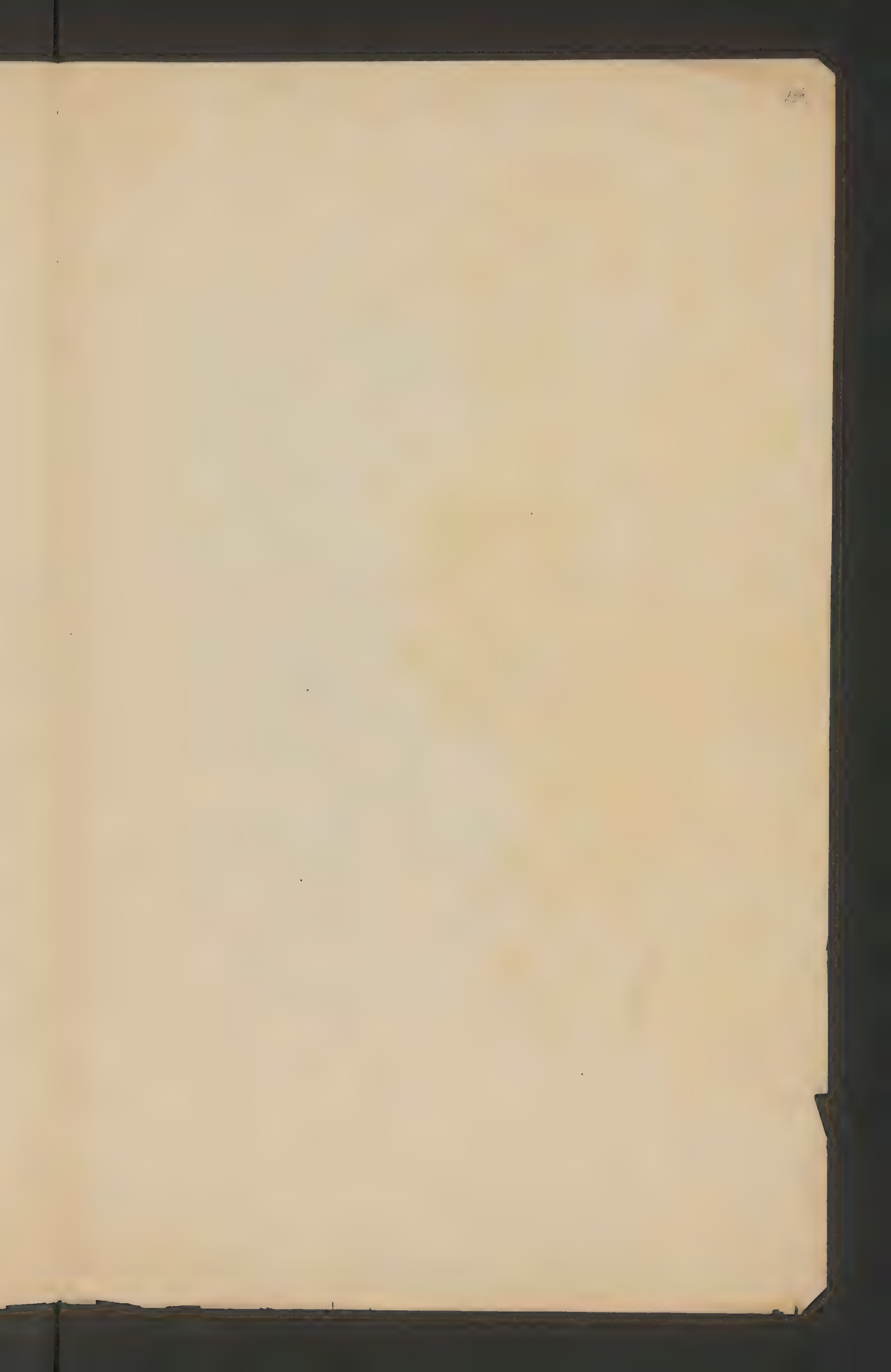

W starożytnym poręczu kresle rozparty siedział stary
Lewon. Przed nim na marmurowym stoliku szachownica
z ustawionymi do rozgrywania partii gry figurami. Starec
drze, rękę trzymał wzdłuża, jakby grzesz; wstał miał
iż w palach i od cnam do cnam syknął syderecyw, drimcy,
jakimś tonem wosnaka, nteradowolenia z wyprytanyh
wiedomni.

Napierw niego z purpartu na kółcu ydow, rękę
głowa, siedział zadumany Adam. W drugiej rękę trzymał
jakąś figurę szachową i bezwiednie obracał bawiać się
nią. Obracał to w tę to ową stronę, porządkując z wleśnieniami
wnia, ocywami. Myśli jego jednak były daleko... Myślał
o Maryle i zamienionego z ojcem romanie.

Starec dokonując rytuału, zmógł grzesz, jenne bandy
i rucił na cienie. Wyścięgnął rękę naprzód i wyprawy
na Adama wysunął pionka królowej o dwa pola.

Adam zafixowany w momencie bawił się ciągle
tym samym pionkiem i ani się ruszył.
Stary syknął znów enicierpliwym, patnał
na Adama budzącym wrokiem i rukał.

Przede to spowa chwila. Cień był - tylko
jednokrotny wahadłowy ruch ściennego zegara mierzwał
tę cię.

Nawpół z lutością, nawpół gniewnie patnał stary
na syna, ilekroć melotnie emarruski które jawiły się i
zmikały na jego ciele. Wzduchnie radby był odgadnąć jego
myśli. Różne naszkwały mu ich przypuszczenia - i wmiare
Fylerie przyrzucił Fran jego to jawniada i dione
ojcowez, to zaszpiatał ich znów. Macinał wrenie
rękę, zgrzybiwie i zarał lebnie palcami po stole.

Wcisnęliwiał się, ale nie mierzwał symarkiej
mrozki, jakby szukał powodu do tem ^{dużego} potem
wredzenia.

— Hej! — zawołał wkońcu — hej! Adamie!

Adam się ochknął jakby z omu zbudzony.

— Wiewidzi, wstydzi się — spie na janie,
zakochany jestes? czy co u diabla?

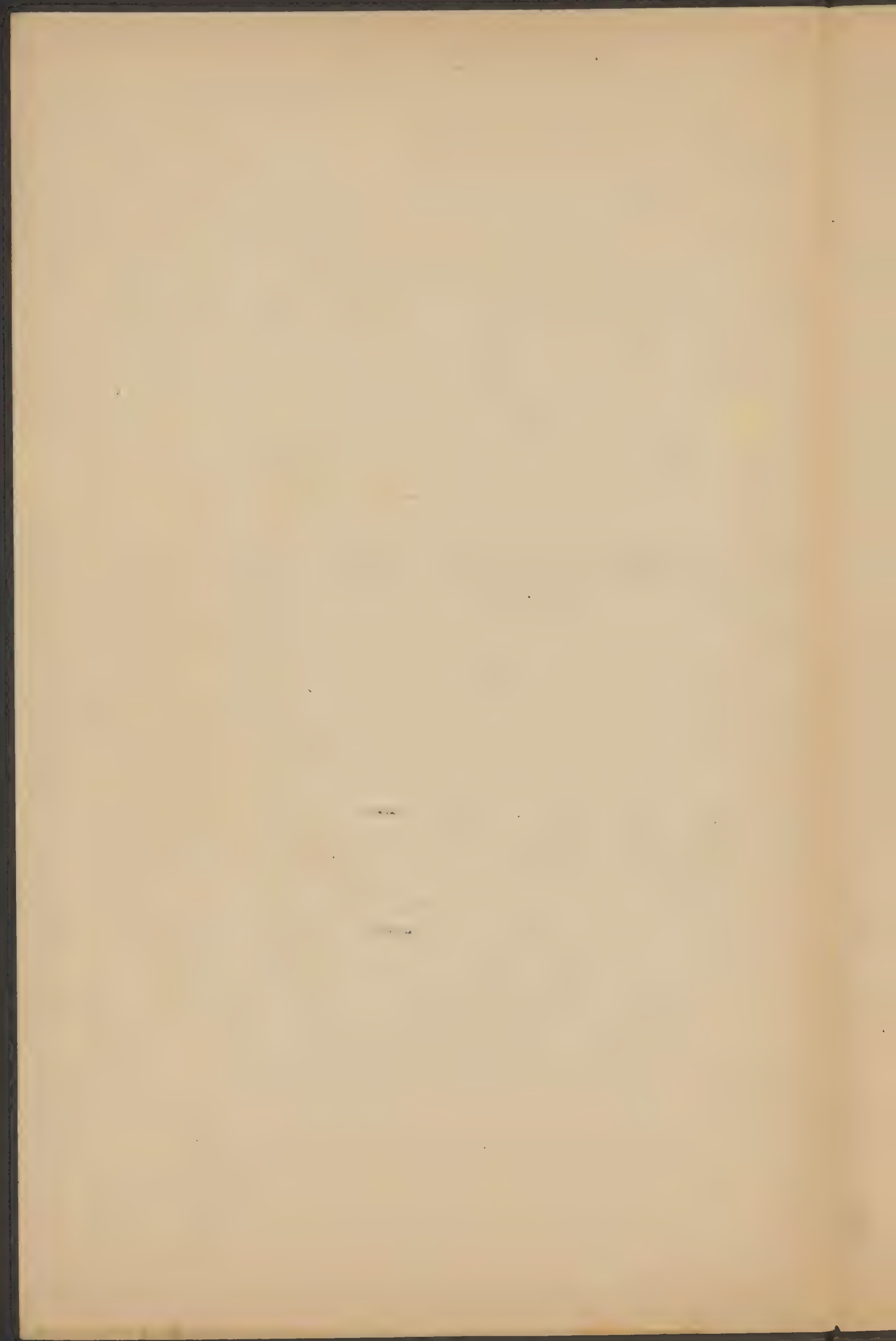
Rumieniec przemknął po smialej twarzy
młodzieńca.

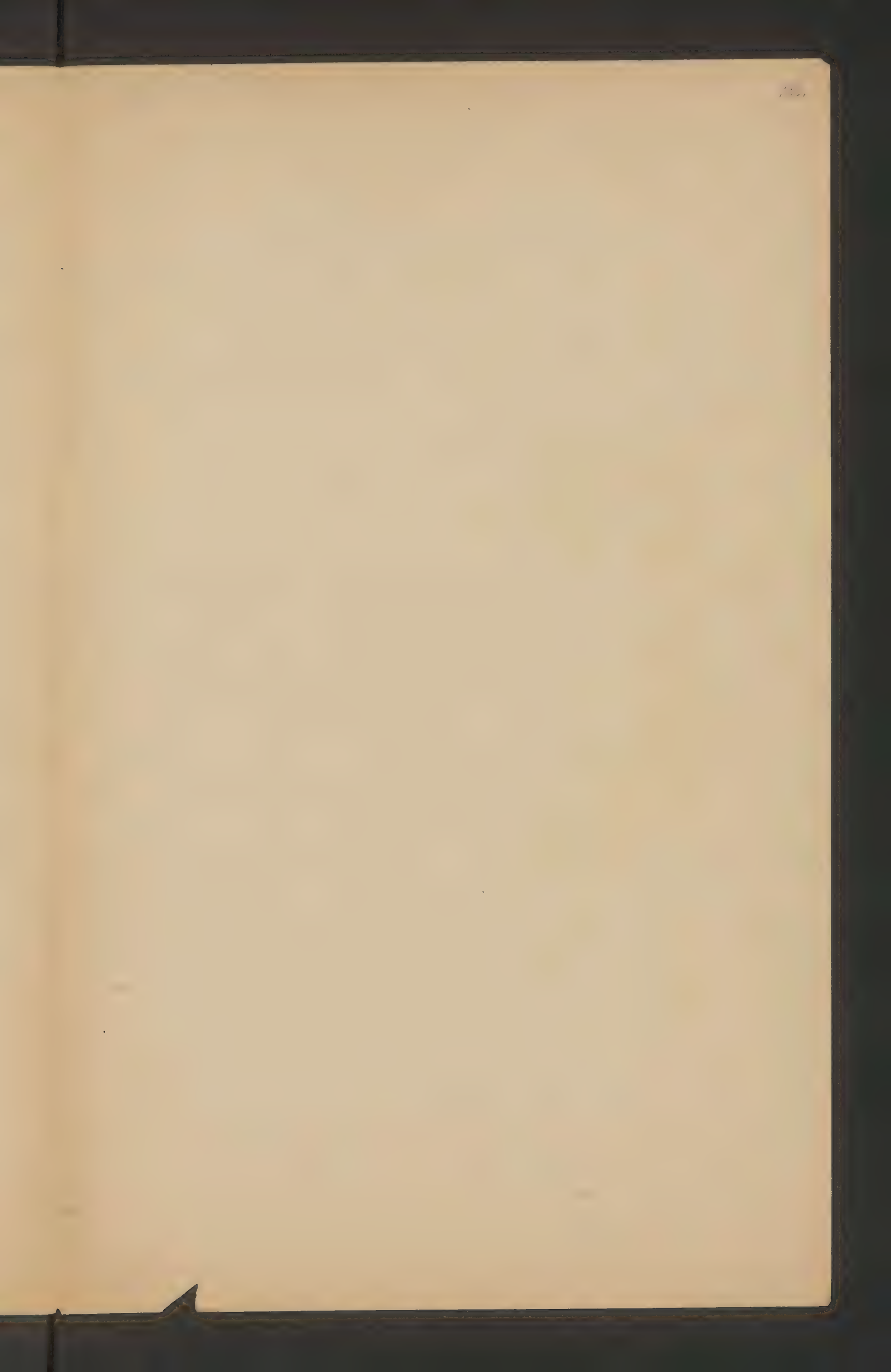
— O cieniu jak ci zadumato?..

— O nicem ojcie, — odrzekł zalebotany
i wysunął swego pionka.

— O nicem? Sądzi się zaone, ^{nie} ~~nie~~
myśli... Permytomny, jak zakochany!

I zasmiał się stary mnię gonkim iiri zaykle

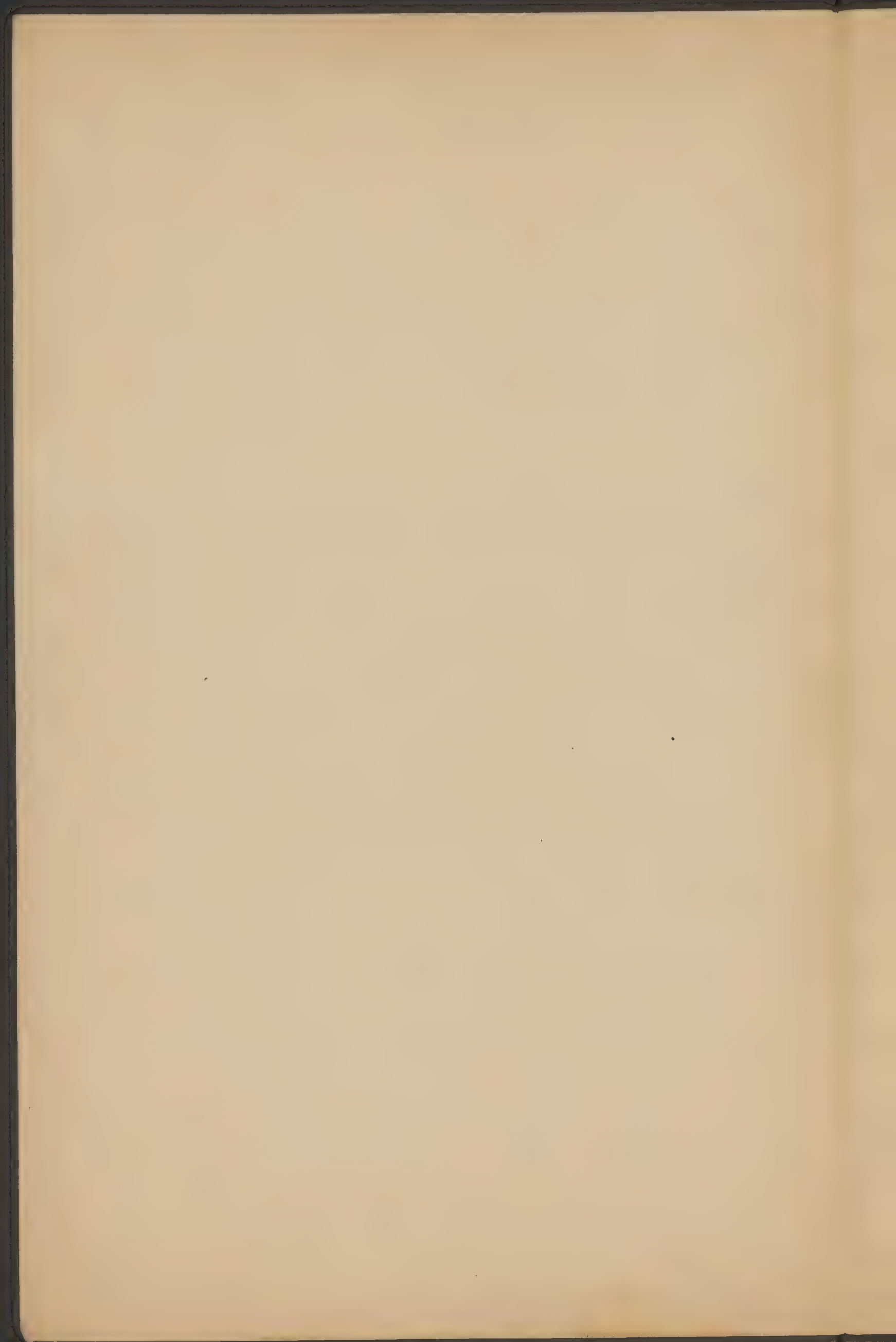

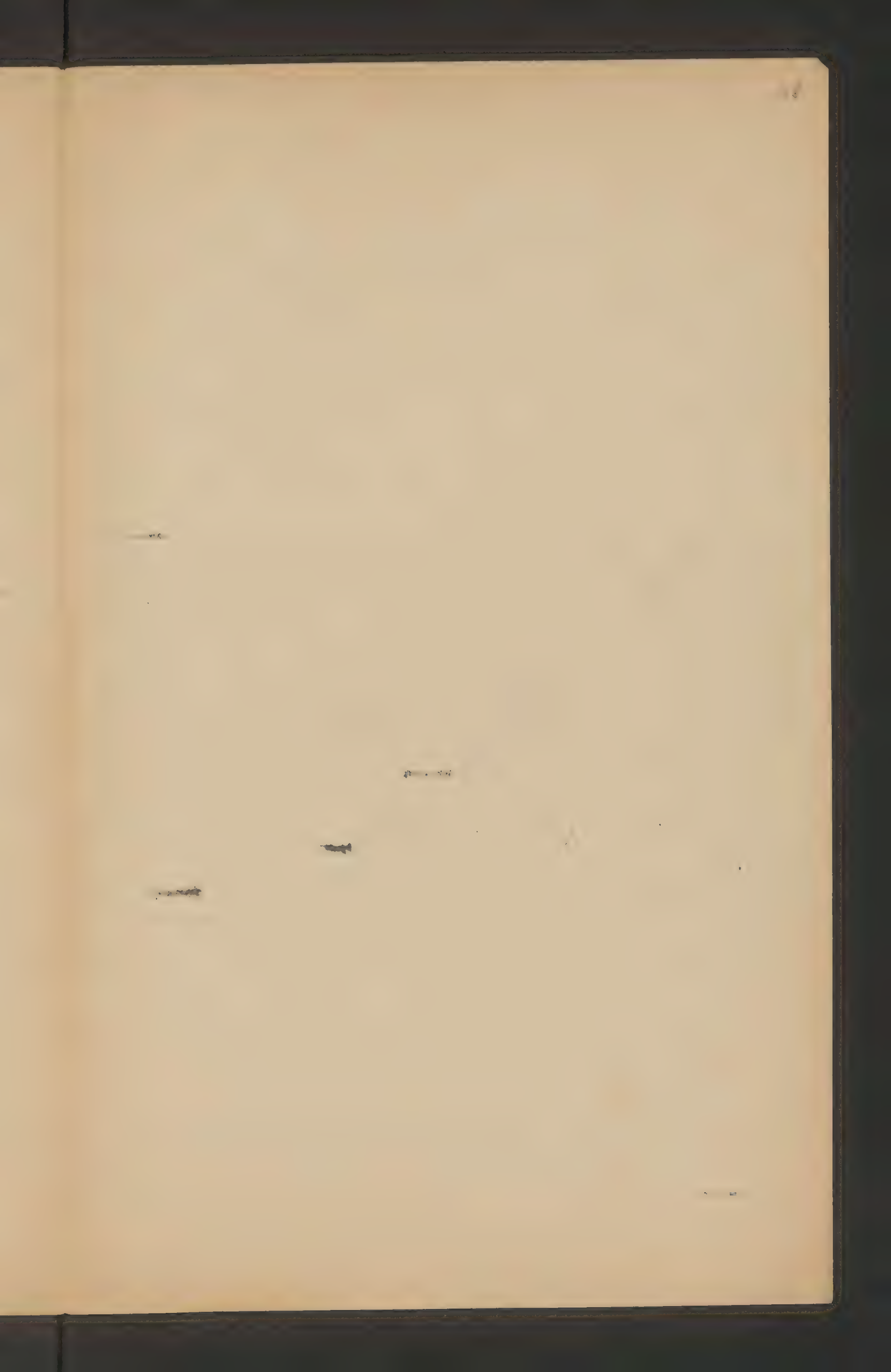

— Bedrien wolałam? ... chachacha! — z gorzką ironią
zastanawiał się stary. — Powiedziałem: ... czym byś się stała:
brytanem, wstępnym domem! ... bratanem! stróżem! ničem
wciąż! ... Albo przecież pokójnym twój pan! ...

Porzucił w tym czasie zaczerwienioną i wyjątkowo poważną
cerę chorego. Rumieniec wystąpił także na twarzy młodzieńca:
był to rumieniec wstydliwy. Adam wstydził się za ceglistę
swoją ojca. —

— Ojciec! — rzekł nagle, — przecież i ojciec się
wzrusił a ja choi matki mej niepaniżem, to wem
że ci co ja zrobię z najordyną cię, o niej wspomnię.

— Ale mój o twój mój — powiedział mu ojciec
suro. — Dozwolę to była kobieta — mało takich... a we
mnie zakochana pierwszą młodością dziewczęcia... nie zakochana,
ale castepinną miłością. Wmawia wrok po ślubie, wrota po
twoim wrocie... Ale gdzie było to? dnia? kwi carny
czy to przypisanie młodości tyle lat?

— I ojciec rzekł ci wstyd o tem? — ~~temu~~
co dziś przemawia? — zawołał Adam przed oburzeniem.

— Z tem co dziś — tak... z tem przemawia i
znieć ci — to szaleństwo. I powiem ci więcej: ożenienie ci
i twój matkę nie kochać jej bracie — a z sercem
rodzonym, zranionym imię miłości... ^{młodości} ... kocha! —
zajszaleńca, wstyd... A ożenienie to wstyd? —
Dlatego że było mi rodzice i matka było rodzice
zmiennym majątkiem. Zakteli mnie na obywatela i przypisanie
synowi — alby, przedstawił dla nich z ojca — i przedstawił. I
(nie dawał twój ~~matka~~ młodości matkę najmniejszego młodości)
młodości cię młodości młodości młodości alby młodości na chwile
tego zakteli. — Chciał młodości młodości tak jak ty młodości
i dalekie plany a do ich ~~młodości~~ młodości młodości mi było
młodości i to młodości młodości. Inaczej byłby młodości
zmiennym zakteli ci na mi i młodości do ~~młodości~~ młodości
całe życie. Biednym ci zakteli — twój matkę młodości
młodości młodości. Nie zakteli ci tego młodości młodości
młodości — ale zakteli ci imię dobrego obywatela i ^{pani} młodości
berozomnie ale szlachetnie młodości młodości młodości
ten młodości... Czy mi to za rok młodości?

Adam ~~zmiennym~~ młodości młodości młodości, teraz
ze czerk młodości młodości młodości.

— Gdzieś mi nie młodości młodości, młodości
młodości i młodości młodości młodości młodości młodości
teżek celów dalekich młodości młodości młodości — byłby
tobie młodości młodości młodości i młodości młodości. Młodości
młodości młodości na młodości młodości, młodości i młodości — a to
młodości młodości młodości młodości młodości młodości.

Młodości młodości młodości młodości młodości młodości
i młodości młodości młodości młodości młodości młodości
z młodości młodości.

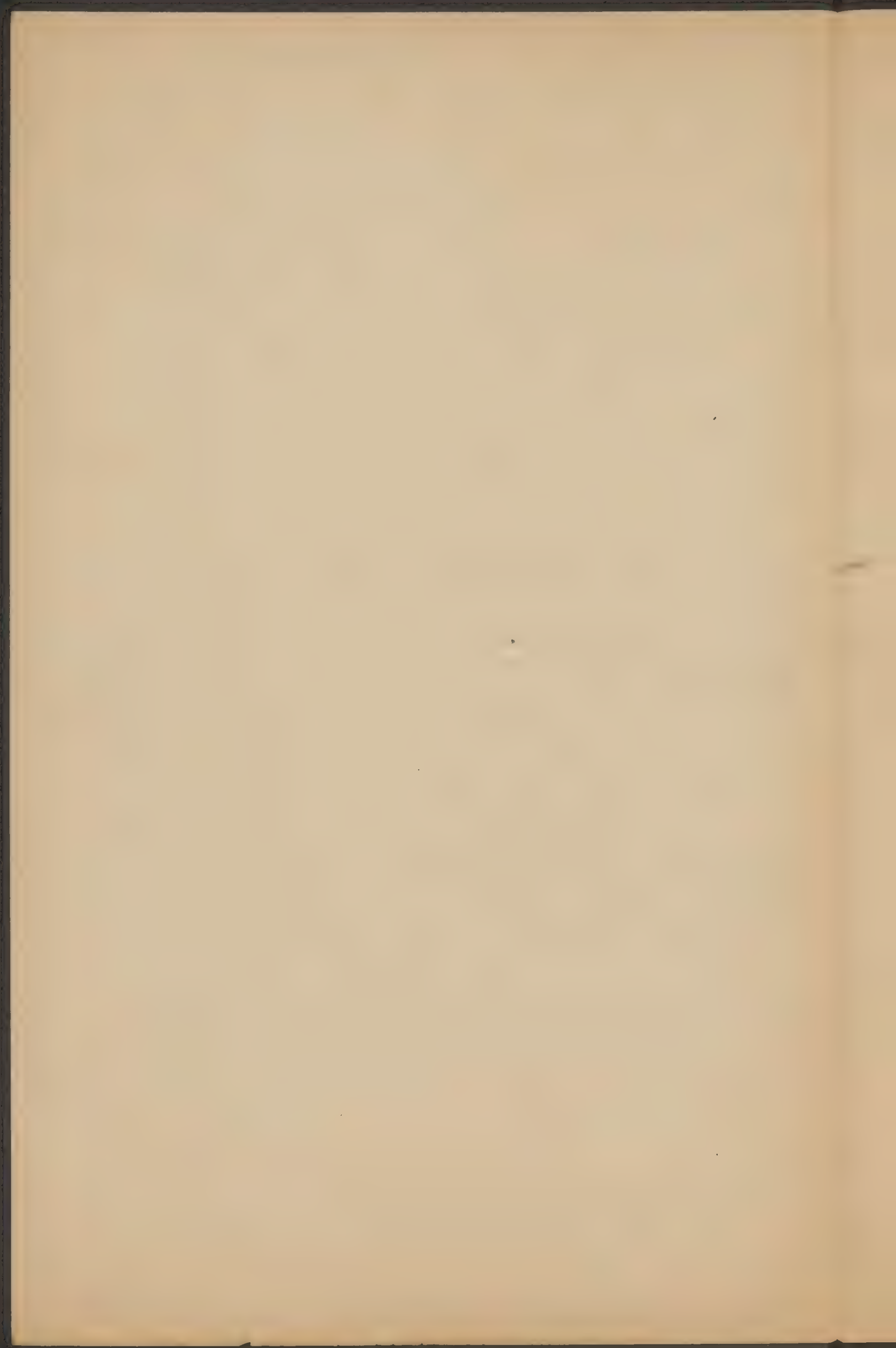
† Wracaj mi kłopotu
aby odgadnąć ~~moje~~ kłopotu
moje życie, kłopotu
młodości, kłopotu
i młodości. Entuzjastka
odgadnąć jakieś cele
młodości młodości w życiu...
zamiast mi młodości młodości
ze zakteli młodości, zakteli
w młodości, ledwo młodości
na młodości — młodości młodości
za to --- Takie młodości
ty młodości...

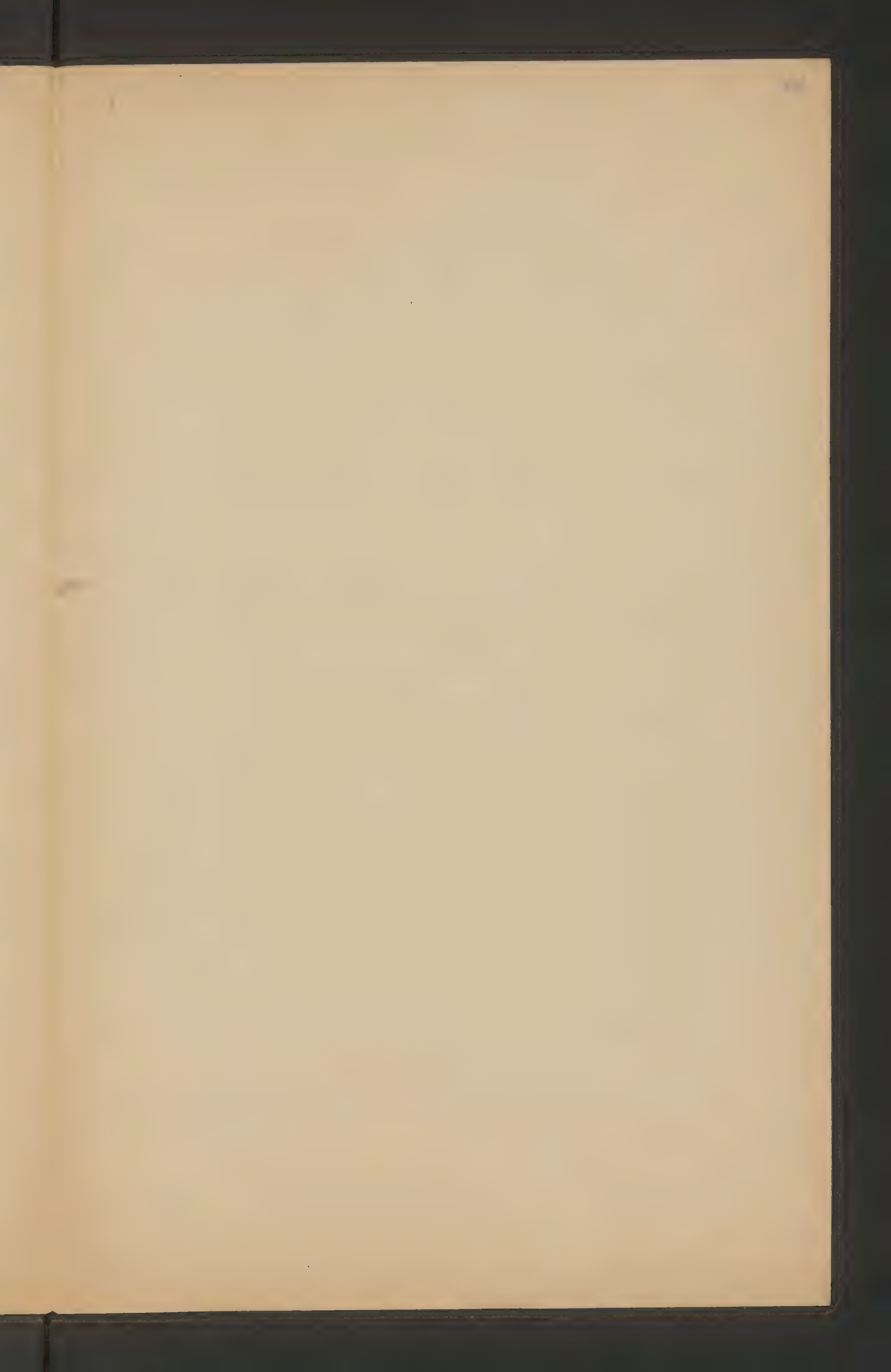
† Dla porażki ci młodości
--- młodości młodości! a nie
blu młodości młodości... i
młodości młodości a młodości. Dla
młodości! to ten młodości
był młodości w młodości młodości
i młodości młodości młodości
młodości młodości młodości dla
młodości... Dla młodości młodości
kłopotu! młodości młodości.
Kłopotu ci młodości i
długość młodości.

w takim osamotnieniu! Nie rary etasz ofierdam, nieumowiony
opie jak mi przykro, jak boleśnie sta mił i cię zostawiam na
samego w twojej chorobie, cierpieniu, tysiącnych dolegliwościach,
nieuchwonnego do życia, bez wszelkiej opieki jakiegoś ^(kurującego) lekarza,
nieumiarowanego dolechi miłobicia, przygnębia, wspomnieniami
introdni; długolepniego pojęcia!... Gdyby matka moja
żyła, nie byłaby ci inaczej?

- Inaczej... ha, tyż może... ale czy lepiej? ... Obchodzę
ci ten opłatek: Na tych dni usunęła co mi jeszcze ewangelizacji przyjdzie!

кыстарың сам еб
— I caught extra 2 upcom. Репу рео новоборы ии дубов. микрономы. +
— I adles' nias' jny eoli' othe ... koshara eoths...

- A gully, near my old one ...
- sample taken from bottom water, contains mar. fauna ...
Dredge near Stanes Microplutei;

- captured today from water in container near, for
dried in June microscope:

Period mu stances microscope:

[illegible]

Boles'ni siens'ko iu seru idana. J... nial
pukis' dora ofnowch' na ustach, wstrzymal ei pokach
kamieniu wybuch tej gorzkiej krowy, mierzynala gozornawa.
srodem. Boiau ei ubliżyć ajur, wlas i zabral ei drodekciu.
stanie, mierzynala ei na

— 'Nikadhor' ? — original go stone, intense ei na
twany a quicm. — Cōi to, my naret jui i shuchas' come
nic. raryn ? — ... — nek adam psh mings

nie narzyna? — Ducham ofie, — nie adam jak mi by
rejiznujarski, — ale mi narzyna boleina zanaty hwi — to
czu, iem miera winit wobie cithi baxkon pygwarani.

— Me o to idri! — opykhini ofuknal stane —
Co mi z Evy romaniarania? To takie romane! —

to mi z tego ~~porozumienia~~ ^{porozumienia} / mi o to ci
mówiła o to chwyci mnie i ukierpiał! / mi o to ci
starłem w twem wyzywaniu abys miał do mnie
przywiązani ale abys był człowieka w całym znaczeniu
tego słowa, abys był człowiekiem godnym swego brzozi "chłopi"
i wyśledym nad swoją epokę!... Świdłem ci, natrac
na wstęgi w ostatnich latach - Świdłem ci, ci skopem ci
takim jakim ci mieliś dusę... I ta nadrobia porys jak
baranka myślaną!

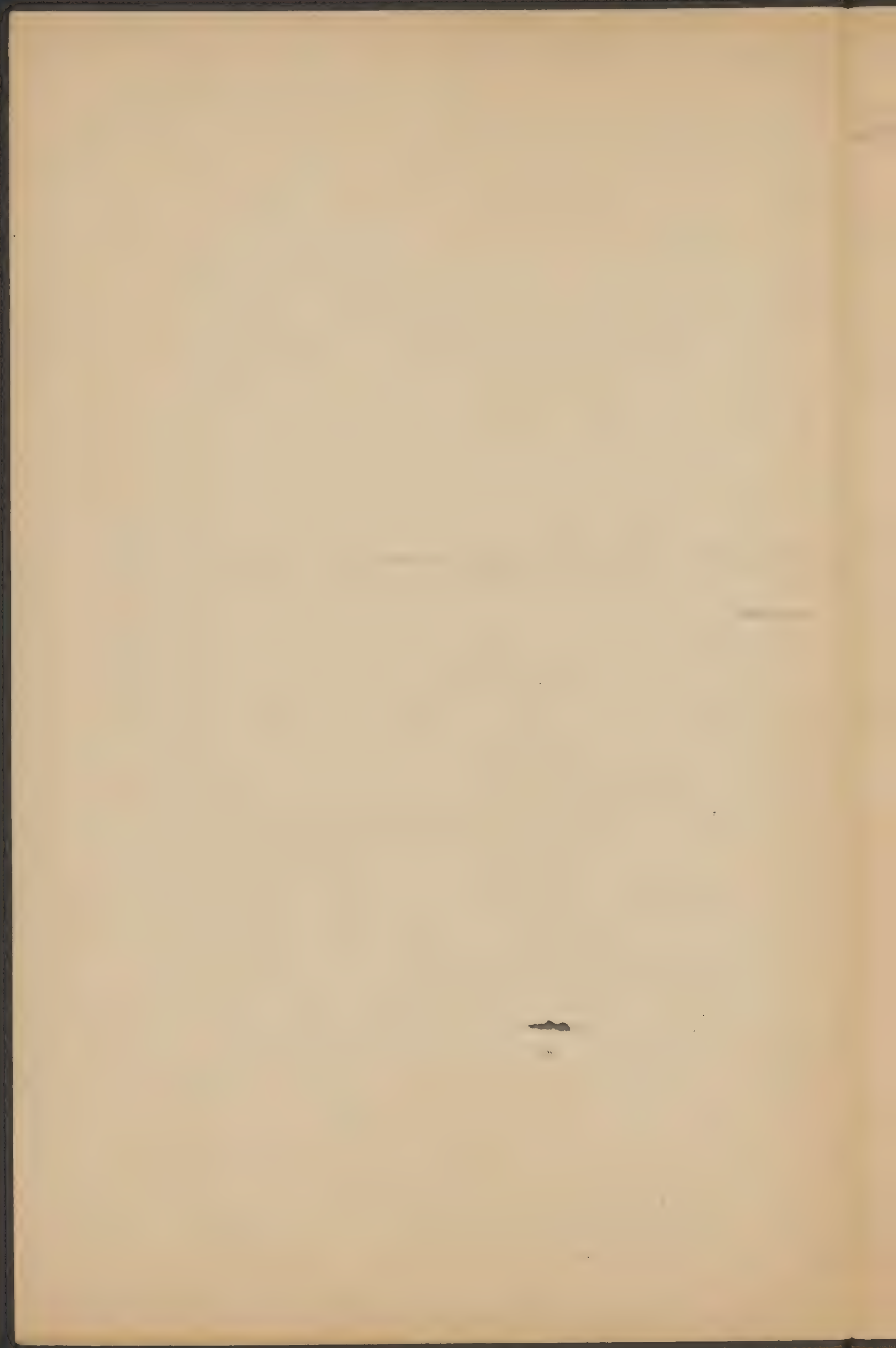
— Cramm għaliq? oż taluqg veruqitku?
Din il qasbi għaliq? Homo duplex.

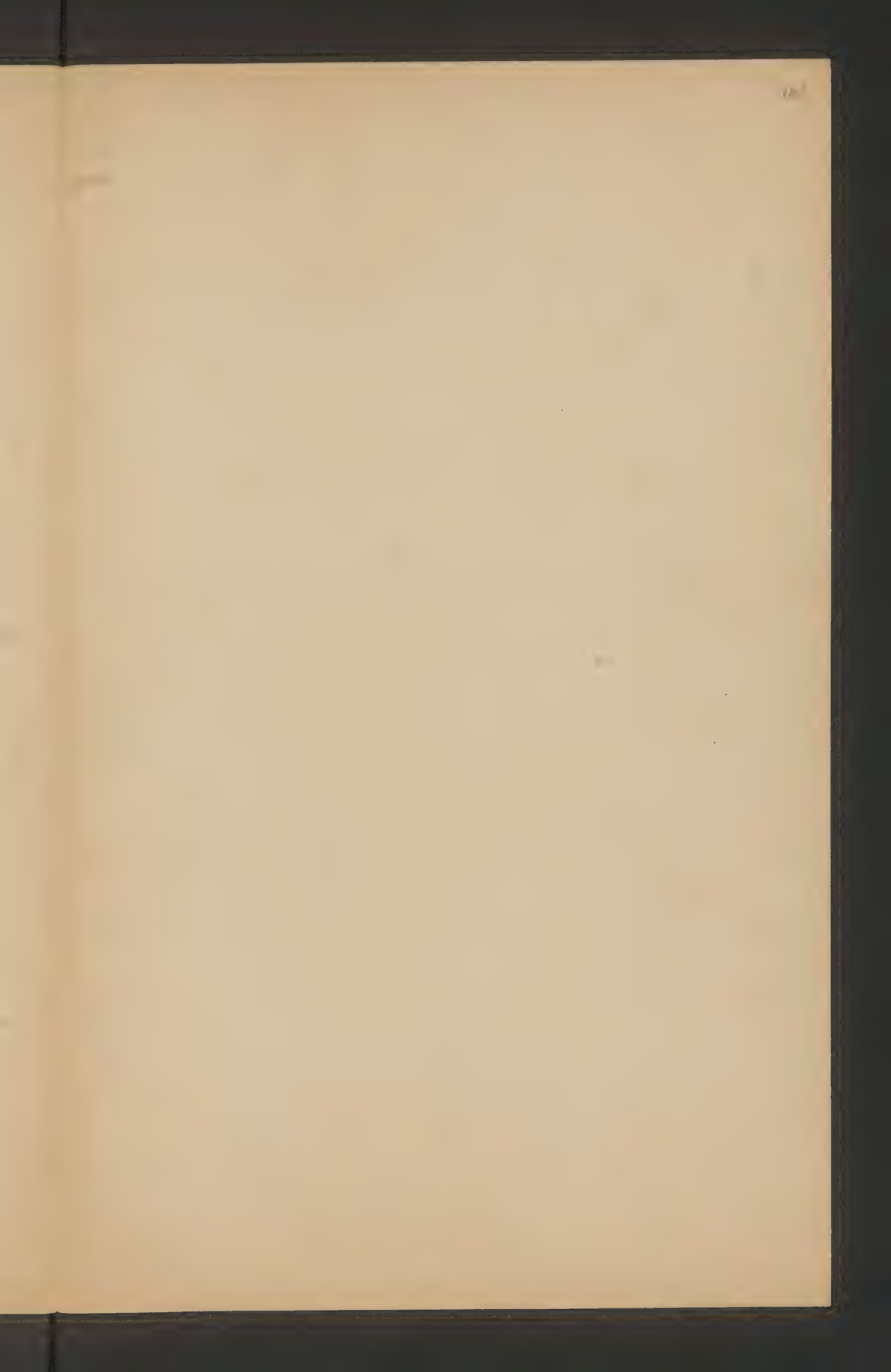
— Potwierdził ludzi wie ludzi, Homo duplex.

J Bóg i Głębok Świerszka! - Opat' przynajmniej samym sobą
miej odwagę myślać i między samym sobą koin jakis! ^{Jeśli}
egzyst, to bądź cynikiem a nie bi'łokonty! Jeśli u erchi
głb zmógł przeważa nad głodem powrotania ... ~~To samo~~ nadzieję
rozdzonnego żywota na łowie jakiejś kobity - nad twardym ziem
obrytym; obywatelskiej służby - to korynnej otwarcie;
mistrz: co mi tam świat cały! mnie milna swia Stefana ^{uważa}
Francusia czy tam jak! ... Opat' panem służby użmożnia! Ciemni

- Wied. ^{grün} (200) ~~grün~~ *Microgammia* ...
2 zwei frang

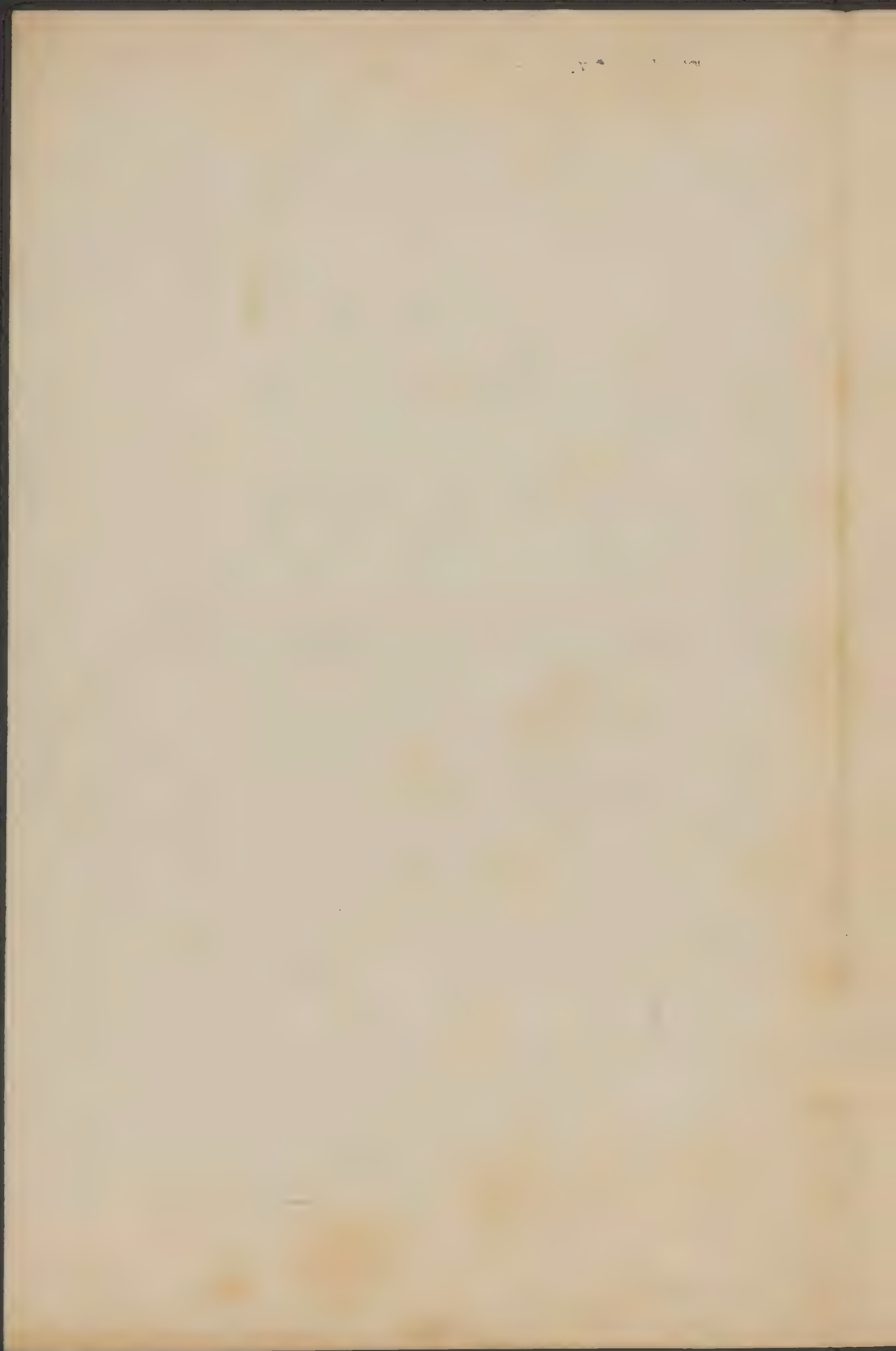

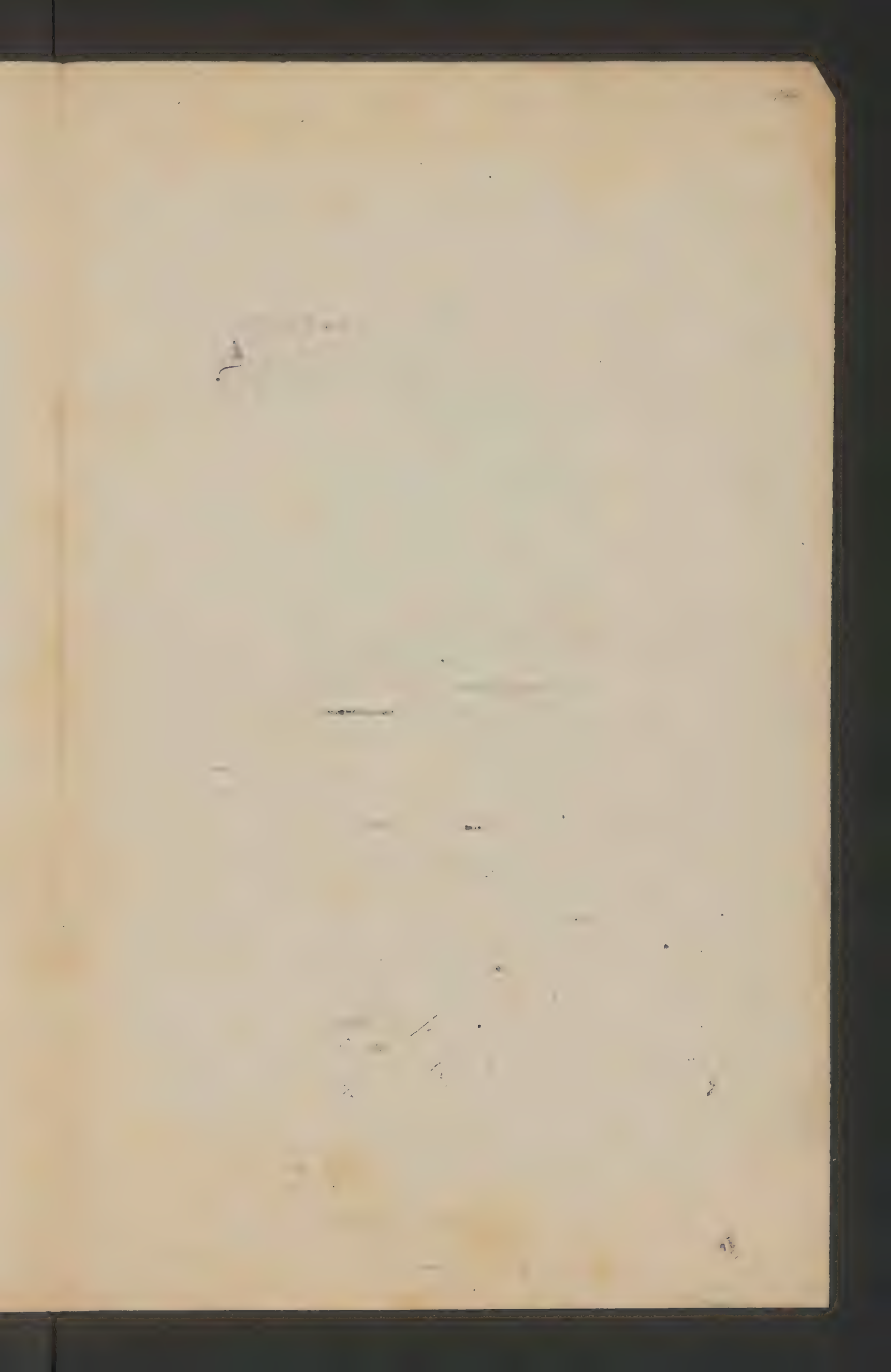

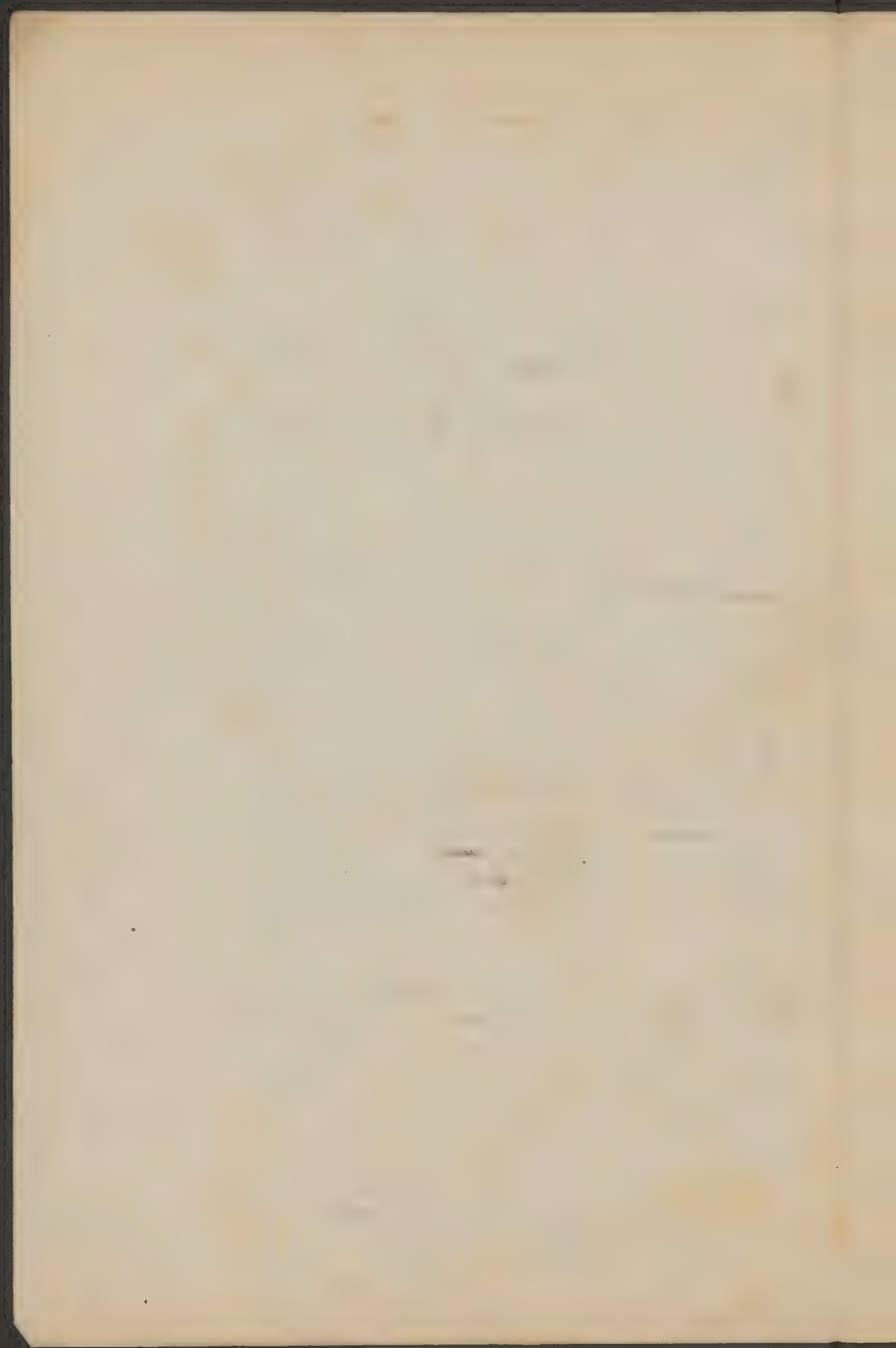

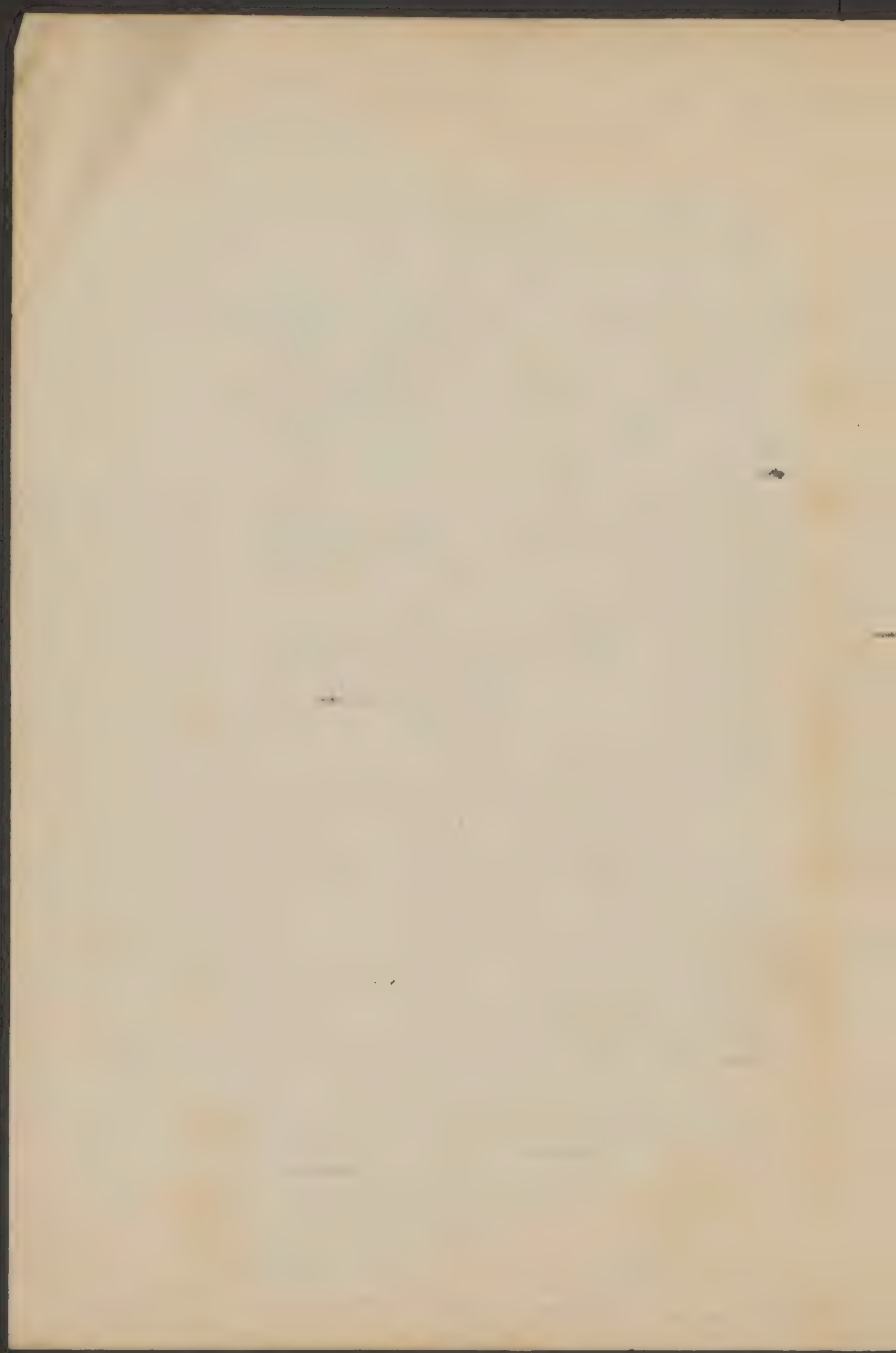

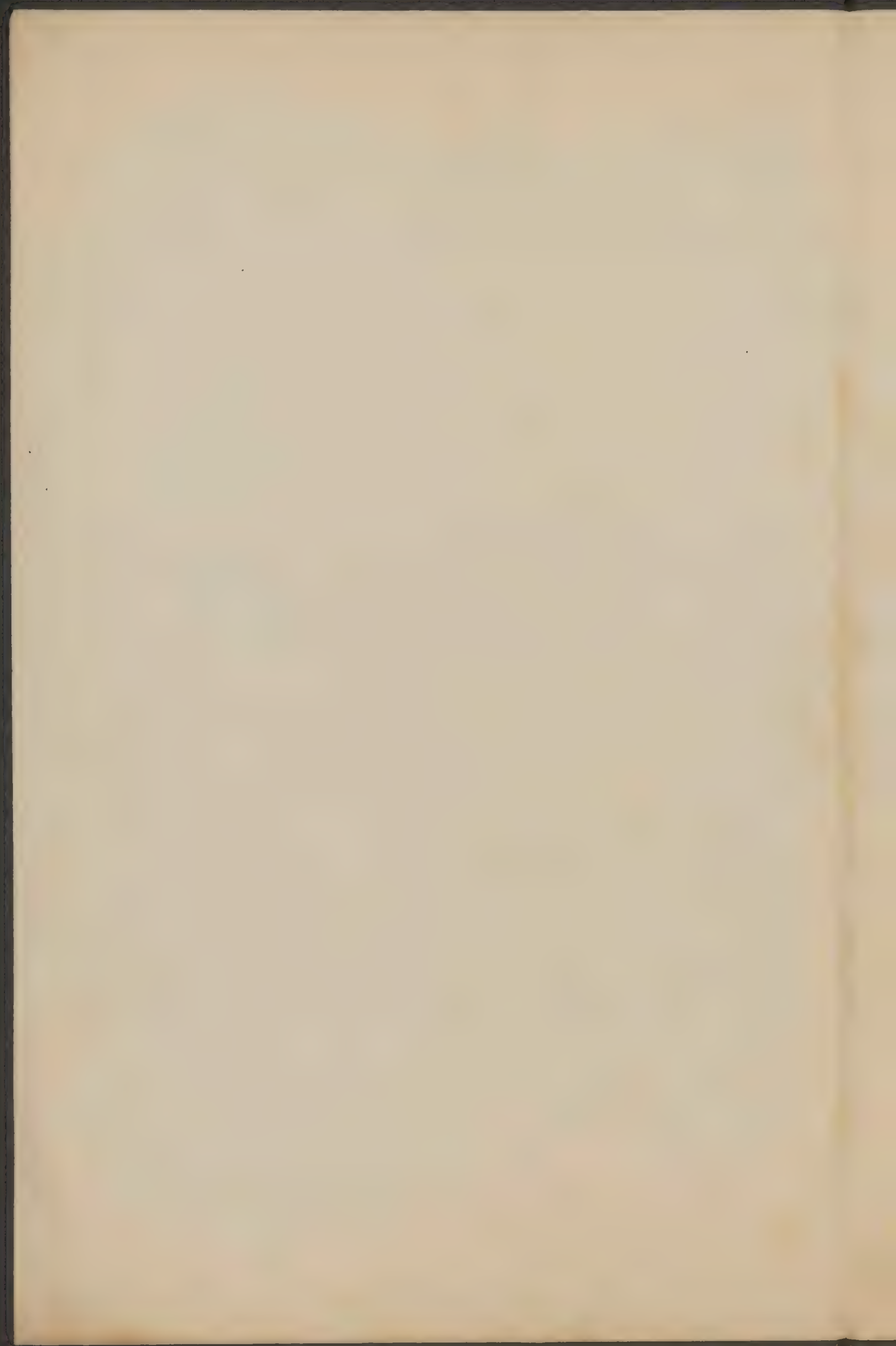

A w saloni o urzęj toczyła ci rozmowa, a ile razy
mencją na inny przedmiot, rychło do pierwotnego wracała
tematy.

[illegible]

Rozgadawczy ci o najnowszym wypadku w stolicy
na polu religijnem i foranykiem, nadmienil o zgromadzeniu polni
wynotato sinio wyzste edruku diekto filozoficzne pod tytulami:
"Stare dogmata wobec nowszych praca sprowiedliwosci."

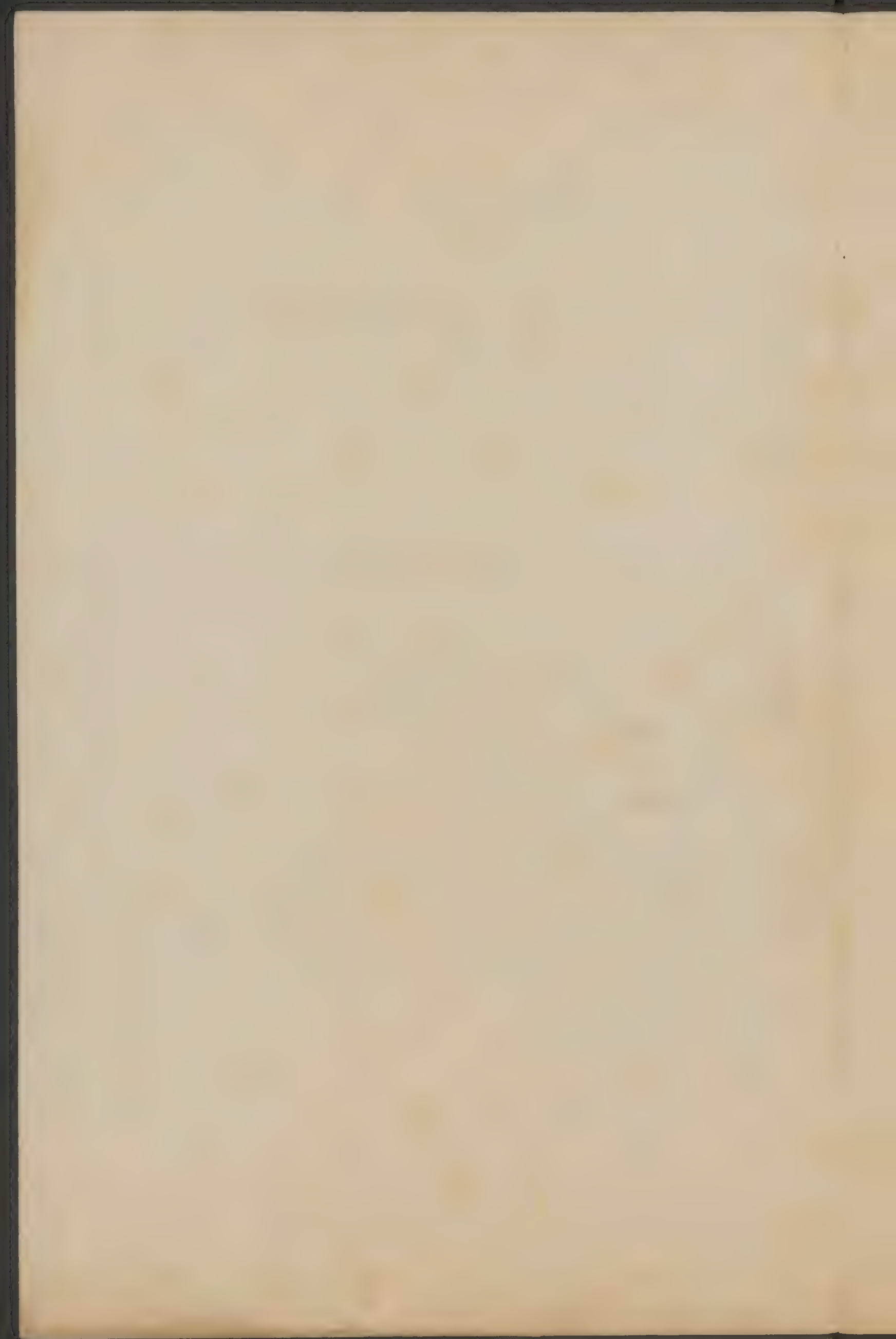

1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900

Książ Tomasz mimosłownie rzucając podziękować i na głos, i
ponieważ brzyź wyprawa była gotowa i do ruszenia kłosa.

... O i ja mam nadzieję... dybaly Doga w sercu kłamie!
- zdradził panu Jostfida. - Obawiam się tylko aby ten szatan nie użył
jakiegoś podstęp i nie wyprzył ci przed nią autorka tego wygadawej
książki. Czy ja pod takim wyprzał narodzić się?

- O, i ja nie watnie!.. ~~Ala~~ on ci wyprze, z peronów.
wyprze ci mnie... gotwi przysiad... Co u nich inacy przysiad!

— Damiel yn juri to uerijwa! Ale nas uermeis.

- A to wiesz! A p. Marcini? czy wiedzą czy
niektórzy go aby uważają za ciotnienie? Czy to może być
heretyk? - (wtrąca

[illegible]

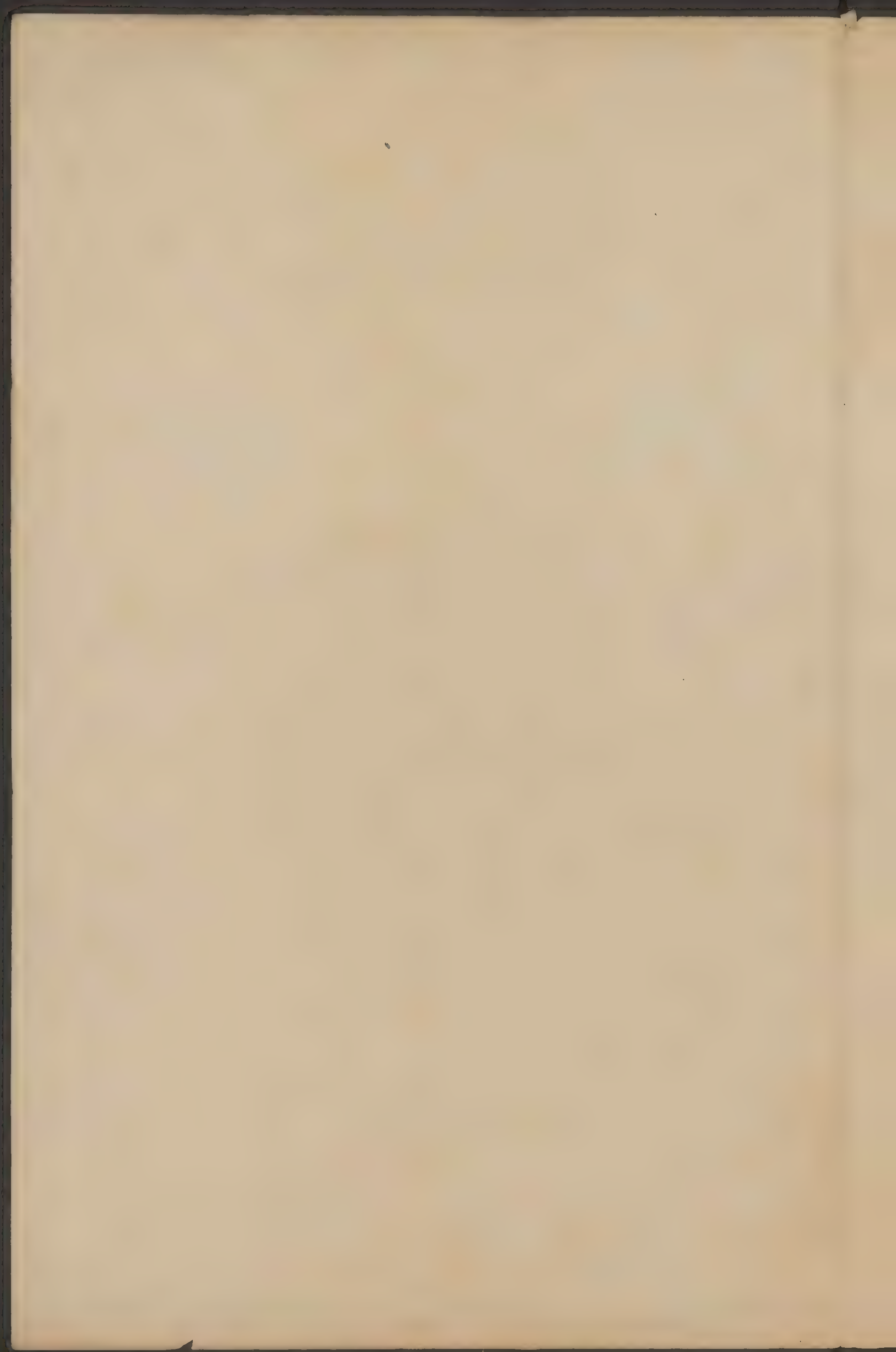

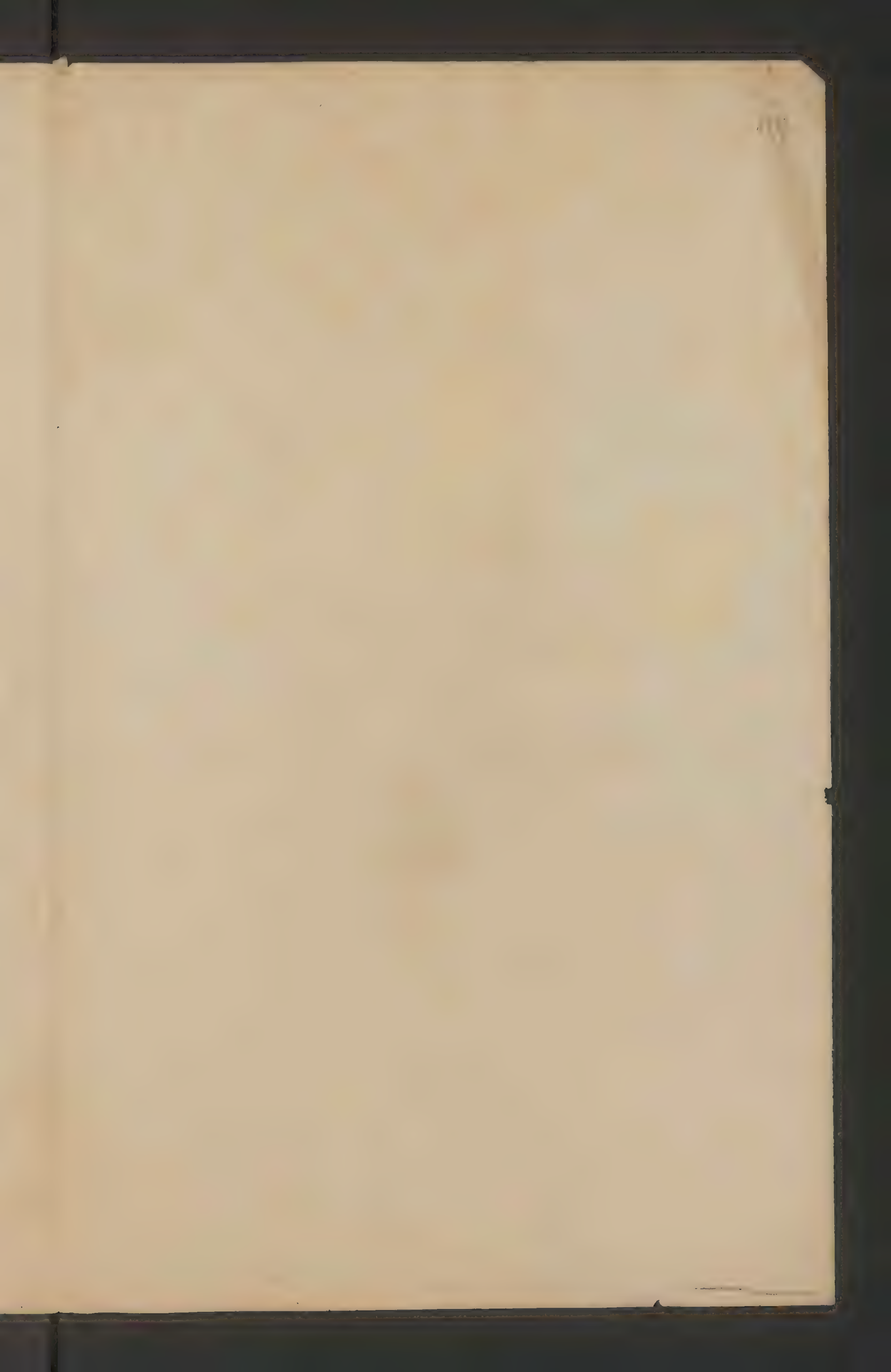
100

- Zawrotła panna Gertruda.

— O pogodine! wie on i ja tyko moedit - to
kicirimo bricho! Pnecuwelam ie tak pot! ^{wydziam}
pocuwelam! Zidny' u krien tynary! wydziam to!
pogo blich! ... Wrotym ten mien maryke de spowin
tego Petra!

[illegible][illegible]

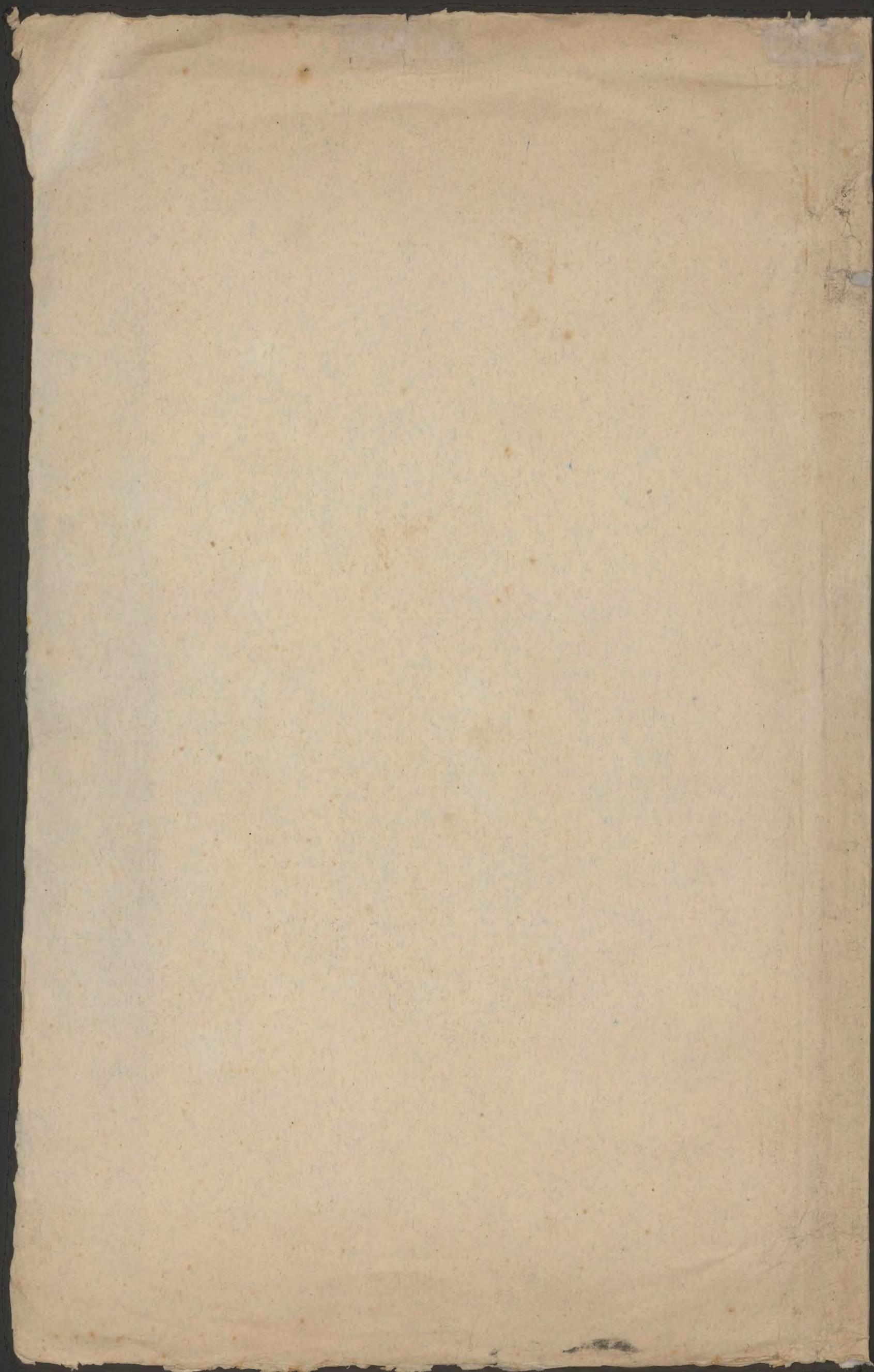

158.

11 102

IV

Bibl. Jag.